

Vrijwilligerswerk in weeshuizen

Goede bedoelingen, minder goede gevolgen

In opdracht van
Defence for Children

Lisanne Schiele

Hogeschool Inholland Haarlem

Bijdorplan 15
2015 CE Haarlem
Telefoon 023 541 2412

Tourism Management

Domein Creative Business

Onderzoek naar Weeshuistoerisme

Begeleiding

Ferdinand Postma
ferdinand.postma@inholland.nl

Naam

Lisanne Schiele – 551472
Email lisanneschiele@gmail.com
Telefoon 06 81 33 77 56

Opdrachtgever

Defence for Children
Hooglandse Kerkgracht 17g
2312 HH Leiden
Telefoon 071 516 0980
Email info@defenceforchildren.nl
www.defenceforchildren.nl

Begeleiding – Celine Verheijen
c.verheijen@defenceforchildren-ecpat.nl

Almere, 6 september 2019

Voorwoord

Beste lezer,

Hierbij presenter ik u mijn afstudeeronderzoek naar weeshuistoerisme. Het rapport is geschreven in het kader van mijn afstuderen aan de opleiding Tourism Management aan de Hogeschool Inholland Haarlem. Ik ben zelf trots op het resultaat en hoop u te kunnen verrassen tijdens het lezen ervan. Ik zou graag mijn opdrachtgever, Defence for Children, en de contactpersoon, Celine Verheijen, willen bedanken voor de leuke en uitdagende opdracht. Voor mij was het belangrijk om een afstudeeronderzoek te doen waarin ik mij echt kon verdiepen en wat mij zelf aansprak, in plaats van een in mijn ogen 'standaard' afstudeeronderzoek. Mijn interesse voor Dark Tourism en maatschappelijke kwesties waar de meningen verdeeld over zijn heeft mij mede geleid naar de opdracht en de opdrachtgever. Ik hoop met dit onderzoek iets toe te kunnen voegen en misschien wel een verschil te kunnen maken. Graag zou ik verder mijn afstudeerbegeleider vanuit Inholland Hogeschool, Ferdinand Postma en de overige docenten van de afstudeerkringen willen bedanken voor de fijne begeleiding en vertrouwen in dit onderzoek. Volgende stap na de opleiding Tourism Management is een baan waar ik elke dag van kan genieten en met passie kan uitvoeren, mij bezighouden met andere landen en culturen en wie weet, een uitdagende baan in het buitenland.

Ik wens u veel leesplezier toe.

Lisanne Schiele

Almere, 6 september 2019

Samenvatting

De trend 'voluntourism': toerisme combineren met vrijwilligerswerk, is een groeiende business. Verschillende organisaties in Nederland bieden projecten in het buitenland aan waar vrijwilligers hun steentje aan kunnen bijdragen. De vaak jonge vrijwilligers die willen helpen, vertrekken met goede bedoelingen en de overtuiging dat zij de wereld een stukje mooier maken. Dit is echter niet het geval als het gaat om vrijwilligerswerk in buitenlandse weeshuizen. Vanwege de populariteit van vrijwilligerswerk met weeskinderen zien mensen er een verdienmodel in, wat weeskinderen niet ten goede komt. Zo kan het gebeuren dat de kinderen, die vaak geen wees zijn, als toeristische attractie worden ingezet om geld of donateurs te ontvangen. Daarnaast is opgroeien in een weeshuis volgens onderzoek schadelijk voor de psychische, emotionele en sociale ontwikkeling van kinderen. In een kinderkuis met wisselende verzorgers missen kinderen bijvoorbeeld hechtingsfiguren, wat een grote impact heeft op het verdere leven van het kind. De onwetendheid hierover die er onder de jonge vrijwilligers heerst zorgt ervoor dat zij met hun hulp bijdragen aan het probleem, terwijl zij er juist van overtuigd zijn de kinderen te helpen.

De opdrachtgever voor dit onderzoek, Defence for Children, is voorzitter van het Better Care Network Netherlands (BCNN), een onafhankelijk netwerk dat wordt geleid door een coalitie van acht Nederlandse organisaties. Deze organisaties zetten zich in voor kwetsbare kinderen wereldwijd en delen sinds 2007 alle kennis, ervaring en lessen rondom alternatieve zorg voor kinderen in ontwikkelingslanden met elkaar en met anderen. Het advies wordt daarom niet uitgebracht aan Defence for Children, maar aan het BCNN.

Het doel van dit onderzoek is om inzicht te verkrijgen in de motivatie en het oriëntatiegedrag van Nederlanders tussen de 18 en 30 jaar die als vrijwilliger hebben gewerkt in een buitenlands weeshuis, ten einde aanbevelingen te geven over op welke kanalen BCNN aanwezig moet zijn om jonge Nederlandse vrijwilligers het meest effectief voor te lichten over de hiervoor benoemde negatieve kanten van het weeshuistoerisme. Hierbij is onderzocht wat de intrinsieke en extrinsieke motivatie van de vrijwilligers zijn, hoe het oriëntatieproces verloopt en wat voor invloed (massa) media en communicatie hebben op de keuze om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen.

Er zijn semigestructureerde diepte-interviews gehouden met zeven vrijwilligers. De vrijwilligers zijn geselecteerd via sociale media en oproepen via verschillende platforms, op basis van de leeftijd en de lengte van de periode die zij in het weeshuis hebben doorgebracht als vrijwilliger. De diepte-interviews zijn afgenomen met behulp van een topiclijst, getranscribeerd en gelabeld, om zo uiteindelijk verbanden te kunnen ontdekken.

Uit de resultaten is gebleken dat bij de meerderheid van de respondenten normatieve behoeften van het model van Clary de hoofdreden waren voor het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis. Dit houdt in: het gevoel van waardevol zijn en iets nuttigs willen doen. Zij gaven aan dat de behoefte aan zelfontwikkeling, van de piramide van Maslow, de reden was om naar het buitenland te vertrekken en vrijwilligerswerk te gaan doen. Bij geen van de respondenten waren extrinsieke behoeften, zoals een beloning, van toepassing. De motivaties zijn dus intrinsieke motivaties vanuit de vrijwilliger zelf.

De respondenten zijn over het algemeen gaan oriënteren op het doen van vrijwilligerswerk door informatie over vrijwilligerswerkorganisaties te verzamelen via Google. Bijna alle respondenten zijn via een organisatie naar een weeshuis vertrokken. Iets minder dan de helft heeft concreet gezocht op vrijwilligerswerk met kinderen in een weeshuis. De overige respondenten gaven aan niet specifiek voor een weeshuis te hebben gekozen, maar dat het vaak tussen het aanbod van de vrijwilligerswerkorganisatie stond en hen werken met kinderen wel het leukst leek. De organisatie

waar de vrijwilliger uiteindelijk voor koos, werd voornamelijk geselecteerd op de goedkoopste prijs. Daarnaast werd ook gekeken of de website van de aanbieder niet te commercieel overkwam.

Op het gebied van invloed en communicatie, onderzocht door verschillende beïnvloedingstheorieën en het 7 C's model van Communicatie, gaven respondenten aan niet echt ergens door beïnvloed te zijn. Wel speelden er soms factoren een rol wat voor een extra duwtje in de rug hebben gezorgd, bijvoorbeeld de normen en waarden die van huis uit zijn meegekregen, zoals het belang om anderen te helpen als dat kan.

Op basis van de resultaten wordt aanbevolen voor het BCNN om vooral via Google binnen te treden in het oriëntatieproces van de vrijwilliger, om zo de aandacht te wekken van de oriënterende vrijwilliger en hem of haar te overtuigen om geen vrijwilligerswerk te doen in een weeshuis. Wanneer er vroeg wordt binnengetreten in het oriëntatieproces, is de voorlichting voor de vrijwilliger al gedaan voordat er naar aanbieders wordt gekeken. Belangrijk is om de voorlichtingsboodschappen vooral duidelijk te richten op de vrijwilligers zelf, aangezien zij degene zijn die de boodschappen tegenkomen tijdens het zoeken naar vrijwilligerswerk. De campagne van het BCNN, Stop Weeshuistoerisme, zou prominenter naar voren moeten komen op Google door middel van een goede Search Engine Optimization (SEO). Dit kan bereikt worden door te richten op de keywords van zoekopdrachten van oriënterende vrijwilligers. Dat houdt in: de campagne niet alleen naar voren laten komen op zoekmachines als Google wanneer er gezocht wordt op *'weeshuis'*, maar ook gelijk al bij de eerste zoektermen van een vrijwilliger, zoals *'vrijwilligerswerk buitenland'* of *'vrijwilligerswerk met kinderen'* om gelijk al de aandacht te trekken en te beginnen met de voorlichting. Daarbij is het toevoegen van een meta-omschrijving van de website op Google een aandachtspunt, om zo de kans te verhogen dat er door vrijwilligers op de link geklikt wordt.

Vanwege het feit dat een deel van de respondenten voor de oriëntatie nog niet van plan was om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen, is het belangrijkste moment van de voorlichting het moment voordat er keuzes worden gemaakt en knopen worden doorgehakt, om zo ervoor de zorgen dat de (potentiële) vrijwilligers aan het denken worden gezet en geleid worden naar duurzaam vrijwilligerswerk. Hierdoor wordt ook aanbevolen meer duurzame alternatieven te bieden voor vrijwilligers die in het buitenland willen helpen, want dat is de hoofdreden waar het voor hen om draait. Zij zouden daarom niet ontmoedigd moeten worden door de voorlichtingsberichten om vrijwilligerswerk in het buitenland te gaan doen, maar op de goede weg geholpen moeten worden.

Inhoud

1. Inleiding.....	8
1.1 Achtergrond opdrachtgever	8
1.2 Aanleiding	8
1.3 Probleemanalyse.....	8
1.4 Trends en ontwikkelingen	10
1.4.1 Relevante trends	10
1.4.2 Recente gebeurtenissen op het gebied van weeshuistoerisme	11
1.5 Doelstelling	12
1.6 Relevantie	12
2. Inhoudelijke verkenning.....	13
Behoeften en motivaties	13
2.1 De functie van vrijwilligerswerk (Clary)	13
2.2 Theorie Type Voluntourists.....	14
2.3 Piramide van Maslow	15
2.4 Zelfdeterminatietheorie van Ryan en Deci (2000)	16
2.5 Theorie over motivatie	17
Oriëntatiegedrag.....	17
2.6 Customer journey.....	17
2.7 AISDALSLove model.....	19
Invloed.....	19
2.8 Invloed massamedia.....	19
Communicatie.....	20
2.9 De 7 C's van Communicatie	20
3. Vraagstelling	23
3.1 Centrale vraag.....	23
3.2 Deelvragen.....	23
3.3 Argumentatie deelvragen.....	23
4. Methodologie	24
4.1 Onderzoek	24
4.1.1 Kwalitatief onderzoek.....	24
4.1.2 Gehanteerde methoden en verantwoording.....	24
4.1.3 Verwerking data	25
4.2 Onderzoeksmatrix	26
4.3 Populatiebeschrijving	26
4.3.1 Populatie	26

4.3.2 Respondenten	26
4.4 Validiteit, betrouwbaarheid en representativiteit	27
4.5 Hiaten	28
5. Resultaten.....	29
5.1 Deelvraag 1	29
5.1.1 Motivaties	29
5.1.2 Moment van vrijwilligerswerk.....	30
5.1.3 Affiniteit met kinderen	30
5.2 Deelvraag 2	30
5.3 Deelvraag 3	31
5.3.1 Oriëntatie	31
5.3.2 Vrijwilligerswerkorganisatie.....	32
5.4 Deelvraag 4	33
5.4.1 Communicatie	34
5.4.2 Invloed (massa)media.....	34
6. Conclusies.....	36
6.1 Intrinsieke motivatie	36
6.2 Extrinsieke motivatie.....	37
6.3 Oriëntatiegedrag	37
6.4 Invloed (massa)media	38
7. Aanbevelingen	40
7.1 Kanalen	40
7.2 Effectieve voorlichting.....	41
8. Kritische reflectie	43
8.1 Eigen rol onderzoeker	43
8.2 Gegevensverzameling en literatuuronderzoek.....	43
8.3 Opbrengst opdrachtgever	43
Bibliografie	45
Bijlage I: Artikel VROUW	
Bijlage II: Topiclijst	
Bijlage III: Interview 1	
Bijlage IV: Interview 2	
Bijlage V: Interview 3	
Bijlage VI: Interview 4	
Bijlage VII: Interview 5	

Bijlage VIII: Interview 6

Bijlage IX: Interview 7

1. Inleiding

1.1 Achtergrond opdrachtgever

De opdrachtgever voor dit afstudeeronderzoek is Defence for Children. Deze organisatie komt op voor de rechten van kinderen wereldwijd. Er wordt door Defence for Children onder andere gebruik gemaakt van het VN-Kinderrechtenverdrag om ervoor te zorgen dat kinderrechten nageleefd en gemonitord worden. De visie van de organisatie luidt als volgt: Alle kinderen, in alle landen, genieten alle rechten van het VN-Kinderrechtenverdrag (Defence for Children, 2018). Naast Defence for Children is er nog een netwerk van organisaties in 86 landen, ECPAT, die wereldwijd campagne voeren tegen de seksuele uitbuiting van kinderen. ECPAT en Defence for Children vormen in Nederland één organisatie, die het kantoor heeft gevestigd in het Kinderrechtenhuis in Leiden. Bij Defence for Children staat een kinderrechtenhelpdesk centraal binnen de organisatie. Via deze hulplijn krijgen zij juridische vragen en signalen die aanleiding kunnen zijn voor verder onderzoek. De organisatie lobbyt voor wet- en regelgeving waarin het kind centraal staat, pleit voor wet en beleidswijzigingen, doet onderzoek, geeft trainingen en voert actie. (Defence for Children, 2018). Defence for Children voert met regelmaat campagnes om mensen bewust te maken van kinderrechtschendingen. Het doel is daarnaast om de overheid en politici aan te zetten om het VN-Kinderrechtenverdrag na te leven. Actuele acties van Defence for Children zijn de campagnes 'Ik Blijf Hier' en de campagne 'Stop Weeshuistoerisme' (Defence for Children, 2018).

Defence for Children is voorzitter van Better Care Network Netherlands (BCNN), een onafhankelijk netwerk dat wordt geleid door een coalitie van acht Nederlandse organisaties, waar Defence for Children er één van is (Better Care Network Netherlands, 2018). Deze organisaties zetten zich in voor kwetsbare kinderen wereldwijd en hebben in 2007 besloten om een Nederlandse afdeling te openen van Better Care Network, gevestigd in New York, (Defence for Children, 2018) en delen sindsdien alle kennis, ervaring en lessen rondom alternatieve zorg met elkaar en met anderen. De opdrachtgever Defence for Children staat dus aan het hoofd van dit netwerk en bundelt met de overige zeven organisaties hun krachten om alternatieve zorg voor kinderen in ontwikkelingslanden te verbeteren, vandaar dat het advies van dit onderzoek naar weeshuistoerisme wordt uitgebracht aan het BCNN.

1.2 Aanleiding

De aanleiding voor dit onderzoek heeft te maken met het feit dat vrijwilligers zich niet bewust zijn dat weeshuistoerisme schadelijk is en wat voor gevolgen het met zich meebrengt. BCNN probeert jongeren te bereiken en voor te lichten over vrijwilligerswerk in weeshuizen. Een voorbeeld hiervan is op social media met de hashtags #StopWeeshuistoerisme en #goodintentionsbadidea (Nu.nl, 2017). Met deze hashtags startte BCNN op 10 november 2017 een multimediale campagne. Het doel van BCNN is uiteindelijk om vrijwilligers aan het denken te zetten en ervoor te zorgen dat jongeren niet voor vrijwilligerswerk in een weeshuis kiezen maar voor ander duurzaam vrijwilligerswerk (Better Care Network Netherlands, 2018). Dit afstudeeronderzoek sluit hierop aan door de beweegredenen van Nederlandse vrijwilligers te achterhalen en de manier waarop zij aan hun informatie komen in kaart te brengen. Uiteindelijk zal dit afstudeeronderzoek advies uitbrengen op welke platformen en kanalen BCNN aanwezig moet zijn om vrijwilligers op de meest effectieve manier bewust te maken van het probleem met weeshuistoerisme en ze te motiveren ander duurzaam vrijwilligerswerk te gaan doen.

1.3 Probleemanalyse

Het onderzoek naar jonge Nederlanders die vrijwilligerswerk hebben gedaan in een buitenlands weeshuis is volgens Defence for Children nodig, omdat deze vrijwilligers dus veelal niet beseffen dat zij wel degelijk schade aanrichten met hun goede bedoelingen. De vraag naar vrijwilligerswerk met kinderen is volgens 26 procent van de bemiddelingsorganisaties die weeshuistoerisme aanbieden de

laatste jaren gestegen. Door deze stijgende populariteit wordt door tehuizen in het buitenland weeshuistoerisme gezien als business, waarin kinderen worden ingezet en soms uitgebuit om geld op te halen (Better Care Network Netherlands, 2018). Daarnaast zijn kinderen in weeshuizen in armere landen vaak geen wees. Tachtig procent heeft nog tenminste één ouder die voor ze zou kunnen zorgen, maar door zaken als armoede is het kind naar een weeshuis gebracht (UNICEF, 2018). Opgroeien in een weeshuis is volgens onderzoek schadelijk voor de psychische, emotionele en sociale ontwikkeling van kinderen (Stop Weeshuis Toerisme, 2018). In een kinderkamer met wisselende verzorgers missen kinderen hechtingsfiguren. Dit resulteert in een onveilige hechting en kinderen met onveilige hechting hebben vaker problemen met het kunnen reguleren van hun emoties. Bovendien ontwikkelen ze een verstoord beeld van de wereld en van anderen (*anderen zijn niet te vertrouwen, de wereld is een onveilige plek, ik kan niet op mensen terugvallen als ik het moeilijk heb, mensen laten me altijd in de steek, et cetera*). Hieruit vloeit een verstoord zelfbeeld (*dus er moet iets mis zijn met mij, ik ben niet oké, ik ben niet goed genoeg anders zouden mensen blijven, et cetera*). Een vrijwilliger versterkt dergelijke verstoord beeld, omdat elke vrijwilliger uiteindelijk vertrekt. Door eerst gescheiden te worden van de ouders hebben zij geleerd en vervolgens bevestigd gekregen door de vrijwilligers dat mensen hen uiteindelijk toch in de steek zullen laten. Dit versterkt aanklappend of juist afstandelijk gedrag in belangrijke intieme relaties. Hierdoor zijn ze ook kwetsbaarder om in onveilige relaties te belanden. Het kind krijgt door het gedrag van vrijwilligers of het in stand houden van weeshuizen onvoldoende de kans om gezonde ervaringen op te doen. Daarbij heeft het kind een groot risico om een onveilige hechting met eigen kinderen tot stand te brengen (Verheijen, 2019). Vrijwilligers die voor een periode naar het buitenland gaan om in een weeshuis te werken dragen hiermee dus bij aan het probleem (Radar, 2017).

Het probleem is de laatste jaren verergerd door de trend waarin jongeren uit Nederland naar het buitenland vertrekken om daar vrijwilligerswerk te gaan doen. In principe draait het om vraag en aanbod: hoe meer vraag naar vrijwilligerswerk in weeshuizen, hoe meer weeshuizen er geopend worden. Het gevolg daarvan is meer kinderen die naar weeshuizen gebracht worden, omdat de ouders ervan overtuigd zijn dat ze daar beter af zijn (UNICEF, 2017).

De commerciële business wat weeshuistoerisme is geworden is vaak alleen voordelig voor de vrijwilligerswerkorganisaties, voor de directeurs van zo'n weeshuis die eraan verdienen en daarnaast ook voor de vrijwilligers zelf. In de documentaire 'Doing Good' uit 2016 van de Nederlandse filmmakers Loeke de Waal en Steffi Posthumus is een fragment te zien over de Afrikaanse perceptie op de buitenlandse vrijwilligers die komen helpen. Verschillende Afrikaanse studenten uit Kaapstad geloven dat veel mensen naar Afrika komen om er voor zichzelf iets uit te halen en daarnaast ook uit schuldgevoel, waarmee ze bedoelen dat westerse vrijwilligers denken dat met hun bevoorrechte positie er maar één manier is om iets terug te doen en dat is vrijwilligerswerk. Een andere student is van mening dat alle vrijwilligers het vast goed bedoelen, maar dat het gek is om te denken dat je na drie of vier weken een impact kunt maken en dat het meer om de vrijwilligers zelf draait dan de mensen waar zij vrijwilligerswerk voor doen (Na het Nieuws, 2019). Vrijwilligers krijgen namelijk een unieke ervaring, hebben een pluspunt op hun cv, houden er een goed gevoel en genoeg leuke foto's voor sociale media aan over. De enigen die er niet van profiteren zijn vaak de weeskinderen zelf, terwijl vrijwilligers er wel van overtuigd zijn dat ze echt iets goeds doen voor de kinderen. Er heerst dus veel onwetendheid op dit gebied. De kinderen krijgen vaak niet de juiste zorg die ze nodig hebben en de vrijwilligers die daar zijn om ze te verzorgen zijn vaak niet opgeleid voor het werken met deze kwetsbare kinderen en dus niet bevoegd om met weeskinderen te werken (Rambam: de keerzijde van vrijwilligersvakantie, 2016). Voor veel vrijwilligerswerkorganisaties die vrijwilligerswerk in weeshuizen aanbieden is ervaring of bevoegdheid voor het werken met kwetsbare kinderen niet nodig, terwijl je in Nederland niet zomaar voor de klas mag staan of in een kinderdagverblijf mag werken, wat zorgt voor een hypocriet beeld (Rambam: de keerzijde van vrijwilligersvakantie, 2016). Om deze redenen pleit BCNN voor duurzaam vrijwilligerswerk en raadt af om met deze kwetsbare kinderen te werken.

1.4 Trends en ontwikkelingen

1.4.1 Relevante trends

Een tussenjaar of zogeheten 'gap year' nemen is een oplossing wanneer je als 18-jarige net van de middelbare school komt en eigenlijk nog niet weet wat je verder wil gaan doen. Veel jongeren die een tussenjaar nemen of studenten die net klaar zijn met hun opleiding besluiten om vrijwilligerswerk te gaan doen. Met het groeiende aantal vrijwilligersorganisaties die projecten in het buitenland aanbieden stijgt ook het aantal vrijwilligers dat naar het buitenland gaat om vrijwilligerswerk te gaan doen (Greef, 2014). Vrijwilligerswerk in het buitenland is een industrie geworden, genaamd voluntourism.

BCNN heeft een enquête opgesteld en opgestuurd naar 135 vrijwilligerswerkorganisaties om weeshuistoerisme beter in kaart te brengen. Daaruit kwam naar voren dat gemiddeld 72 procent van de vrijwilligers een vrouw is en zijn de meeste vrijwilligers die worden uitgezonden tussen de 15 en 25 jaar oud. Verder blijken Afrika en Azië populaire bestemmingen te zijn. Daarnaast werd de trend zichtbaar waarin er veel interesse is in werken met kinderen. De vraag hiernaar is bij de ondervraagde organisaties groot, wat als gevolg heeft dat de ondervraagde organisaties meer projecten aanbieden waarin met kinderen gewerkt kan worden. Van deze organisaties biedt 68 procent onderwijsprojecten aan (Better Care Network Netherlands, 2017).

Per jaar vertrekken er wereldwijd 1,6 miljoen mensen naar het buitenland om vrijwilligerswerk te gaan doen. Volgens Volunteer Correct-medeo oprichter Reinier Vriend zitten hier rond de 100.000 Nederlandse vrijwilligers bij (Vriend, 2016). Een groot gedeelte van deze groep komt in aanraking met kinderen. Voluntourism, het combineren van reizen met vrijwilligerswerk, was volgens lifestylemagazine Flair de trend van 2014. Jan Peeters van Travel360°, een kenniscentrum voor de toerimesector, stelde in 2014 al dat voluntourism in de lift zit. Hij is van mening dat deze trend samenhangt met de maatschappelijke trend om de vakantie doelbewust en zinvol in te richten. Dit geldt voor zowel de massavakanties als de nichemarkt, waar voluntourism een deel van uitmaakt (Develtere, 2014).

Voluntourism is mede een trend doordat steeds meer mensen bewust en betekenisvol willen reizen. Trendwatcher Tessa van de Stegge noemt deze trend Purposeful Travel (Travelvibe, 2018). Door de groeiende vraag van toeristen voor een bijzondere en unieke reiservaring is Purposeful Travel de trend van 2018 volgens Tessa. Steeds meer toeristen willen interactie met de lokale bevolking en niet meer met de massa toeristen mee. Het wordt steeds belangrijker op vakantie om onderdeel uit te maken van de cultuur en lokale gebruiken te leren. Reisaanbieders zien dat Nederlanders steeds vaker iets terug willen doen voor het land waar ze te gast zijn op vakantie en spelen hierop in door 'Purpose' toe te voegen aan de 3 P's: People, Planet, Profit (Travelvibe, 2018).

Waar in 2017 de reistrend was om in bijzondere verblijven en plekken te overnachten, ging de reistrend voor 2018 meer over de betekenis voor de reis (Yourambassadrice, 2018). Aangezien er steeds meer gereisd wordt door mensen en mensen steeds meer bewust worden wat voor impact toerisme heeft op de wereld groeit de neiging om iets terug te doen voor het land waar naartoe wordt gereisd. Daarnaast willen toeristen een vakantie die persoonlijker, zinvoller en unieker is en willen toeristen voldoening uit hun reis halen (Yourambassadrice, 2018). In 2019 is het maken van betekenisvolle reizen nog steeds belangrijk en wordt ook steeds belangrijker (Travelvibe, 2018). Mensen willen iets nieuws leren. Uit onderzoek van Booking.com over de reistrends van 2019 gaf 68 procent van de respondenten aan deel te willen nemen aan een culturele uitwisseling om op deze manier nieuwe vaardigheden te leren en gaf 54 procent aan een vrijwilligerswerkvakantie te willen doen (Travelvibe, 2018).

Wat ook meehelpt aan de trend naar voluntourism en dus ook weeshuistoerisme is de stijgende populariteit om te reizen naar of te backpacken door Azië. In 2016 werd al gesteld dat reizen op de bonnefooi een trend zou worden (Liefdevoorreizen, 2016). Nederlanders verruilen luxe vakanties voor avontuurlijkere reizen. Reizen naar Azië heeft veel voordelen volgens website Reijunk. Zij beweren dat door onder andere de goedkope levensstijl voor toeristen en de vriendelijke lokalen een reis naar Zuidoost-Azië een must do is voor iedereen (Gerrits, 2018).

Tot slot is er een vergelijkbare trend genaamd Slum tourism. Dit houdt in dat toeristen meer willen zien van een bestemming dan de bekende trekpleisters. Er is behoefte om het 'echte leven' op veelal arme delen van een bestemmingen te zien, in plaats van de toeristische gebieden die in de jaren 80 van de vorige eeuw populair waren. Slum tourism komt vooral voor in India, Brazilië, Kenia en Indonesië. Door organisaties worden tours aangeboden door de niet-toeristische delen, zoals de sloppenwijken of de favela's in Brazilië. Het doel van deze tours is het bekijken hoe de andere helft leeft. De favela's trekken 50.000 toeristen per jaar, waarbij in Rio de Janeiro de meeste tours worden aangeboden (Francisco, 2019). De federale overheid van Brazilië steunt deze tours, aangezien het een kans biedt om mensen te laten zien dat de favela's meer zijn dan alleen de drugs en geweldproblemen waar ze bekend om staan. Slum tourism wordt daarentegen door veel mensen gezien als het uitbuiten van armoede en het schenden van de privacy van de mensen die er wonen. De meningen over deze trend zijn dan ook verdeeld (Pilon, 2011).

1.4.2 Recente gebeurtenissen op het gebied van weeshuistoerisme

Afgelopen tijd is weeshuistoerisme opgerakeld en een aantal keer voorbijgekomen in het nieuws. Aanleiding was een reeks berichten op Twitter, geplaatst op 25 februari 2019, van journalist en oud-ontwikkelingswerker Charlotte Simons. Zij klapt uit de school over de praktijken in weeshuizen en de situaties die zij heeft meegemaakt. Charlotte Simons reist sinds 2011 door Sub-Sahara Afrika en heeft in het begin vrijwilligerswerk gedaan in kindertehuizen in Oeganda. Naar eigen zeggen kan zij een boek schrijven over de 'walgelijke, schaamteloze exploitatie' die zij heeft gezien (Langelaan, 2019). Haar berichten gingen viral: meer dan 3500 mensen deelden haar verhaal op social media. Hierdoor werd de kritiek op weeshuistoerisme heftiger. Verschillende nieuwsplatforms pakten dit verhaal op en schreven erover. Ook de BNNVARA-talkshow 'Na het Nieuws', dat te zien is na het NOS Journaal van 20.00, besteedde hier aandacht aan. Het programma nodigde ontwikkelingswetenschapper Dr. Sara Kinsbergen van de Radboud Universiteit uit om hierover te praten. Zij promoveerde op onderzoek naar kindertehuizen in ontwikkelingslanden. Zij stelt dat de samenleving, zowel vrijwilliger als donateur, zich kritisch achter de oren moet krabben en iedereen voor zichzelf moet bedenken wat je wil ondersteunen en waar je aan wilt bijdragen (Na het Nieuws, 2019).

Wat betreft de ontwikkelingen op het gebied van weeshuistoerisme worden grote stappen gezet en plannen van het kabinet bekend gemaakt. In april 2019 kwam naar buiten dat het kabinet gaat onderzoeken of er een wetgeving kan en moet komen om weeshuistoerisme aan te pakken. Sigrid Kaag (D66), minister voor Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerkingen, zegt voor de zomer van 2019 een besluit te nemen hierover. VVD-kamerlid Wybren van Haga noemt weeshuistoerisme een vorm van mensenhandel en krijgt hiermee steun van organisaties als Better Care Network (Elsevier Weekblad, 2019). De VVD kwam in oktober 2018 met een initiatiefnota over weeshuistoerisme, waarbij ook gekeken zal worden naar vervolging. Patricia Nieuwenhuizen, de voorzitter van BCNN, stelt dat dat juridisch lastig in elkaar zal zitten, maar beweert wel dat het mogelijk is, aangezien Australië bijvoorbeeld als eerste land ter wereld weeshuistoerisme nu officieel aangemerkt heeft als moderne slavernij, waardoor er wetten kunnen worden aangenomen die dit zouden kunnen verbieden (Langelaan, 2019).

1.5 Doelstelling

Het doel van het onderzoek is uiteindelijk om (potentiële) vrijwilligers door het BCNN zo effectief mogelijk voor te lichten over de negatieve kanten van het weeshuistoerisme en bewustwording te creëren onder jonge vrijwilligers. Hiervoor moet onderzocht worden waarom vrijwilligers in een weeshuis vrijwilligerswerk willen doen (de motivatie) en op welke manier zij zich oriënteren op het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis (het oriëntatiegedrag).

Op basis van de aanleiding en de probleemanalyse is de volgende doelstelling voor dit onderzoek opgesteld:

Inzicht verkrijgen in de motivatie en het oriëntatiegedrag van Nederlanders tussen de 18 en 30 jaar die als vrijwilliger hebben gewerkt in een buitenlands weeshuis, ten einde aanbevelingen te geven over op welke kanalen BCNN aanwezig moet zijn om jonge Nederlandse vrijwilligers het meest effectief voor te lichten over weeshuistoerisme.

1.6 Relevantie

Het onderzoek heeft een grotere maatschappelijke dan een praktische relevantie. Voor Defence for Children zelf is het onderzoek praktisch relevant, omdat zij jongeren door middel van de aanbevelingen van het onderzoek beter kunnen bereiken en voorlichten. Hiermee kunnen jonge vrijwilligers op andere gedachten worden gebracht wat betreft het vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis. Dit onderzoek draagt bij aan de missie van Defence for Children om weeshuistoerisme helemaal te stoppen.

Wat betreft de maatschappelijke relevantie is dit onderzoek relevant vanwege het feit dat er bewustwording onder jonge Nederlanders wordt gecreëerd die (mogelijk) vrijwilligerswerk in het buitenland gaan doen. De recente ontwikkelingen op het gebied van weeshuistoerisme maakt dit onderzoek actueel en relevant. Mensen die voorgelicht zijn door Defence for Children kunnen deze kennis verder verspreiden.

2. Inhoudelijke verkenning

De inhoudelijke verkenning is ervoor bedoeld om te achterhalen welke theorieën en modellen er bestaan met betrekking tot de onderwerpen van dit onderzoek en om te achterhalen welke onderzoeken er al gedaan zijn op gebied van de onderwerpen.

Er hebben al verschillende onderzoeken plaatsgevonden over weeshuistoerisme. De organisaties aangesloten bij BCNN hebben zelf verschillende onderzoeken gedaan, maar deze onderzoeken waren echter niet specifiek gericht op de motivaties en het oriëntatiegedrag van vrijwilligers zelf. Wel is er onderzoek geweest naar verschillende trends in het weeshuistoerisme. Verder is het BNNVARA-programma Rambam in 2016 in de wereld gedoken van de vrijwilligersvakanties. Zij lieten met (verborgen) camerabeelden onder anderen zien hoe vrijwilligerswerkorganisaties te werk gaan. Ook is in 2016 een documentaire uitgebracht, genaamd 'Doing Good' waarin twee filmmakers op zoek gaan naar het nut van Voluntourism en wie daar beter van wordt. In deze documentaire volgen zij een vrijwilliger tijdens de vier weken die hij doorbrengt in Kaapstad om vrijwilligerswerk te doen. Tot slot hebben twee oud-studenten van Universiteit Utrecht een vergelijkend afstudeeronderzoek gedaan. Marc de Reus heeft zijn afstudeeronderzoek gedaan naar de rol van westerse vrijwilligers bij ontwikkelingsprojecten in ontwikkelingslanden en Irene van der Vaart heeft haar afstudeeronderzoek gedaan naar motivaties voor vrijwilligers in het algemeen.

In dit hoofdstuk wordt bepaald welke theorieën en modellen gebruikt gaan worden met het beantwoorden van de deelvragen. Het onderzoek wordt ingekaderd, waarmee de kennis over de belangrijkste begrippen wordt aangetoond die met het onderwerp te maken hebben en de wetenschappelijke verantwoording van het onderzoek wordt bewezen (Scribbr, 2018).

Behoeften en motivaties

2.1 De functie van vrijwilligerswerk (Clary)

De functionele benadering van Clary (1998) bevatten zowel intrinsieke als extrinsieke motivaties (Vaart, Motivaties voor vrijwilligerswerk, 2010). Tijdens dit onderzoek is dit model gebruikt om te achterhalen welk van deze zeven verschillende motivaties van toepassing waren op de onderzochte vrijwilligers. Uiteindelijk is gekeken welke motivatie het meest naar voren kwam en hier zijn verbanden en conclusies uit getrokken. Dit is een relevante en belangrijke motivatietheorie en daarom opgenomen in dit onderzoek naar motivatie van vrijwilligers. De verwachting voor de onderzoeker was dat dit model essentieel zou zijn voor de beantwoording van het deel van de doelstelling over motivatie, omdat dit model bestaat uit een heldere scheiding tussen verschillende soorten motivaties die een vrijwilliger kan hebben om vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis te willen doen.

Iedere vrijwilliger heeft een motief om vrijwilligerswerk te doen. Deze motivatie kan per moment of activiteit verschillen. Inzicht in motivaties van vrijwilligers kan leiden tot het behoud van vrijwilligers van een organisatie. Op gebied van vrijwilligersmotivatie is een van de belangrijkste stromingen de functionele benadering van Clary en Snyder (1998) (Vrijwilligerswerk.nl, 2018). De functie of functies die vrijwilligerswerk heeft voor de individuele vrijwilliger is hierbij bepalend voor de motivatie van de vrijwilliger. De motieven van Clary kunnen zowel intrinsiek als extrinsiek zijn (Vaart, Motivaties voor vrijwilligerswerk, 2010). De motieven zijn opgedeeld in zes categorieën. Een zevende categorie is door Hustinx (2001) toegevoegd (wiki.kompano.org, 2016).

1. De eerste categorie bestaat uit de normatieve motieven. Dit zijn intrinsieke motieven (Vaart, Motivaties voor vrijwilligerswerk, 2010). Voor vrijwilligers met normatieve motieven is vrijwilligerswerk een manier om voor hun belangrijke normen en waarden uit te dragen

(Vrijwilligerswerk.nl, 2018). Voor deze vrijwilligers gaat het erom om iets waardevols te doen, om nuttig te zijn en anderen te helpen en om verantwoordelijkheid te nemen voor de samenleving of voor anderen (wiki.kompano.org, 2016).

2. De tweede categorie gaat over carrière motieven. Vrijwilligers met carrière motieven zien vrijwilligerswerk als een manier om, door middel van opgedane ervaringen, vaardigheden, netwerken en contacten, bij te dragen aan hun toekomstige carrière wanneer de vrijwilliger een betaalde baan heeft. Daarnaast is het oppoetsen of uitbreiden van het cv een reden om vrijwilligerswerk te doen (wiki.kompano.org, 2016).
3. Sociale motieven. De derde categorie bestaat uit sociale motieven. Hier draait het om mensen ontmoeten, erkenning krijgen en ontspannen als motivatie voor vrijwilligerswerk (wiki.kompano.org, 2016). Het kan bestaande sociale contacten verdiepen of versterken, doordat de vrijwilliger zich verbonden kan voelen wanneer hij of zij meedoet aan activiteiten die voor andere mensen een bijzondere betekenis hebben (Vrijwilligerswerk.nl, 2018). Irene van der Vaart stelt echter dat sociale motieven te maken hebben met druk vanuit je sociale omgeving (Vaart, Motivaties voor vrijwilligerswerk, 2010), oftewel extrinsieke motivatie. Hierbij is het feit dat anderen uit de sociale omgeving ook vrijwilligerswerk doen of omdat de omgeving het wenselijk vindt de reden dat iemand vrijwilligerswerk doet (Vaart, Motivaties voor vrijwilligerswerk, 2010).
4. Leermotieven. Voor vrijwilligers met leermotieven om vrijwilligerswerk te gaan doen is het belangrijkste om kennis uit te breiden, talenten te ontwikkelen en begrip te vergroten (wiki.kompano.org, 2016). Het is één van de meest genoemde motivaties om vrijwilligerswerk te gaan doen. Door middel van vrijwilligerswerk ontwikkelen mensen vaardigheden, kwaliteiten en kennis die bijdragen aan zowel hun persoonlijke ontwikkeling als hun positie op de arbeidsmarkt (Vrijwilligerswerk.nl, 2018).
5. Kwaliteitsmotieven. Vrijwilligers met kwaliteitsmotieven kunnen ingedeeld worden in de vijfde categorie. Deze vrijwilligers zijn van mening dat vrijwilligerswerk zorgt voor een verhoogde levenskwaliteit. Daarnaast biedt het kansen voor persoonlijke groei en om actief bezig te zijn (wiki.kompano.org, 2016).
6. Beschermingsmotieven. De zesde categorie heeft te maken met het zien van vrijwilligerswerk als manier om te vluchten voor of te leren omgaan met tegenslag. Deze vrijwilligers zien vrijwilligerswerk als plek om negatieve omstandigheden, ervaringen of gevoelens te vergeten of te verminderen waardoor vrijwilligerswerk een veilige omgeving biedt (Vrijwilligerswerk.nl, 2018).
7. De laatste categorie, toegevoegd door Lesley Hustinx (2001), heeft te maken met erkenning en gewaardeerd worden als motivatie om vrijwilligerswerk te doen. Het is een manier om trots op jezelf te zijn en een kans om dingen te doen waar je goed in bent en een kans om ervaring en kennis door te geven (wiki.kompano.org, 2016).

2.2 Theorie Type Voluntourists

Volgens deze theorie worden drie verschillende typen vrijwilligers uitgelicht. Deze theorie is relevant voor dit onderzoek, aangezien er hier onderscheid wordt gemaakt tussen drie verschillende soorten vrijwilligers op basis van de kenmerken en motieven die volgens de theorie bij elk type horen. Met het eerder besproken model van Clary zullen de motivaties van de vrijwilligers achterhaald worden, waarna de onderzochte vrijwilligers in één van de drie categorieën geplaatst zijn. Dit zal uiteindelijk duidelijk maken welk type vrijwilliger het meeste voorkomt in buitenlandse weeshuizen, waardoor er

gefocusd kan worden op dit type en potentiële vrijwilligers die tot dit type behoren voor te lichten over weeshuistoerisme.

Volgens Callanan en Thomas (2005) zijn er drie verschillende typen vrijwilligers die vrijwilligerswerk in ontwikkelingslanden doen. Zij noemen het eerste type vrijwilliger de 'shallow volunteer'. Dit type heeft te maken met vrijwilligers die zich vooral bezighouden met zelfontplooiing, hun Curriculum Vitae en avontuur. Kenmerkend voor de 'shallow volunteer' is de korte tijdsduur van het vrijwilligerswerk (maximaal één maand), de weinige ervaring en de doorgaans ontbrekende vaardigheden die zij hebben als het aankomt op vrijwilligerswerk. Het tweede type noemen Callanan en Thomas de 'intermediate volunteer'. Dit type vrijwilliger zet zich voor langere periode in van soms een aantal maanden en wordt gekenmerkt door zelfontwikkeling en zelfontplooiing als motief voor het vrijwilligerswerk en hebben daarnaast ook altruïstische oftewel onbaatzuchtige motieven. Het laatste type vrijwilliger wordt de 'deep volunteer' genoemd. Dit derde type wordt gekenmerkt door het feit dat altruïstische motieven als belangrijkste motieven gelden. Zij voeren voor tenminste een half jaar vrijwilligerswerk uit en beschikken over vaardigheden die relevant zijn voor vrijwilligerswerk (Callanan & Thomas, 2005).

2.3 Piramide van Maslow

Het model van Maslow is van toepassing op dit onderzoek, vanwege het feit dat de motivaties van vrijwilligers achterhaald dienen te worden en dit heeft ook te maken met behoeften van vrijwilligers zoals beschreven in dit model. De Piramide van Maslow is gebruikt tijdens dit onderzoek om te onderzoeken vanuit welke behoefte de onderzochte vrijwilligers vrijwilligerswerk hebben gedaan in een buitenlands weeshuis. Het model is uitgelegd aan de onderzochte vrijwilligers en zij hebben hun keuze in de behoeften die voor hen van toepassing was gemaakt. Met de antwoorden hierop is duidelijk geworden waar de behoefte van vrijwilligerswerk vandaan kwam, dus in welke behoefte zij voorzien wilden worden door vrijwilligerswerk te gaan doen. Op deze manier kan er uiteindelijk ingespeeld worden op de behoefte die uit het onderzoek naar voren is gekomen door, bijvoorbeeld, het BCNN alternatieven te laten aanbieden die ook in deze behoeften voorzien, met de kans dat oriënterende vrijwilligers naar de alternatieven getrokken zullen worden in plaats van het doen van vrijwilligerswerk in weeshuizen.

De piramide van Maslow brengt behoeften van mensen in kaart en geeft een verklaring daarvoor. De theorie draait om het idee dat elk mens eerst bepaalde basisbehoeften heeft. Pas als de eerste laag met basisbehoeften vervuld is, kan er opgeschaald worden naar de tweede laag. Wanneer de eerste basisbehoefte niet vervuld is, is er geen behoeften aan de zaken in de andere lagen van de piramide. Wanneer de eerste vier lagen zijn gerealiseerd, kan een mens toekomen aan de laatste laag, zelfontplooiing. De piramide bestaat uit de volgende fasen:

1. Primaire biologische behoeften

Voor elk mens zijn dit de basisbehoeften die nodig zijn om te overleven, zoals voedsel, water en zuurstof.

2. Bestaanszekerheid

Onder bestaanszekerheid vallen volgens Maslow zaken als zekerheid en veiligheid, zoals het hebben van een woning.

3. Sociale behoeften

Onder de sociale behoeften vallen alle sociale contacten van een mens, zoals vriendschap en liefde.

4. Erkenning

De vierde behoefte wordt gekenmerkt door hoe mensen over jou denken, zoals waardering en erkenning met als resultaat: zelfrespect.

5. Zelfontplooiing

Wanneer een mens in de voorgaande vier behoeften is voorzien, kan er ruimte vrijgemaakt worden voor zelfontplooiing en je ontwikkeling als mens (Managementgoeroes, 2013).

Figuur 1: behoeften hiërarchie

2.4 Zelfdeterminatietheorie van Ryan en Deci (2000)

Waar het model van Clary zowel intrinsieke als extrinsieke motivaties bevat, gaat de zelfdeterminatietheorie van Ryan en Deci alleen over de intrinsieke motivatie en is hiermee relevant voor het onderzoek. Aan de hand van deze theorie zou de intrinsieke motivatie van Nederlandse vrijwilligers die in een buitenlands weeshuis gaan werken in kaart worden gebracht. Dit model is uitgelegd aan de onderzochte vrijwilligers waarbij werd gevraagd welke van de drie basisbehoeften bij hen van toepassing waren om vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis te gaan doen, om dit later te kunnen vergelijken met de antwoorden uit andere modellen. Het model is echter verkeerd geïnterpreteerd door de onderzoeker en zou in het verdere onderzoek hierdoor onjuiste resultaten opleveren. Nadat de onderzoeker dit ontdekte en de juiste bedoeling van het model begreep, is er geen gebruik meer gemaakt van dit model (zie verdere uitleg in hoofdstuk 4.5: Hiaten).

Op het gebied van motivatie wordt er onderscheid gemaakt tussen twee soorten (Vries, 2013): intrinsieke motivatie en extrinsieke motivatie. Intrinsieke motivatie komt van binnenuit. De motivatie of interesse voor een bepaald onderwerp komen vanuit jezelf. Extrinsieke motivatie is het tegenovergestelde. Hierbij komt de motivatie niet uit jezelf maar word je geprikkeld door externe factoren. Drijfveren kunnen onder andere een beloning zijn. Als er gekeken wordt naar de intrinsieke motivatie hangt deze volgens de zelfdeterminatietheorie van Ryan en Deci (2000) samen met drie basisbehoeften. Volgens de theorie neemt de intrinsieke waarde toe naarmate de omgeving beter is voorzien in die drie basisbehoeften. De drie basisbehoeften zijn:

1. Competentie: het gevoel competent te zijn. Dit houdt in dat je beseft krijgt van je eigen capaciteiten, vertrouwd in je eigen kunnen en weten hoe je deze capaciteiten moet inzetten (Vries, 2013).
2. Verbondenheid met de omgeving: relaties en interacties. Dit houdt in in welke mate je je verbonden voelt met de omgeving, vertrouwen hebben in anderen (Verbeeck, 2010).
3. Autonomie: de vrijheid die je hebt om een bepaalde activiteit op jouw manier en volgens je eigen inzichten en waarden te doen (Vries, 2013).

Vaak wordt gedacht dat intrinsieke en extrinsieke motivatie elkaar versterken, maar het tegenovergestelde blijkt waar te zijn. De extrinsieke motivatie kan de intrinsieke motivatie in de weg

zitten en zelfs helemaal doen laten verdwijnen. Voorbeeld hiervan is het leren op school. Door de druk van hoge cijfers halen kan de intrinsieke motivatie dalen. Wat nadelig kan zijn, aangezien leren vanuit een interesse vanuit jezelf beter gaat (Martens, 2007).

2.5 Theorie over motivatie

In dit stuk worden twee korte theorieën besproken wat betreft motivatie. De incentive theorie is gebruikt in dit onderzoek door vrijwilligers te vragen naar hun extrinsieke motivatie en of er sprake was van een bepaalde beloning waardoor zij vrijwilligerswerk in een weeshuis zijn gaan doen. De cognitieve dissonantietheorie van Festinger komt niet terug in dit onderzoek. Vergeleken met de incentive theorie was de cognitieve dissonantietheorie minder bruikbaar en toepasbaar op het onderwerp van het onderzoek.

De 'incentive theory' is de meest simpele theorie over extrinsieke motivatie. Deze theorie heeft alles te maken met positieve beloning. Het idee is dat: "iedere gewenste gedraging wordt beloond door een positief iets" (Info.nu, 2018). Het positieve gevolg wordt gelinkt aan het gedrag. Als gevolg daarvan gaat een persoon gedrag herhalen om de positieve beloning vaker te ontvangen.

Een andere theorie over motivatie is de cognitieve dissonantietheorie van Festinger (Info.nu, 2018). Mensen hebben de sterke neiging om tegenstrijdigheid, oftewel dissonantie, te verminderen wanneer mensen tegenstrijdige gedachten hebben, of wanneer mensen gedachten hebben die tegenstrijdig zijn met hun gedrag. Zoals het pakken van wat lekkers om te eten maar tegelijkertijd slank willen blijven. Volgens deze theorie zijn mensen gemotiveerd om tegenstrijdigheid te verminderen (Info.nu, 2018).

Onderlinge relatie en kritische vergelijking

Wat deze modellen met elkaar gemeen hebben, is dat bij alle modellen het voornamelijk draait om behoeften en motivaties, zowel intrinsiek als extrinsiek. Deze modellen zouden allen bij kunnen dragen aan het eerste gedeelte van de doelstelling: *'Inzicht verkrijgen in de motivatie van Nederlanders tussen de 18 en 30 jaar die als vrijwilliger hebben gewerkt in een buitenlands weeshuis'*. Waar het model van Clary gaat over de verschillende beweegredenen die een vrijwilliger kan hebben om vrijwilligerswerk te gaan doen, gaat het model van Maslow over de behoeften van waaruit, in dit geval, een vrijwilliger kan handelen. Deze twee modellen gaan voornamelijk over intrinsieke beweegredenen van een vrijwilliger en besteden weinig aandacht aan de extrinsieke motivatie, alhoewel extrinsieke motivaties ook in het model van Clary voorkomen. De verwachting van de onderzoeker is echter dat intrinsieke motivaties zwaarder wegen voor de vrijwilligers dan extrinsieke motivaties. Om deze reden is het model van Clary en de piramide van Maslow gebruikt in het onderzoek om het inzicht te verkrijgen in de intrinsieke motivatie, om zo de onderzochte vrijwilligers in te kunnen delen in een type vrijwilliger uit de theorie van de Voluntourists van Callanan en Thomas. Zoals eerder besproken komt de incentive theorie terug wat betreft de extrinsieke motivatie van vrijwilligers en is deze theorie verkozen boven de cognitieve dissonantietheorie van Festinger, omdat deze theorie meer draait om iets doen wat je eigenlijk niet zou willen of moeten doen en de motivatie om die tegenstrijdigheid te verminderen.

Oriëntatiegedrag

2.6 Customer journey

Het andere gedeelte van de doelstelling van dit onderzoek naar weeshuistoerisme betreft het inzicht verkrijgen in het oriëntatiegedrag van Nederlandse vrijwilligers die in een buitenlands weeshuis hebben gewerkt. Om dit oriëntatiegedrag in kaart te brengen wordt hieronder de customer journey uitgelegd. Met behulp van de customer journey wordt het traject zichtbaar waar de vrijwilliger doorheen gaat tijdens de oriëntatie. De customer journey is in dit onderzoek gebruikt als leidraad om

de stappen zichtbaar te maken waar de oriënterende vrijwilliger doorheen gaat: van het ontstaan van de behoefte voor vrijwilligerswerk tot het maken van een definitieve beslissing voor een buitenlands weeshuis. Hierdoor wordt duidelijk op welke manier de vrijwilliger informatie zoekt en op basis van welke factoren de vrijwilliger keuzes maakt, wat bij zal dragen aan de doelstelling om inzicht te verkrijgen in het oriëntatiegedrag van Nederlandse vrijwilligers die vrijwilligerswerk hebben gedaan in een buitenlands weeshuis. Ook wordt duidelijk via welke bronnen en kanalen de vrijwilliger oriënteert, wat weer zal bijdragen aan het 2^e deel van de doelstelling: om aanbevelingen te geven over op welke kanalen BCNN aanwezig moet zijn om jonge Nederlandse vrijwilligers het meest effectief voor te lichten over weeshuistoerisme.

De customer journey is als het ware de reis die een klant, in dit geval de vrijwilliger, aflegt voordat hij of zij overgaat tot aankoop van een product of dienst (Linden, 2018). De customer journey map bevat een model waar deze reis mee in kaart te brengen is.

De eerste fase gaat over de vraag of er al behoefte is van de vrijwilliger om vrijwilligerswerk te gaan doen of moet hij nog overtuigd worden hiervan? Hierin wordt onderscheid gemaakt tussen latente en concrete behoefte. Latente behoefte is behoefte waarvan je nog niet weet dat je het nodig hebt. Concrete behoefte is het tegenovergestelde, de vrijwilliger in dit geval is zich al bewust van de behoefte om vrijwilligerswerk te gaan doen (Linden, 2018). De volgende fase is de oriëntatiefase. Dankzij de toegankelijkheid van internet is het oriëntatiegedrag de afgelopen decennia sterk veranderd, vanwege het feit dat oriënteren nu vanaf elk apparaat mogelijk is, op elk moment van de dag. Er zijn verschillende manieren om je te oriënteren, zoals concrete zoekopdrachten in zoekmachines, gebruik van online prikborden zoals Pinterest en het bekijken van fora en discussiegroepen (Linden, 2018). De fase hierna is de overwegingsfase. Na de oriëntatie maakt de vrijwilliger de keuze in aanbieders van vrijwilligerswerk in weeshuizen. Tegenwoordig is merkvoorkeur niet heel stabiel meer, vanwege het grote aanbod en de vele opties om merken of aanbieders met elkaar te vergelijken. Het volgende moment is het beslismoment. De vrijwilliger, in dit geval, heeft alle opties overwogen en een beslissing gemaakt bij welke organisatie hij of zij vrijwilligerswerk in een weeshuis gaat doen. Na het beslismoment vinden in de customer journey nog vier fasen voor: de aankoopfase, de leveringsfase, gebruiksfase en loyaliteitsfase (Linden, 2018). In dit onderzoek wordt de aandacht voornamelijk besteed aan de fasen tot de aankoop, omdat dat het meest relevant is met betrekking tot de vraag hoe vrijwilligers op het idee komen om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen en zich hierop oriënteren.

Figuur 2: customer journey

2.7 AISDALSLove model

Het AISDALSLove model is te vergelijken met de customer journey en komt in grote lijnen overeen, waardoor elementen van beide modellen terug zullen komen tijdens dit onderzoek. Beide modellen helpen het oriëntatiegedrag van Nederlandse vrijwilligers in kaart te brengen.

Het traditionele AIDA-model beschrijft welke stappen een consument doorloopt voordat hij overgaat tot actie. AIDA staat voor Attention, Interest, Desire en Action (Het AIDA model, 2018). Sommigen beweren echter dat het huidige AIDA-model tekortschiet. Hierdoor zijn verschillende varianten in de loop der tijd toegevoegd. Mede door de opkomst van social media is het AISDALSLove model ontstaan. Het AISDALSLove model is afhankelijk van externe factoren. De letters staan voor Attention, Interest, Search, Desire, Action, Like/dislike, Share en Love/hate (Albers, 2017). Allereerst is de fase Search toegevoegd met als reden dat men online op zoek gaat naar meer informatie over een product of dienst na de interesse-fase. Vervolgens is de Like/dislike fase toegevoegd die zich afspeelt na de koop- of actiefase. Na de koop-of actiefase kan men zich beginnen af te vragen of ze er goed aan hebben gedaan om het product of de dienst te kopen. Daarna is de Share-fase toegevoegd. In deze fase delen gebruikers die net een product of dienst hebben gekocht hun ervaringen met de buitenwereld. Ten slotte is de Love/hate fase als laatst toegevoegd. Deze fase wordt gekenmerkt door het lange termijneffect. Het gaat er hier om in welke mate je houdt van het product of dienst die je hebt gekocht (Albers, 2017).

Onderlinge relatie en kritische vergelijking

De customer journey en het AISDALSLove model zijn vergelijkbaar en beide relevant voor dit onderzoek. Het AISDALSLove model verschilt van de customer journey door meer te focussen op de onlinewereld en social media. Voor het onderzoek zouden beide modellen echter gebruikt worden tot de stap van aankoop, aangezien de eerste gedeelten het meest relevant zijn voor de doelstelling over oriëntatiegedrag. Als leidraad is het eerste gedeelte van de customer journey aangehouden, omdat deze vier stappen het beste aansloten in het proces van de vrijwilliger, van behoefte tot het maken van een keuze. Daarbij komen de eerste stappen van het AISDALSLove model echter ook terug. Door vrijwilligers te onderzoeken en inzicht te verkrijgen in de manier hoe zij zich hebben georiënteerd op het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis, zijn deze gegevens ingedeeld in de stappen van de customer journey en zo is de 'klantreis' ontstaan waar de vrijwilliger doorheen gaat tijdens de oriëntatie. Uiteindelijk kan het BCNN op deze manier de klantreis binnendringen door voorlichting te geven over weeshuistoerisme. De customer journey laat zien in welke fase BCNN het beste kan binnendringen om het meest effectief voor te kunnen lichten.

Invloed

2.8 Invloed massamedia

Er zijn verschillende theorieën bekend over de invloed van massamedia op mensen. Deze zijn hieronder uitgeschreven. Er wordt onderzocht in hoeverre (massa)media via één van deze theorieën ervoor gezorgd heeft dat de vrijwilliger gemotiveerd werd om vrijwilligerswerk in een weeshuis te willen doen en zich hierop te willen oriënteren. Dit is relevant voor het onderzoek om erachter te komen of één van deze theorieën wellicht een trigger is geweest voor (het versterken van) de motivatie van de onderzochte vrijwilligers om vrijwilligerswerk in een weeshuis te willen doen. De vrijwilligers zullen onderzocht worden op hun motivatie en de trigger wat die motivatie aan kan wakkeren. Aangezien de verwachting van de onderzoeker is dat social media veel aanwezig zal zijn in het leven van jonge vrijwilligers en de oriëntatie grotendeels ook online plaatsvindt, kan dit voor de verbinding zorgen tussen massamedia, invloed, motivatie en oriëntatie. Mocht één van deze theorieën inderdaad als aanleiding is gebleken om vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis te willen doen, kan het BCNN hierop inspelen wat betreft de voorlichting. Hieronder vijf theorieën over de invloed van massamedia.

1. Injectienaaldtheorie

Volgens deze theorie worden mensen volgestopt met bepaalde opvattingen en ideeën. De media is op deze manier in staat mensen te indoctrineren, oftewel brainwashen, door steeds dezelfde informatie te laten zien, omdat mensen ideeën makkelijk overnemen. Op deze manier zijn mensen te manipuleren door de media. Voorbeelden zijn het beïnvloeden van publieke opinies en het ontstaan van rages of hypes, iets wat veel mensen doen omdat anderen het ook doen (Peters, 2018).

2. Multi-step-flow theorie

Deze theorie stelt dat informatie wordt overgebracht in stappen, van klein naar groot. Om te beginnen is er een kleine groep, bijvoorbeeld bekende Nederlanders, die opgedane informatie of een bepaalde mening uitdragen en die vervolgens wordt overgenomen door een iets grotere groep, omdat bekende Nederlanders gezaghebbende opinieleiders zijn. Tot slot wordt dit weer overgenomen door het hele publiek (Peters, 2018).

3. De theorie van de media als betekenisverlener

Een massamedium op zichzelf staand is niet per definitie effectief. Vooral de ontvangers en de gebruikers ervan geven media betekenis. Voor veel mensen betekent media een vorm van informatie en amusement. Volgens deze theorie heeft media op langetermijneffect doordat via informatie en amusement normen en waarden worden overgedragen (Peters, 2018).

4. Theorie van selectieve perceptie

Volgens de theorie van de selectieve perceptie nemen mensen dingen waar op basis van hun referentiekader. De theorie gaat ervan uit dat je niets objectief kunt waarnemen. Dit zijn bijvoorbeeld normen en waarden en lessen die je tijdens je leven hebt meegekregen. Informatie die daarbuiten valt, wordt niet, minder of verdraaid opgenomen. Sommige communicatiedeskundigen stellen daarom ook dat media alleen de mensen die ervoor openstaan kan bereiken (Peters, 2018).

5. Agendatheorie

Deze theorie heeft de naam Agendatheorie gekregen, omdat de massamedia de gespreksagenda bepaalt. Uit beschikbare informatie worden onderwerpen gekozen die veel aandacht krijgen en ook onderwerpen die minder aandacht krijgen. Daardoor wordt door massamedia bepaalt welke onderwerpen onder de aandacht van het publiek worden gebracht. Kortom: de media bepaalt waar veel mensen over praten. Hiernaast heeft massamedia ook invloed op de politieke agenda: politici zien, horen en lezen dingen wat hen aanspreekt en waar ze iets mee willen doen (Peters, 2018).

Communicatie

2.9 De 7 C's van Communicatie

De invloed van (massa)media hangt ook samen met communicatie en de manier waarop de berichtgeving gebeurt. Door middel van communicatie zou het oriëntatiegedrag en de motivatie van de vrijwilliger ook beïnvloed kunnen worden, bijvoorbeeld door de manier van berichtgeving van vrijwilligerswerkorganisaties. Door middel van de 7 C's van Communicatie zal achterhaald worden wat vrijwilligers belangrijk vinden aan communicatie en of zij hierdoor ook gemotiveerd zijn geraakt om zich te oriënteren op het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis. Dit kan vervolgens ingezet

worden om vrijwilligers via dezelfde manier van berichtgeving te overtuigen om geen vrijwilligerswerk in weeshuizen te gaan doen.

Communicatie in het algemeen bestaat uit verbale, non-verbale en schriftelijke communicatie (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012). De 7 C's van Communicatie helpt om ruis tussen zender en ontvanger zoveel mogelijk te beperken en miscommunicatie en onbegrip te voorkomen. De 7 takken van het model bestaan uit: completeness, concreteness, courtesy, correctness, clarity, consideration, conciseness. Daarnaast kent het model nog 3 termen die vaak over het hoofd wordt gezien: creativity, credibility en consistency (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).

Completeness (compleet)

De boodschap die de zender over wil dragen moet volledig zijn. Alle informatie die overgebracht moet worden moet in de boodschap staan en onderbouwd zijn met feiten. Boodschappen die complex van aard zijn hebben extra uitleg nodig, om miscommunicatie te voorkomen. De boodschap daarnaast onderverdelen in sub-onderwerpen helpen de boodschap om duidelijker te worden. Op deze manier wordt er overzicht geschept in wat er precies verteld wordt (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).

Concreteness (concreet)

Naast dat het belangrijk is om een complete boodschap te hebben, is het ook belangrijk om een concrete boodschap te hebben. De boodschap moet duidelijk zijn en woordgebruik en zinsopbouw moet maar op één manier geïnterpreteerd kunnen worden, zodat niets aan de verbeelding over wordt gelaten (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).

Courtesy (charmant)

De manier waarop de boodschap overgebracht wordt heeft veel invloed op de effectiviteit van de boodschap. Het is belangrijk om de ontvangers van de boodschap op een respectvolle, vriendelijke en charmante wijze te benaderen. Er moet nagedacht worden over hoe het publiek aangesproken dient te worden, bijvoorbeeld met 'je', 'u' of 'jullie' (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).

Correctness (correctheid)

Wanneer een boodschap schriftelijk wordt verzonden, is het heel belangrijk dat grammaticale fouten vermeden worden. Verder is het belangrijk dat ook mondelinge boodschappen foutloos zijn. Mondelinge boodschappen mogen geen stijlfouten of verkeerd gebruik van werkwoorden bevatten. Met correct taalgebruik wordt de betrouwbaarheid van de boodschap verhoogt en bovendien voelt de ontvanger zich serieus genomen (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).

Clarity (duidelijkheid)

Naast dat de boodschap compleet en concreet moet zijn, is het ook belangrijk dat de boodschap duidelijk is. Een bericht is duidelijk wanneer deze geen ondubbelzinnigheden, korte zinnen en concrete woorden bevat. De kern van de boodschap moet duidelijk naar voren komen. Dit gebeurt door tussenzinnen te vermijden en 'to the point' te blijven. In plaats van een hele lange onduidelijke boodschap is het beter om beknopte informatie te gebruiken (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).

Concideration (communiceer met de doelgroep)

Een goede boodschap is gericht op de doelgroep. Wanneer er rekening wordt gehouden met het publiek wordt het bericht op de juiste manier afgestemd. Voor de zender is het daarom belangrijk om zich in te leven in de doelgroep en betrokken te zijn. Factoren waar rekening mee gehouden moet worden zijn bijvoorbeeld vakkennis, leeftijd, interesses en opleidingsniveau (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).

Conciseness (comprimeer/beknoptheid)

In principe wordt hiermee hetzelfde bedoeld als Clarity. De zender moet te lange, onduidelijke zinnen vermijden en zo dicht mogelijk bij de kern blijven. Uitweiden moet daarom vermeden worden. Door beknopte informatie wordt tijd bespaard en houdt ontvangers tot het einde aandachtig en geïnteresseerd (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).

Naast bovengenoemde 7 C's zijn er nog 3 C's die bijdragen aan effectieve communicatie.

Creativity (creativiteit)

Om ontvangers van de boodschap aandachtig te krijgen of te houden is het voor de zender belangrijk om de boodschap op een creatieve manier over te brengen. Op deze manier wordt tekst bij schriftelijke communicatie levendig. Creativiteit grijpt de aandacht op deze manier en kan ervoor zorgen dat de boodschap langer blijft hangen (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).

Credibility (geloofwaardigheid)

Als zender van de boodschap is het van belang om geloofwaardig over te komen. Dit kan bereikt worden door een sfeer van vertrouwen toe te voegen. Zoals eerder vermeld kan geloofwaardigheid bereikt worden door correct taalgebruik, maar ook door de toon waarop de boodschap over wordt gebracht (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).

Consistency (consistentie)

Een boodschap is consistent wanneer er logica in de verhaallijn zit en de boodschap geen tegenstrijdigheden bevat. Feiten in een boodschap dienen onderbouwd te worden. Tot slot draagt consequent taalgebruik bij aan effectieve communicatie. Wanneer een boodschap niet op een consequente manier is geschreven kan dit verwarrend zijn voor de ontvanger (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).

3. Vraagstelling

3.1 Centrale vraag

Wat is de motivatie en het oriëntatiegedrag van Nederlandse vrijwilligers tussen de 18 en 30 jaar die vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis hebben gedaan?

3.2 Deelvragen

1. Wat is de intrinsieke motivatie van Nederlandse vrijwilligers die in een buitenlands weeshuis hebben gewerkt?
2. Wat is de extrinsieke motivatie van Nederlandse vrijwilligers die een buitenlands weeshuis hebben gewerkt?
3. Hoe ziet het oriëntatiegedrag eruit van de vrijwilliger die vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis heeft gedaan?
4. In hoeverre beïnvloedt (massa)media en communicatie de keuze van jongeren om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen?

3.3 Argumentatie deelvragen

Om de centrale vraag te beantwoorden moet de motivatie en het oriëntatiegedrag van Nederlandse vrijwilligers onderzocht worden. De motivatie kan aangetoond worden door de intrinsieke motivatie en de extrinsieke motivatie in kaart te brengen. Dat gebeurt in deelvraag één en twee met behulp van de piramide van Maslow, de theorie Type Voluntourist, de functie van vrijwilligerswerk van Clary en de incentive theorie.

Om het gedeelte van de centrale vraag over oriëntatiegedrag te beantwoorden zullen deelvragen drie en vier gebruikt worden. Deelvraag drie laat met behulp van de klantroute modellen het proces zien waar de oriënterende vrijwilliger doorheen gaat en laat de bronnen/kanalen/social media platformen zien waar Nederlandse vrijwilligers zich daadwerkelijk mee oriënteren, zodat een advies uitgebracht kan worden op welke kanalen BCNN aanwezig moet zijn en campagne moet voeren om vrijwilligers te bereiken en voor te lichten.

Deelvraag vier laat vervolgens zien in hoeverre (massa)media en manieren van communicatie een invloed hebben op de vrijwilligers om vrijwilligerswerk in een weeshuis te willen doen en zich te oriënteren hierop. Onderzocht is of (massa)media invloed heeft, wat vrijwilligers belangrijk vinden aan communicatie en het overbrengen van een boodschap en of dit invloed heeft gehad op hun motivatie. Invloeden zouden kunnen leiden tot bijvoorbeeld een verhoogde motivatie om vrijwilligerswerk te gaan doen, doordat de vrijwilliger wordt geprikkeld. Met behulp van verschillende beïnvloedingstheorieën en het 7 C's model zal dit in kaart worden gebracht.

4. Methodologie

In het hoofdstuk Methodologie zal uitleg gegeven worden welke onderzoeksmethoden zijn gebruikt tijdens dit onderzoek en zijn deze verantwoord, is de validiteit, betrouwbaarheid en representativiteit aangetoond, is de te onderzoeken populatie beschreven en zijn de hiaten tijdens het onderzoek besproken.

4.1 Onderzoek

4.1.1 Kwalitatief onderzoek

Om de doelstelling te bereiken en centrale vraag te beantwoorden, moeten achterliggende motivaties en de manier van oriënteren naar vrijwilligerswerk in een weeshuis achterhaald worden. Dit is gedaan door middel van kwalitatief onderzoek. Er is voor deze manier van onderzoek gekozen, omdat door middel van kwalitatief onderzoek de vrijwilligers meer doorgrondt kunnen worden, in tegenstelling tot kwantitatief onderzoek. De antwoorden op de centrale vraag en de deelvragen zijn tijdens het veldonderzoek allen verkregen door middel van diepte-interviews. Er is gekozen om alleen diepte-interviews te hanteren als onderzoeksmethode, omdat het in dit onderzoek gaat over persoonlijke motivaties en oriëntatiegedrag. Om dit te onderzoeken was het van belang de vrijwilliger zelf te benaderen en heeft deskresearch bijvoorbeeld weinig tot geen nut. De diepte-interviews duurden gemiddeld tussen de 45 en 60 minuten. Praktijk wijst uit dat de antwoorden verkregen uit interviews zich na acht interviews gaan herhalen. Er komen daarna dus weinig nieuwe antwoorden, oftewel, er treedt verzadiging op. Volgens Scholl & Olivier wordt 80 procent van de informatie verkregen in vier tot acht interviews. Voor dit onderzoek is gekozen om van tevoren geen vast aantal interviews vast te stellen. Er zijn net zoveel interviews afgenomen totdat er saturatie, oftewel verzadiging optrad. Hierbij is vooral gelet op de antwoorden op de theoretische vragen tijdens het interview. De persoonlijke aanleidingen, motivaties en het gedrag tijdens de oriëntatie is in detail voor elke vrijwilliger verschillend, maar er is hierbij gelet op de grote lijnen en overeenkomende antwoorden. Tijdens het zesde interview kwamen weinig nieuwe antwoorden naar voren. Er is nog een zevende interview gehouden, maar nadat bleek dat ook uit dit interview weinig nieuwe informatie gehaald kon worden, bleef het bij zeven afgenomen interviews. Er was vertrouwen dat er genoeg data verzameld was om uitspraken over te kunnen doen en conclusies over te kunnen trekken.

De respondenten zijn semigestructureerd geïnterviewd door middel van een topic lijst. Elke respondent is geïnterviewd met dezelfde topiclijst, waarmee alle deelvragen zijn onderzocht. De onderwerpen op de lijst zijn in elk interview teruggekomen, maar daarnaast was er ook ruimte om van de onderwerpen af te wijken en dieper in te gaan op bepaalde onderdelen. De respondenten zijn allen vrijwilligers die vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis hebben gedaan.

4.1.2 Gehanteerde methoden en verantwoording

De topiclijst is gebaseerd op de inhoudelijke verkenning om een antwoord te kunnen geven op de deelvragen, waarin vrijwilligers aangeven in wat voor categorie zij zichzelf zouden plaatsen of welke theorie het best bij hen aansluit. De topiclijst is op de volgende manier opgebouwd (zie bijlage II), te beginnen met de algemene gegevens, de redenen voor het vrijwilligerswerk, de theorie over motivaties (met de piramide van Maslow, Type Voluntourist, de functie van vrijwilligerswerk van Clary en de zelfdeterminatietheorie), het oriëntatiegedrag, communicatie (met de theorie over de 7 C's van Communicatie), invloed (met de vijf beïnvloedingstheorieën) en kritiek. Het laatste onderwerp, waarbij is gevraagd of de vrijwilliger kritische informatie heeft gelezen of kritische reacties heeft ontvangen, was voor de opdrachtgever Defence for Children van belang om in het interview te verwerken.

Vervolgens zijn potentiële respondenten benaderd met de vraag of zij mee zouden willen werken aan dit onderzoek. Dit is op verschillende manieren gebeurd. Om te beginnen is er gebruik gemaakt van social media, met name Instagram. De verwachting was dat vrijwilligers waarschijnlijk foto's van hun periode in het weeshuis op social media hebben geplaatst. Hierdoor is het selecteren van vrijwilligers begonnen bij Instagram. Door middel van Instagram is gezocht op foto's met de hashtag *#weeshuis* en *#vrijwilligerswerk*. Er is gebruik gemaakt van het zoeken op hashtags, omdat op deze manier foto's en profielen zichtbaar worden van vrijwilligers die een foto op Instagram hebben gezet met één van deze hashtags. Vervolgens is gekeken of de foto en de persoon bij de te onderzoeken populatie hoort. Hierbij is gelet op leeftijd en of het ging om vrijwilligerswerk met kinderen in een weeshuis. Als dit het geval was of het vermoeden bestond, is er een bericht gestuurd naar het betreffende account met de volgende tekst: *"Hoi! Mijn naam is Lianne Schiele. Ik doe voor mijn opleiding Tourism Management onderzoek naar weeshuistoerisme. Via internet en hashtags op social media ben ik op zoek naar vrijwilligers die in een buitenlands weeshuis hebben gewerkt en die bereid zijn een kort interview met mij te willen doen hierover. Je zou me heel erg helpen! Ik hoor het graag"*. Op dit bericht kwamen reacties binnen van de verschillende accounts. Uiteindelijk zijn drie vrijwilligers geïnterviewd die benaderd zijn via Instagram die behoorden tot de populatie. Een enkele keer paste de vrijwilliger niet bij de populatie, vaak omdat de vrijwilliger in kwestie niet voor een langere tijd in een weeshuis zat, maar een weeshuis bijvoorbeeld voor één dag alleen had bezocht tijdens een vakantie. Ook werd er niet van elk account een reactie ontvangen, maar over het algemeen waren de reacties positief en wilden de vrijwilligers graag geïnterviewd worden. Met deze personen is een afspraak gemaakt om het interview af te nemen. De interviews zijn op verschillende plekken in Nederland afgenomen. Voorkeur ging uit naar een rustige plek, zoals een lunchroom of café. De topiclijst en bijlagen met de theoretische modellen zijn voorafgaand aan het interview opgestuurd naar de vrijwilliger. De interviews verliepen zonder problemen en respondenten waren enthousiast over het onderzoek. Er is meermaals gevraagd door respondenten of zij het afgeronde onderzoek zelf ook in zouden kunnen zien. De opdrachtgever heeft toestemming gegeven om het rapport te delen met de respondenten die hier interesse in hebben.

Verder is gebruik gemaakt van Facebook voor een oproep en een digitaal prikbord van het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis, waar via een medewerker de volgende oproep is geplaatst: *"Hoi allemaal! Ik ben op dit moment bezig met afstuderen van de opleiding Tourism Management en richt me in mijn afstudeeronderzoek op het vrijwilligerswerktoerisme. Ik ben op zoek naar mensen (tussen de 18 en 30 jaar ongeveer) die vrijwilligerswerk in een weeshuis in het buitenland hebben gedaan om een interview mee af te nemen. Het duurt niet lang, zou eventueel ook via Skype o.i.d. kunnen en ik ben er heel erg mee geholpen! Ik onderzoek de motivaties en het oriëntatiegedrag van deze vrijwilligers. Dus ben jij of ken jij iemand die vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis heeft gedaan, laat het mij weten! Alle tips zijn welkom en delen zou lief zijn"*. Hetzelfde bericht werd gebruikt op Facebook. Op deze manier zijn twee vrijwilligers geïnterviewd.

Tot slot is er contact opgenomen via Facebook met een vrijwilliger waarvan de ervaring met vrijwilligerswerk in een weeshuis online in de Telegraaf en de VROUW was geplaatst (zie bijlage I) en zijn er vrijwilligers via netwerkcontacten benaderd. Er was sprake van saturatie nadat er zeven vrijwilligers geïnterviewd waren die behoorden tot de te onderzoeken populatie. Vijf interviews zijn in persoon afgenomen en twee interviews via de telefoon. De audio is opgenomen met een mobiele telefoon en getranscribeerd (zie bijlagen III tot IX).

4.1.3 Verwerking data

Het verwerken van kwalitatieve data gebeurt in drie stappen (Baarda, de Goede, & Teunissen, 2009): ordening, labeling en het vaststellen van verbanden. De uitgeschreven tekst is met kleurcodes gelabeld, waarna de antwoorden van de verschillende interviews met elkaar zijn vergeleken. Hierdoor konden overeenkomsten en verschillen in kaart worden gebracht en verbanden worden

vastgesteld. Vervolgens zijn de resultaten van de deelvragen uitgeschreven en zijn de antwoorden op de deelvragen en daarmee ook de centrale vraag terug te vinden in de conclusie. De thema's in de interviews met bijbehorende labels ziet er als volgt uit:

Thema	Labelkleur
Intrinsieke motivatie	Paars
Extrinsieke motivatie	Blauw
Oriëntatiegedrag vrijwilliger	Groen
Invloed	Geel
Communicatie	Rood

Figuur 3: codering interviews

4.2 Onderzoeksmatrix

Onderstaande matrix geeft overzichtelijk weer hoe de deelvragen beantwoord zijn en welke modellen en theorieën hiervoor gebruikt zijn:

Deelvraag	Type onderzoek	Onderzoeksmethode	Theorie / model
1. Intrinsieke motivatie	Kwalitatief	Diepte-interview	Piramide van Maslow, Type Voluntourist, de functionele benadering van Clary (1998)
2. Extrinsieke motivatie	Kwalitatief	Diepte-interview	De functionele benadering van Clary (1998), Incentive theory
3. Oriëntatiegedrag	Kwalitatief	Diepte-interview	Customer journey & AISDALSLove model
4. Invloed en communicatie	Kwalitatief	Diepte-interview	Verschillende beïnvloedingstheorieën, 7 C's van Communicatie

Figuur 4: onderzoeksmatrix

4.3 Populatiebeschrijving

4.3.1 Populatie

De populatie is de groep mensen waar het onderzoek zich op richt en waar uiteindelijk conclusies over getrokken worden (Tubbing, 2014). De populatie van dit onderzoek zijn Nederlandse vrijwilligers tussen de 18 en 30 jaar die naar het buitenland zijn gereisd om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen. Dit zijn zowel mannen als vrouwen, woonachtig in Nederland. Wat betreft de leeftijd is tijdens het selecteren van respondenten gelet op de leeftijd ten tijde van het vrijwilligerswerk.

4.3.2 Respondenten

De vrijwilligers die tijdens dit onderzoek zijn geïnterviewd zijn in een schematisch overzicht weergegeven:

Respondent	Huidige leeftijd	Leeftijd ten tijde van vrijwilligerswerk	Land van Vrijwilligerswerk	Duur vrijwilligerswerk	Contact via	Huidige Functie
1. Koen Lommerse	24	18	Nepal	Twee maanden	Ferdinand Postma	Student

2. <i>Lieke Brouwer</i>	33	25	Burkina Faso	Vier maanden	Artikel in de Telegraaf en de VROUW	Lerares basisonderwijs
3. <i>Kim Entrop</i>	32	26	Ghana	Acht weken	Instagram	Tv-producent
4. <i>Chiara Poels</i>	24	18	Kenia	Drie maanden	Instagram	Student
5. <i>Fardy Bachdim</i>	35	29	Java, Indonesië	Eén maand (meerdere keren)	Instagram	Senior Player Manager/ mede-eigenaar Stichting Wees een Kind
6. <i>Milena van Dam</i>	21	19	Bali, Indonesië	Twee maanden	Facebook oproep	Student
7. <i>Tessa Jobse</i>	31	23	Suriname	Vier maanden	Oproep op digitale prikbord OLVG-ziekenhuis	Verpleegkundige

Figuur 5: respondenten

4.4 Validiteit, betrouwbaarheid en representativiteit

Om uitspraken te kunnen doen over de betrouwbaarheid van het onderzoek, moet vastgesteld zijn dat de onderzoeker geen invloed heeft gehad op de resultaten. De onderzoeker moet niet geleid worden door eigen ervaringen of vooroordelen (Baarda, de Goede, & Teunissen, 2009). Met andere woorden, zo objectief mogelijk onderzoeken. Voorafgaand aan de interviews was de onderzoeker dan ook niet bekend met de respondenten en heeft tijdens de interviews een neutrale houding aangenomen. Een onderzoek is betrouwbaar wanneer je steeds dezelfde resultaten krijgt onder dezelfde condities (Tilburg University, 2018). De validiteit laat zien of er wel wordt onderzocht wat daadwerkelijk onderzocht moet worden. In dit onderzoek wordt dit gewaarborgd door vrijwilligers die specifiek in een weeshuis voor een langere periode met kinderen hebben gewerkt te onderzoeken, en niet op een andere plek vrijwilligerswerk hebben gedaan of die maar één dag in een weeshuis zijn geweest. Wanneer de resultaten betrouwbaar zijn, betekent dit nog niet automatisch dat het onderzoek ook valide is. Daarom is het belangrijk om beide goed te controleren. De representativiteit van dit onderzoek kan bewezen worden wanneer er betrouwbare uitspraken gedaan kunnen worden over de populatie (Toponderzoek, 2015). Aangezien de populatie bijvoorbeeld meer uit meisjes dan uit jongens bestaat (*zie trends en ontwikkelingen, hoofdstuk 1.4*), betekent dit dat er meer meisjes dan jongens geïnterviewd zijn. Tot slot moet de verhouding deelnemers/niet-deelnemers voldoende hoog zijn. Dat betekent dat hoe meer mensen worden uitgenodigd voor het onderzoek, hoe meer deelnemers er zouden moeten zijn om de representativiteit te waarborgen (Onderzoekstool.nl, 2018). Dit is gebeurd door steeds een kleine groep vrijwilligers te benaderen en te wachten op reactie, voordat een volgende kleine groep benaderd werd.

4.5 Hiaten

De hiaten tijdens dit onderzoek bestaan vooral uit gebrek aan reactie van benaderde vrijwilligers. Hierdoor heeft het onderzoek langer geduurd dan van tevoren was ingeschat. Een deel van de gevraagde vrijwilligers heeft nooit gereageerd op het verstuurd bericht. Daarnaast kwam het op een gegeven moment tijdens het onderzoek bij een aantal vrijwilligers niet tot het maken van een concrete afspraak, nadat zij toegezegd hadden mee te willen werken aan het onderzoek. Dit zijn vooral vrijwilligers geweest die benaderd zijn via Instagram. Door onbekende reden kwam er bij een aantal geen respons meer wanneer er geprobeerd werd het interview in te plannen. Hierdoor is het selectieproces van de vrijwilligers uitgebreid naar oproepen doen op onder andere Facebook en het digitale prikbord van het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis (zie hoofdstuk 8.1). Hier kwamen, ook via via, vrijwilligers zelf op af. De kans is klein dat het onderzoek er anders uit had gezien als de gevraagde vrijwilligers die via Instagram zijn benaderd actief mee hadden geholpen met het afspreken van een datum voor het afnemen van het interview, waardoor de oproepen op Facebook en het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis waarschijnlijk niet geplaatst waren. Hierdoor hadden er andere respondenten kunnen meewerken aan het onderzoek dan de huidige respondenten, maar de overige interviews hadden sterke overeenkomende antwoorden, dat het de resultaten niet of nauwelijks heeft beïnvloed. Er is geen gebrek aan respondenten geweest. Het selectieproces heeft alleen langer geduurd en is gestopt nadat met het aantal geïnterviewde respondenten het punt van verzadiging was bereikt.

Een ander hiaat heeft betrekking tot de theorie. Tijdens de interviews is een vraag gesteld aan de respondenten over de zelfdeterminatietheorie van Ryan en Deci. Deze theorie is door de onderzoeker echter verkeerd geïnterpreteerd en niet op de manier voorgelegd aan de respondenten zoals de theorie bedoeld is. De zelfdeterminatietheorie gaat om het vergroten van de intrinsieke motivatie door te voorzien in drie basisbehoeften. Hoe meer is voorzien in deze drie basisbehoeften, hoe groter de intrinsieke motivatie is. Bij de respondenten was het vergroten van de intrinsieke motivatie niet nodig, aangezien de motivatie om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen al van binnenuit kwam (zie hoofdstuk 5.1). Bij nader inzien was de zelfdeterminatietheorie dus minder van belang tijdens dit onderzoek dan op voorhand werd gedacht, waardoor besloten is om deze theorie achterwege te laten. In de resultaten is de zelfdeterminatietheorie dan ook niet terug te vinden.

5. Resultaten

In dit hoofdstuk worden de resultaten, verkregen uit de interviews, op een rijtje gezet. Om te beginnen worden de verkregen antwoorden wat betreft intrinsieke motivatie uiteengezet.

5.1 Deelvraag 1

Wat is de intrinsieke motivatie van Nederlandse vrijwilligers die in een buitenlands weeshuis hebben gewerkt?

5.1.1 Motivaties

Elke vrijwilliger had zijn eigen persoonlijke redenen om vrijwilligerswerk in een weeshuis te willen doen. Allereerst was het doen van vrijwilligerswerk vaak een plan wat al langere tijd in het hoofd zat. Mevrouw van Dam koos echter vrij spontaan om vrijwilligerswerk te gaan doen. Aangezien zij veel geld had gespaard en wist dat zij een tussenjaar ging nemen, besloot ze om wat nuttigs te gaan doen met het geld en daarom besloot vrijwilligerswerk in het buitenland te gaan doen. Over de keuze voor het land was zorgvuldig over nagedacht. Bij de meeste vrijwilligers was er een affiniteit met of voorkeur voor het land waar zij naartoe gingen, zoals voor mevrouw Brouwer, die naar Burkina Faso ging omdat haar familie bekend was met het land en om de Franse taal bij te spijkeren. Of de heer Lommerse, die naar Nepal wilde omdat hij een Nepalees nichtje heeft en het land tijdens een vakantie veel indruk op hem maakte waardoor hij wilde helpen. Op de vraag waarom de respondenten vrijwilligerswerk wilden doen, was 'mensen helpen en iets nuttigs doen' voor de meeste vrijwilligers de belangrijkste reden.

Mevrouw Entrop vond in eerste instantie dat zij het op een gegeven moment 'te goed' had in Nederland. Op de vraag waarom ze vrijwilligerswerk wilde doen, zeg zij het volgende: *"Ja dat weet ik niet. Ik heb wel eigenlijk altijd in me dat ik mensen wil helpen en altijd goed wil zijn voor iedereen en toen dacht ik op een gegeven moment 'ik heb het echt goed voor elkaar, heb een eigen huis en een leuke baan en veel vrienden' en toen dacht ik dat er veel mensen zijn die dat niet hebben, dus laat ik eens iets voor iemand anders gaan doen. Dus vandaar dat ik dat eigenlijk besloot en als ik dan eenmaal iets wil dan ga ik er ook voor, dus toen heb ik dat doorgezet. Ik dacht voor die mensen daar kan ik echt wat betekenen en ik wilde ook niet alleen vrijwilligerswerk doen als in het spelen met die kinderen en er weer vandoor gaan, maar echt structurele dingen daar veranderen, dus toen heb ik ook echt een project gekozen waar van alles moest gebeuren en waar ze echt veel geld nodig hadden en dat als ik dan wegging dat het weeshuis wel echt verbeterd was en niet dat het weer leuk was dat er weer acht weken iemand kwam spelen en die kinderen weer in de steek liet".* Mevrouw van Dam is echter van mening dat je door middel van vrijwilligerswerk in een weeshuis geen structurele dingen kan veranderen: *"Ik denk dat mensen er niet heen moeten gaan om te denken dat ze daar hele problemen kunnen oplossen. Als je daar heen wilt gaan, dan moet je daarheen gaan omdat je gewoon wat leuks met die kinderen wilt gaan doen, omdat daar anders geen geld voor is. Dat is voor mij het idee van een weeshuis als je naar naartoe gaat om vrijwilligerswerk te gaan doen".*

Mevrouw Poels zag vrijwilligerswerk ook als een manier om te relativiseren, maar ook als de leukste manier om een land te leren kennen. Ook mevrouw Jobse ging voor zichzelf, om het land te leren kennen, mensen te ontmoeten en ervaring op te doen. De heer Bachdim heeft weliswaar ook de reden om mensen te willen helpen, maar bij hem is het door zijn ouders van jongs af aan met de paplepel ingegoten dat je niet alleen op de wereld bent en is mede door zijn ouders vrijwilligerswerk gaan doen (zie bijlage VII).

5.1.2 Moment van vrijwilligerswerk

Over het algemeen was er een uitgelezen moment in het leven van de vrijwilliger om vrijwilligerswerk in het buitenland te gaan doen. De heer Lommerse en mevrouw Poels hebben beide na de middelbare school tijdens een gap year vrijwilligerswerk gedaan. Mevrouw Poels zegt hierover: *“Ja dan heb je een diploma, na zes jaar ben je klaar, en nu? Je hebt eigenlijk nog helemaal geen kennis van de wereld. Ik wilde eerst wat zien voordat ik wat ga doen”*. De heer Lommerse denkt hier hetzelfde over en had naast mensen helpen ook behoefte aan avontuur. Overige momenten waarop de respondenten vrijwilligerswerk hebben gedaan waren na een studie of tussen twee studies in. Mevrouw Brouwer had echter een andere reden: haar relatie kwam ten einde en ze wilde iets gaan doen, even weg uit Nederland. Ook mevrouw Entrop had een afwijkend moment uitgekozen: zij had een vast contract en heeft onbetaald verlof opgenomen.

5.1.3 Affiniteit met kinderen

De meeste respondenten hebben niet bewust gezocht op het internet op vrijwilligerswerk doen in een weeshuis. Wel leek dat voor de meeste respondenten werken met kinderen het leukst. Vaak omdat er een affiniteit met kinderen was of een opleiding of werkveld wat hierbij aansloot, zoals mevrouw Brouwer die al twee jaar als juf werkte in Nederland. Zij heeft niet bewust gezocht op een weeshuis, maar wilde wel graag met kinderen werken en een weeshuis was één van de opties die in Burkina Faso aangeboden werd. Mevrouw Entrop geeft aan dat zij een zwak heeft voor kinderen en dacht in een weeshuis het meest voor die kinderen te kunnen betekenen, de heer Bachdim vindt kinderen de meest kwetsbare doelgroep en mevrouw Poels zegt dat zij van mening was dat vrijwilligerswerk met kinderen het makkelijkst was, omdat kinderen heel toegankelijk zijn. Mevrouw van Dam en mevrouw Jobse hadden beide een opleiding en werkervaring met kinderen, maar hadden geen reden om specifiek in een weeshuis te willen werken. Mevrouw Jobse geeft aan dat het werken met kinderen het meest werd aangeboden door vrijwilligerswerkorganisaties in Suriname en mevrouw van Dam was niet per se op zoek naar een weeshuis, maar naar iets wat betrouwbaar was. Wel wilde ze graag met kinderen werken omdat ze daar de meeste kennis over had.

5.2 Deelvraag 2

Wat is de extrinsieke motivatie van Nederlandse vrijwilligers die een buitenlands weeshuis hebben gewerkt?

Het antwoord op deze deelvraag kwam bij elke respondent duidelijk naar voren. Alle zeven respondenten gaven aan dat er eigenlijk geen externe motivaties waren en dat externe factoren, zoals een beloning, geen rol speelden in hun keuze om vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis te gaan doen. Mevrouw van Dam zegt hierover: *“Nee allesbehalve dat. Ze hadden mij liever hier gehouden denk ik”*. En mevrouw Jobse vertelt: *“Het heeft mij heel veel geld gekost om het te doen. Ik heb niks gekregen”*. Mevrouw Entrop vertelt: *“Ik had het gewoon zelf besloten en zelf bedacht dat ik echt iets structureels wilde veranderen”*. Zij zag het feit dat ze gesponsord werd voor haar project niet als een reden om vrijwilligerswerk te gaan doen.

De heer Lommerse geeft aan dat er wel iets meespeelde, maar dat heeft er niet voor gezorgd dat hij ook echt is gegaan. Het was meer een extraatje. Zijn oom had aangeboden om de vliegtickets te betalen van de heer Lommerse als hij ooit vrijwilligerswerk zou gaan doen. Het plan lag er al, alleen zag hij het als een soort incentive om dan inderdaad te gaan, aangezien de reis voor hem toch al gratis was. Daarnaast hield hij er wel rekening mee dat vrijwilligerswerk doen goed op je cv staat. Hij zegt niet dat hij om die reden vrijwilligerswerk heeft gedaan, maar zag het wel als een pluspunt, iets wat zich later nog zou kunnen terugbetalen.

Mevrouw Poels had geen extrinsieke motivatie om vrijwilligerswerk te gaan doen, maar hield er achteraf wel iets aan over: *“Achteraf liep ik dan tegen een man aan op de jaarbeurs. Daar stond ik met die organisatie toen ik terug was en hij kende mijn naam van horen zeggen. Hij zei van jij bent zo goed bezig voor deze organisatie, ook nu je weer terug bent, dat ik eigenlijk echt in het profiel viel van een bepaald soort supporter. Dat is dan eigenlijk een heel traject dat je voorafgaand een soort cursus doet en je doet je project daar en als je terugkomt zet je je ook nog zoveel weken in voor je organisatie en daar kreeg je dan ook best wel flink wat geld voor. Dat wist ik op dat moment niet, dus ik heb het daar ook niet voor gedaan, maar achteraf heb ik dat dus nog wel gekregen en mij nog wat extra ingezet hier in Nederland”*.

5.3 Deelvraag 3

Hoe ziet het oriëntatiegedrag eruit van de vrijwilliger die vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis heeft gedaan?

Om het oriëntatiegedrag van de vrijwilligers overzichtelijk te maken, zullen de resultaten van de interviews onderaan ook schematisch weergegeven worden.

5.3.1 Oriëntatie

Tijdens de interviews kwam één zoekmethode duidelijk naar voren, namelijk concrete zoekopdrachten in zoekmachines invullen. Oftewel: op internet googelen naar organisaties die vrijwilligerswerkprojecten aanbieden.

De heer Lommerse geeft bijvoorbeeld aan dat hij via Google bij een bedrijf in Engeland uitkwam die hem in contact bracht met een organisatie in Nepal. Daarnaast heeft zijn oom, die al vaker in Nepal was geweest, hem aan contacten geholpen. Naar eigen zeggen heeft hij vooral veel gegoogeld op organisaties, net als het merendeel van de vrijwilligers. Mevrouw Brouwer had naast het googelen op organisaties ook gebruik gemaakt van de website Waarbenjij.nu. Net als de heer Lommerse was zij gefocust op een bepaald land en heeft niet verder gekeken naar andere bestemmingen. Mevrouw Entrop had een vriendin die ook vrijwilligerswerk had gedaan in Ghana en die met haar enthousiasme er mede voor zorgde dat mevrouw Entrop ook online is gaan zoeken welke organisaties er allemaal zijn. Zij was snel gefocust op de goedkoopste, maar wel een veilige aanbieder en is hier dus voornamelijk op gaan zoeken. Daarnaast heeft zij ook gebruik gemaakt van de websites waarbenjij.nu, reismee.nl en op Facebook rondgekeken in groepen met oud-vrijwilligers. In tegenstelling tot de heer Lommerse en mevrouw Brouwer, heeft mevrouw Entrop een tijdje getwijfeld tussen Zuid-Afrika en Ghana, maar was gelijk zeker van de keuze om in een weeshuis in Afrika te gaan werken. Uiteindelijk was de keuze gevallen op Ghana, aangezien zij Zuid-Afrika wilde ‘overhouden’ voor een mooie reis en is toen gericht gaan zoeken op vrijwilligerswerk in Ghana.

Mevrouw Poels had een andere manier van oriëntatie. Zij is naar de ambassade van Kenia in Den Haag gegaan om informatie op te vragen. Niet over weeshuizen, maar over de technische dingen, zoals een visum. Zij heeft daarna een stukje in de krant gezet om tips te ontvangen over organisaties. Ze wilde geen grote dure organisatie die haar ‘op reis stuurt’. Ze wilde het liefst zelf alles doen, met een kleinschalige organisatie als back-up. Vervolgens kreeg zij veel tips binnen over kleinschalige organisaties en één organisatie die meerdere keren getipt werd viel op. Mevrouw Poels heeft nog wel even op internet gezocht naar andere organisaties in Kenia, maar vond de grote bedragen die gevraagd werden zonde van het geld. Daarnaast heeft zij ook YouTube-filmpjes bekeken van verschillende organisaties, maar geeft aan vooral Google te hebben gebruikt om informatie bij elkaar te zoeken. Ze voegt toe dat als ze op dit moment zich zou oriënteren op het doen van

vrijwilligerswerk in een weeshuis, zou ze meer gebruik maken van social media, omdat dat tegenwoordig veel meer gebruikt wordt.

De heer Bachdim heeft door zijn achtergrond gehandeld op eigen houtje en vanuit eigen ervaring, maar zegt wel gebruik te maken van Google, Facebook en Instagram om aan informatie te komen. Mevrouw van Dam is eerst gaan kijken naar organisaties op internet, omdat ze daar veel negatieve dingen over hoorde. Zij schrok, net als meerdere respondenten, van de prijzen die zij tegenkwam bij organisaties. Uiteindelijk heeft zij net als mevrouw Entrop en mevrouw Brouwer, gezocht op de goedkoopste aanbieder. Mevrouw van Dam geeft aan dat zij niet per se gefocust was op weeshuizen, ze was eerder aan het kijken naar iets wat betrouwbaar is. Zij kwam namelijk veel kritische informatie en verhalen tegen over weeshuizen waarbij ze wel haar vraagtekens zette. Desondanks is ze toch gegaan en is ze van mening dat ze er wel goed aan heeft gedaan. Ze heeft geen gebruik gemaakt van verschillende platformen om informatie te zoeken, enkel gebruik gemaakt van Google om zich over verschillende organisaties in te lezen en de prijzen met elkaar te vergelijken.

5.3.2 Vrijwilligerswerkorganisatie

Alle vrijwilligers, behalve de heer Bachdim die via zijn eigen stichting reist, hebben via een organisatie vrijwilligerswerk in een weeshuis gedaan. De meeste respondenten zeggen niet te hebben getwijfeld of zij vrijwilligerswerk in een weeshuis wilden doen. Veel van de respondenten lieten zich vooral leiden door de prijs. Meerdere respondenten concentreerden zich daarnaast ook op de manier hoe een organisatie of website overkwam. Websites die in hun ogen te commercieel en winstgericht klonken, sloegen zij over. De heer Lommerse vond veel organisaties 'te mooi' klinken en eindigde bij een organisatie die het beste kon uitleggen hoe zij dingen aanpakten, die niet commercieel overkwam op hem en waarvan de website er goed uitzag en de recensies goed waren. Mevrouw Brouwer had gericht gezocht op organisaties die Burkina Faso aanboden en koos uiteindelijk voor de goedkoopste, omdat ze het gek vond om heel veel geld uit te geven en zich afvroeg waar dit dan heen ging. Ook mevrouw Entrop keek naar de goedkoopste optie en koos hier uiteindelijk voor.

Voor mevrouw Poels was een kleinschalige organisatie heel belangrijk. Het 'niet-commerciële' sprak haar het meeste aan: *"Ze vroegen geen geld voor de reis zelf eigenlijk. Het was gewoon, jij plant je reis en het enige stukje wat je dan eigenlijk betaald is hun assistentie daarin en dat was ook een beetje wat ik wilde, want anders ga ik wel met een busreis als ik een georganiseerde reis wilde. Dat vond ik niet leuk, dus daarom sprak het mij aan"*. Daarnaast vond zij het fijn dat zij wist wat er met haar geld, wat geen enorm bedrag was, gebeurde en zag waar het naartoe ging. Mevrouw Poels vond het persoonlijke contact en de enthousiasme en kennis van de contactpersoon heel fijn.

In het kindertehuis van de heer Bachdim betaalt een vrijwilliger ook geen enorm bedrag: *"Het enige wat je bij ons betaalt is ik geloof zes euro per nacht dat je daar slaapt. Dat je naar Zuid-Afrika toe wil en 3000 euro moet betalen, waar slaat dat op? Dat slaat helemaal nergens op"*. Op de vraag hoe vrijwilligers bij zijn stichting uitkomen, zegt hij het volgende: *"Wij gaan elk jaar daar structureel heen. Ik denk dat mensen dat zien, lezen of horen dat ze denken 'dat is tof'. Dat is één manier. Andere manier is de Vakantiebeurs bijvoorbeeld. Nog een andere manier is Vrijwillig Wereldwijd. Heel veel mensen in Nederland hebben een affiniteit met Indonesië. Ik weet niet waarom. Veel mensen gaan naar Indonesië en dan naar Bali. Je kan iets goeds doen heel mooi combineren met een goeie vakantie"*. De stichting van de heer Bachdim heeft geen technieken om vrijwilligers binnen te halen. De regel is dat vrijwilligers zelf graag moeten willen, anders niet. De stichting verdient ook geen geld aan de vrijwilligers, omdat alles naar de kinderen gaat. Er zit dus geen reclamepraatje aan vast. Hij legt uit dat de stichting anders is dan een vrijwilligerswerkorganisatie: *"Het huis is van ons. Ik heb dat zelf uitgezocht. Ik heb de kinderen zelf binnen zien komen. Ik heb elk kindje van kleins af aan zien binnenkomen. Dat is een heel andere situatie. En ik kan je echt veel schrijvende verhalen vertellen."*

Echt erg wat kinderen meemaken. En dat is waarom ik het zo jammer vindt dat het zo negatief... ik noem maar wat, doordat er toch elk jaar een paar vrijwilligers komen, kunnen wij toch drie of vier kinderen extra bij ons nemen om ze een mooie kans te geven. Uiteindelijk gaat het om de invulling”.

Mevrouw van Dam betaalde bij de organisatie waarbij ze geboekt had een paar honderd euro aan inschrijfgeld, in plaats van een paar duizend euro bij andere organisaties. Daarnaast vond ze het prettig om te zien dat het kantoor van Vrijwillig Wereldwijd minimaal is en een beetje krakkemikkig. Zo wist ze dat het geld wat ze betaalde in ieder geval niet naar het kantoor ging, wat ze heel goed vond. Het was het geld wat voor haar liet zien dat het niet heel commercieel was. Ze vond het belangrijk om bij Vrijwillig Wereldwijd langs te komen om alles met eigen ogen te zien en gaf aan dat het niet voelde alsof ze door hen overtuigd werd om vrijwilligerswerk te komen doen.

Respondent	Zoekmethode	Organisatie	Reden keuze	Duur van oriëntatie (ongeveer)
1: Koen Lommerse	Googelen op organisaties	Quest (Organisatie in Nepal via een bemiddelingsorganisatie in Engeland)	Niet-commerciële, interessante website	Drie maanden
2: Lieke Brouwer	Googelen op organisaties, Waarbenjij.nu	Vrijwillig Wereldwijd	Prijs	Drie maanden
3: Kim Entrop	Googelen op organisaties, Waarbenjij.nu, Reismee.nl	Travel Active	Prijs	Twee maanden
4: Chiara Poels	Stukje in de krant, googelen op organisaties, YouTube	Kenya Experience	Niet-commercieel, kleinschalig	Twee maanden
5: Fardy Bachdim	Eigen ervaring, ouders	Eigen stichting (Stichting Wees een Kind). Samenwerking met Vrijwillig Wereldwijd	Niet van toepassing	Niet van toepassing
6: Milena van Dam	Googelen op organisaties	Vrijwillig Wereldwijd	Prijs, gesprek met organisatie	Twee tot drie weken
7: Tessa Jobse	Googelen op organisaties	Vrijwillig Wereldwijd	Interessante website, gesprek met organisatie	Twee tot drie maanden

Figuur 6: oriëntatiegedrag

5.4 Deelvraag 4

In hoeverre beïnvloedt (massa)media en communicatie de keuze van jongeren om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen?

5.4.1 Communicatie

Op de vraag wat de respondenten belangrijk vinden aan communicatie en het overbrengen van een boodschap, antwoordden de meesten dat geloofwaardigheid en duidelijkheid de twee belangrijkste factoren waren. Verder werden enkele keren een complete boodschap en een concrete boodschap ook genoemd. Als het gaat om schriftelijke communicatie, werd foutloos Nederlands als belangrijk gezien. Voor mevrouw Jobse was de duidelijke boodschap van de organisatie waarmee zij op reis ging ook hetgeen wat haar zo aansprak aan de organisatie. De meeste vrijwilligers vonden factoren zoals een creatieve of charmante boodschap het minst belangrijk.

5.4.2 Invloed (massa)media

Wat betreft de invloed van (massa)media op de respondenten, kwam snel naar voren dat er bij geen van de respondenten een duidelijke invloed is geweest op hun keuze voor vrijwilligerswerk in een weeshuis. De heer Lommerse zegt hierover: *“Het is puur dat ik het zelf gezien had toen ik nog een kind was. Ik denk dat dat toch echt wel de drijfveer is geweest om dat te gaan doen”*. Mevrouw Entrop had naar eigen zeggen een besefmomentje hoe goed ze het had en het idee zat ineens in haar hoofd. Ze geeft toe dat zij beïnvloed zou kunnen zijn door (massa)media: *“Je ziet natuurlijk best wel veel bij de postcode loterij, bij Johnny de Mol of Nicolette van Dam of Marco Borsato, daar zie je best wel veel van War Child en allemaal goede doelen voorbijkomen. Ik denk dat dat je toch een beetje... als je ziet dat zij die kinderen heel erg kunnen laten lachen, dat je daar wel enigszins door beïnvloed wordt. Dan denk je wel van ja ik wil die kinderen ook blij maken, dus ik denk dat dat deels wel beïnvloedt. (...) Je ziet het gewoon. Net als wanneer je op een blog kijkt van iemand die dan in zo'n land is of dan lees je die verhalen en zie je toch die foto's. Bijvoorbeeld eerst foto's van zo'n heel ziek kindje en daarna dat hij weer beter is, omdat de vrijwilliger hem naar het ziekenhuis heeft gebracht. Dan denk je toch van ja, dan heb je echt iets nuttigs gedaan”*. Enkele respondenten gaven dan ook aan dat zij tegenwoordig sneller beïnvloed zouden raken door social media dan een aantal jaar geleden.

Mevrouw Poels verteld ook dat het eigenlijk gewoon een idee was en niet is beïnvloed. Een factor waardoor dat idee opgerakeld werd, was een serie die zij keek die zich afspeelde in Afrika wat indruk maakte, waardoor zij voor zichzelf besloot dat ze wel echt moest gaan.

Voor mevrouw Jobse heeft haar opleiding een invloed gehad op haar keuze om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen. Tijdens haar opleiding ontdekte zij op een beurs over stages in het buitenland haar interesse voor werken in een kindertehuis of weeshuis.

Mevrouw van Dam werd getriggerd om te gaan reizen door een vriendin die naar de Verenigde Staten ging: *“Ik weet dat een vriendin van mij die ging toen in die tijd naar Amerika om te werken en toen had ik wel zoiets van ‘dat is gaaf’. Toen ben ik eigenlijk gaan bedenken van ik kan eigenlijk ook wel iets gaan doen. Dat was hetgeen waardoor ik dacht ‘zal ik anders ook iets gaan doen voordat mijn jaar voorbij is’. Maar echt vrijwilligerswerk heb ik vanuit mezelf bedacht”*.

Respondenten werden weliswaar dus niet zozeer door (massa)media beïnvloed, maar enkelen wel door hun opvoeding. Zo zegt de heer Bachdim dat zijn vader, die is begonnen met de stichting en het kindertehuis, zeker van invloed is geweest. Hij is van mening dat als zijn vader er niet mee was begonnen en hij er niet mee was opgevoed, hij waarschijnlijk alsnog wel vrijwilligerswerk had gedaan, maar niet zo intens en serieus als nu.

Voor mevrouw Poels speelde de normen en waarden die zij vanuit huis heeft meegekregen ook een rol. Zij legt uit dat ze door haar ouders wel heeft geleerd over ontwikkelingshulp: *“Mijn ouders hebben wel altijd vanuit de kerk een meisje in India gesponsord en een tijdje wilde ik daar brieven naar schrijven. Niet dat mijn ouders helemaal pro ontwikkelingshulp zijn, maar ik heb wel altijd*

geleerd om daar gewoon mee bezig te zijn dat er ook mensen zijn die het niet goed hebben en de wereld is niet zo mooi als het er allemaal uitziet. Het is niet dat ze mij erheen hebben gestuurd van 'ga dat eens even doen namens ons', maar ze hadden wel zoiets van het is goed dat je gaat. Wel een beetje eng als dochter zijnde, maar ze hebben het idee altijd gesteund. Dus ja misschien vanuit mijn referentiekader inderdaad dat dat wel heeft meegespeeld. Als je een ander kan helpen, doe dat".

Mevrouw van Dam heeft naar eigen zeggen sinds kleins af aan altijd gezegd: 'als ik groot ben en ik heb veel geld dan ga ik kinderen helpen'. Ook zij geeft aan verder geen trigger gehad te hebben. Op de vraag of een bepaalde invloed van toepassing is op haar keuze om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen, zegt ze: *"Het enige wat ik me kan bedenken, ik kom wel uit een groot gezin. Er is niet echt iemand die vrijwilligerswerk heeft gedaan, maar ik weet dat mijn moeder bijvoorbeeld mijn oma in huis heeft genomen tien jaar lang en voor haar heeft gezorgd en dat heb ik mee gekregen, dus voor een ander zorgen dat heb ik wel altijd meegekregen en samen delen en anderen helpen. Dat hebben wij altijd wel mee gekregen".*

6. Conclusies

Op basis van de voorgaande resultaten van het onderzoek worden in dit hoofdstuk de conclusies hieruit getrokken. In het vorige hoofdstuk zijn de vier deelvragen los van elkaar beantwoord door de resultaten uit de interviews te presenteren. In dit hoofdstuk wordt een koppeling gemaakt met de inhoudelijke verkenning en de trends en worden de deelvragen met elkaar in verband gebracht om zo tot de beantwoording van de centrale vraag te komen. De centrale vraag in dit onderzoek is: *Wat is de motivatie en het oriëntatiegedrag van Nederlandse vrijwilligers tussen de 18 en 30 jaar die vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis hebben gedaan?*

6.1 Intrinsieke motivatie

De eerste deelvraag ging over de intrinsieke motivatie van Nederlandse vrijwilligers die in een buitenlands weeshuis vrijwilligerswerk hebben gedaan. Alle vrijwilligers hadden intrinsieke redenen om vrijwilligerswerk in een weeshuis te willen doen. Het kwam dus vanuit de vrijwilliger zelf en de vrijwilliger werd niet gedwongen door externe factoren of gemotiveerd door een beloning. Wat betreft de piramide van Maslow, kwam de behoefte om vrijwilligerswerk te gaan doen bij vrijwel alle vrijwilligers voort uit zelfontplooiingsbehoeften. De vrijwilligers zagen vrijwilligerswerk doen in een weeshuis als manier om zichzelf te ontwikkelen en hadden daar ook behoefte aan.

Het merendeel van de respondenten behoort in de categorie van de Intermediate volunteer, behalve de heer Bachdim. Door zijn intensieve betrokkenheid met zijn eigen stichting behoort hij tot de Deep volunteer. Enkele respondenten vallen tussen de Intermediate en Deep volunteer. Dit kan komen door bijvoorbeeld wel over relevante vaardigheden te beschikken (wat hoort bij de Deep volunteer), maar niet langer dan een half jaar weg te zijn geweest (wat hoort bij de Intermediate volunteer).

Voor alle vrijwilligers waren de normatieve motivaties van het model van Clary de hoofdredenen om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen. Vanwege het feit dat mevrouw Jobse meer voor zichzelf ging, sluiten kwaliteitsmotieven ook bij haar aan, net als voor de respondenten die vrijwilligerswerk deden om naast mensen helpen ook persoonlijk te kunnen groeien. Een aantal respondenten hadden ook beschermingsmotieven om Nederland te ontvluchten. De redenen hiervoor waren onder andere een verbroken relatie en het ontvluchten van de alledaagse sleur. Bijna de helft van de respondenten hebben naast normatieve behoeften ook leermotieven gehad, maar meer in de zin om zichzelf te leren kennen. Voor mevrouw Jobse kwamen hier nog sociale motieven bij omdat zij ook andere mensen wilde ontmoeten. Tot slot hadden sommige respondenten naast normatieve behoeften ook erkenningsbehoeften, maar dan meer om trots op zichzelf te kunnen zijn en een goed gevoel te krijgen van het doen van vrijwilligerswerk.

De persoonlijke aanleiding voor het kiezen van de bestemming en het willen doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis is voor elke respondent verschillend. Er zijn echter wel overeenkomsten te zien. Vaak was er een bepaalde connectie met het land waarin de vrijwilligers vrijwilligerswerk in een weeshuis hebben gedaan of een bepaalde interesse of voorkeur.

Daarnaast was vrijwilligerswerk doen vaak een plan wat al langere tijd in het hoofd zat van de vrijwilliger. Meerdere respondenten stellen dat de periode waarin zij vrijwilligerswerk hebben gedaan een uitgelezen moment in hun leven was om de stap te kunnen maken om voor langere tijd naar het buitenland te gaan, zoals het moment tussen twee studies in of een tussenjaar na de middelbare school, waarbij de vrijwilliger eigenlijk nog niet wist wat hij of zij verder wilde gaan doen. Dit komt overeen met de trend dat veel jongeren tijdens een tussenjaar of na het afronden van een studie op reis gaan om vrijwilligerswerk te gaan doen. Zoals Jan Peeters van Travel360°, een kenniscentrum voor de toerismesector, al stelde, zat voluntourism in 2014 al in de lift. Zoals beschreven in het trendonderzoek in hoofdstuk 1, is hij van mening dat deze trend samenhangt met

de maatschappelijke trend om de vakantie doelbewust en zinvol in te richten. Daarnaast was volgens Trendwatcher Tessa van der Stegge Voluntourism mede een trend doordat steeds meer mensen bewust en betekenisvol willen reizen. Ze noemde deze trend Purposeful Travel. Hier komt het motief zelfontwikkeling ook weer bij terug. Eerst iets van de wereld zien, nieuwe dingen leren en ervaring opdoen, voordat je verder gaat met je leven.

Tot slot kan een ingrijpende situatie of juist helemaal geen situatie, zoals een einde van een relatie of juist het besef hoe goed je het hebt, ook een aanleiding zijn om naar het buitenland te gaan om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen.

De redenen om met kinderen te werken, kwam ook vanuit de vrijwilliger zelf. Vaak had de respondent affiniteit met kinderen of ervaring in het werken met kinderen, door middel van een opleiding of werkervaring. Dat werken met kinderen populair is, bleek ook uit het trendonderzoek. Daarin werd beschreven dat uit enquêtes, opgesteld door het BCNN en afgenomen bij vrijwilligerswerkorganisaties, naar voren kwam dat de vraag naar het werken met kinderen bij de ondervraagde vrijwilligerswerkorganisaties groot is, wat als gevolg heeft dat de ondervraagde organisaties meer projecten aanbieden waarin met kinderen gewerkt kan worden.

6.2 Extrinsieke motivatie

Geen van de respondenten had een extrinsieke motivatie, zoals een beloning, om vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis te gaan doen. Bij twee van de zeven respondenten speelden, al dan niet achteraf, wel externe factoren mee die een zetje in de rug gaven om vrijwilligerswerk te gaan doen, maar wat er niet voor gezorgd heeft dat zij daadwerkelijk gingen. Zo werd aangegeven dat bijvoorbeeld het oppoetsen van het cv geen directe aanleiding was om vrijwilligerswerk te gaan doen, maar dat er wel werd nagedacht dat het naast hoofdredenen waarom vrijwilligers echt vrijwilligerswerk gingen doen, ook goed zal staan op je cv en het vrijwilligerswerk zich zou kunnen terugbetalen in de toekomst.

De literatuur over extrinsieke motivatie sluit dan ook niet aan bij de resultaten. Zoals de 'incentive theory', beschreven in de inhoudelijke verkenning. Deze theorie heeft alles te maken met positieve beloning. Het idee is dat: "iedere gewenste gedraging wordt beloond door een positief iets" (Info.nu, 2018). Het positieve gevolg wordt gelinkt aan het gedrag. Als gevolg daarvan gaat een persoon gedrag herhalen om de positieve beloning vaker te ontvangen. Dit gold niet voor de onderzochte vrijwilligers. Zij werden niet gedwongen van buitenaf om vrijwilligerswerk te gaan doen en kregen er ook geen beloning voor terug. Zij hoefden dus niet gemotiveerd te worden door middel van een positieve beloning achteraf.

6.3 Oriëntatiegedrag

In het resultatenhoofdstuk is beschreven hoe de vrijwilligers aan hun informatie kwamen over vrijwilligerswerk doen in een weeshuis. De eerste vier fasen van de customer journey zouden aangehouden worden bij de beantwoording van deze deelvraag.

De eerste fase van de customer journey gaat erover of de behoefte aan vrijwilligerswerk bij de vrijwilliger al aanwezig was of dat hij hier nog van overtuigd moest worden. Gebleken uit de resultaten van de eerste deelvraag, kan vastgesteld worden dat de behoefte bij elke respondent al aanwezig was. Het plan was er al voordat de vrijwilliger is begonnen met de oriëntatie en hoefde dus niet overtuigd te worden. De volgende fase is de daadwerkelijke oriëntatiefase. De gemiddelde tijd die de vrijwilligers hebben besteed aan de oriëntatie is twee tot drie maanden. De meest gebruikte manier van oriëntatie en informatie zoeken is voor vrijwel alle respondenten het invullen van concrete zoekopdrachten in Google geweest. Vrijwel alle respondenten hebben via een organisatie vrijwilligerswerk gedaan. Na de oriëntatiefase volgt de overwegingsfase. Na de oriëntatie zijn er een

aantal opties overgebleven en deze zijn door de vrijwilliger met elkaar vergeleken. In de vierde fase, het beslismoment, maakt de vrijwilliger de keuze in aanbieders van vrijwilligerswerk in weeshuizen. Bij het kiezen van een aanbieder is vooral gelet op de prijs en de sfeer van een organisatie: vrijwilligers vinden het belangrijk dat een organisatie niet commercieel en winstgericht is en dus niet aan de vrijwilliger wil verdienen. Drie van de zeven respondenten hebben vrijwilligerswerk gedaan via de organisatie Vrijwillig Wereldwijd. Zoals beschreven in deelvraag één, was er met het land dat de vrijwilliger koos om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen vaak een bepaalde connectie of er was sprake van een bepaalde interesse of voorkeur. De vrijwilligers hebben voornamelijk gekozen voor Afrikaanse en Aziatische landen.

Wat betreft het trendonderzoek komen deze conclusies op gebied van oriëntatiegedrag overeen met de uitkomst van de enquêtes van het BCNN dat Afrika en Azië populaire bestemmingen zijn bij de vrijwilligerswerkorganisaties.

6.4 Invloed (massa)media

Wat betreft de invloed van (massa)media en communicatie, kwam naar voren dat de respondenten niet zijn beïnvloed of overtuigd om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen en zich hierop te oriënteren. Van de 7 C's van Communicatie werden geloofwaardigheid en duidelijkheid als de belangrijkste factoren gezien om een boodschap bij hen over te laten brengen. Eén respondent gaf aan door deze factoren ook overtuigd te zijn door de vrijwilligerswerkorganisatie.

Alhoewel het doen van vrijwilligerswerk een idee was wat bij iedere respondent vanuit zichzelf kwam, speelden normen en waarden die vanuit huis bij de opvoeding zijn meegegeven bij sommigen toch een rol bij de keus om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen. Van de vijf verschillende beïnvloedingstheorieën door (massa)media komt de theorie van de selectieve perceptie hier dan ook het meest mee overeen. Volgens de theorie van de selectieve perceptie nemen mensen dingen waar op basis van hun referentiekader. Dit zijn bijvoorbeeld normen, waarden en lessen die je tijdens je leven hebt meegekregen. Wanneer ouders positief staan tegenover vrijwilligerswerk (in weeshuizen) of er zelf mee bezig zijn, kan dat voor invloed zorgen bij hun kinderen om hier ook mee bezig te willen zijn.

De conclusies laten een helder en duidelijk patroon zien: de vrijwilliger wil mensen of kinderen helpen die het minder goed hebben, zichzelf nuttig voelen en zichzelf ontwikkelen en ziet vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis als een oplossing daarvoor. Als gevolg gaat de vrijwilliger via zoekmachines als Google op zoek naar organisaties die deze vrijwilligerswerkprojecten aanbieden en maakt een keuze tussen de aanbieders en de soorten projecten die worden aangeboden. De vrijwilliger is niet gevoelig voor invloed en wordt niet geleid door dingen die hij of zij ziet op mediaplatformen, alhoewel externe factoren uiteindelijk wel, naast hun intrinsieke motivatie, voor een zetje in de rug zouden kunnen zorgen.

Eindconclusie en beantwoording van de centrale vraag:

Centrale vraag:

Wat is de motivatie en het oriëntatiegedrag van Nederlandse vrijwilligers tussen de 18 en 30 jaar die vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis hebben gedaan?

Antwoord:

Nederlandse vrijwilligers tussen de 18 en 30 jaar die vrijwilligerswerk in een buitenlands weeshuis hebben gedaan hebben normatieve behoeften. Dit zijn intrinsieke motieven. Voor vrijwilligers met

normatieve motieven is vrijwilligerswerk een manier om voor hun belangrijke normen en waarden uit te dragen. Voor deze vrijwilligers gaat het erom om iets waardevols te doen, om nuttig te zijn en anderen te helpen en om verantwoordelijkheid te nemen voor de samenleving of voor anderen. Het oriëntatiegedrag bestaat uit het invullen van concrete zoekopdrachten in Google om aanbieders met elkaar te vergelijken.

Oplossingskader:

Om op basis van de conclusie effectieve aanbevelingen voor het BCNN te geven, moeten deze aanbevelingen aan een aantal eisen voldoen. Om te beginnen is gebleken dat de zoekmachine Google een grote rol speelt bij het oriëntatieproces van de vrijwilliger. De aanbevelingen op gebied van de kanalen waar BCNN aanwezig moet zijn om voorlichting te geven, moeten dus voornamelijk toegespitst zijn op Google. De aanbevelingen moeten daarnaast naar voren laten komen hoe BCNN het beste aanwezig kan zijn op Google, zodat er overgegaan kan worden tot implementatie. Wat betreft de meest effectieve voorlichting moeten de aanbevelingen op dit gebied draaien om een duidelijke en geloofwaardige berichtgeving.

7. Aanbevelingen

In dit hoofdstuk worden de aanbevelingen voor het Better Care Network Nederland gepresenteerd. Deze aanbevelingen vloeien voort uit de conclusies en is erop gericht niet alleen aanbevelingen te geven, maar ook te vermelden op welke manier de aanbevelingen het beste uitgevoerd kunnen worden, zodat er overgegaan kan worden tot implementatie.

De doelstelling voor dit onderzoek was om inzicht te verkrijgen in de motivatie en het oriëntatiegedrag van Nederlanders tussen de 18 en 30 jaar die als vrijwilliger hebben gewerkt in een buitenlands weeshuis, ten einde aanbevelingen te geven over op welke kanalen BCNN aanwezig moet zijn om jonge Nederlandse vrijwilligers het meest effectief voor te lichten over weeshuistoerisme. De aanbevelingen worden opgedeeld in twee delen: het eerste deel bevat aanbevelingen op welke kanalen het BCNN aanwezig moet zijn om (potentiële) vrijwilligers te bereiken. Het tweede deel gaat over de manier hoe het BCNN de voorlichting over weeshuistoerisme kan overbrengen zodat deze het meeste effect heeft.

7.1 Kanalen

Zoals te lezen is in de conclusie, is uit de resultaten van het onderzochte oriëntatiegedrag van de respondenten gebleken dat voornamelijk concrete zoekopdrachten op Google gebruikt zijn om informatie te verzamelen over aanbieders van vrijwilligerswerk. De website van de campagne van het BCNN, Stop Weeshuistoerisme, is niet direct zichtbaar bovenaan op Google wanneer er wordt gezocht op vrijwilligerswerk, al dan niet in een weeshuis. De website is bereikbaar via de websites van Defence for Children en UNICEF als er door, in dit geval de oriënterende vrijwilliger, doorgeklikt wordt. Tussen de advertenties van vrijwilligerswerkorganisaties en artikelen van nieuwsplatforms over weeshuistoerisme, is UNICEF de eerste organisatie van het BCNN die te zien is op Google tussen de zoekresultaten wanneer verschillende zoektemen over vrijwilligerswerk in het buitenland gebruikt worden. Als de website van de campagne als eerst bovenaan Google vermeld zou staan wanneer er gezocht wordt door een vrijwilliger op vrijwilligerswerk in het buitenland, zouden zij zich sneller aangesproken voelen.

De website van de campagne Stop Weeshuistoerisme is, logischerwijs, wel bovenaan te vinden wanneer en gezocht wordt op *'weeshuistoerisme'*. Dit is echter een term die niet veel vrijwilligers gebruiken wanneer zij zich oriënteren en zoeken naar vrijwilligerswerkorganisaties. De campagne van het BCNN, Stop Weeshuistoerisme, zou dus prominenter naar voren moeten komen op Google door middel van een goede Search Engine Optimization (SEO). Dit kan bereikt worden door te richten op de keywords van zoekopdrachten van oriënterende vrijwilligers. Dat houdt in: de campagne niet alleen naar voren laten komen op zoekmachines als Google wanneer er gezocht wordt op *'weeshuis'*, maar ook gelijk al bij de eerste zoektermen van een vrijwilliger, zoals *'vrijwilligerswerk buitenland'* of *'vrijwilligerswerk met kinderen'* om gelijk al de aandacht te trekken en te beginnen met de voorlichting, ook bij vrijwilligers die op voorhand niet per se in een weeshuis wilden werken, aangezien een aantal respondenten pas de keuze voor een weeshuis maakte nadat het aanbod van vrijwilligerswerkorganisaties bekeken was en hen een weeshuis het leukst leek. Een handige tool hiervoor is bijvoorbeeld Google Adwords Zoekwoorden Planner. Daar worden zoektermen ingevuld waarop vrijwilligers mogelijk zoeken en oriënteren die zullen bijdragen aan zoekoptimalisatie van de website. SEO komt niet terug in dit onderzoek en is geen direct onderzoeksresultaat, maar wordt wel aanbevolen om oriënterende potentiële vrijwilligers in de oriëntatiefase van de customer journey al voor te kunnen lichten.

Ook is er geen informatie beschikbaar over de website zelf op Google (zie figuur 7). Dit maakt het minder aantrekkelijk om voor oriënterende vrijwilligers om de website te bezoeken. Door het toevoegen van deze informatie, oftewel de meta-omschrijving, wordt het duidelijker waar de

website over gaat. Dit zorgt weer voor een verhoogde kans dat de website van de campagne bezocht wordt. Dit is geen aanbeveling op basis van de uitkomsten van het onderzoek, meer een aandachtspunt.

Stop Weeshuistoerisme

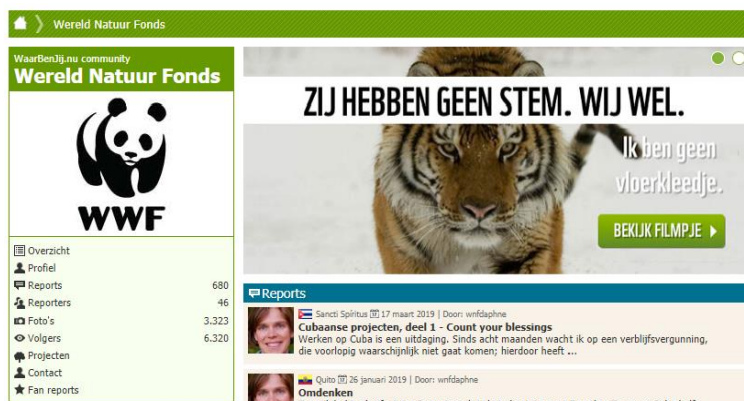
<https://www.stopweeshuistoerisme.nl/>

Er is geen informatie beschikbaar voor deze pagina.

Informatie waarom dit gebeurt

Figuur 7: zoekresultaat

Naast de zoektermen in Google werden er nog twee oriëntatiemethodes genoemd, namelijk de websites *waarbenjij.nu* en *Reismee.nl*. Ook hier zou het BCNN de campagne over weeshuistoerisme kunnen lanceren. Op *waarbenjij.nu* zijn onder andere reclame en communities van *Waarbenjij.nu* te zien. Bij de communities is ook het Wereld Natuur Fonds te zien. Het Wereld Natuur Fonds voert campagne op de website tegen de jacht op tijgers (zie figuur 8). Het BCNN zou iets soortgelijks kunnen doen en de campagne van Stop Weeshuistoerisme via *Waarbenjij.nu* onder de aandacht kunnen brengen.

Figuur 8: campagne WWF op Waarbenjij.nu

Aanbevelingen in het kort:

- Een goede Search Engine Optimization voor met name de website van de campagne Stop Weeshuistoerisme door het toevoegen van keywords
- Aansluiten bij de communities op *Waarbenjij.nu* om hier campagne te voeren en bewustwording te creëren

Aandachtspunten:

- Het toevoegen van een meta-omschrijving van de website Stop Weeshuistoerisme

7.2 Effectieve voorlichting

De huidige berichten over weeshuistoerisme van organisaties van het BCNN zijn vooral op gericht om de misstanden in de weeshuizen te uiten, maar zou meer gericht aan de vrijwilliger kunnen zijn, aangezien de kans groot is dat potentiële vrijwilligers die zoeken op Google naar vrijwilligerswerk met kinderen stuiten op de website van organisaties van het BCNN. Ook dit is geen aanbeveling op basis van de resultaten van het onderzoek, maar een aandachtspunt.

De campagne en de bijbehorende website Stop Weeshuistoerisme richt zich daarentegen voor het eerst wel op de vrijwilliger zelf. De doelgroep waar de voorlichtingsberichten voor bedoeld zijn, zijn jonge vrijwilligers die online informatie aan het verzamelen zijn. Zij zijn degene die overtuigd moeten

worden om voor iets anders te kiezen dan voor een weeshuis. In een duidelijk bericht gericht aan de oriënterende vrijwilliger is de kans groter dat vrijwilligers anders kijken naar het aanbod als zij nog aan het zoeken en aanbieders aan het vergelijken zijn.

Uit de resultaten van deelvraag vier is gebleken dat de vrijwilligers geloofwaardigheid en duidelijkheid als de twee belangrijkste eigenschappen van een effectieve boodschap zien. Zoals te lezen is in hoofdstuk 2.9: *als zender van de boodschap is het van belang om geloofwaardig over te komen. Dit kan bereikt worden door een sfeer van vertrouwen toe te voegen. Geloofwaardigheid kan bereikt worden door correct taalgebruik, maar ook door de toon waarop de boodschap over wordt gebracht. Wat betreft een duidelijke boodschap houdt dat in: een bericht is duidelijk wanneer deze geen ondubbelzinnigheden, korte zinnen en concrete woorden bevat. De kern van de boodschap moet duidelijk naar voren komen. Dit gebeurt door tussenzinnen te vermeiden en 'to the point' te blijven. In plaats van een hele lange onduidelijke boodschap is het beter om beknopte informatie te gebruiken (Mulder, 7 C's van Communicatie, 2012).*

Belangrijk om ook te vermelden in het bericht is een alternatief duurzaam project waar vrijwilligers in het buitenland aan mee kunnen werken. Vrijwilligers willen graag naar het buitenland om te helpen, maar ook om zichzelf te ontwikkelen en vaardigheden op te doen. Hierdoor zouden zij gelinkt moeten worden aan een duurzaam project wat bij hen past en waar zij aan hun ontwikkeling en vaardigheden kunnen werken. Wat het BCNN al goed doet in hun berichten over weeshuistoerisme op de websites van de aangesloten organisaties, is vermelden dat ze niet tegen weeshuizen zijn. Echter bieden zij dus geen alternatief of tips voor vrijwilligers die graag naar het buitenland willen. Dat doet de campagne en de website Stopweeshuistoerisme.nl als enige wel. In de campagne zijn tips voor vrijwilligerswerk te vinden die bijdragen aan duurzaam vrijwilligerswerk. Er zouden echter meer linkjes geplaatst kunnen worden waar duurzame, niet-schadelijke projecten worden aangeboden, zodat de vrijwilliger verder wordt geholpen. De respondenten in dit onderzoek hadden als hoofdreden dat zij eigenlijk gewoon anderen wilden helpen en zagen een reis naar het buitenland als avontuur. Voor vrijwilligers is het stukje buitenland dus wel belangrijk. Zoals te lezen is in hoofdstuk 5.1.1 was vrijwilligerswerk doen met kinderen in een weeshuis geen vereiste waar de respondenten naar zochten op Google. Vaak leek hen met kinderen werken het leukst of was met kinderen werken hetgeen wat het meest werd aangeboden. Hierdoor zouden vrijwilligers, mede door het aanbieden van duurzame alternatieven die al dan niet met kinderen werken, overtuigd kunnen worden om hiervoor te kiezen, wanneer dit is aangegeven in het voorlichtingsbericht.

Wat nog gedaan kan worden aan de huidige voorlichtingsberichten, is meer begrip tonen voor de vrijwilligers die uit goede bedoelingen anderen willen helpen. Ze zouden niet bang moeten worden gemaakt om vrijwilligerswerk te gaan doen, maar op weg geholpen moeten worden om duurzaam vrijwilligerswerk te gaan doen. Vaak hebben vrijwilligers niet door waar ze aan bijdragen en dat zij schade toebrengen. De vrijwilligers worden ingezet in het verdienmodel, terwijl zij dat zelf vaak niet doorhebben. De meerderheid van de respondenten hebben in de interviews dan ook aangegeven dat zij niet het idee hebben dat zij schade hebben aangebracht, ook als zij bekend waren met het probleem rond weeshuistoerisme. Dit geeft aan dat vrijwilligers de ernst van de situatie niet goed inzien of niet in willen zien en hoe weinig kennis er nog van is, ondanks dat weeshuistoerisme recent al meer onder de aandacht is gebracht en dat elke vrijwilliger in een weeshuis wel degelijk bijdraagt aan het probleem. De vrijwilligers willen iets goeds doen voor een ander, wat op zich al een mooie bedoeling is. Het enige wat ze nog meer nodig hebben is een duwtje in de rug en op weg geholpen worden door het zoekproces om verstandige, duurzame keuzes te maken voor hun vrijwilligerswerkavontuur in het buitenland.

Aanbevelingen/aandachtspunten in het kort:

- De duidelijke en geloofwaardige/betrouwbare berichten richten op de vrijwilliger zelf
- Alternatieve, duurzame projecten in het buitenland bieden

8. Kritische reflectie

In dit hoofdstuk wordt er kritisch gereflecteerd op de gemaakte keuzes en verloop van het onderzoek. Doel is om te achterhalen waar de eventuele valkuilen zitten en wat de volgende keer beter zou kunnen bij een soortgelijk onderzoek. In het hoofdstuk Methodologie zit ook de reflectie verwerkt over de gehanteerde onderzoeksmethodes. In dit hoofdstuk wordt er verder gereflecteerd op drie onderdelen: de eigen rol van de onderzoeker, de gegevensverzameling en literatuuronderzoek en de opbrengst voor de opdrachtgever.

8.1 Eigen rol onderzoeker

De onderzoeker heeft tijdens het onderzoeksproces een neutrale rol aangenomen en was gemotiveerd door het onderwerp om een zo bruikbaar mogelijk onderzoek neer te zetten en zinvolle aanbevelingen te doen. In de paragraaf 'hiaten' in hoofdstuk vier is beschreven dat één van de hiaten betrekking had tot het gebrek aan respons van de gevraagde vrijwilligers, nadat toegezegd was dat zij mee wilden werken aan het interview. Om de zoekopties uit te breiden, is een oproep geplaatst op een digitaal prikbord van het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis. Er is gebruik gemaakt van dit platform, omdat de moeder van de onderzoeker in het desbetreffende ziekenhuis werkt en het prikbord een communicatiemiddel is waar werknemers gebruik van maken om bijvoorbeeld oproepen of mededelingen te doen. De onderzoeker had met andere woorden vanwege het gebrek aan respons het platform van het ziekenhuis via de moeder ingeschakeld voor de werving van vrijwilligers.

8.2 Gegevensverzameling en literatuuronderzoek

De gegevensverzameling was passend bij de vraagstelling. Zoals beschreven in hoofdstuk 4.1, waren diepte-interviews nodig om de achterliggende motivaties en manieren van oriënteren te achterhalen.

De theorie en modellen die gebruikt zijn voor dit onderzoek waren van toepassing en bruikbaar om de deelvragen mee te beantwoorden. De theorie over intrinsieke en extrinsieke motivatie was essentieel, omdat dat een groot deel van het onderzoek besloeg. Zoals vermeld staat bij de hiaten in hoofdstuk 4.5, is ervoor gekozen de zelfdeterminatietheorie niet te gebruiken tijdens dit onderzoek. Voor het gedeelte over het oriëntatiegedrag werden de customer journey en het AISDALSLove model opgenomen in de inhoudelijke verkenning. Uiteindelijk is de customer journey als leidraad gebruikt bij het beschrijven van de resultaten, omdat de indeling van de customer journey het beste toegepast kon worden op de resultaten. Desondanks lijken de twee modellen erg op elkaar en vertonen overeenkomende factoren. Op die manier is een deel van het AISDALSLove model ook teruggekomen in het onderzoek.

Wat beter kon aan het literatuuronderzoek, was meer theoretische kennis over de beïnvloeding van mensen, al dan niet door (massa)media of communicatie, vergaren. Voor het gedeelte invloed is tijdens dit onderzoek enkel gebruik gemaakt van de vijf beïnvloedingstheorieën op het gebied van massamedia. Om het gedeelte over beïnvloeding extra kracht bij te zetten, had meer theoretische kennis of meerdere modellen over invloed gebruikt kunnen worden zodat deze ook met elkaar vergeleken hadden kunnen worden.

8.3 Opbrengst opdrachtgever

De onderzoeker is tevreden met het eindresultaat van het onderzoek. Het resultaat komt grotendeels overeen met de verwachting aan de start van het onderzoek, alhoewel de resultaten waaruit de aanbevelingen zijn ontstaan beknopter waren dan van tevoren gedacht, waardoor het in eerste instantie moeilijker was om relevante aanbevelingen te kunnen doen. Er werd van tevoren gedacht meer verschillende soorten antwoorden te verkrijgen waar aanbevelingen over gedaan

konden worden, maar door een snelle verzadiging van antwoorden (zoals het gebruik van Google als oriëntatiemiddel en factoren als social media niet of nauwelijks werden genoemd), zijn de aanbevelingen ook beknopter. De uiteindelijke de aanbevelingen voor het BCNN, zijn echter wel nuttig en relevant. De probleemstelling had te maken met het feit dat vrijwilligers zich niet bewust zijn van de schade die zij aanbrengen aan de weeskinderen met hun goede bedoelingen door vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen. De aanbevelingen aan het BCNN dragen bij dat deze bewustwording wel gecreëerd wordt onder jonge Nederlanders en mogelijke vrijwilligers op een zo doeltreffend mogelijke manier, gebaseerd op de onderzoeksresultaten. Er is inzicht verkregen in hetgeen waar de opdrachtgever behoefte aan had en op basis van de conclusies van het onderzoek relevante aanbevelingen gegeven die door het BCNN geïmplementeerd kunnen worden. Uit feedback van de opdrachtgever op conceptversies is gebleken dat het rapport met veel interesse is gelezen en het advies als zeer waardevol wordt gezien.

De belangrijkste kritische kanttekening bij de onderzoeksresultaten heeft betrekking tot de gebruikte zoekmethodes van vrijwilligers tijdens hun oriëntatieproces. Het is voor een aantal vrijwilligers een paar jaar geleden dat zij vrijwilligerswerk in een weeshuis hebben gedaan, waarbij bijvoorbeeld zaken als social media nog niet of minder relevant waren om daar informatie uit te kunnen halen. Vandaag de dag is social media bijna niet meer weg te denken uit het leven van jongeren en zijn tegenwoordig sneller beïnvloedbaar en getriggerd door social media dan een paar jaar geleden, zoals te lezen is in hoofdstuk 5.4.2 gaven respondenten ook aan nu sneller beïnvloed te raken door social media. Het zoekproces zal tegenwoordig voor het grootste gedeelte nog steeds op Google plaatsvinden, maar wat betreft de invloed zou social media tegenwoordig meer van toepassing zijn.

Tot slot een kritische kanttekening wat betreft de voorlichting. Sommige respondenten gaven aan dat er een aantal jaar geleden nog niet zoveel kennis en voorlichting was op gebied van weeshuistoerisme. Tegenwoordig wordt hier meer aan gedaan en is hier ook meer over te vinden op het internet. Ook wordt er tegenwoordig door kranten en andere nieuwsplatforms meer aandacht besteedt aan weeshuistoerisme en komt het op televisie ook onder de aandacht dan een aantal jaar geleden.

De onderzoeksresultaten voldoen verder deels aan het verwachtingspatroon. De onderzoeker had er niet bij stilgestaan dat het voor vrijwilligers een tijdje geleden kan zijn dat zij vrijwilligerswerk hebben gedaan. Hierdoor werd verwacht dat zaken als vlogs op You-Tube en social media meer genoemd zouden worden tijdens de interviews. Daarnaast werd verwacht dat bijna elke vrijwilliger wel ergens door beïnvloed moest zijn om tot de keuze te komen om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen. Dit bleek echter minder het geval te zijn dan verwacht. Tot slot had de onderzoeker niet direct verwacht dat alle respondenten, op één na, vanuit Nederland via een vrijwilligerswerkorganisatie naar het buitenlandse weeshuis zijn gereisd en er betaald is door de vrijwilliger om deel te nemen aan een project in een weeshuis. De verwachting was dat er meer vrijwilligers tijdens een reis, zoals een backpack-reis, op eigen initiatief een periode in een weeshuis hebben doorgebracht en dit zelf geregeld hadden. Dit was bij de respondenten echter niet het geval.

Bibliografie

- Albers, A. (2017, maart 31). *Het AIDA-model, stokoud maar nog steeds inzetbaar*. Opgeroepen op juni 6, 2018, van thewebmen.com: <https://thewebmen.com/blog/het-aida-model-stokoud-maar-nog-steeds-inzetbaar>
- Alles over marktonderzoek. (2015). *Steekproef algemeen*. Opgeroepen op september 16, 2018, van www.allesovermarktonderzoek.nl: <https://www.allesovermarktonderzoek.nl/steekproef-algemeen/>
- Baarda, D., de Goede, M., & Teunissen, J. (2009). *Basisboek kwalitatief onderzoek*. Groningen/Houten: Noordoff Uitgevers. Opgeroepen op oktober 17, 2018
- Better Care Network Netherlands. (2017, november 20). *Kinderen zijn in een gezin het beste af*. Opgeroepen op juni 3, 2018, van www.rd.nl: <https://www.rd.nl/opinie/kinderen-zijn-in-een-gezin-het-beste-af-1.1447253>
- Better Care Network Netherlands. (2017). *Rapport enquête weeshuistoerisme*. Better Care Network Netherlands. Opgeroepen op april 23, 2018
- Better Care Network Netherlands. (2018). *Better Care Network Netherlands*. Opgeroepen op april 20, 2018, van www.bettercarenetwork.nl: http://www.bettercarenetwork.nl/pg-17382-7-103603/pagina/over_bcnn.html
- Better Care Network Netherlands. (2018). *Onderzoek naar weeshuistoerisme toont schuldbewuste vrijwilligersorganisaties*. Opgeroepen op mei 20, 2018, van www.bettercarenetwork.nl: http://www.bettercarenetwork.nl/nw-17382-7-3674788/nieuws/onderzoek_naar_weeshuistoerisme_toont_schuldbewuste_vrijwilligersorganisaties.html
- Callanan, M., & Thomas, S. (2005). Volunteer Tourism – Deconstructing volunteer activities within a dynamic environment. In M. Novelli, *Niche Tourism: Contemporary Issues, Trends and Cases* (pp. 183-200). Oxford and Burlington: Elsevier Butterworth. Opgeroepen op oktober 17, 2018
- Defence for Children. (2018). *Campagne overview*. Opgeroepen op april 30, 2018, van www.defenceforchildren.nl: <https://www.defenceforchildren.nl/actueel/campagnes>
- Defence for Children. (2018). *Over ons*. Opgeroepen op april 30, 2018, van www.defenceforchildren.nl: <https://www.defenceforchildren.nl/over-ons>
- Defence for Children. (2018). *Samenwerken*. Opgeroepen op april 30, 2018, van www.defenceforchildren.nl: <https://www.defenceforchildren.nl/wat-doen-we/samenwerken/better-care-network>
- Defence for Children. (2018). *Wat doen we*. Opgeroepen op april 30, 2018, van www.defenceforchildren.nl: <https://www.defenceforchildren.nl/wat-doen-we>
- Develtere, L. (2014, juni 23). *Teruggeefvakantie is dé trend van 2014*. Opgeroepen op mei 14, 2018, van www.mo.be: <https://www.mo.be/analyse/voluntourism-goed-doen-op-vakantie-0>
- Elsevier Weekblad. (2019, april 9). 'Kabinet moet weeshuistoerisme verbieden'. *Elsevier Weekblad*. Opgeroepen op mei 17, 2019, van <https://www.elsevierweekblad.nl>: <https://www.elsevierweekblad.nl/stelling/achtergrond/2019/04/verbied-weeshuistoerisme-in-arme-landen-682324/>

- Francisco, J. (2019, mei 1). *Slum Tourism: What Is It, and Is It Okay?* Opgeroepen op mei 7, 2019, van www.tripsavvy.com: <https://www.tripsavvy.com/what-is-slum-tourism-in-brazil-4053176>
- Gerrits, G. (2018). *10 Redenen waarom iedereen gaat backpacken in Zuidoost-Azië*. Opgeroepen op mei 16, 2018, van www.reisjunk.nl: <https://www.reisjunk.nl/reisinspiratie/lijsjes/backpacken-zuidoost-azie/>
- Greef, R. d. (2014, oktober 31). *Vrijwilligerswerk is een industrie geworden. Voluntourism, heet dat*. Opgeroepen op mei 27, 2018, van www.nrc.nl: <https://www.nrc.nl/nieuws/2014/10/31/vrijwilligerswerk-is-een-industrie-geworden-volun-1433406-a21825>
- Het AIDA model*. (2018). Opgeroepen op juni 6, 2018, van www.marketingportaal.nl: <https://www.marketingportaal.nl/modellen-strategieen/aida>
- Info.nu. (2018). *Intrinsieke versus extrinsieke motivatie*. Opgeroepen op mei 14, 2018, van mens-en-samenleving.info.nu: <https://mens-en-samenleving.info.nu/psychologie/99944-intrinsieke-versus-extrinsieke-motivatie.html>
- Langelaan, L. (2019, februari 26). 'Afrikaanse weeshuizen zijn goudmijntjes voor Westerse uitbaters'. *AD*. Opgeroepen op mei 17, 2019
- Liefdevoorreizen. (2016, januari 13). *De meest opvallende reistrends in 2016*. Opgeroepen op mei 14, 2018, van www.liefdevoorreizen.nl: <https://www.liefdevoorreizen.nl/inspiratie/de-meest-opvallende-reistrends-in-2016>
- Linden, M. v. (2018). *Customer journey*. Opgeroepen op oktober 5, 2018, van www.strategischmarketingplan.com: <https://www.strategischmarketingplan.com/customer-journey/>
- Managementgoeroes. (2013, april 29). *Piramide van Maslow*. Opgeroepen op juni 6, 2018, van www.managementgoeroes.nl: <https://www.managementgoeroes.nl/management-modellen/piramide-van-maslow/>
- Martens, R. L. (2007). *Positive learning met multimedia*. Opgeroepen op oktober 28, 2018, van www.ou.nl: https://www.ou.nl/documents/40554/111652/Inauguratie_Rob_Martens_definitief_2007.pdf/8b244f81-92bf-483e-aa04-509272d4684d
- Mulder, P. (2012). *7 C's van Communicatie*. Opgeroepen op mei 24, 2018, van www.toolshero.nl: <https://www.toolshero.nl/communicatie-modellen/7cs-communicatie/>
- Mulder, P. (2012). *7 C's van Communicatie*. Opgehaald van www.toolshero.nl: <https://www.toolshero.nl/communicatie-modellen/7cs-communicatie/>
- Na het Nieuws* (2019). [Film]. Opgeroepen op mei 20, 2019, van www.bnnvara.nl: <https://www.bnnvara.nl/nahetnieuws/videos/507821>
- Nu.nl. (2017, november 9). *Kinderorganisaties starten campagne tegen 'weeshuistoerisme'*. Opgeroepen op mei 23, 2018, van www.nu.nl: <https://www.nu.nl/reizen/5000063/kinderorganisaties-starten-campagne-weeshuistoerisme-.html>

- Onderzoekstool.nl. (2018). *De vier criteria voor representatief onderzoek*. Opgeroepen op oktober 5, 2018, van onderzoekstool.nl: <https://onderzoekstool.nl/kennis/representatief-onderzoek>
- Peters, W. (2018). *Nieuwsselectiecriteria*. Opgeroepen op oktober 26, 2018, van www.maatschappijkunde.nl: <http://www.maatschappijkunde.nl/examenstof/massamedia-kerndoel4/>
- Pilon, M. (2011, september 14). *Dagje strand of sloppenwijk?* Opgeroepen op mei 7, 2019, van www.oneworld.nl: <https://www.oneworld.nl/achtergrond/dagje-strand-sloppenwijk/>
- Radar. (2017, november 9). *Campagne waarschuwt jongeren: 'werk niet mee aan "weeshuistoerisme"'*. Opgeroepen op mei 9, 2018, van radar.avrotros.nl: <https://radar.avrotros.nl/nieuws/detail/campagne-waarschuwt-jongeren-werk-niet-mee-aan-weeshuistoerisme/>
- Rambam: de keerzijde van vrijwilligersvakantie* (2016, december 8). [Film]. Opgeroepen op mei 9, 2018, van <https://www.npo3.nl>: <https://www.npo3.nl/rambam-de-keerzijde-van-vrijwilligersvakantie>
- Scholl, N., & Olivier, L. (2014, mei). *De Essentie van Kwalitatief Marktonderzoek*. Opgeroepen op oktober 26, 2018, van moa04.artoo.nl: https://moa04.artoo.nl/clou-moaweb-images/images/bestanden/pdf/Studenteninformatie/SCHOLL_OLIVIER_De_essentie_van_kwalitatief_onderzoek_versie4.pdf
- Scribbr. (2018). *Het theoretisch kader van een scriptie: hoe en wat?* Opgeroepen op oktober 5, 2018, van www.scribbr.nl: <https://www.scribbr.nl/scriptie-structuur/theoretisch-kader-van-scriptie/>
- Stop Weeshuis Toerisme. (2018). *De ontwikkeling van kinderen*. Opgeroepen op april 20, 2018, van www.stopweeshuistoerisme.nl: <https://www.stopweeshuistoerisme.nl/hechting/>
- Tilburg University. (2018). *SPSS: Betrouwbaarheid en validiteit*. Opgeroepen op oktober 11, 2018, van www.tilburguniversity.edu/nl: <https://www.tilburguniversity.edu/nl/studenten/studie/colleges/spsshelpdesk/edesk/betrouw.htm>
- Toponderzoek. (2015, mei 25). *Is het onderzoek representatief?* Opgeroepen op oktober 17, 2018, van toponderzoek.wordpress.com: <https://toponderzoek.wordpress.com/2015/05/25/is-het-onderzoek-representatief/>
- Travelvibe. (2018, januari 9). *Purpose Travel? De reistrend voor duurzaam én betekenisvol reizen*. Opgeroepen op mei 23, 2018, van www.travelvibe.nl: <https://www.travelvibe.nl/purpose-travel-reistrend-2018/>
- Travelvibe. (2018, november 2). *Wat zijn de reistrends voor 2019?* Opgeroepen op mei 27, 2019, van www.travelvibe.nl: <https://www.travelvibe.nl/reistrends-2019/>
- Tubbing, L. (2014, september 26). *Populatie*. Opgeroepen op oktober 26, 2018, van deafstudeerconsultant.nl: <https://deafstudeerconsultant.nl/afstudeertips/onderzoeksmethoden/populatie/>
- UNICEF. (2017). *Weeshuistoerisme*. Opgeroepen op mei 13, 2018, van www.unicef.nl: <https://www.unicef.nl/files/PWS%20Weeshuistoerisme%202017.pdf>

- UNICEF. (2018). *Weeshuizen en weeshuistoerisme*. Opgeroepen op mei 13, 2018, van www.unicef.nl:
<https://www.unicef.nl/over-unicef/standpunten/weeshuizen-en-weeshuistoerisme>
- Vaart, I. v. (2010, juli). *Motivaties voor vrijwilligerswerk*. Opgeroepen op september 27, 2018, van vrijwilligerswerk.nl:
<https://vrijwilligerswerk.nl/sites/default/files/documenten/motivatiesvoorvrijwilligerswerk.pdf>
- Vaart, I. v. (2010, Juli). *Motivaties voor vrijwilligerswerk*. Opgehaald van vrijwilligerswerk.nl:
<https://vrijwilligerswerk.nl/sites/default/files/documenten/motivatiesvoorvrijwilligerswerk.pdf>
- Verbeeck, K. (2010). *Op eigen vleugels*. 's Hertogenbosch: KPC Groep. Opgeroepen op september 28, 2018
- Verheijen, C. (2019, juni 7).
- Vriend, R. (2016, mei 21). *'Waarom ik iedereen vrijwilligerswerk in kindehuizen afraad'*. Opgeroepen op mei 23, 2018, van www.oneworld.nl: <https://www.oneworld.nl/werelddoeners/waarom-ik-iedereen-vrijwilligerswerk-kinderhuizen-afraad/>
- Vries, E. d. (2013). *Motiveren van studenten*. Opgeroepen op september 27, 2018
- Vrijwilligerswerk.nl. (2018). *Management van motivaties*. Opgeroepen op mei 26, 2018, van vrijwilligerswerk.nl: <https://vrijwilligerswerk.nl/management-van-motivaties>
- Vrijwilligerswerk.nl. (2018). *Management van motivaties*. Opgehaald van vrijwilligerswerk.nl:
<https://vrijwilligerswerk.nl/management-van-motivaties>
- wiki.kompano.org. (2016, maart 18). *Motieven van vrijwilligers*. Opgeroepen op mei 21, 2018, van wiki.kompano.org: <http://wiki.kompano.org/motieven-van-vrijwilligers/>
- Yourambassadrice. (2018, januari 9). *Reistrend 2018: betekenisvol op reis*. Opgeroepen op mei 27, 2018, van yourambassadrice.com: <https://yourambassadrice.com/reistrend-2018-betekenisvol-op-reis/>

IN HET NIEUWS

Lieke: Vrijwilligerswerk in een weeshuis? NIET DOEN! SAM TEN HOVE

maandag 13 november 2017

De campagne *#StopWeeshuistoerisme*, van *Better Care Network Netherlands*, roept op om geen vrijwilligerswerk te doen in weeshuizen. Lieke Brouwer (31) deed vrijwilligerswerk in een weeshuis en op een school in de Afrikaanse republiek Burkina Faso. Hoewel ze er het leven van een jongetje redde, zou ze nooit meer vrijwilligerswerk gaan doen in een weeshuis.

Jaarlijks helpen duizenden Nederlandse vrijwilligers in weeshuizen. "Het lijkt een goed idee, maar je moet weten dat het schadelijk is voor weeskinderen. Het veroorzaakt hechtings- en ontwikkelingsproblemen", schrijft *Better Care Network Netherlands*.

ONDER VALSE VOORWENDESELEN

Dat is niet het enige probleem. Vaak zijn kinderen niet echt wees. "Een vol weeshuis betekent een volle kassa, dus worden kinderen, vaak onder valse voorwendselen, naar weeshuizen gelokt. Een vrijwilliger houdt die commercie in stand, hoe goed zijn/haar bedoelingen ook zijn."

Lieke wilde reizen en Frans leren, dus het werd Burkina Faso. Dat land kende ze al een beetje omdat familie daar ook bezig was met een humanitair project. "Bovendien was het de goedkoopste optie."

SOORT BEGELEIDER

"Mijn geld ging naar mijn gastgezin en, zo ontdekte ik later, ook voor een deel naar een soort begeleider van de organisatie. Ik heb nooit het idee gekregen dat er iets van dat geld naar het weeshuis en/of het schooltje is gegaan."

Toen ik daar eenmaal zat, merkte ik dat ik niet echt wat kon bijdragen; ik kon niets wezenlijks doen. Een vrijwilliger is daar voor zichzelf en dat ging me echt tegen staan."

KANKER

Lieke maakte uiteindelijk toch voor één kind het verschil. "Er was een klein jongetje met een bobbel op zijn hand. Dat bleek kanker te zijn. Ik heb een oproep op Facebook gedaan om mensen te vragen geld te doneren voor zijn operatie.

Bij een kantoortje naast het ziekenhuis moest ik dat geld inleveren en kreeg ik een briefje waarop stond dat hij geopereerd mocht worden. Ik heb dit allemaal zelf geregeld zodat ik het overzicht hield. Ik was bang dat het anders verkeerd terecht zou komen, of dat er opeens meer geld nodig zou zijn."

IETS MET DIEREN

Toch had dit ook weer een keerzijde. "Ik kon hem niet goed uitleggen dat ik weer weg zou gaan. Dat heeft hem vast geen goed gedaan, en zelf heb ik er ook nog erg mee gezeten. Daardoor had ik helemaal geen goed gevoel meer bij het vrijwilligerswerk."

Lieke zou het dan ook niemand aanraden: "Ik zou het nu ook nooit meer doen, niet op deze manier. Je moet echt met een plan ergens heen gaan. Weten wat je doet en niet de meeste tijd met die kinderen in aanraking komen. Ga iets met dieren doen of probeer de lokale bevolking iets bij te brengen."

Bijlage II: Topiclijst

Topics	Voorbeelden
Gegevens	Naam, leeftijd etc.
Land waar naartoe is gereisd	In welk land heb je vrijwilligerswerk gedaan? Wanneer ben je daar naartoe gegaan? Waarom naar dat land? Hoe lang ben je daar gebleven? Met wie ben je daar naartoe gegaan? (alleen of in groepsverband) Heb je naast vrijwilligerswerk in een weeshuis nog andere dingen gedaan daarbuiten (zoals vakantie)?
Redenen	Waarom wilde je vrijwilligerswerk doen? Wat was de reden dat je in een weeshuis wilde werken? Heb je al eens eerder vrijwilligerswerk (in het buitenland) gedaan? Had je van tevoren ervaring in het werken met kinderen? Beschikte je over de juiste vaardigheden om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen?
Intrinsiek - extrinsiek	Deed je vrijwilligerswerk meer omdat je dat zelf wilde of wilde iemand anders dat jij vrijwilligerswerk ging doen? Welke reden vanuit jezelf had jij om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen? Welke externe reden van buitenaf (zoals een beloning) had jij om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen?

Maslow (korte uitleg)	Zou jouw behoefte om vrijwilligerswerk te gaan doen voortkomen uit sociale behoeften, erkenningsbehoefte of de behoefte om jezelf te ontplooien?
Uitleg verschillende soorten vrijwilligers	In welke categorie zou jij jezelf plaatsen?
Uitleg model Clary	gekeken naar deze verschillende motieven, welke heeft of hebben het meest betrekking tot jezelf?
Uitleg zelfdeterminatietheorie	Welke van deze drie basisbehoefte is bij jou van toepassing voor je keuze om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen?
Oriëntatiegedrag	Op welke manier heb jij georiënteerd op het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis?
	Wat voor soorten media/platformen heb je hiervoor gebruikt om informatie op te zoeken?
	Heb je lang getwijfeld of je vrijwilligerswerk in een weeshuis wilde doen?
	Hoeveel tijd zat er tussen het begin van je oriëntatie naar vrijwilligerswerk in weeshuizen en het moment dat je de keus voor vrijwilligerswerk in een weeshuis had gemaakt?
	Ben je op eigen houtje naar het weeshuis vertrokken of heb je via een vrijwilligerswerkorganisatie gereisd?
	(in geval van vrijwilligersorganisatie) Hoe kwam je uit bij deze organisatie? Wat sprak je aan? Wat voor soort project was het waar je je voor hebt ingeschreven?
7 C's van communicatie	Op welke manier communiceerden zij met jou? Op welke manier overtuigden zij jou om in een weeshuis te gaan werken via hun organisatie?
	Zou je nog een keer vrijwilligerswerk in een weeshuis willen doen?
	Zou je nog een keer vrijwilligerswerk via deze organisatie doen?

Wat vind jij belangrijk aan een duidelijke boodschap, welke van de 7 C's?

Invloed

Wat heeft ervoor gezorgd dat je getriggerd werd om informatie te zoeken over vrijwilligerswerk doen in een weeshuis?

Zijn er mensen in jouw omgeving die vrijwilligerswerk (in een weeshuis) hebben gedaan?

Gekeken naar de 5 beïnvloedingstheorieën, welke is of zijn bij jou het meest van toepassing?

Kritiek

Heb je kritische info gelezen of kritische reacties gekregen over vrijwilligerswerk in weeshuizen? Zo ja, waar of van wie? Wat vond je daarvan?

Mening

Wat vond je van je periode in het weeshuis? Hoe kijk je erop terug? Heb je spijt achteraf?

Bijlage III: Interview Koen Lommerse

Dikgedrukt: interviewer

Datum van afname interview: 19-12-2018

Locatie: Hogeschool Inholland Haarlem

Duur van het interview: 48 minuten en 33 seconden

We beginnen een beetje inleidend, wat is je naam, je leeftijd? Mijn naam is Koen Lommerse, 24, geboren in Haarlem, woon ook in Haarlem. **Oké, en in welk land heb je vrijwilligerswerk gedaan?** Nepal. **En wanneer ben je daar naartoe gegaan?** Voor vrijwilligerswerk was dat in 2012. **En verder heb je nog gereisd?** Ja toen twee maanden voor vrijwilligerswerk. Toen ik 14 was op vakantie gegaan voor 2 weken, omdat mijn Nepalese nichtje haar biologische familie wilde ontmoeten. Toen zijn we met de hele familie daarheen gereisd. Toen in 2013 nog terug geweest en in 2016 ook nog. **Voor vrijwilligerswerk?** Ja voor de stichting die mijn oom heeft opgericht, waar ik ook mee heb geholpen, dus daarvoor ben ik af en toe nog teruggegaan en ook voor vakantie natuurlijk. **En waarom dat land is dus omdat je... Een Nepalees nichtje hebt. Ja, en wilde je ook specifiek naar Nepal om daar vrijwilligerswerk te gaan doen?** Jazeker, want dat idee dat is begonnen toen ik in Nepal was op mijn 14^e, dat maakte heel veel indruk op me zeg maar, wat ik daar zag en toen heb ik gezegd als ik met de havo klaar ben dan neem ik een tussenjaar, ga ik werken en dan ga ik vrijwilligerswerk doen in Nepal, dus dat heb ik uiteindelijk gedaan ook, op die manier. **En allebei de keren vrijwilligerswerk met weeshuizen gedaan?** Nee zeg maar toen ik 14 was toen was het echt een vakantie, om het zo maar te zeggen, dus het was een hele veilige tour, we gingen overal heen met een busje, en we waren met zijn veertienen, waaronder ook nog een ander geadopteerd kind van mijn oom en tante. Die is autistisch dus het was een hele verzorgde reis om het zo maar te zeggen, maar wel natuurlijk de sloppenwijken in geweest waar dan die biologische familie woonden. **Oké. Hoe lang ben je daar gebleven om vrijwilligerswerk te doen?** 2 maanden. **En in welk jaar was dat, hoe oud was je?** Ik was toen 18. **Oké, en met wie ben je daar naartoe gegaan?** In mijn eentje. **En toen je daar naartoe ging om vrijwilligerswerk te gaan doen, heb je nog vakantie gehouden daarna of was het echt puur 2 maanden vrijwilligerswerk?** Nee het was een beetje een combinatie van eigenlijk, want ik verbleef in ieder geval door de weeks in het weeshuis. In de weekenden was ik vaak bij het hoofdkantoor van de stichting via wie ik dat deed. Het is geen stichting trouwens het is gewoon een bedrijf daar in Nepal. Ik probeer even op de naam te komen maar het is echt heel lang geleden. Quest heet het. Zij hadden daar iets van 10 of 12 bedden staan voor de vrijwilligers. Dus in het weekend was het lekker met alle vrijwilligers daar naartoe en lekker uit eten, naar een club, gewoon lekker leuke dingen doen, raften en noem het maar op, bungeejumpen, en dan doordeweeks waren we allemaal op onze projecten. Sommigen die gaven Engelse les, anderen zaten in een weeshuis, anderen die wilden lekker een maand lang de rust opzoeken in een klooster. Verschillende dingen kon je doen, dus het was een combinatie van beide eigenlijk. **Oké, en je verbleef dus ook met een hele groep vrijwilligers?** Met één á twee. Het wisselde een beetje door die twee maanden. Er was één meisje die was er echt de hele twee maanden ook zeg maar. Dan waren er nog drie verschillende, nee sorry twee verschillende die dan nog eventjes erbij waren drie á vier weken zeg maar. **Waarom wilde je vrijwilligerswerk doen?** Nou ja dat kwam denk ik toch omdat ik... ik was natuurlijk 14 en ik was nog nooit buiten Europa geweest. Ik weet dat ik in eerste instantie eigenlijk helemaal niet die reis wilde doen toen mijn vader aan mij vroeg van ja, naar Nepal. Hij legde het een beetje uit en ik was van ja, wat moet ik er nou? Is er een pretpark en weet ik het wat? Toch gegaan natuurlijk en dat maakte heel veel indruk op me. Ik denk dat ik toen zag hoe sommige mensen leefden, dat ik dacht van ja, hier kun je met 100 euro zoveel meer doen dan dat je in Nederland kan doen. **Je wilde helpen?** Ja, precies. **En wilde je ook specifiek in een weeshuis werken of kwam het op je pad?** Ja dat was wel het plan. Ik weet dat dat idee echt naar boven is gekomen toen ik... ik weet niet of je het nog een baby mag noemen maar ik denk een jaar of twee á drie, een kleuter zeg maar, die zijn vader, die of echt heel dronken was of van de drugs out was, maar die zijn vader huilend probeerde wakker te schudden, ergens op straat

en dat was het moment dat ik dacht van ah die kinderen... nou ja zo is dat idee een beetje ontstaan eigenlijk. **Oké. Heb je al eerder vrijwilligerswerk gedaan? In Nederland, of in het buitenland?** Nee. **Het was de eerste keer dat je vrijwilligerswerk ging doen?** Ja. **Oké. Had je van tevoren ervaring met werken met kinderen?** Ik heb een zusje die tien jaar jonger is, dus dat helpt wel natuurlijk. Verder niet specifiek ervaring, maar ik ben altijd wel goed met kinderen geweest. **Oké dat wist je van jezelf wel?** Ja. **Oké, en moest je over bepaalde vaardigheden beschikken toen je daar ging werken, moest je een diploma hebben of...?** Nee eigenlijk allemaal niet, je moest geld hebben. Je moest gewoon wat geld betalen. Ik heb aan een organisatie in Engeland ongeveer 1000 euro betaald en die regelen dan alles, niet het vliegticket en zo. **Nee dat moest je zelf regelen.** Dat moest je wel zelf regelen, maar zij zorgde dat daar een organisatie was die je opving bij het vliegveld en dat was dus Quest. Dus zo is dat gegaan, maar verder werden er geen eisen gesteld. Alleen bij Engels lesgeven daar werd dan de eis gesteld dat je de theorie goed beheerste. **Ja, oké, maar ervaring was niet nodig?** Nee. **Oké. Deed je vrijwilligerswerk meer omdat je dat zelf wilde of wilde iemand anders dat jij vrijwilligerswerk ging doen?** Nee dat was wel echt vanuit jezelf. **Oké. Welke reden vanuit jezelf had jij om vrijwilligerswerk te doen?** Dat was dus meer om echt mensen te helpen, kinderen te helpen en natuurlijk ook voor het avontuur. Ik bedoel op je 18e in je eentje naar Nepal, dat was ook wel iets heel spannends natuurlijk. **Ja precies. Welke externe reden van buitenaf, zoals een beloning, had jij om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen? Speelde dat mee, dat je dacht van nou het is...** Het heeft niet zozeer er echt voor gezorgd dat ik ben gegaan, alleen mijn oom die heeft, toen ook in Nepal toen ik 14 was, aangeboden om mijn vliegticket te betalen als ik ooit echt vrijwilligerswerk zou gaan doen. Dus dat heeft ie ook gedaan. Dus ja dat was toch een soort van incentive om dan inderdaad te gaan, want de reis die was al gratis. Ik moest alleen nog de rest zelf betalen. **Oké. Ik weet niet of je het model van Maslow kent? Dat is met de basisbehoeftes.** Ja. Een piramide. **Een piramide inderdaad. Eerst heb je je primaire behoeftes en dan ga je door omhoog. Jouw behoefte om vrijwilligerswerk te gaan doen, kwam dat voort uit sociale behoeften, om echt mensen te leren kennen, of erkenningsbehoeften, om erkent te worden, goed gevoel, of om jezelf te ontplooien, om jezelf te ontwikkelen, wat zou je denken wat het beste bij jou past?** Ik denk vooral de laatste, want even los van dat ik het plan al had toen ik 14 was, had ik echt werkelijk geen idee wat ik wilde gaan doen na de middelbare school, dus het tussenjaar dat was vanzelfsprekend en nou ja omdat het plan er al lag, was het ook logisch om dat te gaan doen. Ik ben vooral heel erg gegroeid in die twee maanden, dus ik zou wel zeggen dat dat hetgeen is waar ik in ieder geval het meest aan heb gehad. **Hoe ben je gegroeid? Wat heb je allemaal geleerd? Heb je veel geleerd over jezelf?** Ja zelfstandiger geworden natuurlijk. Op sociaal gebied vond ik het heel fijn om te merken dat iedereen daar Engels spreekt. Je ontmoet ontzettend veel toeristen en op momenten dat je uit eten bent met 12, 14 verschillende nationaliteiten, weet je wel, dat is wel echt heel leuk. **En je leert veel over andere culturen.** Ja, absoluut. **Oké, dus inderdaad meer om jezelf te ontplooien, jezelf te ontwikkelen?** Ja vooral dat denk ik. **Oké. En te helpen natuurlijk. Ja. Dan heb ik de verschillende soorten vrijwilligers hier. Ja die had ik gezien inderdaad. Je hebt inderdaad de shallow volunteer, de intermediate volunteer en de deep volunteer, weet je nog een beetje welke eigenschappen daarbij passen?** Volgens mij had ik bij die tweede zoiets van dat is hem. Ik weet niet... kun je hem nog een keer voorlezen? **De tweede zet zich in voor langere periode van soms een aantal maanden, wordt gekenmerkt door zelfontwikkeling en zelfontplooiing als motief.** Ja. **Die past wel bij jou? Ja. Gekeken naar verschillende motieven, welke heeft of hebben meeste betrekking tot jou? Het gaat om deze verschillende motieven, je hebt kwaliteitsmotieven, beschermingsmotieven, erkenning en gewaardeerd worden. Ik denk dat voor jou, denk sowieso sociale motieven. Had je ook leermotieven? Dat je ook echt dingen wilde gaan leren?** Ik ben er niet heen gegaan met de intentie om echt dingen te leren, maar toen ik daar eenmaal zat... ik kwam daar aan bij het weeshuis en volgens die cultuur daar ben je natuurlijk een gast en gasten die doen niks in het huishouden. Dat kun je echt uit je hoofd laten. Dat mag gewoon niet zeg maar. Dat gaat tegen al hun principes in. Dus ik zat daar, mocht niet helpen met de afwas, mocht niet helpen bij het koken. Ik kon de kinderen dan af toe helpen bij huiswerk. De meeste die spraken wel oké Engels gelukkig, maar daar hield het dan ook bij op, weet je wel. Dus het was meer het principe van er zijn, en ik was heel aan het lezen en ik

verveelde me eigenlijk dood de eerste twee weken. Toen dacht ik van oké ik heb nog zes weken, hoe ga ik dit nog leuk maken? Dus ja dat is dan misschien wel de kans om ervaringen, nou ja niet zo zeer om door te geven maar op te doen. Ik dacht toen van wat kan ik hier doen voor een bepaald bedrag. Het bed waar ik op sliep had zeg maar zo'n matrasje met wat van die bamboe dingetjes en het lag voor geen meter, dus toen met de contactpersoon van die organisatie, van Quest, Sanju heette die, ik had hem toen gevraagd van joh ik wil graag iets doen hier. Wat kan ik doen voor een niet al te groot bedrag? Toen kwamen we erop uit dat ik voor 140 euro 24 matrassen kon laten maken. Echt goeie dikke matrassen. Nou 140 euro, 24 matrassen, dat slaat nergens op. Ook met deken erbij en noem het maar op. Dus toen heb ik gewoon een mail gestuurd en op Facebook geplaatst en naar iedereen een bericht uitgestuurd die ik kende van joh dit is het plan, dus als je een euro hebt stort het op mijn rekening. Toen een week later stond er 3600 euro op mijn rekening. Dus toen had ik ineens heel veel geld waarvan ik dacht oké hoe ga ik dit goed besteden. Uiteindelijk matrassen gekocht, schooltruien voor drie weeshuizen. Voor één weeshuis waar ze echt op de grond sliepen, heb ik stapelbedden laten bouwen, 13 stapelbedden met 26 matrassen en noem het maar op. Dat weeshuis waar ik in gezeten heb, die heb ik nog anderhalf jaar kunnen steunen met gas om te koken en rijst en dat soort dingen zeg maar. **Oké, dat is wel heel goed besteed dan.** Ja, inderdaad, dus ja als je het hebt over trots op jezelf zijn dan merkte ik wel dat toen dat eenmaal zo ging lopen dat ik én heel veel ervaring op heb gedaan en dat het inderdaad was om jezelf te ontplooien op dat vlak. **Ja, en ging je ernaar toe om bijvoorbeeld, met sociale motieven, dat je dacht van nou ik zou wel echt mensen willen leren kennen of was dat minder...** Ook, jazeker, kijk uiteindelijk als je in je eentje op reis gaat dan moet je natuurlijk wel. Wat wel veel meer was dan wat ik had verwacht was hoe makkelijk dat ook ging. Ik bedoel als je erover nadenkt, iedereen die is natuurlijk wel op zoek naar gezelligheid, zeker de mensen die er in hun eentje zitten, maar ik had niet verwacht dat er zoveel mensen waren die daar in hun eentje aan het rondtrekken waren, dus dat was leuk. **En je zei dat je niet helemaal wist wat je verder wilde gaan doen na de middelbare school, hoopte je daar ook achter te komen? Dat je dacht van nou vrijwilligerswerk is goed voor mijn carrière misschien of...?** Op zijn minst staat het heel goed op je cv, dus ja... **daar is wel rekening mee gehouden?** Jazeker. Ik bedoel ik was niet... ik ben er niet heen gegaan voor mijn cv, maar dat was natuurlijk wel iets waarvan ik dacht ja dit is een pluspunt, dit kan zich later altijd nog terugbetalen. Alleen al omdat ik het gedaan heb. **Ja, oké. Welke hebben we nog meer? Normatieve behoeften, belangrijke normen en waarden? Was dat nog iets waarvan je dacht ja ik vind dat belangrijk om daarom vrijwilligerswerk te gaan doen?** Ja ook. Ik denk de enige die misschien niet helemaal bij jou past is beschermingsmotieven, dat je vrijwilligerswerk zag als een manier om Nederland te ontvluchten ofzo? Nee. **Dat was niet voor jou. Nee.** **Oké. Nou ik denk dat we deze dan wel behandeld hebben. Dan de drie basisbehoeften van dit model. Welke zijn het meest van toepassing op jou? Voor je keuze om vrijwilligerswerk te gaan doen? Was dat competentie: besef van je eigen capaciteiten en vertrouwd in je eigen kunnen en weten hoe je deze capaciteiten moet inzetten. Of was dat verbondenheid met je omgeving: in welke mate je verbonden voelt met je omgeving en vertrouwen hebben in anderen. Of autonomie: vrijheid hebben om bepaalde activiteiten op jouw manier en volgens je eigen inzichten en normen en waarden te doen.** Ja dat is wel een lastige, maar dan denk ik toch wel puntje één, maar dat is meer... bedoel je hiermee hoe ik er achteraf naar kijk of hoe ik er heen ging? **Dit zijn 3 basisbehoeften die elk mens heeft, en vanuit welke van deze behoeften ging jij vrijwilligerswerk doen? Zo lees ik het.** Nou ja dan denk ik toch dat 1 het beste aansluit. **Oké, nou dat was een beetje de theorie. Dan over naar je oriëntatiegedrag. Op welke manier heb jij georiënteerd op het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis?** Twee manieren eigenlijk. Via internet, zo ben ik dus gaan zoeken, en mijn oom was natuurlijk al vaker in Nepal geweest omdat hij mijn nichtje had geadopteerd toen zij baby was, dus hij had ook contacten die mij daar wat meer over konden vertellen zeg maar. Ik heb het uiteindelijk via internet gedaan en bij dat bedrijf uit Engeland terecht gekomen, omdat zij toch wel het mooiste, hoe noem je dat, het beste konden uitleggen hoe ze dingen aanpakten zeg maar en op wat voor plekken je terecht kon komen. **En dat was alleen voor het vrijwilligerswerk, het was geen pakket met vliegreis en zo?** Nee. Nee, het enige wat ze deden eigenlijk was je in contact brengen met een organisatie daar en eventuele

verzekeringsdingen vielen daar ook onder volgens mij. **Oké, en was dat ook allemaal in het Engels? Trok dat je het meeste aan?** De website? **De website ja.** Ja, tenminste, niet zozeer dat het Engels mij uitmaakte, alleen ik kon niet een Nederlands bedrijf vinden die net zo goed overkwam. **Nee, oké.**

Wat voor soorten media of platformen heb je hiervoor gebruikt om informatie op te zoeken? Was dat via social media, was dat alleen met Google, ervaringen van anderen, blogs, YouTube filmpjes? Eh ik denk vooral Google gewoon. Ik bedoel ik zal vast wel ook op wat andere plekken gekeken hebben, maar ik weet dat ik vooral heel veel heb zitten Googelen en heel veel over die organisaties heb gelezen en websites en zo. **Ja, oké. Heb je lang getwijfeld of je vrijwilligerswerk in een weeshuis wilde doen?** Het heeft wel even geduurd voordat ik die stap heb gezet ja. **Oké, hoe lang heeft dat ongeveer geduurd denk je? Tussen dat het idee kwam en dat je ook echt had geboekt zeg maar?** Ja precies, nou kijk het idee kwam natuurlijk toen ik 14 was. **Laten we zeggen toen je klaar was met de middelbare school.** Ja precies, nou wanneer is dat, dat is in mei ofzo? **Zoiets.** Ik ben in november en december ben ik gegaan en ik heb volgens mij in de zomer geboekt, dus er is nog wel een aantal maanden overheen gegaan, maar niet heel veel, zeg maar 3 maanden. **Ben je ook na de middelbare school, toen je klaar was, begonnen met oriënteren op websites?** Ja denk het wel. **Hoeveel tijd zat er tussen het begin van je oriëntatie en het moment dat je de keus voor vrijwilligerswerk in een weeshuis had gemaakt? Nou je zei dat je in de zomervakantie had geboekt, dus is dat twee maanden ongeveer denk je?** Ja zeg maar drie maanden. **Oké. Nou mijn volgende vraag hebben we eigenlijk ook al beantwoord: ben je op eigen houtje naar het weeshuis vertrokken of via een vrijwilligerswerkorganisatie, nou dat was dus Quest zei je.** Ja. **En hoe kwam je uit bij deze organisatie? Wat sprak je aan, heb je gezegd dat het totale plaatje wel klopte voor jou.** Ja ik wist zeg maar niet dat ik bij Quest uit zou komen. Ze waren niet duidelijk over welke organisatie ik bij zou komen, maar goed de website die zag er heel goed uit en de recensies die waren heel goed, dus ik ging ervan uit dat het goed zou komen. **Wat was je vraag ook alweer? Hoe kwam je bij deze organisatie uit, wat sprak je aan, wat voor soort project was het waar je je voor hebt ingeschreven?** Nou ja de organisatie die ik dus gevonden had die zat in Engeland. Ik weet de naam even niet, als je die wil weten dan kan ik die nog wel even opzoeken als ik thuis ben. De website sprak me heel erg aan en de manier waarop ze dingen uitlegden zeg maar, het kwam niet... ik had een aantal andere organisaties gevonden... ja ik wil niet zeggen verkoperig, maar het klonk te mooi zeg maar. **Te commercieel. Te commercieel.** Dat is een goed woord. **Oké, en op welke manier communiceerden zij met jou? Op welke manier overtuigden zij jou om in een weeshuis te gaan werken met hun organisatie? Was dat contact via de mail alleen of...** Ja dat is wel via mail geweest. Ik heb geen telefonisch contact gehad, maar ik weet wel dat ze me heel goed op de hoogte hielden. **Zodra zij een reactie kregen vanuit de organisatie in Nepal dan lieten ze mij dat meteen weten. Oké, het was een bemiddelingsorganisatie meer?** Ja exact. **Oké. Zou je nog een keer vrijwilligerswerk in een weeshuis willen doen?** Dat vind ik een hele goeie vraag... laat ik het zo zeggen: ja ik zou in principe zo weer vrijwilligerswerk in een weeshuis of zo willen doen, maar ik kan me voorstellen met de ervaring die ik nu al heb dat ik misschien voor... dat ik niet meer zeg maar dagenlang in een weeshuis ga zitten. Ik wil dan wel actiever bezig zijn met projecten of met de dingen die we vanuit de stichting hebben lopen. **En had je ook toen je wegging na 2 maanden het idee van nou ik kom hier zeker terug of...?** Ja, absoluut. Ja ik ben echt met heel veel heimwee weggegaan zeg maar. Tenminste toen ik terug was had ik heel veel heimwee naar Nepal, dus dat heeft een jaar geduurd en toen was ik weer terug. **Ja, oké, en herkende je toen de kinderen ook nog? Herkende kinderen jou nog?** Ja absoluut. Wat heel grappig is, is als je daar... in het begin waren ze heel afstandelijk zeg maar. Logisch ook want ze kennen je niet. Ik merkte dat na ongeveer een week dat dat al een stuk soepeler ging en na twee weken dan konden ze al je bespringen en stoeien en weet ik het allemaal. **Dan is het ijs een beetje gebroken.** Ja, precies. Het was wel opvallend dat toen ik na een jaar weer terugkwam, waren er weer heel veel kinderen die weer heel terughoudend waren, alleen de wat oudere kinderen die gelijk van 'hey brother how are you' en zo, dus ja dat was leuk. **Ah leuk. Zou je nog een keer vrijwilligerswerk via dezelfde organisatie doen? Was je er tevreden over?** Ik was er zeker tevreden over, alleen ik zou nooit meer dat geld uitgeven eraan, want nu ik eenmaal die ervaring heb... ik bedoel als ik nu naar Nepal ga dan heb ik genoeg contacten, maar als ik nu naar een ander land zou

gaan dan zou ik op een andere manier die contacten wel op kunnen doen, ook omdat ik heel veel mensen heb ontmoet die bezig zijn met vrijwilligerswerk en met reizen, dus Facebook is wat dat betreft ideaal om in contact te komen. **Jazeker, en zou je alleen terug naar Nepal willen voor vrijwilligerswerk in een weeshuis of denk je van nou ik zou een ander land ook wel willen?** Nou daar heb ik al eens eerder over nagedacht. Ik denk wel dat de reden dat Nepal mij zo trekt en dat ik daar ook vrijwilligerswerk ben gaan doen is natuurlijk ook vanwege mijn nichtje en vanwege de indruk die dat heeft gemaakt toen ik 14 was. Vrijwilligerswerk als in iets goeds doen in een ander land qua projecten, ja dat zou ik heel graag doen, maar vrijwilligerswerk zoals ik dat nu heb gedaan, weet ik niet of ik dat nog snel zou doen in een ander land. Niet omdat ik dat niet leuk zou vinden, maar omdat ik ja... ik ben laatst ook naar Zuid-Afrika geweest, maar daar ga ik dan liever een roadtrip maken met vrienden zeg maar dan in een weeshuis zitten. **Ja precies. Dan heb ik nog het 7 C's model. De vraag is eigenlijk wat je belangrijk vindt aan een duidelijke boodschap. Ik heb hier verschillende woorden. Compleet, is het belangrijk dat een boodschap compleet is om jou een soort van te overtuigen om vrijwilligerswerk te gaan doen of een boodschap bij jou over te brengen. Is compleet belangrijk, concreet, charmant, dat heeft meer betrekking tot een respectvolle en vriendelijke manier, correctheid, duidelijkheid, goed communiceren met de doelgroep, beknoptheid, creativiteit, geloofwaardigheid en consistentie, dat houdt in dat feiten in een boodschap dat die onderbouwd worden. Is er een manier die jouw vrijwilligerswerkorganisatie veel heeft gebruikt die jou aansprak? Hele theoretische vraag. Ja precies. Ja compleet... het was niet zo dat het hele plan en de hele route al was uitgestippeld, maar de combinatie van hun uitleg en hoe ze dat aanpakte, de recensies van mensen die er al gebruik van hadden gemaakt, dat de communicatie zo fijn was, dat ze alleen maar met goede organisaties in zee gaan... Ja ik denk dat ze allemaal, ze dragen allemaal bij aan een goede boodschap, maar het gaat meer om wat jij echt belangrijk vindt aan een goede boodschap, stel, creativiteit kan je denken van nou dat hoeft niet per se, dat het op een levendige manier wordt gebracht, zou kunnen. Als je er 1 of 2 zou moeten kiezen. Als ik er 1 of 2 zou moeten kiezen dan zou ik sowieso geloofwaardigheid heel belangrijk vinden. Om wat ik zeg, een aantal kwamen toch te commercieel of niet geloofwaardig genoeg over zeg maar, dus die sowieso. En dan toch wel duidelijkheid denk ik. **Geen ondubbelzinnigheden, korte zinnen?** Ja er mag best een stuk tekst in zijn, zolang... ja misschien concreet dan of zo? **Oké, dan is geloofwaardigheid sowieso nummer 1. Geloofwaardigheid sowieso. En dan concreet. Is er eentje die je echt niet belangrijk vindt? Of minder belangrijk?** Creativiteit in dit geval. Ik bedoel dat kan met andere onderwerpen weer anders zijn, maar als het over vrijwilligerswerk gaat, dan staat die denk ik onderaan. **Oké, dan heb ik nog een stukje over invloed, wat ervoor gezorgd heeft dat je getriggerd werd om informatie te zoeken over vrijwilligerswerk in een weeshuis? Nou dat hebben we al besproken eigenlijk. Ja. Zijn er mensen in jouw omgeving die vrijwilligerswerk in een weeshuis hebben gedaan? Vrienden?** Nou ja ik ken één iemand, dat is de vriendin van een klasgenoot van vorig jaar, dus die zie ik eigenlijk niet heel vaak. Misschien eens in de... nou ja laatste keer was alweer drie of vier maanden terug, maar die heeft ook vrijwilligerswerk gedaan in Nepal in een weeshuis. **Oké, en dat was de vriendin van iemand die vorig jaar bij jou in de klas zat?** Ja. **Oké. Had je gekeken naar die vijf beïnvloedingstheorieën? Ik zal ze even kort toelichten, het gaat erom welke het meest van toepassing is waardoor jij informatie bent gaan opzoeken over vrijwilligerswerk. Je hebt de injectienaaldtheorie. Volgens deze theorie worden mensen volgespoten met bepaalde opvattingen en ideeën. Beetje brainwashen, dat als je overal om je heen leest over vrijwilligerswerk neem je door steeds dezelfde informatie te laten zien makkelijk dingen over. Op deze manier zijn te manipuleren door de media, dus bijvoorbeeld een hype, als vrijwilligerswerk een hype zou zijn dat je dat ook zou gaan doen. Ja precies. Dan heb je de multi-step-flow theorie. Dat gaat een beetje dat informatie wordt overgebracht in stappen, van klein naar groot. Het begint bijvoorbeeld met 1 Instagram post van een bekende Nederlander over vrijwilligerswerk omdat ie dat zelf heeft gedaan bijvoorbeeld en dat wordt weer gedeeld en geliked, dat wordt overgenomen en zo ontstaat er ook een soort hype. Tot slot wordt dit weer overgenomen door het hele publiek. Dan heb je de theorie over media als betekenisverlener. Dat houdt in dat de media heel veel invloed heeft, omdat media en vorm van informatie en****

amusement is, dus alles wat in de media wordt verteld dat je dat klakkeloos overneemt. Of de theorie van selectieve perceptie: dat betekent dat je dingen opneemt op basis van je referentiekader, inderdaad via Facebook als je alleen maar op bepaalde dingen zoekt en ook op google dat je alleen maar een beeld creëert. Ja precies. Dat je daar heel veel door beïnvloed raakt. Of de agenda theorie, dat komt neer op de politici die een beetje de gespreksonderwerpen in het nieuws bepalen. Dus als daar heel veel weeshuistoerisme, of überhaupt over vrijwilligerswerk in voorkomt, dat je dat overneemt. Dat zijn eigenlijk een beetje de vijf theorieën. Is er eentje waarvan je denkt van nou dat heeft wel invloed gehad op mijn keus om vrijwilligerswerk te gaan doen? Nou ja... Dat je stiekem toch onbewust... Nou ik denk het niet. Laat ik het zo zeggen: nu we deze doornemen heb ik totaal geen herinnering van dat er iets van een bericht is geweest, iets op social media of iets gezien heb wat me daartoe gezet heeft. Het is puur dat ik het zelf gezien had toen ik nog een kind was. Ik denk dat dat toch echt wel de drijfveer is geweest om dat te gaan doen. Ja, oké, dus qua media, social media, kranten, niks heeft jou echt beïnvloed om vrijwilligerswerk te gaan doen? Nee. Dan heb ik nog een stukje over kritiek. Heb je kritische info gelezen of kritische reacties gekregen over vrijwilligerswerk in weeshuizen? Berichten van nou, werk niet met kinderen als je er geen ervaring mee hebt, of waarschuwingen, heb je daar iets over gelezen? Nee in principe niet. De enige waarschuwingen die ik heb gekregen dan was toen ik die grote pot geld binnen had van heel veel verschillende mensen, mensen die ik niet kende, toen waren er aardig wat mensen die me wel als tip gaven van los geen schulden af, want dat zijn natuurlijk dingen waarmee ze wel toeristen kunnen oplichten om het zo maar te zeggen, maar los daarvan, nee... Oké, en had je zelf twijfels over moet ik wel met kinderen gaan werken of moet ik wel voor kinderen gaan zorgen als ik geen diploma's heb daarvoor? Of ik ben nog zo jong, had je je daar iets van aangetrokken? Nou de combinatie van sowieso wat er op de website stond, maar ook wat ik een beetje wist van de cultuur daar zeg maar, ging ik er al niet van uit dat ik een soort huisvader zou worden die echt kinderen moest verzorgen en dat soort dingen. En dat het meer ging om de aanwezigheid en verbetering van Engels ook voor die kinderen en eigenlijk gewoon de aanwezigheid van een extra iemand die misschien hier en daar wat kan helpen. Oké, want wat was jouw belangrijkste rol in het weeshuis? Ja wat ik zei ik mocht dus nergens bij meehelpen, dus ik denk meer zorgen voor gezelligheid en reuring. En wat ik dan wel eens deed, dan ging ik met Sanju naar de markt en dan kocht ik allemaal groenten en vlees en dan hadden we een feestmaal die avond, en dat kostte me dan voor een heel weeshuis... nou ja nog geen 10 euro. Met dat soort dingen kun je hun leven een stuk leuker maken. En ja wat ik uiteindelijk met dat geld heb kunnen doen dat heeft natuurlijk wat meer geholpen, zeker ook qua kasten en nieuwe buitendeuren, daar zaten zulke gaten in. Dus gewoon een beetje de leefomgeving verbeteren eigenlijk, daar komt het op neer. En wat voor kinderen waren het in het weeshuis? Qua leeftijd of qua status of...? Ja precies, waren het allemaal wezen? De meesten, ik weet even niet het precieze aantal maar iets van 80 procent, dat waren echt vol wezen zeg maar, die hadden helemaal geen ouders meer. Een klein gedeelte had nog wel één ouder, maar die was dan verslaafd of dat soort gevallen waardoor die daar niet kon wonen. En welke leeftijd? De jongste was een jaartje of drie á vier, en de oudste die was zo'n 16 á 17. En in sommige weeshuizen hebben ze echt een harde regel van als je 18 bent dan ga je eruit. Dit was meer een wel wat hechtere familie wat dat betreft. Het was wel de bedoeling dat ze wel gingen zoeken naar andere plekken als ze eenmaal 18/19 waren, maar dat was wat dat betreft wat vriendelijker dan op sommige andere plekken. Oké, en het waren geen kinderen met een verstandelijke beperking bijvoorbeeld? Die projecten heb je ook. Ja precies, nee die... of lichamelijke beperkingen? Dat was niet het geval? Ik zit even te denken, want we hebben nu met de stichting ook een weeshuis en daar zit wel een kindje met een beperking, maar volgens mij het weeshuis waar ik toen zat niet. Oké, en had je het idee dat de kinderen goed verzorgd werden of had je toch wel iets van nou dat is niet helemaal goed hier? Tot op zekere hoogte. Kijk we moeten niet onze standaarden aan hun standaarden eroverheen gaan leggen, maar er werd wel gewoon op toegekeken dat ze regelmatig in ieder geval zich wisten en ze zagen er gezond uit qua voeding en qua bouw zeg maar. Oké, gingen ze ook naar school? Ja, dat ook inderdaad. Volgens mij ging... even denken, iets meer dan de helft die ging naar gratis scholen. Je bent niet bekend denk ik met de schoolsystemen daar? Nee. Nou je hebt

gratis scholen en private schools zeg maar. De gratis scholen zijn van de overheid, slechte kwaliteit, lessen in het Nepalees en de private schools dat kost zo'n 200 á 220 euro per kind per jaar, met alle dingen die erbij komen kijken qua schriften en zo en boeken en dat is een stuk beter, met Engelse les en toetsen ook in het Engels en dat soort dingen. Dus iets meer dan de helft ging naar gratis scholen en wij sturen daar nu nog zo'n zes van naar een betaalde school. **En had je het idee dat het weeshuis waar jij zat dat het commercieel was, dat het leefde op donaties van anderen, dat het toeristen aan het lokken was of...?** Zeker niet toeristen aan het lokken, omdat het wel een goed weeshuis was qua de omgang en ook qua de huismoeder zeg maar. Ze werken ook samen met Quest, daardoor was het wel gewoon een weeshuis waar ze gewoon doorlopend vrijwilligers hadden zitten. Ik weet niet precies wat zij krijgen per vrijwilliger, maar zij krijgen gewoon op weekbasis per vrijwilliger een bedrag, zowel voor eten voor de vrijwilliger maar natuurlijk ook genoeg om dan voor de kinderen eventueel wat eten te kunnen kopen en dergelijke. **Ja je hebt natuurlijk genoeg weeshuizen in hele toeristische gebieden die wat schimmiger zijn. Toch wat meer toeristen aan het lokken zijn.** Nou ja wat vaak gebeurt is dat de huismoeder de kinderen de straat op stuurt om te gaan bedelen en dat gebeurt bij best wel aardig wat weeshuizen. Bij deze gelukkig niet, ook omdat ze genoeg vanuit toeristen konden krijgen, ze hadden altijd... of tenminste vanuit toeristen, vanuit vrijwilligers... ze hadden daar altijd vrijwilligers zitten die legde ook vaak wat bij. Ik weet dat een aantal kinderen ook sponsoren hadden ook voor school en dat soort dingen. Dus nee dat was goed geregeld. **Zat jij zelf in een toeristisch gebied in Nepal?** Het was vanaf Kathmandu ongeveer een half uur tot een uur met de taxi en met openbaar vervoer zo'n 45 minuten. Dat ligt helemaal aan het verkeer natuurlijk. Soms was je drie uur bezig. **Oké, en je zei inderdaad dat je zorgde voor de gezelligheid daar en voor wat eten, was jij de enige die dat deed of was jij de enige in dat weeshuis die jouw taak had zeg maar?** Er was nog één meisje die daar ook was en nog twee mensen die hebben afgewisseld. Eerst was de ene er drie weken en toen de ander nog vier weken volgens mij. En ja zelfde principe als ik. Ze waren ook veel aan het lezen. Internet heb je daar niet dus dat is lekker rustig. **Ja, oké. Als laatst eigenlijk je mening, wat je van de hele periode vond, in het weeshuis, kijk je er echt met heel veel plezier op terug of denk je nou, ik zou het toch volgende keer anders doen of heb je ergens spijt van, hoe kijk je terug op die twee maanden?** Hoe ik erop terugkijk is dat als ik mijn periode in het weeshuis mij had ingezet als de anderen die daar zaten, de andere vrijwilligers, dan denk ik niet dat ik het heel fantastisch had gevonden. Je kan best eventjes niks doen, maar uiteindelijk dan heb ik dat ook wel weer gehad. Het was puur uiteindelijk al het regelen wat moest gebeuren om al die dingen te krijgen, deuren laten maken, bedden laten maken, matrassen laten maken. Overal wil je een eerlijke prijs natuurlijk, dus je gaat daar niet als toerist in je eentje naartoe, je moet een Nepalees dan meenemen. Ik ben voor de grap nog naar een ander bedrijfje gegaan die ook deuren kon maken en ik moest voor die deuren, dat waren er drie, moest ik zo'n 40 euro per deur betalen. Dat was de prijs die ik zeg maar moest betalen. Toen ik in mijn eentje naar een winkeltje heen ging toen kreeg ik een prijs van 260 euro per deur. Ja dat is nogal een verschilletje natuurlijk. Dat heeft heel veel tijd gekost, dus ik ben uiteindelijk daar ook zoveel mee bezig geweest dat ik nog wel in het weeshuis sliep en dergelijke, maar vaak gewoon van 's ochtends tot 's middags onderweg was. Je krijgt daar niet zoveel gedaan in 1 dag als dat je hier in Nederland zou kunnen zeg maar. Het was echt op een scootertje overal naartoe. **Gaat allemaal wat langzamer en zo.** Ja. **Maar geen dingen waar je spijt van hebt of dat je toch denkt van nou... Er zijn natuurlijk de afgelopen jaren heel veel berichten gekomen en heel veel campagnes van, werk liever niet met kinderen als je geen ervaring hebt of werk liever niet met kinderen in een weeshuis. Defence for Children is heel erg met die boodschap bezig.** Dat zit dan meer op dat sekstoerisme zeker? **Ja dat heeft niet zozeer met sekstoerisme te maken maar met hechtingsproblemen. Defence for Children die heeft dat liever niet in die zin.** En er zijn de laatste jaren ook heel veel berichten gekomen van 'liever duurzamer vrijwilligerswerk dan met kinderen werken als je geen ervaring daarin hebt'. **Is daar iets van... heb je daar iets van meegekregen?** Als ik nu puur kijk naar Nepal dan denk ik juist dat het voor die kinderen handig is om ervaring op te doen met westerse mensen, want ze leren beter Engels spreken. Sommige van die kinderen die hebben uren op een telefoon spelletjes kunnen spelen, weet ik het wat, waar ze normaal ook geen toegang tot hebben. Dat is iets wat ze denk ik wel beter kan voorbereiden op de toekomst in dat land, want

bijvoorbeeld smartphones dat komt daar ook heel erg op. Het land draait op toerisme, dus hoe beter zij Engels spreken en hoe beter zijn om kunnen gaan met apparaten, hoe beter hun kans is ook om aan een baan te komen zeg maar. Misschien allemaal wat ver gezocht omdat het nog kinderen zijn, maar ja ik denk zeker niet dat het slecht is voor ze, eerlijk gezegd. **Heb je ooit nieuwsberichten erover gelezen toevallig?** Nee helemaal niks. **Oké, dan kan ik er ook weinig over zeggen inderdaad. Er zijn verschillende campagnes gestart daarom...** maar zodat vrijwilligers niet naar weeshuizen gaan? **Ja klopt, er is onderzoek gedaan vanwege het feit dat kinderen hechtingsproblemen kunnen krijgen omdat vele vrijwilligers steeds weer komen en gaan.** Ja precies. **Maar als je dat hoort denk je dat je dan ja... spijt hebt? Als je je er meer in zou verdiepen?** Dus stel dat een aantal van die kinderen hechtingsproblemen hebben door... **ja precies.** Ja dat is lastig. **Of ben je gewoon van mening dat...** Nou ja, hechtingsproblemen in die zin... ik moet eerlijk zeggen dat ik daar nog niet eerder over heb nagedacht. Ik ben nog regelmatig teruggekomen, dus in die zin hebben ze me ook wel vaker terug zien komen, dus ik denk niet dat ze dat bij mij... het is niet zo van ik ben er één keer geweest en ze hebben mij daarna nooit meer gezien of gehoord. Ik ben er nog wel meerdere keren langs geweest. Ik denk niet dat kinderen dat heel snel hebben als ze vrijwilligers een aantal weken zien. Misschien na twee maanden al wel, misschien een half jaar. Ik heb geen idee natuurlijk hoe dat werkt. Ik denk dat in veel gevallen, misschien ook afhankelijk van de vrijwilliger, dat... hoe gaat die uitspraak nou? Doe heilig...? Nee dat is niet de goede. **Wie goed doet goed ontmoet?** Ja... nee wat ik meer bedoel is dat de positieve dingen die ik in ieder geval zie aan vrijwilligerswerk op die manier, dat is meer waard dan de kans dat een kind misschien bindingsproblemen krijgt. En nogmaals misschien dat het blijkt dat ze dat best makkelijk kunnen krijgen. Als dat zo is, ja dan zou ik er misschien anders over denken, maar dat idee heb ik niet. **Oké, helemaal goed. Dan was dat het denk ik. Wil je zelf nog wat toelichten? Iets wat we misschien niet behandeld hebben? Iets wat je nog kwijt wil?** Ik zou het niet weten. Wat voor verslag gaat het worden? Waar ga je over... waar schrijf je over? Want je schrijft over weeshuistoerisme? **(Interviewer legt de doelstelling van het onderzoek uit en de achtergrondproblemen die meespelen wat betreft weeshuistoerisme)** Ja kijk wat ik op dat vlak wel gemerkt heb is dat ze wel over het algemeen heel slecht zijn met geld zeg maar. Ik heb één keer de fout gemaakt om omgerekend zo'n 20 euro aan die huismoeder te geven en toen had ze inderdaad groente gekocht en vlees gekocht, gas gekocht. Ze had alles gekocht, maar we hadden ook ineens internet voor twee weken, weet je wel. Dus dan is het al meteen duidelijk waar dat geld gedeeltelijk naartoe is gegaan. Dus ik ben het er mee eens dat je nooit zomaar geld moet geven aan een weeshuis, niet aan de kinderen, niet aan de huismoeder, dat sowieso niet. **Maar jij had niks gemerkt over dat kinderen inderdaad expres kapotte kleren aan moeten of...?** Nee, en nogmaals dit weeshuis daar werd niet in gebedeld. **Nee, je zat niet in zo'n toeristisch weeshuis.** Nee precies en ze werkte dus samen met Quest en ook de mensen in Quest dat zijn alleen maar mensen waarvan ik alleen maar het idee heb dat die 100 procent goede bedoelingen hebben. Ik bedoel tuurlijk het is een bedrijf, maar ze gaan gewoon heel goed om met de weeshuizen waar ze contact mee hebben en noem maar op. Misschien dat weeshuizen die in het centrum zitten dat dat een ander verhaal is. Daar is het natuurlijk heel druk en heel toeristisch en hier zou je niet komen als je niet daar iets te zoeken hebt zeg maar. **Nee precies.** Dus ja qua geld ben ik het ermee eens. Qua aandacht of qua spullen wat ze niet in geld om kunnen zetten, denk aan eten, dingen als matrassen, de nuttige dingen, ja dat vind ik zelf geen kwaad kunnen zeg maar. **Oké, helemaal goed. Dan ga ik het hier stoppen.** Yes.

Bijlage IV: Interview Lieke Brouwer

Dikgedrukt: interviewer

Datum van afname interview: 21-12-2018

Locatie: Eetcafé De Voogd, Sassenheim

Duur van het interview: 50 minuten en 15 seconden

Ik begin een beetje inleidend, wat is je naam, je leeftijd en waar woon je? Ik ben Lieke Brouwer. Ik ben nu 33, net geworden, moet altijd even denken. Ik woon hier in Sassenheim en heb twee kindjes, twee jongens van drie en 1 oktober is er eentje geboren. **Oké, en waar werk je?** Op een basisschool hier in Sassenheim. Ik ben juf. **Oké, en in welk land heb je vrijwilligerswerk gedaan?** Burkina Faso. **En wanneer ben je daar naartoe gegaan? In welk jaar?** 2011/2012 zeg maar. **Hoe lang ben je daar gebleven?** Alles bij elkaar of alleen vrijwilligerswerk? **Alles bij elkaar.** Bijna zes maanden. **En specifiek vrijwilligerswerk?** Dat heb ik vier maanden gedaan. **En waarom ben je naar Burkina Faso gegaan?** Omdat het een Franstalig land is en ik wilde graag mijn Frans beetje bijspijkeren zeg maar. Mijn ouders wonen in Frankrijk en mijn oom en tante die hebben een Burkina Faso ook een eigen project, maar dat is iets heel anders, die kweken spirulina. Het was een beetje... ze gingen daar al jaren naartoe dus het was al een beetje bekend voor mij, en Franstalig. En toen ik daar naartoe ging toen was mijn neef daar bijvoorbeeld ook en die heeft mij bijvoorbeeld toen ook opgehaald van het vliegveld, dus het was wel een beetje veilig voor mij in plaats van helemaal het onbekende. **Ja, oké, en met wie ben je daar naartoe gegaan? Alleen of met een groep?** Alleen. **En heb je, nou ja dat zei je eigenlijk net al, naast vrijwilligerswerk in een weeshuis nog andere dingen gedaan, zoals vakantie?** Ja, ik heb gereisd in Benin ook, en Ghana en ook in Burkina zeg maar. **Ja. Oké, dan gaan we naar de redenen toe. Waarom wilde je vrijwilligerswerk doen?** Nou ik wilde... ik dacht vroeger altijd al van ik wil reizen en ja gewoon, iets van de wereld zien. Toen 7 jaar geleden zeg maar, of 8 jaar geleden is het ondertussen al, toen ging mijn relatie uit. Ik had heel lang een relatie. Ik was samenwonend en zo. Toen ging dat uit en toen dacht ik ja, nu ga ik iets doen, maar ik wilde niet standaard Australië, de oostkust doen zeg maar, ik wil wat anders. Ik wil toch met de taal, de Franse taal wat doen en toen werkte ik al twee jaar als juf, dus ik dacht nou, daar wil ik ook wel wat mee. Dus toen ben ik een beetje onder vrijwilligerswerk gaan zoeken. Toen dacht ik nou dat is een mooie combinatie van reizen en iets betekenen voor een ander. **Oké, en heb je een reden dat je specifiek in een weeshuis wilde werken?** Nee, bij de organisatie via wie ik ging was dat één van de keuzes. Een weeshuis, een schooltje, dat soort dingen en ik heb gekozen voor de combinatie twee maanden weeshuis en twee maanden schooltje. **Oké, en was dat omdat je met kinderen wilde werken, omdat je ook juf was?** Ja. **Had je al eens eerder vrijwilligerswerk in het buitenland gedaan?** Nee. **Ook niet in Nederland, vrijwilligerswerk?** Nee. **Oké, nou je had van tevoren ervaring in het werken met kinderen. Beschikte je ook over de juiste vaardigheden om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen? Was er iets verteld over 'hier moet je over beschikken'?** Nee. Die vrijwilligerswerkorganisatie die heeft toen wel een soort intakegesprek gedaan en daar werd je ook doorgelaten of niet zeg maar. Ik weet niet... het is natuurlijk ook lang geleden dus ik weet niet meer precies wat er aan bod kwam, maar volgens mij vonden ze het al vrij snel goed, omdat ik toch juf was en de papieren had om met kinderen te werken zeg maar, maar ze hebben daar niet echt gezegd wat ik daar zou kunnen doen zeg maar, dus ik ging daar best wel blanco naartoe van nou ik ga daar helpen en niet het idee... zij gaven niet echt een idee van wat dan mijn werkzaamheden zouden zijn in dat weeshuis. **Oké, en wist je met wat voor kinderen je zou werken, wat voor leeftijd?** Ja. **Welke leeftijd was dat?** Het weeshuis had kinderen van 0 tot 12, maar dat is verdeeld in groepen en de eerste dagen heb ik zeg maar overal mogen kijken en daarna mocht ik kiezen waar ik wilde en toen heb ik de, ja zeg maar 4,5,6-jarigen gekozen om mee te gaan werken. **Oké. En deed je vrijwilligerswerk meer omdat je dat zelf wilde of wilde iemand anders dat jij vrijwilligerswerk ging doen?** Omdat ik het zelf wilde. **Oké, dat kwam wel echt vanuit jezelf?** Ja. **Alle redenen die jij had om vrijwilligerswerk te gaan doen in een weeshuis die kwamen ook vanuit jezelf, niemand gaf je een tip of...?** Nee, nee ik kende ook niemand die dat had gedaan of zo, nee. **Oké, en was er een externe**

reden van buitenaf, zoals een beloning, of iets anders, die jij had om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen? Nee. Er hing niets vanaf? Nee. Dan komen nu de wat meer theoretische dingen, maar dat heb ik hier uitgelegd. Ben je bekend met de piramide van Maslow? De basisbehoefte? Ja. Nou je hebt dus basisbehoefte en als die vervuld zijn ga je steeds een stapje hoger. **Jouw behoefte om vrijwilligerswerk te gaan doen, kwam dat voort uit sociale behoeften, om mensen te leren kennen, erkenningsbehoefte, om erkent te worden voor wat je doet, of de behoefte om jezelf te ontplooien en te ontwikkelen?** Ik denk een combinatie van mezelf ontwikkelen, maar ik had ook wel echt het idee van, ik wil iets voor andere mensen betekenen, weet je wel, dus ook wel sociaal... valt dat onder sociaal? **Ja, als je mensen wilt helpen...** Ja. **Oké, en dan hebben we de verschillende soorten vrijwilligers.** Je hebt de shallow volunteer, dat is maximaal 1 maand, weinig ervaring en niet echt vaardigheden. Intermediate, dat is een langere periode, een aantal maanden. Daarbij draait het vooral om zelfontwikkeling en zelfontplooiing. En de deep volunteer, dat is tenminste een half jaar, die beschikken over relevante vaardigheden en die hebben echt onbaatzuchtige motieven, dus die willen echt mensen helpen en die willen er zelf niet beter van worden. Ja. **In welke categorie zou jij jezelf plaatsen?** Nou ja ik ben natuurlijk niet een half jaar geweest, en het is... nou ja ik beschik wel over de papieren dus ik denk een beetje een combi van de tweede en de derde. **Ja, beetje ertussen in?** Ja, wat het had ook wel echt met mezelf... ik weet niet of dat nog later komt, maar wat precies mijn werkzaamheden waren? **Ja, ik heb daar geen vraag over wat je precies deed...** Nou want toen ik daar kwam toen was ik heel vrij en moest ik elke dag maar een beetje zorgen dat die kinderen elkaar niet de hersens insloegen zeg maar en er was verder geen programma of iets. Toen heb ik zelf wel gezegd van ja ik ben juf, dus ik kan wel wat. En toen heb ik zelf een programmatje opgezet, weet je wel. Dat ik echt met kinderen educatieve dingen ging doen, omdat ik dacht van dit kan beter, weet je wel. Die kinderen leren niks. Het was echt een beetje oppassen. Het viel me heel erg tegen van ja, wat doe ik hier nou, weet je? Die kinderen die hechten zich heel erg aan je. Die hangen gelijk om je nek, want elke keer als er zo'n blank meisje komt dan denken ze van 'oh ja weer iemand nieuw!' Dat was eigenlijk heel... daar schrok ik best wel van, want dat was helemaal niet mijn bedoeling, weet je wel. **Ik kwam daar niet om kleine kindjes te knuffelen, zeg maar.** Dus toen heb ik zelf dat programma een beetje opgezet en dat mocht ik ook doen en de kinderen vonden dat hartstikke leuk. Het was ook het enige onderwijs wat ze kregen eigenlijk, dus ik heb op die manier geprobeerd om wel mijn steentje bij te dragen en dan niet alleen maar een soort oppas te zijn of een knuffelaar. **Nee, en wat heb je precies voor les gegeven?** Ja nou ik had dat jaar ervoor kleuters gedaan, hier in Nederland, dus ik heb gewoon een thema genomen, bijvoorbeeld 1 thema was 'mijn lichaam'. Ik heb hoofd, schouders, knie en teen als liedje aangeleerd en alles benoemen weet je. Die kinderen die zijn gewoon vanaf de geboorte bij een weeshuis voor de poort gelegd. Die weten niet eens wat een elleboog is weet je wel, dus dat soort dingen. Maar ook tellen, op je handen en vingers, weet je wel, alles, maar dan met je lichaam, jezelf tekenen in de spiegel, goed kijken, hoe zie ik eruit, weet je wel, echt van die dingetjes die ik hier in Nederland ook met de kleuters zou doen, dus dat was superleuk en daar had ik ook het idee van nou nu kan ik ook echt wat doen. Ik kwam er daar pas achter... want daar werd dus helemaal niet voor gewaarschuwd, maar het was toen zeg maar 7 of 8 jaar geleden was het ook nog niet zo dat... voluntourism en zo, die term was er nog helemaal niet en het was toen ook echt nog niet bekend. Ik had het er van de week nog over met een meisje die ik daar heb ontmoet, die daar op een schooltje werkte. Toen was het nog helemaal niet bekend dat weeshuizen soms volgestopt worden met kindjes die gewoon nog wel ouders hebben en zo, weet je wel, dus dat kwam eigenlijk pas een beetje later, toen ik weer terug was, dat ik echt dacht van 'jesus...'. **Is meer iets van de laatste jaren, dat zulke dingen naar boven komen inderdaad.** En ik heb daar drie andere meiden leren kennen en één daarvan die heeft zich ook heel erg ingezet voor dat voluntourism en echt onderzoeken ook gedaan van... het is ook echt niet goed om dat soort dingen te doen. Wees bewust van wat je kiest, wat je gaat doen en waarvoor ga je iets doen, dat hadden wij eigenlijk alle vier zeg maar, vier meiden waren daar die ik daar heb leren kennen, dat we echt dachten van 'wat doen we hier nou eigenlijk?' 'Voor wie doen we dit nou?' En dat is... ja ik vond het best wel heftig om te realiseren van...je schaad hier gewoon kinderen mee eigenlijk, wat we nu aan het doen zijn. **En met hoeveel mensen zat je daar?** Nou via die organisatie

gingen er nog drie andere meiden die ik nog niet kende mee. Eentje uit België en twee ook uit Nederland. We zaten allemaal in een ander gastgezin, dus wel echt bij mensen thuis, maar we zochten elkaar wel constant op weet je wel. We werkten allemaal ergens anders, die andere meiden hebben niet in een weeshuis gewerkt, maar op een schooltje en in een soort dagbesteding voor jongens en weet ik het, en oh en één van de meiden die kwam later dan wel weer in mijn gastgezin wonen en we hebben nog steeds contact, want het was zo'n aparte ervaring dus we zien elkaar nog een paar keer per jaar, maar misschien is dat meisje die de presentaties ook heeft gedaan, misschien iets om ook mee in contact te komen. **Ja zeker. En in het weeshuis was je de enige vrijwilligster?** Op dat moment wel ja. **Oké.** Maar er waren constant meiden die dan voor een paar weken of maanden kwamen, maar op het moment dat ik die twee maanden daar was, was ik in mijn eentje. En ik had ook een beetje het gevoel, dat ik iemand zijn baan inpikte, weet je, dat ik dacht, wat ik doe, kan iemand anders ook doen maar die hier gewoon woont. Er is al zoveel armoede en mensen zonder werk, dus waarom moet ik hier dan zijn? **Ja, die mensen verdienen er geld aan en jij...** Ja. **Oké.** Dus het is heel, best wel confronterend om daar te zijn en er op die manier achter te komen. Ik dacht ook van 'ben ik nou zo naïef geweest van tevoren?', maar niemand heeft het... toen was het nog helemaal niet zo... het was allemaal nog vrij nieuw, weet je wel. Toen ging nog niet iedereen... weet je nu gaan er echt hele vliegtuigen naartoe volgens mij met vrijwilligers, maar dat was toen ook nog niet zo. **Nee precies. Had je het idee dat je anders werd behandeld omdat je een westerse vrijwilligster was?** Door de mensen van het weeshuis? **Ja of door mensen op straat.** Ja. Ja je bent de enige blanke. Sommige mensen hebben nog nooit een blanke gezien, vooral in Burkina Faso. Wie gaat er nou naar Burkina Faso? Dus toen ik op de fiets zat dan zeiden ze nasara, dat betekent dan in de etnische taal 'blanke, blanke', alsof wij hier dat naar een donker iemand zouden roepen weet je, dus ze vonden het best wel bijzonder. **Ik heb een gesprek gehad met iemand die zat in Nepal en die had echt een lokale gids nodig als hij naar de markt ging om wat te halen, omdat hij opgelicht werd en te veel moest betalen en dat soort dingen. Had jij ook een soort contactpersoon, een local?** Nou ja ik zat natuurlijk bij dat gastgezin en die hebben mij wel de eerste weken vrij goed erdoorheen gesleept weet je wel, ook toen we inderdaad naar de stad gingen, en over de markt, dat is zo overweldigend. En ze zien allemaal aan je dat je jong bent, dus ze komen allemaal op je af, al bij het vliegveld. Ik was blij dat mijn neefje mij kwam ophalen met een local van daar, want ze trekken allemaal aan je tas, want ze willen je tas dragen, en dan geld vangen weet je wel. Ik kan me voorstellen als je daar komt dat je helemaal overruled wordt zeg maar, maar op een gegeven moment weet je ook een beetje hoe het gaat en dan zeg je ook gewoon van ja, ik ben niet gek, weet je wel, dus ik zei altijd van ik woon hier, ik weet heus wel hoe het gaat, ik ben niet gek. Ga iemand anders belazeren. Ik betaal gewoon maar dit en... weet je wel. **Ja precies, oké.** Dus op een gegeven moment, in de buurt wisten ze ook van oh daar woont weer een nasara bij dat gezin, want die had meerdere blanke meisjes achter elkaar zeg maar en dan wisten ze op een gegeven moment ook wel dat je dan een beetje onderdeel van was, zeg maar, dat was wel heel leuk. **Ja precies, hoe langer je daar bent, hoe meer...** Ja, en hoe meer je de gebruiken kent en een beetje uitdrukkingen dat ze denken van oh ja, ze is niet helemaal nieuw hier meer, laat maar ik hoef het niet meer te proberen. **Ja precies. Dan heb ik een model dat gaat over motieven. Welke motieven jij had van deze 7 om vrijwilligerswerk te gaan doen. Ik lees ze even kort voor. Je hebt normatieve behoeften: dat zijn echt intrinsieke behoeften om iets waardevols te gaan doen en nuttig te zijn. Carrière motieven: dat je je cv wil oppoetsen, dat je wil bijdragen aan je toekomstige carrière. Sociale motieven: mensen ontmoeten, erkenning krijgen. Kan ook te maken hebben met druk vanuit je sociale omgeving om vrijwilligerswerk te gaan doen. Leermotieven: kennis uitbreiden, talenten ontwikkelen, je persoonlijke ontwikkeling. Kwaliteitsmotieven: dan ben je bezig met het verhogen van je eigen levenskwaliteit en omdat je actief ook bezig bent. Beschermingsmotieven: dat is meer vluchten of leren omgaan met tegenslag. Dat je een soort van vlucht uit Nederland, uit je situatie in Nederland. En erkenning en gewaardeerd worden: om vanuit jezelf trots op jezelf te kunnen zijn. Heb jij een aantal waarvan je denkt, ja die passen wel bij mij?** Mogen het er meerdere zijn? **Ja.** Nou de eerste sowieso, want ik wilde wel echt iets... weet je ik had ook inderdaad naar Australië kunnen gaan en feesten en zuipen en weet ik het, maar dat wilde ik dus niet. Nou dat voor mijn cv dat had ik

niet zo. In het onderwijs is dat ook niet heel... nou ja het staat wel netjes. Bijvoorbeeld die vriendin waar ik het net over had, die studeert medicijnen en die werkt nu... of tenminste die is uitgenodigd om een soort stage te doen in Zwitserland bij één of ander iets groots en zij is uitgekozen uit honderden brieven, juist omdat ze vrijwilligerswerk heeft gedaan. Weet je het kan wel helpen op bepaalde momenten, maar dat was niet mijn doel. Leermotieven... ja maar wel meer mezelf leren kennen zeg maar. **Ja, is ook wel een beetje gewaardeerd worden.** Ja, nou ook hoe ik zou reageren om eens uit je veilige omgeving weg te gaan weet je wel en helemaal alleen iets te gaan ondernemen en misschien ook wel een beetje vluchten, omdat toen mijn relatie helemaal klaar was en ik denk 'ik moet weg' en ik wil wat anders. Dus nou eigenlijk een hele boel, carrière niet, kwaliteitsmotieven ook niet. **Eigenlijk een beetje van alles. Ja. Oké, nou helemaal goed. Dan hebben we nog de zelfdeterminatietheorie. Dat houdt in: je hebt drie basisbehoeftes. Hoe meer je bent vervuld in deze basisbehoeftes, hoe groter jouw intrinsieke motivatie is. Zit er een basisbehoefte bij die jouw motivatie om vrijwilligerswerk te gaan doen verhoogd heeft? Dus je hebt competentie: besef van je eigen capaciteiten. Verbondenheid met de omgeving: dat je vertrouwen wil hebben in anderen. En autonomie. Vrijheid om een activiteit op jouw manier te kunnen doen en met jouw normen en waarden. Zit er eentje bij waarvan je denkt ja ik wilde hierin groeien waardoor je vrijwilligerswerk bent gaan doen.** Ik denk autonomie. **Autonomie? Om dingen op jouw manier te kunnen doen?** Ja. Zo van, ik ga weg en doe wat ik wil en niet wat iedereen doet zeg maar. Ik had natuurlijk grootse ideeën van ik ga mensen helpen en het leven beteren van die mensen en zo. Dat ik dacht van: dat gaat en mezelf ontwikkelen en voor anderen. **Ja, oké. Dan heb ik een stukje over je oriëntatiegedrag. Op welke manier heb jij georiënteerd op het doen van vrijwilligerswerk in weeshuizen?** Ja eigenlijk alleen allemaal via internet. **En wat voor soort media of platformen op internet heb je daarvoor gebruikt? Was dat Google, of blogs, reiservaringen.** Google, en ook veel van Waarbenjij.nu, dat was toen nog een soort... toen was Facebook en zo nog een beetje in de beginfase, dus toen deden heel veel mensen dat nog en dan kan je zoeken op land, weet je wel dus toen ik eenmaal wist dat ik naar Burkina Faso wilde gaan toen ging ik daar ook op zoeken, wat mensen daar deden, maar ook via Google, vrijwilligerswerkorganisaties. **Want wist je al dat je naar Burkina Faso wilde voordat je ging zoeken op internet.** Ja. **Dat wist je van tevoren?** Ja. **Oké, dus je hebt specifiek ook niet naar andere landen gezocht.** Nee. **Heb je nog gebruik gemaakt van, ja dat is nu wel wat populairder natuurlijk, vlogs of YouTube filmpjes.** Nee dat was toen nog helemaal niet, nee. **Heb je lang getwijfeld of je vrijwilligerswerk in een weeshuis wilde doen?** Nee eigenlijk niet, omdat ik dacht ja, dat is leuk en dan help ik mensen. **En zeg maar het begin van je oriëntatie en het moment dat je echt de knoop hebt doorgemaakt van, ik heb geboekt, ik heb een keus gemaakt. Hoe lang heeft dat ongeveer geduurd?** Ik denk een maand of drie? **Oké, ben je op eigen houtje vertrokken naar een weeshuis of via een vrijwilligerswerkorganisatie? Nou dat zei je in het begin al.** Ja. **En welke organisatie was dit? Vrijwillig Wereldwijd. Oké, wat voor organisatie is dat? Wat voor projecten bieden zij aan?** Toen was het volgens mij nog een hele kleine organisatie. Ik geloof dat je toen ook maar uit vier landen of zo kon kiezen, of vijf landen. Maar ik had toen gericht gezocht naar organisaties die Burkina Faso aanboden en zij zeiden op de site van nou, in Burkina Faso hebben wij dan contact in weeshuizen, in schooltjes, op een soort dagbesteding voor jonge jongens, zeg maar pubers, om daar een soort van te leren fietsen maken, schilderen, weet ik het, in de bouw. Ik geloof dat dat het wel zo'n beetje is. **Oké, hoe kwam je uit bij deze organisatie? Wat sprak je aan aan hun website bijvoorbeeld?** Nou om heel eerlijk te zeggen, ze waren het goedkoopste. Bij sommigen betaalde je wel 1000 euro per maand. Vond ik ook gek, waar gaat dat geld dan naartoe? Hier werd op de site heel erg gezegd van nou je betaalt een soort startbedrag van een paar honderd euro. Ik geloof 300 euro of zo, 350 euro en dan per maand 50 euro, waarvan 25 euro dan naar het gastgezin zou gaan en 25 euro naar de contactpersoon daar. Ze hadden dan een local daar die zogenaamd voor ons zou moeten zorgen. **En ze waren allemaal aangesloten bij hetzelfde netwerk?** Ja. **Op welke manier communiceerden zij met jou? Op welke manier overtuigde zij jou om in een weeshuis te gaan werken via hun organisatie? Was dat puur de prijs inderdaad, of de manier waarop zij berichten of informatie deelden met jou.** Ja. Ik heb laatst op de site gekeken en ze bieden Burkina Faso ook niet meer aan en ze bieden ook in andere landen... ze zijn nu een stuk groter, dus ze bieden

veel meer landen aan, ook geen weeshuizen meer aan. Ik denk dat zij daar ondertussen ook wel van geleerd hebben, maar toen was het nog gewoon van 'ja dat kan' en er waren heel vaak meiden die in dat weeshuis kwamen. **En was het belcontact, of via de mail?** Mail, bellen, maar ik moest dus ook wel daar naartoe in Dordrecht zaten ze toen om een gesprek te hebben zeg maar, waarin zij ook wel vertelde wat voor land Burkina Faso is, wat je een beetje kon verwachten en dat het echt wel heel arm is, of ik wel zeker wist dat ik daar naartoe wilde en dat soort dingen, maar ik kan me niet herinneren dat ze hebben gewaarschuwd voor werken in een weeshuis. **Nee, en tegenwoordig krijg je bij sommige organisaties trainingsdagen om je een beetje voor te bereiden. Had jij ook zoiets als een cursus?** Nee. Er was wel een soort kennismakingsdag met mensen die beetje in dezelfde periode ook vrijwilligerswerk gingen doen, maar die gingen ook naar andere landen. Ik heb voordat ik naar Burkina Faso ging ook drie maanden in Frankrijk gezeten om een taal cursus te doen, dus ik kon niet naar die dag, maar dat was puur meer een beetje om kennis te maken met andere mensen die zouden gaan zeg maar. Volgens mij, maar dat weet ik niet zeker, doen ze nu wel van die trainingsdagen via die organisatie. **Ja tegenwoordig doen heel veel organisaties dat, omdat ze, ook wat je zegt, of geen weeshuizen meer aanbieden of toch doelen op duurzamer toerisme of duurzamer vrijwilligerswerk.** Ja ze moeten wel denk ik. **Ja zeker. Zou je nog een keer vrijwilligerswerk in een weeshuis willen doen?** Nee. **En überhaupt vrijwilligerswerk in het buitenland?** Nou nee. Maar ik heb ook... bijvoorbeeld laatst, een jaar geleden of zo, ging een nichtje van mij, die was toen 19 of zo en toen heb ik ook tegen haar gezegd van 'je moet echt niet naar een weeshuis' weet je je moet echt goed denken wat je gaat doen daar. Je moet bedenken waarom ga ik dit doen? Voor wie ga ik dit doen? Als je het echt voor jezelf doet, dan moet je ook iets gaan doen waar je niemand anders mee schaadt, weet je wel. Iets bouwen dat is volgens mij ook al gevaarlijk, want er worden hele gebouwen neergezet waar dan weer kindjes in worden gestopt die helemaal geen wees zijn of zo. Weet gewoon wat je gaat doen van tevoren. **Daar ging jouw artikel ook over toch? In de Telegraaf?** Ja. **Als je nog een keer vrijwilligerswerk zou doen, zou je dat via dezelfde organisatie doen? Was je daar tevreden over?** Nee. Nee want die contactpersoon in Burkina Faso was ook echt... hij was getrouwd met een Nederlandse vrouw, dus zij was altijd eigenlijk contactpersoon van die vrijwilligerswerkorganisatie. En toen wij daar aankwamen toen waren zij net uit elkaar. Toen was zij net terug naar Nederland gevlogen. Dus toen werd hij het, maar hij had er eigenlijk helemaal geen zin in en dat was echt helemaal niks, maar misschien is het nu wel verbeterd, maar ik vond het toen... nee. En daar heb ik het ook wel eens in het gastgezin over gehad. Zij kregen niet zoveel geld als tegen ons gezegd werd dat naar hen ging. **Wist je wat er precies met je geld gebeurde?** Nee. Nou ja van tevoren werd dus gezegd van een deel gaat gewoon naar de organisatie, en het geld wat je daar betaalt dat gaat een deel naar het gastgezin en een deel naar degene die, zeg maar die man dus, die ons zou begeleiden. Maar toen wij daar eenmaal een paar weken, maanden zaten, toen zei dat gastgezin ook van wij hebben al een paar weken geen geld gehad van Raphael, weet je, dus het werd allemaal een beetje... ik weet niet. Ze zeiden ook 'normaal kregen we altijd ons geld van Hanneke, zo heette die vrouw, die Nederlandse vrouw. Toen zij er niet meer was, toen werd het een zootje. Ik denk dat ze daarom niet meer Burkina Faso aanbieden, omdat het gewoon niet meer liep. **Nee, oké. En ging een deel van het geld naar het weeshuis om matrasjes te kopen, of... dat soort dingen?** Nou weet ik niet. **Nee, daar werd niks over gezegd. Oké, dan heb ik nog twee modellen eigenlijk, maar ik heb eerst nog een stukje theorie over communicatie. Wat vind jij belangrijk aan een boodschap? Hoe hebben zij jou met hun website overtuigd om vrijwilligerswerk te gaan doen? Wat vind je dus belangrijk aan een goede boodschap. Is dat een complete boodschap? Een concrete boodschap? Een charmante manier hoe iets wordt overgebracht? Correctheid, dus dat het allemaal foutloos is en de grammatica is op orde? Duidelijkheid? Of dat de boodschap bedoeld is voor de juiste doelgroep? Een beknopte boodschap? Een creatieve boodschap? Geloofwaardige boodschap of een consistente boodschap, dus dat er logica in zit? Dit kan ook gewoon in het algemeen wat jij belangrijk vindt aan communicatie. Is er iets waarvan je denkt 'ja, dat vind ik het belangrijkste' of een aantal punten of iets wat je helemaal niet belangrijk vindt?** Nou het moet... als je zoiets gaat doen, is dat best heel spannend zeg maar, naar zo'n land. Dus ik weet nog wel dat ik twee weken van tevoren had ik maar eens gebeld van ja waar kom ik

eigenlijk terecht als ik daar aankom, weet je, mijn ouders wilde ook wel weten... Burkina Faso en Ouagadougou is vrij groot, welk adres kunnen wij jou vinden? Dat was dus bijvoorbeeld niet duidelijk en zo. Dus ik vind het heel belangrijk dat een boodschap, dat informatie compleet is. Dat het duidelijk is. **Geloofwaardig misschien ook?** Ja tuurlijk. Weet je en dat het dan charmant is, ja misschien dat je daar wel mensen mee binnen harkt, weet je wel, maar dat is niet het belangrijkste. Al helemaal niet als je al de beslissing hebt gemaakt om te gaan, dan moet het gewoon duidelijk zijn voor degene die gaat. **Ja. Oké. Dan heb ik nog een stukje over invloed. Wat heeft ervoor gezorgd dat je getriggerd werd om informatie op te zoeken over vrijwilligerswerk doen in een weeshuis? Wat was het moment dat je begon met zoeken? Weet je dat nog? Of was het gewoon een idee wat in je hoofd zat?** Ja. **Was er iets wat invloed had of iets wat je in een krant voorbij zag komen of iets... een verhaal wat je had gehoord.** Nee, het was eigenlijk meer... ik zocht op het land naar een organisatie en toen pas... ik heb niet gericht... ik dacht niet 'ik wil per se vrijwilligerswerk doen in een weeshuis, maar het was meer één van de opties, dus dacht ik oké, dit lijkt mij een leuke optie en het schooltje lijkt me een leuke optie. **Oké, zijn er mensen in jouw eigen omgeving die ook vrijwilligerswerk hebben gedaan? In een weeshuis?** Ja die meiden die ik daar heb ontmoet, maar ja dat is puur omdat ik ze daar heb ontmoet, omdat we allemaal vrijwilligers waren. Die zaten dan niet in een weeshuis. **En van tevoren, je eigen familie of vrienden?** Nee. Anders had ik er misschien ook wel anders over gedacht, weet je. Er was toen niemand in die tijd die tegen mij zei 'zou je dat nou wel doen?' Of 'denk je dat dat wel goed is voor de kindjes'. Toen werd er nog niet zo bij stil gestaan heb ik het idee. **Je zei net dat je nichtje ook vrijwilligerswerk gedaan had, kwam dat ook misschien door jou? Door jouw verhalen?** Nou, weet ik niet. We hebben niet heel goed contact of zo en ze is wel een stuk jonger, maar... **Kwam ze naar je toe met vragen?** Nee. Ik heb zelf vooral contact met haar opgenomen om te zeggen 'je gaat toch niet in een weeshuis?' en zo. **Oké. Dan heb ik nog vijf beïnvloedingstheorieën. Even uitgeschreven. Is er eentje waarvan je denkt 'misschien heeft dat toch onbewust wel invloed gehad op mijn keuze? Het gaat meer om de massamedia, tv's, kranten, nieuws. (Interviewer legt de vijf verschillende theorieën uit). Is er eentje waarvan je denkt, dat heeft invloed gehad, of een foto van een bekende Nederlander? Of denk je eigenlijk helemaal niks?** Nee. Ook omdat het toen juist... er was niet echt massa media. Toen werd er nog niet zoveel aandacht aan besteed. Toen was het nog geen ding, weet je wel. Het is alleen maar goed denk ik dat dat nu wel een ding is, weet je, dat wat meer mensen gewaarschuwd worden, bewuster worden. **Ja, als je nu opzoekt 'vrijwilligerswerk in weeshuizen' krijg je alleen maar campagnes van 'doe het niet'. Ik heb zoveel gelezen erover, dus soms ook moeilijk om objectief te blijven, omdat je er zoveel over leest waarvan je denkt 'kan dit überhaupt gebeuren?' Wat je zegt dat weeskinderen eigenlijk helemaal geen wees zijn, dat ze in een huis worden gestopt. Dat is best wel... ik heb nog een stukje over kritiek inderdaad. Heb je kritische info gelezen daarover?** Van tevoren? Ja. Nee. **Heb je daar achteraf veel over gelezen?** Ja. Heel veel. Juist omdat het ook een beetje me zo tegenviel. Niet het werk zelf, maar dat ik er daar achter kwam van dit is niet goed, weet je wel. En daar had ik daarna wel veel over gelezen, ook omdat het toen juist wel meer in de media kwam en ja... dat je toch beseft van 'dit moet anders, dit is echt niet goed'. Die vriendin van mij... ik ben ook wel eens naar zo'n avond geweest weet je wel, dan zij dan met mensen zo'n soort voorlichting of presentatie gaf om mensen bewust te maken, dat vind ik wel heel goed, dat daar aandacht voor is. **Heb je achteraf spijt ervan? Als je de informatie die je nu weet... als je dat had geweten had je het niet gedaan?** Nee. Nee. En dan had ik wel naar Burkina Faso gegaan en vrijwilligerswerk willen doen, maar dan wel echt op een andere manier. **Ja, en waar schrok jij het meeste van? Van wat je nu weet, wat je las?** Nou ik had het er met die vriendin ook laatst nog over, want zij heeft wel eens met mij meegekeken. Zij is ook wel een keer in dat weeshuis geweest. Wij denken nog steeds dat het toen geen weeshuis was waar kinderen werden geronseld voor vrijwilligers, want er liepen er niet zoveel rond. Weet je ik was toen in mijn eentje. Dat weeshuis bestond al heel lang. Dus ik hoop dat ik daar niet aan bijgedragen heb zeg maar. Wat ik wel heel erg vond om te merken is dat die kinderen die gaan gewoon aan je hechten. Dan ga ik weg, en je kan ook niet goed met ze communiceren want ze spreken eigenlijk helemaal niet zo goed Frans. Ze spreken echt hun eigen etnische taal zeg maar. Dus ik kon ook heel moeilijk uitleggen dat ik weer wegging. Er was één jongetje en die had een grote

bobbel op zijn hand, maar er was geen geld om hem te onderzoeken. Toen heb ik via Hyves of Facebook geld ingezameld, of tenminste toen ben ik met hem naar het ziekenhuis gegaan en toen bleek dat hij kanker in zijn hand had en toen heb ik een oproepje gezet op Facebook. Ik geloof dat het 1500 euro was om hem te laten opereren om de kanker uit zijn hand te halen. Dat is daar natuurlijk een godsvermogen. Dat geld had ik zo bij elkaar en toen ben ik met dat ventje mee geweest naar het ziekenhuis. Dan moet je dat kind wassen van tevoren, want dat doen ze niet. Toen ging hij onder narcose en werd hij geopereerd. Dus dat werd ook echt een beetje mijn kindje weet je wel. Hij was echt heel ziek en nou ja, dat vond ik ook wel fijn, dat ik voor één kind nog een soort van zijn leven heb kunnen redden zeg maar, maar daardoor krijg je wel een onwijze band zeg maar. Ik dacht ook 'op een gegeven moment kom ik hier niet meer terug'. Ik ben op een dag weggegaan. En hij denkt 'ze komt morgen weer'. En ik kwam niet, en de dag erna ook niet, en de dag erna ook niet. Dus als ik daaraan denk... nou dat breekt echt mijn hart. Het liefst wilde ik hem meenemen, maar ja dat kan natuurlijk niet. **Had je zoiets van 'ik ga nog een keer terug'?** Ja dat wilde ik toen heel graag. **Hadden jij of de kinderen er moeite mee toen jullie afscheid namen?** Ja nou ja, die kinderen hadden het niet zo door. **Je kon het niet zo goed uitleggen?** Nee. **Had jij er zelf moeite mee?** Ja. Vooral dat ventje, maar ja dat is mijn probleem. Ik kan dat op een gegeven moment wel weer loslaten, maar dat ventje is natuurlijk al zo vaak in de steek gelaten door, of vrijwilligers of zijn ouders. Ik heb contact gehouden met de directrice van het weeshuis en hij is geadopteerd gelukkig door een Italiaans gezin, dus hij woont ook in Europa. Ik heb een paar keer gevraagd of ik met die mensen in contact mocht komen, maar ik denk dat die mensen dat niet wilden. Dat snap ik dan niet. Dat is dan heel jammer, maar dan denk ik 'oké hij zit wel nu in een gezin in Italië met een goeie toekomst waarschijnlijk', dus dat is wel heel fijn, maar hij heeft zoveel schade opgelopen. Niet alleen door mij of niet per se door mij, maar ik ben wel onderdeel geweest van. **Merkte je ook dat de kinderen ook beschadigd waren?** Ja. Nou ja ik weet niet of het daarvan kwam, maar ze waren bijna allemaal wel een beetje ontspoord. **Oké. Konden ze zich wel hechten aan iemand van het weeshuis?** Ja ik vond dat die mensen die daar zelf werkten, die locals, die waren wel echt zo afstandelijk zeg maar. Er werd nooit geknuffeld of er werd geslagen, dat was daar heel normaal. Er was geen liefde. **Nee. Waren die kinderen ook afstandelijk naar jou toe?** Nee juist gelijk heel erg vasthouden en elkaar onwijs pijn doen omdat ze met jou wilde zijn, weet je wel. Dus ik merkte 'dit is niet gezond'. **Nee. Waren het kinderen die ook nog andere problemen hadden? Lichamelijk of mentaal?** Sommigen. Eén jongetje had bijvoorbeeld epilepsie. En dan zeiden die mensen en de directeur ook van 'die is gewoon voor de poort gelegd'. Die ouders wisten niet wat ze ermee moesten of die dachten dat satan hun baby had overgenomen en zo, dat soort dingen. Die viel af en toe gewoon neer. Die had constant een gat in zijn hoofd. En kinderen die echt helemaal flipten en echt kinderen pijn doen. Bijten en doorbijten. **Heftig.** Ja heel zielig. **Wist je hoe je daarmee om moest gaan? Zorg verlenen?** Nee helemaal niet. **Dat werd ook niet gevraagd? Een medisch diploma?** Nee. Ik weet nog dat dat ventje dus een keer een aanval kreeg buiten en dat hij onwijs bloedde. Ik wist niet wat hij allemaal had, dus ik dan maar mijn hand op die wond en ik dacht nog 'straks krijg ik aids' of zo, weet je wel. Ik wist gewoon helemaal niet wat ik moest doen. Als die kinderen elkaar de hersens in sloegen, dan was het gewoon alleen maar uit elkaar trekken en proberen om maar te zorgen dat niemand gewond raakte. Dus dat was echt heel bizar. En toen ik juist dat onderwijsprogramma een beetje ging doen, dan kwam ik 's ochtends aangefietst en dan zeiden ze 'mag ik mee'. En toen dacht ik 'ja dit is leuk'. En ik heb ook dat programma meer gedaan, allemaal met dezelfde opbouw. Ik zei toen ik wegging ook tegen die leidster van de groep van 'kijk, je kan zo ieder thema erin gieten', weet je wel. Ze vonden het leuk. Maar daar deden ze uiteindelijk niet heel veel mee. Dus of je moet er echt voor een langere tijd heen gaan. Dat je echt je leven daar een soort voor opgeeft. Als je echt iets wil betekenen, dan moet je daar gewoon gaan wonen en daar gaan werken en anders moet je iets doen wat niks met kinderen te maken heeft. **Was het een grote groep waar je voor moest zorgen, kon je het in je eentje aan?** Nee. Ik denk dat er een stuk of... nou ja normaal sta je ook voor de klas met 25 kinderen of zo, maar deze kinderen waren zo heftig. Je kan niet 25 kinderen van elkaar afhouden zeg maar. **Nee. En dat weeshuis, was dat in een toeristisch gebied? Of was het een beetje een commercieel weeshuis?** Nou volgens mij werd het door de staat wel... was het een weeshuis van de staat. Dus dan denk je

ook van 'ik hoop maar dat het een goed weeshuis is'. **Er gingen geen dagtrips voor toeristen naartoe?** Nee. **Dat hoor je ook wel vaker, in Aziatische landen dat je een dagje op bezoek kan in een weeshuis, maar dat er dan groepen toeristen langs komen voor een bezoekje.** Echt waar? Nou nu gaan er natuurlijk niet zoveel toeristen naar Burkina Faso ook, dat scheelt. **Nee, dat was in jouw weeshuis niet het geval?** Nee helemaal niet. Er kwam wel eens, met kerst dat weet ik nog, dan kwamen er ook hoge piefen. Ik weet niet of dat van de overheid was of zo, en toen werden al die kindjes heel mooi aangekleed en alle kindjes hadden ineens een luier om, terwijl ze dat nooit hadden en ze hadden allemaal schoentjes aan. Toen moest iedereen heel netjes gaan zitten, weet je wel, en zingen. Dan denk ik wel 'ja dat kan ik me wel voorstellen', want dan hopen ze waarschijnlijk dat ze meer geld zouden krijgen, weet je wel, maar dat was echt gewoon met de locals. **Draaide het weeshuis ook op donaties? Dat ze donaties binnenkregen?** Ja veel. Maar... of tenminste... ook, maar ook op geld van de staat, want toen ik dus met dat ventje naar het ziekenhuis wilde gaan, toen zeiden ze ook van 'ja dat doen we dit jaar niet'. Dan denk ik zou dat nou echt zijn? Of denken ze van 'he dat meisje wil wel even schuiven, dan hebben wij weer geld over'. Dat is wel zo, daarna heb ik ook nog wel van de directeur via de mail vragen gehad van 'we hebben het zwaar, financieel moeilijk, zou je nog wat kunnen doen', weet je wel. Ze zijn ook niet terughoudend daarin of zo. Ik heb toen ook... ik vond dat ik nog niet goed genoeg Frans sprak. Toen heb ik dat meisje wat dan bij ons woonde, dat was een Belgisch meisje, die sprak heel goed Frans, heb ik haar meegenomen naar de directeur en echt gezegd van 'ik wil mee naar het ziekenhuis', maar je hebt dat ziekenhuis en dan heb je daarnaast een heel klein huisje en daar moest je dan eerst betalen. Dan kreeg je een briefje en dan kon je met dat briefje naar de chirurg en dan pas ging hij opereren zeg maar. Ik wilde zelf betalen, ik wilde alles zelf in de hand houden, omdat ik gewoon bang was dat het ergens anders naartoe zou gaan of dat ze teveel zouden vragen. Dus daar was ik me wel heel bewust van op dat moment. Ze willen altijd wat van je. **Ja, oké. Dan heb ik nog een stukje over je mening. Wat vond je van je hele periode in Burkina Faso en in het weeshuis? Hoe kijk je erop terug? Kijk je er fijn op terug?** Nee. Ik ben heel blij dat ik dat mannetje heb kunnen helpen qua gezondheid. Dat was ook echt wel een beetje op het laatst. Toen dacht ik 'nou heb ik in ieder geval nog iets goeds gedaan'. Heb ik het een beetje goed kunnen maken voor de dingen die achteraf gezien niet zo handig waren, zeg maar. Ik ben wel blij dat die kinderen... ik hoop dat het weeshuis het programma een beetje heeft doorgezet wat ik allemaal op papier had gezet en zo. Daar ben ik wel tevreden over, maar achteraf is het heel egoïstisch zeg maar geweest om dat te doen, maar ik was me daar echt niet bewust van. **Nee, dan kan je het jezelf ook niet echt kwalijk nemen.** Nee, dat is ook zo. Ik weet wel dat ik het niet meer zou doen en dat ik anderen ervan zou willen weerhouden om het te doen. **Ben je daar ook mee bezig?** Nee. **Iets van voorlichting? Behalve dan je artikel in de Telegraaf.** Nee. Dat toch dan weer niet. Niet als die vriendin die dus wel actief daarmee bezig is voor dat voluntourism. **Oké, en heb ik nog één vraag tussendoor: heb je het idee dat het in het weeshuis wel echt om de kinderen ging? Of was het meer een soort gemakkelijke plek voor vrijwilligers of zo?** Nee. Het ging wel echt om de kinderen. **Oké, ja je leest zulke nare dingen... dat weeshuizen worden opgezet om toeristen of vrijwilligers echt te vermaken, maar dat was niet het geval.** Nee. Het was ook een beetje zo van 'nou leuk dat je er bent, maar kijk maar wat je doet'. En soms zag je een hele dag niemand, geen één begeleider, want ze dachten 'oh zij is er toch bij'. Maar die mensen waren wel echt... het waren mensen die er al tien jaar werkten. Er was een vrouw die met pensioen ging die er al weet ik het hoe lang werkte en die gaf een afscheidsfeest. Het was echt niet gericht op vrijwilligers. Ik geloof best dat zij... want de directrice was bevriend met die man die ons daar moest begeleiden. En ik denk wel dan zij dus geld kreeg van hem, omdat zij vrijwilligers aannam zeg maar. Dus ik geloof best dat ze het om het geld deden van nou dan hebben we weer een extraatje en een paar extra ogen, maar het was niet het doel. **Waren die kinderen nog ondervoed of slecht verzorgd?** Soms ja. Nou nee... toen ze binnen kwamen ja. Niet toen ze daar eenmaal woonden. Ze waren niet ondervoed want ze kregen genoeg te eten, maar ze liepen nooit op schoenen of de baby's hadden geen luiers aan en zo. Dat was misschien ook omdat er geen geld voor was en niet zozeer... het had wel een heel mooi kantoor met airco bijvoorbeeld. Nou bijna niemand in dat land heeft airco, dus dan denk je wel hm, gaat het geld naar dit kantoor toe? Weet je dat kan je misschien beter investeren in luiers of schoentjes of zo.

Maar ja ik geloof wel dat het een echt weeshuis was. **Oké. Ja zeven jaar geleden was dat commerciële nog niet echt een trend.** Nee. Dus ik ben wel benieuwd of die directeur op een gegeven moment ook dacht van hé, dit is big business, we moeten meer van die meisjes halen. Ik had ook niet het idee dat zij erbij na dachten of het misschien schadelijk is voor die kinderen, dat dan niet. Ik weet het niet, want ze worden dus niet meer vanuit van Vrijwillig Wereldwijd gestuurd. **Nee. Ik denk dat de lokale mensen zich er ook niet bewust van zijn, van de effecten op kinderen. Dat ze daarover nadenken.** Nee. Dat denk ik ook niet. **Heb je nog iets wat je als laatste kwijt wil, iets waar we het misschien niet over hebben gehad?** Nee. Ik denk het niet. **Helemaal goed, dan ga ik hem hier stoppen.**

Bijlage V: Interview Kim Entrop

Dikgedrukt: interviewer

Datum van afname interview: 14-01-2019

Locatie: Café BARASTI Amsterdam

Duur van het interview: 01 uur, 12 minuten en 27 seconden

Om te beginnen, wat is je naam en je leeftijd? Voor en achternaam? **Wat je zelf wil.** Nou ik ben Kim, is makkelijker, en ik ben 32 net. Ik doe iets heel anders. Ik doe helemaal niks qua culturele dingen, maar ik werk bij The Voice of Holland achter de schermen als producer. **Oké, en in welk land heb je vrijwilligerswerk gedaan?** Ik ben naar Ghana geweest. **En wanneer ben je daar naartoe geweest?** Ik denk eind 2013. **Hoe lang ben je daar gebleven?** Acht weken. **Waarom had je voor dat land gekozen?** Ik ging in mijn eentje, en ik wilde heel graag een land waar het best veilig is als je daar in je eentje naartoe gaat en ik had over Ghana hele goede dingen gehoord en ik wilde ook heel graag een land waar kinderen niet in honger leven, dat ik dat de hele tijd zou zien en in Ghana is eten echt superbelangrijk dus ik vond het wel fijn dat ik dat dan niet mee hoefde te maken. Ik heb ook wel een zwak voor Afrika. Ik weet niet waar het vandaan komt, maar ik zag mezelf gewoon eerder vrijwilligerswerk doen in een Afrikaans land dan in Zuid-Amerika bijvoorbeeld, ook omdat je daar echt Spaans moet kunnen om je daar te kunnen redden. Daarom heb ik ook voor Ghana gekozen, omdat ze daar best wel goed Engels kunnen en ik wilde dan wel als ik in een weeshuis zou werken dat ik kon communiceren met de kinderen en niet dat het een beetje gebarentaal werd, maar ze konden best goed Engels, dus dan kan je wel gewoon goed gesprekken met hen voeren. **Ja dat scheelt inderdaad. Met wie ben je daar naartoe gegaan? In je eentje of in groepsverband?** Wel in mijn eentje, maar wel via een organisatie, want dat vond ik wel veiliger dan gewoon zelf het contact leggen. Dus ik vloog wel in mijn eentje en dan heb je eerst een soort van introductieweek om te wennen aan het eten en aan het klimaat en een beetje de gewoonten. En dan leer je wel andere vrijwilligers kennen, maar uiteindelijk kwam je met meerdere vrijwilligers in een weeshuis terecht, maar ik ben niet met iemand daar naartoe gegaan. Ik kende niemand voordat ik daar naartoe ging. **Oké, en heb je naast vrijwilligerswerk in een weeshuis nog andere dingen gedaan? Zoals een vakantie bijvoorbeeld of was het alleen acht weken weeshuis?** Nou doordeweeks werkten we eigenlijk gewoon in het weeshuis en dan in het weekend gingen we wel door Ghana heen reizen om nog wel wat anders te zien van het land gewoon, maar hoe langer je daar zit, hoe... ik had daar steeds minder behoefte aan. Ik dacht alleen maar 'laat me nou maar bij die kinderen zijn'. Ze moeten allemaal huilen als je weggaat, terwijl je gaat voor twee dagen weg. Dus op een gegeven moment dacht ik 'laat maar, ik hoef niet meer allemaal dingen te zien', want ik vond het gewoon zielig. **En niet na die acht weken nog naar een ander land gereisd?** Nee want ik had echt onbetaald verlof opgenomen van mijn werk, dus dan wordt het als superduur grapje natuurlijk als je niks verdiend. Vrijwilligerswerk kost je gewoon best wel veel geld, dus na die acht weken moest ik ook wel weer aan het werk. **Oké. Waarom wilde je vrijwilligerswerk doen?** Ja dat weet ik niet. Ik heb wel eigenlijk altijd in me dat ik mensen wil helpen en altijd goed wil zijn voor iedereen en toen dacht ik op een gegeven moment 'ik heb het echt goed voor elkaar, heb een eigen huis en een leuke baan en veel vrienden' en toen dacht ik dat er veel mensen zijn die dat niet hebben, dus laat ik eens iets voor iemand anders gaan doen. Dus vandaar dat ik dat eigenlijk besloot en als ik dan eenmaal iets wil dan ga ik er ook voor, dus toen heb ik dat doorgezet. **Oké. Had je een reden om in een weeshuis te willen werken?** Ja ik wilde heel graag iets met kinderen doen. Ik heb wel echt een zwak voor kinderen en er zijn heel veel soorten dingen die je kunt doen als vrijwilliger, maar toen dacht ik in een weeshuis kan ik wel het meest voor kinderen betekenen die het niet zo goed hebben. **En had je nog nagedacht dat je misschien ook in een schoolje wilde werken.** Nou dit weeshuis... op het terrein stond ook een school en ze vroegen ook heel vaak van wil je daar ook lesgeven, maar ik merkte gewoon, het werkt voor geen meter. Die kinderen rennen gewoon alleen maar de klas uit en die normale leraressen doen eigenlijk al bijna niks, dus toen dacht ik 'ik ga daar niet eens aan beginnen'. Ik ga dan alleen maar gefrustreerd raken dat die kinderen niet luisteren, terwijl ik die kinderen juist

leuk wil vinden. Dus ik heb wel gewoon veel spelletjes met ze gedaan of een beetje sporten, voetballen en zo, maar ik ben geen les gaan geven, want ik dacht dat schiet gewoon niet op. Wel helpen met het huiswerk dan, maar zelfs dat was echt super ingewikkeld. **Ja het scheelt dat ze dan wel Engels spreken, maar anders...** Ja, maar echt van die vragen waarvan je denkt 'wat moet ik hiermee'. Ik weet zelf de antwoorden niet en toen verzonnen we iets en het was gewoon altijd goed. Dus de studie is niet helemaal goed. **Had je al eens eerder vrijwilligerswerk in het buitenland gedaan?** Nee dit was de eerste keer. **En had je van tevoren ervaring in het werken met kinderen? In Nederland bijvoorbeeld?** Nee. Ja wel veel oppassen bijvoorbeeld. Dan help je ook wel kinderen met huiswerk en zo. Ik gaf ook hockeytraining, dus dan ben je ook wel veel met kinderen bezig, maar niet verder echt qua werk of vrijwilligerswerk. **Qua het verzorgen van kinderen en zo.** Nou dat was eigenlijk puur wat je bij het oppassen leerde. Luiers verschonen en zo, meer gewoon op die manier, maar niet echt dat ik hele specifieke ervaring had. **Oké. En kreeg je vanuit de organisatie vragen over de vaardigheden die je had? Moest je over bepaalde vaardigheden beschikken om vrijwilligerswerk te gaan doen in een weeshuis?** Ik weet het eigenlijk niet meer zo goed. Het is best wel lang geleden dat ik me heb aangemeld, maar ik heb niet het idee dat... ik denk dat je wel een motivatie moest schrijven, maar als je dan gewoon zegt dat je heel veel affiniteit met kinderen hebt en graag mensen wilt helpen en dingen wil organiseren en wel veel oppast, dan heb ik het idee dat je al vrij snel daar terecht mocht. Ik zag ook wel andere vrijwilligers en dan dacht ik 'nou jij komt hier echt alleen maar omdat je klaar bent met school en nog niet wil studeren'. Daar merkte ik wel heel erg een verschil, want ik was ook een stuk ouder dan de rest en ook al aan het werk was en de rest hadden een tussenjaar. Die vonden het interessanter om in het weekend op stap te gaan en naar Ghanese mannen en zo, terwijl ik kwam echt voor de kinderen. **Ja. Want was je net gestopt met school of klaar met school of...?** Nee ik was al 25 of zo. Dus ik was wel al een paar jaar aan het werk, maar ik had gewoon zoiets van ik wil dit nu doen en nu heb ik zelf geen kinderen en nu heb ik een vast contract dus ik kon vragen van mag ik een paar weken vrij? Dus toen heb ik het eigenlijk op die manier besloten. Het was ook midden in het jaar en het was niet tussen twee banen in of zo. **Oké. Deed je vrijwilligerswerk meer omdat je het zelf wilde of wilde iemand anders dat jij vrijwilligerswerk ging doen?** Nee ik wilde het zelf echt super graag. Gelukkig had ik wel een vriend die het oké vond als ik acht weken naar Afrika zou gaan, want het kan ook nog dat iemand denkt 'ja dag dat wil ik niet hebben'. Of je ouders die het gevaarlijk vinden, maar ze weten dat ik altijd alles wel goed regel, dus eigenlijk was ik gewoon zelf degene niet het wilde, maar kon ik wel heel veel mensen enthousiast maken dat het heel goed was dat ik dat ging doen en dat iedereen mij wel ging sponsoren en helpen. Dat was wel echt fijn, maar niet dat iemand zei van ga jij dat maar even doen. **Nee precies. En welke reden vanuit jezelf had jij om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen?** het zit denk ik gewoon in me dat ik heel graag mensen wil helpen. Ook gewoon nu in Nederland op kantoor of vriendinnen. Ik heb heel snel dat ik denk 'oh ik doe dit wel voor je' of 'oh ik kom wel even langs en help je' en zo. Dus ik dacht voor die mensen daar kan ik echt wat betekenen en ik wilde ook niet alleen vrijwilligerswerk doen als in het spelen met die kinderen en er weer vandoor gaan, maar echt structurele dingen daar veranderen, dus toen heb ik ook echt een project gekozen waar van alles moest gebeuren en waar ze echt veel geld nodig hadden en dat als ik dan wegging dat het weeshuis wel echt verbeterd was en niet dat het weer leuk was dat er weer acht weken iemand kwam spelen en die kinderen weer in de steek liet. **En wat voor project deed je?** Nou het was een weeshuis aan een best wel drukke weg, dus als die kinderen gingen voetballen dan schoot die bal de weg op en dan renden ze er gewoon achteraan. Het was super gevaarlijk. Toen had de social welfare gezegd van als er geen grote muur om dat terrein heen komt dan moet het weeshuis gewoon dicht, want dit wordt te gevaarlijk. Dus toen hadden ze daar 1000 euro voor nodig geloof ik. Toen dacht ik '1000 euro, hoe ga ik dat ooit voor elkaar krijgen? Wie gaat mij zoveel geld geven?' Uiteindelijk merk ik als ik iets dus heel graag wil en er helemaal achter sta, dat ik mensen heel goed enthousiast kan maken. Ik heb allemaal dingen gedaan voor geld, bijvoorbeeld elke maandagochtend koffie halen voor mijn collega en dan kreeg ik 50 euro als ik dat deed voor een maand. Of een bingo georganiseerd en dan bij iedereen om prijzen gevraagd, dus ik had kaartjes voor Ajax en een ster-restaurant en iedereen gaf dat omdat ze zo enthousiast waren. Dus uiteindelijk had

ik 4200 euro en toen kon die muur echt makkelijk gebouwd worden en kon er elektriciteit worden aangelegd en heel veel eten voor die kinderen en spelletjes. Ik was een soort sinterklaas die daar tevoorschijn kwam. Ik gaf wel echt alles aan het weeshuis, het was niet dat ik daar mijn eigen vliegticket of iets van kocht, wat heel veel vrijwilligers normaal doen. Die halen heel veel geld op om hunzelf daar naartoe te krijgen, maar dat had ik allemaal wel gewoon zelf zitten sparen en toen uiteindelijk stond er dus zo'n supergrote muur en was het veilig. Al het geld ging naar de kinderen. **Ja precies. Had je nog een externe reden van buitenaf, zoals een beloning, om vrijwilligerswerk te gaan doen? Dat je inderdaad gesponsord werd?** Nee. Eigenlijk niet. Ik had het gewoon zelf besloten en zelf bedacht dat ik echt iets structureels wilde veranderen. Dus het was alleen maar fijn dat mensen wilden helpen als in, dat ik die muur voor elkaar kon krijgen, maar als ze dat niet hadden gedaan, dan was ik ook gewoon gegaan en had ik op een andere manier daar geholpen. **Oké. En wist je van tevoren dat die muur, dat dat jouw project zou worden of hoorde je dat ter plekke daar?** Nee. Ik had wel echt van tevoren naar die organisatie gebeld van 'ik wil heel graag naar Ghana, maar ik wil wel een project krijgen waar ik echt iets kan veranderen'. Dus toen legde die man dat verhaal van die muur uit en toen zei hij van als jij dat wil, dan kan dat je project worden. Het was ook helemaal niet verplicht dat ik dat geld bij elkaar moest halen, maar dat zou dan wel mijn doel worden. En dan is het ook makkelijker om aan mensen uit te leggen waarom je geld wil, want dan kan je gewoon vertellen dat die kinderen die hebben een soort van familie in dat weeshuis en stel dat dat weeshuis dicht gaat, dan moeten ze weer allemaal uit elkaar. Heel veel mensen hebben natuurlijk zelf kinderen, dus die begrijpen zelf wel van oké dit is een vreselijke situatie. Dus ik kan dat wel goed verkopen aan mensen en toen kwam het geld wel binnen. **Oké. Ik heb hier het model van Maslow, ik weet niet of je dat kent.** Ik heb ooit marketing gestudeerd, dus toen heb ik dit wel gehad, maar dat is heel lang geleden. **Oké. Nou het gaat inderdaad om de behoeftes. (Interviewer legt model van Maslow uit). Jouw behoefte om vrijwilligerswerk te doen, kwam dat voort uit sociale behoeftes, erkenningsbehoefte of de behoefte om jezelf te ontploien?** Nou ik denk wel een beetje een mix, maar toch het liefst om mensen te helpen. Dat ik een goed gevoel krijg, laten we maar zeggen op het moment dat ik anderen help en merk dat ik iets echt verbeter, dus dan zou ik denken sociaal. Tuurlijk is erkenning... je doet het niet omdat mensen je fantastisch moeten vinden, maar ik blijf het wel leuk vinden om dit verhaal aan mensen te vertellen en je weet dat de reactie dan is 'oh wat goed'. Het voelt niet alsof ik iets heel goeds heb gedaan, want het voelde gewoon... ik vond gewoon dat ik dat moest gaan doen. Je hebt best wel veel mensen die dit inderdaad in een tussenjaar doen en het op hun cv willen zetten en dat bedrijven dan denken 'oh wat goed', maar zo had ik dat eigenlijk helemaal niet. Dus ik denk eerder het sociale, om mensen te helpen, dan echt de erkenning of om mij echt te ontwikkelen. **Oké. En dan heb ik drie verschillende typen vrijwilligers. (Interviewer legt de drie typen uit). In welke categorie zou jij jezelf plaatsen?** Dan denk ik die middelste, omdat ik überhaupt niet een half jaar weg ben geweest natuurlijk. Onbaatzuchtige motieven... Ik wilde het echt voor anderen doen en niet voor mezelf. Ik had ook geen idee waar ik terecht ging komen of wat ik ging eten of waar ik ging slapen. Gewoon dat ik dacht ik doe het voor hen. Ik red me wel. **Oké. Helemaal goed. Dan heb ik nu wat theorie wat eraan komt. Ik heb zeven verschillende motieven. Ik ga ze zo uitleggen. De vraag is welke heeft of hebben de meeste betrekking op jezelf? (Interviewer legt de zeven motieven uit) Heb je er 1 waarvan je denkt nou dat spreekt mij wel aan?** Nou normatieve sowieso wel. Carrière was het totaal niet. Sociaal wel natuurlijk. Leermotieven eigenlijk ook niet. Kwaliteit... nou ik denk wel dat je meer gaat waarderen natuurlijk wat je in Nederland hebt. Natuurlijk douche ik nog steeds wel lang, maar ik weet dat als ik de kraan alvast aanzet en ik loop weg dat... ik doe het wel, maar ik ben me er nog steeds bewust van dat het echt niet oké is daar. Dat ze daar gewoon uit één teiltje met zijn allen gewassen worden, omdat ze de douche niet eens aan mogen zetten. Dus je wordt er wel bewust van en ook naar anderen toe, dat je zegt 'doe dat even niet'. Beschermingsmotieven niet. Erkenning, ja het geeft je wel echt een goed gevoel als je mensen echt kan helpen, dus ik denk ik het meest... ja erkenning... meer het trots zijn op jezelf. Niet dat ik van anderen hoef te horen hoe fantastisch het is dat ik dit gedaan heb. Dus het is niet dat ik dat deed zodat mensen mij echt fantastisch gingen vinden, maar ik denk dat dat wel... nou misschien normatief wel, dat nuttig zijn. Dat is dan wel de belangrijkste

geweest. Oké. Dan heb ik nog drie basisbehoefes uit een ander model. Welke van deze drie basisbehoefes is bij jou van toepassing op je keuze om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen? De eerste is competentie, besef van je eigen capaciteiten en dat je vertrouwd in je eigen kunnen. De tweede is verbondenheid met de omgeving, dat je vertrouwen wil hebben in anderen en je verbonden wil voelen met je omgeving en de derde is autonomie, de vrijheid om een activiteit op jouw manier te doen. Zit er één bij waarvan je denkt 'ja om deze reden ben ik vrijwilligerswerk gaan doen? Nou bij competentie... ik wist dat ik dit zou kunnen zeg maar, want ik was gewoon al... ik woonde echt al heel lang in mijn eentje en ik had een vaste baan. Dus je weet juist dat je het kan, dus ik ging er ook vol vertrouwen naartoe van 'oké, ik ga jullie hier gewoon helpen en ik kan het en heb geld mee dus het lukt wel. **Het is niet dat je dat daar wilde leren?** Nee, want ik wist juist... dit komt misschien heel arrogant over maar zo bedoel ik het niet, maar omdat ik wist van ik kan dit gewoon goed. Ik was projectmanager, dus ik kon alles goed regelen en alles op orde hebben en heel veel dingen tegelijk en prioriteiten, dus ik wist dat ik dat allemaal kon toepassen. Ik kan ook makkelijk met mensen praten en lol maken, dus ik wist dat het met die kinderen ook wel goed zou komen. Dus nee die eerste dan niet. Wat bedoel je met die tweede precies? **Dat je misschien in Nederland niet helemaal kan aarden en dat je denkt nou ik ga ergens anders mij verbonden voelen in de omgeving, in die zin. Met de lokale mensen en zo.** Oké. **Kan ook zijn dat je bij alle drie denkt van dat past helemaal niet bij mij, dat kan ook natuurlijk.** Nou ja alle die niet echt inderdaad. Maar als ik dan zou moeten kiezen dan toch autonomie, omdat ik dan toch kon bedenken van oké die muur moet daar komen en het was echt een soort van mijn muur. Op een gegeven moment zijn ze daar een stuk van gaan bouwen en dacht ik van 'nou dit vind ik best lelijk' en dan ging ik er ook wel wat van zeggen van 'he sorry maar dit wil ik even net iets anders' of dat ik wel zelf heb gekozen met een paar kinderen welke kleur we die muur gingen verven, maar dan wel van oké dan wil ik elke vijf meter van die muur een ander kleurtje en op het eind wil ik ook gewoon dat er nog een tekst op komt, soort van afscheidstekstje van mij voor hen. Dus dat voelde natuurlijk heel goed, dat je dat inderdaad helemaal zelf kon beslissen. Ik had ook nog geld over dus ik kon, wel in overleg natuurlijk met zo'n weeshuismoeder, beslissen van oké wat gaan we daar dan van doen? Dus als ik moet kiezen nog het meest autonomie. **Oké. Dan heb ik nog een stukje over je oriëntatiegedrag. Op welke manier heb jij georiënteerd op het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis?** Nou ik had één vriendinnetje die had vrijwilligerswerk gedaan in Ghana. Die was echt super enthousiast, dus dat scheelt al. Toen ben ik gewoon online gaan kijken welke organisaties er allemaal zijn en het scheelt gewoon heel erg in wat je ook moet betalen bijvoorbeeld. Ik snap echt wel dat je moet betalen, maar het kost je echt al heel veel geld, dus laat staan dat je daar nog meer geld aan kwijt bent. **Je zag wel echt een verschil in prijzen?** Ja. Terwijl je dan soort van hetzelfde ervoor terugkrijgt. Toen heb ik uiteindelijk wel gekeken naar wat is de goedkoopste. Natuurlijk wel uitgezocht of dat wel betrouwbaar was. Je moet ook niet ergens in de rimboe gedropt worden en dat het best wel onveilig is, maar dat er ook allemaal heel goed uit. Toen ben ik naar zo'n welkomstmeeting gegaan en eigenlijk was ik al heel snel georiënteerd op Afrika en Ghana kwam er goed uit, maar wel door dus inderdaad te kijken van oké waar kunnen die kinderen Engels, waar is er weinig hongernood en waar is het veilig, want ik wilde ook wel in het weekend weg kunnen van het terrein of gewoon doordeweeks ergens boodschappen doen of weet ik het. Dus dat vond ik ook wel belangrijk, dat ik niet als ik in mijn eentje op pad zou gaan, dat ik de hele tijd risico zou lopen. Je bent wel blank en het valt super erg op natuurlijk dat jij daar niet hoort als het ware. Dus dat wilde ik wel even zeker weten. **Had je nog gekeken naar andere landen in Afrika?** Nou ik heb best nog een tijdje getwijfeld tussen Zuid-Afrika en Ghana. Zuid-Afrika wil ik nog steeds het allerliefst naartoe, maar meer richting de safari en dat soort dingen. En toen dacht ik nou laat ik dan Ghana kiezen voor vrijwilligerswerk en dan Zuid-Afrika overhouden om echt goed een keer op reis te gaan en niet al half naar Zuid-Afrika en dan heb je toch minder geld of veel minder tijd, dat vond ik wel heel zonde om daar dan naartoe te gaan. Dus eigenlijk werd het toen best wel makkelijk Ghana. **Hoe heette die organisatie waarmee je op reis ging?** Travel Active. **Oké. Wat voor soorten media of platformen heb je gebruikt om informatie op te zoeken? Was dat alleen Google of was dat ook reisblogs of YouTube filmpjes misschien dat je zo op ideeën kwam?** Nee ik denk dat het wel vooral Google is

geweest en van die sites zoals waarbenjij.nu en reismee.nl. Dat ik dacht van oké even kijken, ook van oud vrijwilligers kan je dat dan ook zien en volgens mij ook nog wel op Facebook. Zo'n groep van vrijwilligers in Ghana ofzo, dat je dan toch een beetje kan kijken van wat is iedereen aan het doen en is iedereen enthousiast, maar eigenlijk was iedereen dat wel. **En had je van tevoren al iets met reisblogs gedaan of was je al geïnteresseerd in reizen?** Nee eigenlijk totaal niet. Ik had altijd zoiets als iedereen dan een jaar of een tussenjaar weg ging van 'nou het hoeft van mij echt niet, ik heb het hier prima naar mijn zin en ik hockey hier en ik wil niet daarmee stoppen'. Dus ik dacht ik hoef ook niet. Ik heb dat nog steeds niet hoor dat ik weer denk 'oh ik zou weer twee maanden ergens naartoe willen, maar ook niet wat mensen doen een jaar op wereldreis. Ik zou gewoon heel snel iedereen gaan missen, dus ik had eigenlijk helemaal niet echt een passie voor reizen of zo. **Heb je lang getwijfeld of je vrijwilligerswerk in een weeshuis wilde doen?** Nee ik wist eigenlijk gelijk al van als ik vrijwilligerswerk ga doen, dan in een weeshuis en in Afrika. **Oké. Zat er veel tijd tussen het begin van je oriëntatie en het moment dat je echt had geboekt en alles definitief rond was?** Nou ik kan dat dus letterlijk zien, want ik heb dat boek mee genomen en daar staan dus alle voorbereidingen in. Het is echt een dikste en grootste boek wat je maar kan bedenken, dus hier kan ik het gewoon zo in terug kijken. Nou zo te zien heb ik het in juni geboekt. Ik ging in december en ik denk dat ik hiervoor dan twee maanden of zo bezig ben geweest met oriënteren ongeveer en dat ik uiteindelijk in juni boekte en pas in december ging, maar dat had er ook meer mee te maken dat dat gewoon de handigste periode was om te gaan, omdat je met kerst toch al vrij bent en met oud en nieuw en sinterklaas. Dus als je dan toch al gaat, dat scheelde weer een aantal vakantiedagen wat ik op moest nemen. **Oké. Deze vraag hebben we eigenlijk al beantwoord. Ben je op eigen houtje naar een weeshuis vertrokken of met een vrijwilligerswerkorganisatie? Nou dat is dus Travel Active zei je? Ja. Hoe kwam je uit bij deze organisatie? Wat sprak je echt van hen aan? Was dat puur de prijs wat je zei of...?** Nou ik denk dat een groot deel te maken had met de prijs en op zo'n oriëntatiemiddag, dat was puur dat ik dacht 'nou laat ik daar gewoon naartoe gaan'. Het is gewoon belangrijk, er hoeft maar één tip te zijn of zo en dan weet je het al wat je moet doen qua vaccinaties en zo. Je krijgt natuurlijk wel gewoon instructies en zo, maar achteraf gezien dacht ik echt wel van 'oké, waar heb ik nou voor betaald? Want het is puur dat je erop terug kunt vallen, maar eigenlijk leg je daar zelf ook al de contacten. Als er iets was gebeurd, had ik het zelf ook wel op kunnen lossen. Als ik nog een keer zou gaan zou ik ook echt niet meer met een organisatie gaan. Ja misschien als ik naar een ander land toe zou gaan dan Ghana, maar anders is dat echt niet nodig. **Wist je wat er met je geld gebeurde?** Nou dat vond ik heel eng als ik dan... vooral dat geld wat ik had opgehaald natuurlijk. Dat geld wat er naar die organisatie gaat, daarvan weet je dat het voor het introductieweekend is en het idee dat je altijd op iemand terug kan vallen. Ik weet eigenlijk niet of er verder nog iets anders bij zat. **Zaten er vliegtickets bij of moest je die zelf betalen?** Nee die moest ik zelf boeken. Dat kon dan ook wel weer via hen, maar het is goedkoper om dat gewoon zelf even uit te zoeken. Ik kon eigenlijk zelf alles wel regelen. Net als vaccinaties en zo. **En je verblijfplaats? Verbleef je in een gastgezin?** Nee ik wilde wel echt graag bij het weeshuis slapen. Je had daar een soort extra huisje voor vrijwilligers en dat vond ik wel het leukste, dat je gewoon altijd bij die kinderen zit. Een gastgezin leek me ook wel leuk, maar daar heb je wel echt weinig vrije tijd, ook omdat ze zo sociaal zijn daar, dat ze de hele tijd willen dat je dingen met hen gaat doen, terwijl ik ook wel eens gewoon 's avonds zelf in mijn kamer wilde lezen of zo. Dus ik vond het wel echt fijn om in het weeshuis te slapen, zij regelde dan die plek en zorgen dat het geld daar betaald werd volgens mij om daar te slapen en te eten en zo. Maar verder vond ik het ook wel gedoe met die organisatie, ook omdat ik dan op die muur zo'n tekst wilde schrijven en zij wilde dan per se dat ik de naam van de organisatie erbij zou zetten, terwijl ik dacht 'maar jullie hebben echt geen cent aan deze muur besteed en toen waren ze daar geïrriteerd over, terwijl dacht het gaat toch niet alleen daar om. **Het is geen reclame maken nee.** Nee dus ik heb het ook niet gedaan. Ik dacht het kan me echt niets schelen, maar dat vond ik dus gewoon een beetje flauw. **Oké. En het eten? Werd dat wel voor je geregeld?** Ja want er werd eigenlijk gewoon gekookt door die weeshuismoeder. Ik vond het wel echt moeilijk om te zien dat wij echt lekkere dingen te eten kregen en die kinderen niet. Als we ook maar één dingetje lieten liggen, dan stonden die kinderen daar en die wilde dan de restjes van je eten opeten, dus soms ging ik dan minder eten en dacht ik 'neem het

maar. Je kan ook niet 70 kinderen daarmee eten geven. Maar nee dat werd allemaal wel goed geregeld. En in Ghana vinden ze eten heel belangrijk, dus hoe dikker je bent, hoe belangrijker je bent, want dan heb je dus heel veel gegeten. Ik vond ook alles gewoon echt heel lekker. Ik dacht eerst ik kom heel dun terug, maar ik kwam eerder dik terug. Nou dik is overdreven, maar ik kwam wel een stuk zwaarder terug, omdat ik gewoon zo veel had gegeten daar en niemand vond het lekker. Tenminste best wel veel vrijwilligers vonden het niet lekker. Dus dan ga je het zelf maar opeten. Hoe meer ze dat zagen, hoe meer ze gingen koken, want ze dachten alleen maar... ze vonden het fantastisch als je Ghanees eten at. Maar dat werd wel allemaal vanuit het weeshuis geregeld, maar dus wel door die organisatie, want die geeft het geld aan het weeshuis zodat wij daar kunnen slapen en kunnen eten. **Had je ook een contactpersoon daar?** Ja op zich was er één vrouw die dat weeshuis runde en er zat wel een soort organisatie in Ghana tussen, dus die vrouw was dan meer de eigenaresse van het weeshuis en dat was dan de tussenpersoon vanuit Nederland. Dus het was wel gewoon een Ghanese vrouw, maar die Nederlandse organisatie schakelde haar in. Dus die kwam wel langs en bij haar zou je ook wel terecht kunnen. Ik heb niet echt contact gehad met de organisatie in Nederland, vooral ook omdat ik het zo stom vond dat ze per sé op de muur wilden. **Waren er veel andere vrijwilligers in het weeshuis toen jij er zat?** We waren denk ik met zijn zessen en uiteindelijk kwam er weer een groepje bij, dus toen waren we met best veel, met negen. Er waren er drie die kwamen terug voor de tweede keer en die dachten alleen maar 'oh ik wil terug', maar die merkten dat die kinderen hen toch snel vergeten waren en dat het allemaal toch wel tegen viel, vergeleken met de keer daarvoor, dus daarom was ik ook heel lang aan het twijfelen om terug te gaan, omdat ik dacht dat ga ik ook krijgen. Ook al heb ik nu nog best vaak contact met de Ghanese kinderen via Facebook. En er waren best wel veel mensen van 19 die kwamen om een beetje de tijd te overbruggen en voor hun cv en in het weekend lekker op stap en zo. Dan merk je wel dat je zelf een beetje oud bent. Twee deden dan helemaal niks qua geld, ze hadden geen geld opgehaald voor dat weeshuis. Of dan moest er een kind naar het ziekenhuis en dat kostte misschien 20 euro en dan zeiden ze altijd 'nee dat heb ik niet'. Ik had natuurlijk heel veel geld en kon dat prima betalen, maar het staat gewoon zo dom. Dan denk ik 'ja je wint het hier niet door alleen maar met kinderen te spelen'. **Nee, waarvoor ben je dan echt hier?** Ja. Dus dat was echt wel een verschil. **En hadden ze allemaal hun eigen project in dat weeshuis?** Nee. Het was eigenlijk gewoon bijspringen waar nodig. Je kon ervan maken wat je zelf wilde. De een zat misschien veel meer op zijn kamer en de ander ging wel meer voetballen of juist boekjes lezen. Ik nam ook wel eens kindjes mee naar de markt. Ging ik met dat kindje in de bus en dan naar de markt. Dat vonden ze natuurlijk superleuk. Ja het is een beetje wat je er zelf van maakt, maar het was ook wel echt extreem warm. Ik dacht ook van 'ik ga elke dag voetballen', maar het is gewoon te warm ook, dat werkt ook niet echt. **Je werd wel vrijgelaten in wat je daar deed.** Ja. Het was meer dat je zag wat daar de taken zijn en dat je zegt 'oké ik wil je helpen'. Ik ging ook kleding wassen, maar dan op de hand met zo'n teil. Nou heel je handen gaan kapot, dus dat was echt superzwaar. Koken kon ik ook niet echt helpen, want dat was het ding wat ze gewoon zelf deden, maar wel bijvoorbeeld de afwas en ook weer allemaal met de hand, of huiswerkbegeleiding met die kinderen of de slaapkamers schoonmaken, of de bedden verschonen. Ik kan het me niet eens meer heel goed herinneren, maar volgens mij wel gewoon echt bijspringen waar nodig, en niet een heel rooster van wat je moest doen, maar wel gewoon dat je zelf bedenkt van 'oké nu hebben ze gegeten dus er moet nu afgewassen worden'. **Werd je ook een beetje als gast behandeld? Ik heb een interview gedaan met een jongen die zat in Nepal, en die mocht niet mee helpen in het huishouden in het gastgezin omdat hij een gast was.** Oh nee wij waren wel echt onderdeel van het weeshuis. En tuurlijk je merkt het heel erg in verschil dat wij dus heel luxe eten kregen. Nou ja luxe... kinderen kregen bijvoorbeeld elke ochtend een papje en wij kregen wel brood en chocopasta en zo, dus dat vond ik wel... daardoor merk je het wel echt. Alle kinderen en zelf volgens mij die weeshuismoeder, die douchen dus gewoon doordat de kraan aangezet wordt en wordt er een grote teil gevuld en met die teil wast iedereen zich. En voor de vrijwilligers was er, ook wel buiten maar wel met een soort van muren eromheen, een douche met stromend water. Dat is dan toch net iets anders. Of dan wel een apart toilet, maar wel hetzelfde soort van gat in de grond. Het is niet luxe, maar wel eentje waarvan je weet dat is het toilet voor de vrijwilligers. Ze proberen

daar wel... ik denk dat het natuurlijk ook wel wennen is voor iedereen die voor het eerst in zo'n weeshuis zit of in zo'n land, dat je denkt 'oké'. Qua bedden en zo dat stortte ook regelmatig in, maar ja je moet je daar gewoon even overheen zetten. Die kinderen hadden allemaal stikhete kamers en wij hadden dan wel een soort ventilator. Dat werkte ook voor geen meter, maar ook daar deden ze dan weer hun best om te zorgen dat je zoveel mogelijk service krijgt. **Had je ook het idee dat je beter werd behandeld als gast om meer geld te kunnen krijgen?** Nou dat vond ik wel echt het moeilijke, dat ik heel vaak dacht 'doen jullie nou zo aardig tegen mij omdat jullie mij leuk vinden of omdat ik geld wil en zij heeft het meeste geld'. Ik denk dat het een wisselwerking was, want je hebt natuurlijk heel veel geld omdat je heel erg je best hebt gedaan voor die mensen en dat voelen zij natuurlijk ook wel. ik had bijvoorbeeld ook 80 voetbalshirtjes mee, dat vond iedereen natuurlijk ook fantastisch dat ze dan voetbalshirtjes kregen. Ik probeerde wel echt van alles daar te regelen, maar het was ook wel dat iemand op een gegeven moment zei van... ik had 5 paar slippers of zo, dat hij zei 'geef me slippers', dat ik dacht 'geef me slippers? Je zegt niet eens goeiemorgen'. Weet je zo'n jongen waar je dan nooit... ze waren dan ook allemaal 13 of zo, dan is alles oninteressant, maar dan wel slippers vragen. Ik dacht 'zeg eerst eens goeiemorgen'. Toen ging hij vanaf die dag elke ochtend goeiemorgen zeggen. Dus ik probeerde hem wel dan iets te leren, dat je niet zomaar kan vragen aan iemand 'geef me dit', maar dat je dan wel moet zorgen dat je ook aardig bent, je kan niet alleen dingen vragen. **Ze zien jou misschien als een welvend persoon.** Ja zeker. Ze vragen ook nog steeds elke maand, terwijl dit is vijf jaar geleden, vragen ze nog steeds wel elke maand van 'we moeten geld voor dit en dat'. Is heel moeilijk natuurlijk, want ze wonen niet meer in dat weeshuis en dan denk je 'oké ik wil je helpen'. Maar je weet ook als je het één keer geeft, dan komt er geen eind aan. Dus één keer heb ik nog wel geld overgemaakt. Toen hadden ze geld nodig voor school. Ze moeten dan per sé een uniform anders mogen ze niet naar school. Dat je ook denkt waarom eis je dat van kinderen? Je wil dat ze naar school gaan, dan maar niet in uniform. Zo werkt het dus niet. Nou dat was dan niet genoeg, maar in plaats van dat ze dat geld dan even bewaren, gaan ze dat dan opmaken aan andere dingen. Een nieuwe rugzak en weet ik het. Gewoon dat je denkt 'oh ze begrijpen het ook gewoon niet', dat je dan moet denken oh wacht als er dan nog één iemand ook geld overmaakt kan het wel. We zitten in een grote Facebookgroep met heel veel vrijwilligers die daar zijn geweest, zodat die kinderen daar de hele tijd geld aan kunnen vragen en er is één meisje wat echt een soort van stichting is begonnen en dus regelmatig terug gaat en de rest gaat gewoon ook uit die groep weg en die geven nooit 1 euro. We hebben nog een keer geprobeerd van als iedereen nou vijf euro overmaakt hier in de groep, kunnen ze allemaal een jaar naar school. En niemand die dat dan doet. Dus dan merk je wel het verschil van hoe mensen erin staan. Terwijl wie heeft er geen vijf euro. **Ja als je allemaal een beetje inlegt, zou je denken.** Ja. Maar dat werkte dus niet en dan ga je toch niet snel dat allemaal in je eentje regelen. **En je bent na één keer gestopt met geld geven?** Ja. Laatst was ik wel weer bijna overstag, maar toen dacht ik weer 'er komt gewoon geen einde aan'. Ze gaan dan alleen maar blijven vragen en dat gaat me dan zo dwars zitten. Niet omdat ik het niet wil geven, maar omdat je gewoon denkt 'ik kan jou ook niet redden' of zo. En dat was ook hetgeen wat ik het engst vond toen ik vrijwilligerswerk ging doen, dat ik dacht dat ik me echt ging hechten aan kinderen en dan zie ik ze nooit meer terug. **En gebeurde dat ook, dat je echt gehecht raakte aan kinderen?** Ja er was zelfs een kindje die zocht als ze ging huilen... ze was denk ik een jaar of zo, die zocht witte voeten, want dan wist ze dat dat mijn voeten waren en dan kwam ze bij mij huilen bijvoorbeeld. Of een ander meisje kwam gewoon... een keer was ze heel erg boos op mij en toen zei ik tegen die weeshuismoeder van 'waarom is ze nou zo boos?' en toen zei ze 'omdat je gewoon weg bent gegaan dit weekend'. Toen dacht ik oh wat erg, toen moest ik ook weer soort van vrienden met haar worden en ik kon bijna niet met haar praten, ze was drie denk ik, maar ik had echt een zwak voor haar. Ik was echt in staat om haar te adopteren. Je hebt ineens een soort van kind en die gewoon alleen maar naar mij toe kwam. Dus ja je gaat je er wel heel erg aan hechten. Heel veel kregen ook malaria of één kind werd ook opgenomen in het ziekenhuis. Ik moest echt racen met dat kind naar het ziekenhuis, omdat ik dacht dat hij doodging. Dan merk je wel wat het is om soort van moeder te zijn. Dat vond ik best wel heftig. **Kon je met ze communiceren om uit te leggen dat je weer wegging en niet meer terug zou komen of begrepen ze dat niet?** Nou dat waren ze eigenlijk wel gewend. Ze hechten

daarom ook nergens waarde aan of zo. Ik had ook boekjes gekocht van Nijntje in het Engels en een dag later zie je dat al helemaal verscheurd ergens liggen. Ze hechten er gewoon geen waarde aan, want ze denken ook van 'je gaat toch weer weg'. Dus dat is ook wel zielig, want zij denken dan acht weken lang 'oh wat leuk', en dan ga je weer. **Dat idee had je wel, dat ze gewoon dachten van dit is komen en gaan met die vrijwilligers?** Ja. Ik snap wel dat ze geen waarde proberen te hechten of dat ze niet teveel aan jou proberen te hechten. Daarom moest je ook eigenlijk zorgen dat je niet sommige kinderen meer aandacht ging geven dan anderen, maar dat gebeurt toch vanzelf, er zijn altijd mensen waar je meer een band mee hebt. Dus dat vond ik ook wel moeilijk. Je weet ook dat er twee dagen later nieuwe vrijwilligers komen en dan gaan ze daar weer mee spelen. **En had je zelf heimwee toen je in Nederland was dat je weer terug wilde?** Ja. Nog steeds wel. Ik ben daar weggegaan en toen een paar jaar later toen kreeg ik te horen dat het weeshuis gesloten werd. Het was van een stel en die vrouw had het weeshuis gestart, maar het was op de grond van die man en ze gingen uit elkaar en hij had gewoon gezegd van 'dit is mijn land, ga weg met je weeshuis'. Hoe krijg je het in je hoofd. Tenminste zo wordt het verteld, ik weet niet hoe het echt zat. En toen is het weeshuis dus gesloten en toen moesten die kinderen verdeeld worden over andere weeshuizen. Dat vond ik al heel erg, maar ik had wel zoiets van 'waarom zou ik nu dan nog teruggaan?' Het weeshuis waar ik zat was weg. Toen twee maanden later overleed die man en toen was het eigenlijk soort van voor niks geweest. Je kan natuurlijk niet die kinderen weer terug gaan halen. **Die werden gewoon verspreid over andere weeshuizen?** Ja. Wel een beetje in groepjes, maar wel allemaal verdeeld, dus dat vond ik wel gewoon super heftig. Laatst dacht ik weer van ik wil terug, maar het wordt nooit zo mooi en goed als de eerste keer en zeker nu al die kinderen opgesplitst zitten, dan wordt het toch vooral weer van 'oké heb je geld, we hebben het nodig'. Toen dacht ik, ik moet dat gewoon niet doen. Als ik het zou doen zou ik denk ik naar een ander land gaan om het nog een keer te doen, maar niet naar dezelfde en dan... nee het is zo anders nu. **Dat snap ik wel inderdaad. Op welke manier communiceerde Travel Active met jou? Was dat vooral via de mail of telefonisch? Welke manier gebruikte zij om jou te overtuigen om bij hen te boeken. Had je een idee hoe ze dat deden?** Nee. Ik kan me wel herinneren dat ik daar een vaste contactpersoon had, dus ook al werken daar tien mensen, ik had er één die mijn vaste contactpersoon was, wat wel persoonlijker voelt. Maar of ik echt... ik denk dat het gewoon bellen en mailen was. Ik weet nog wel dat hij mij belde en zei van ik heb een paar projecten, wat vind je van dit en dat? Ik kreeg wel een lijst trouwens met allemaal weeshuizen erop en dan weet je hoeveel kinderen daar wonen en dat je een beetje een beeld kon krijgen. Dus toen had ik deze wel gekozen en toen bleek dat hier ook dat project met die muur bij zat en dat ik dacht 'oké dat past dan het beste bij mij'. Maar of ik echt heel veel contact met hen had dat weet ik eigenlijk niet meer. **Het was wel persoonlijk contact?** Ja het was wel steeds dezelfde persoon. Ik kan me herinneren dat ik daar ook wel eens naartoe heb gebeld en dan specifiek naar hem heb gevraagd. Het moet ook een beetje persoonlijk voelen denk ik. Als je gewoon een soort van nummertje bent, krijg je ook een slechte indruk van het bedrijf. **Ja precies. Je zei iets over een introweekend. Was dat nadat je had geboekt om je een beetje voor te bereiden?** Ja dat is eigenlijk op het moment dat je aankomt in Ghana. Dan word je daar dus opgehaald door de organisatie en dan niet in één keer in het weeshuis gestopt, maar eerst... volgens mij was het iets van vier dagen, dat je dus in een soort van hostel sliep en dan leerde je andere vrijwilligers kennen die niet eens per se naar jouw plek gingen, maar wel ook in Ghana, dus dan heb je wel contact daarmee. Daar slaap je ook mee op de kamer. Dan gingen we een keer naar de markt en leerde je een beetje dat eten en je went een beetje aan de temperatuur en aan het feit dat je opeens echt heel primitief moet leven en je leert Afrikaanse muziek maken, maar ik had na twee dagen ook wel iets van 'ja hallo ik kom hier voor de kinderen, ik hoef dit niet allemaal'. Dat introduceren dat komt wel. Dus ik was wel echt heel blij toen we eenmaal in het weeshuis zaten. **Had je in Nederland nog een introweekend of een trainingsdag dat je een soort van voorbereid werd en wat voor papieren je moest hebben, zoiets?** Nee. Die informatie hebben we wel allemaal gehad, maar volgens mij kreeg ik dat eerder in de vorm van een soort van boek. Volgens mij toen ik dat geboekt had dat er een soort van pakket kwam met de post of zo. **Een heel informatiepakket.** Ja wat ik heb gekregen toen. **En er was geen trainingsdag in Nederland?** Nee dat kan ik me niet herinneren. **Oké. Zou je nog een keer vrijwilligerswerk in een**

weeshuis willen doen? Ja, maar wel als er wel weer een soort diepere gedachte achter zit. Dat ik wel echt iets weer zou kunnen veranderen, dan zou ik dat wel graag weer doen. **En ook weer via dezelfde organisatie?** Ik denk dat ik dan gewoon wel weer zou kijken van... gewoon weer opnieuw onderzoek zou doen en dan toch weer kijkt bij de goedkoopste. Ik vind het gewoon zonde om, als iets al heel duur is, dan ook nog... nou ik weet niet eens meer wat ik ervoor betaald heb, maar ik geloof echt nog wel 1000 euro of zo. Misschien heb ik het helemaal verkeerd hoor, dat staat hier dan net weer niet in, maar ik weet dat ik het best wel duur vond. Ik dacht van nou ik vind dat nog best wel veel geld, waar betaal ik het voor? Dus dan zou ik wel proberen om dat zo min mogelijk te houden, maar wel zorgen dat je bij iets boekt wat wel betrouwbaar is. Het blijft wel onveilig anders. **Had je dat nog gevraagd, van waar gaat die 1000 euro heen die ik aan jullie betaal of wist je waar het voor was?** Ja er stond natuurlijk wel bij van dit is en voor je introweekend en dat je daar een contactpersoon hebt en dat ze bemiddelen dat je bij zo'n project terecht komt en je slaapplek en je eten. Ik weet niet zeker hoor of het 1000 euro was, ik weet wel dat ik dacht van wow, dit is best wel duur en dan moet ik nog mijn tickets en ik moet nog vrij nemen. **Ja dat is best wel een gek idee, als jij geld betaalt, terwijl jij vrijwilligerswerk doet en je gaat werken ergens waar je ook niet voor betaalt krijgt, maar je betaalt zelf wel aan een organisatie. Vond je dat gek?** Ja dat voelt heel raar natuurlijk, want dan denk je ja jullie verdienen er nu weer aan dat ik vrijwilligerswerk ga doen, maar je hebt ze toch nodig, je vind niet uit jezelf daar een weeshuis of zo. Je wilt ook wel weer een weeshuis die gewend is aan vrijwilligers. Dus het was wel nodig allemaal, maar ik weet dat ik dacht van als ik nu nog een keer terugga, dan bel ik gewoon die vrouw van het weeshuis en zeg ik 'ik kom eraan' en regel een slaapplek in het weeshuis en dan ik niet meer via zo'n organisatie gaan, maar als ik naar een ander land zou gaan, dan zou ik dat natuurlijk wel weer doen. Je kan toch beter het idee hebben van het was niet nodig, dan dat je het zelf probeert te regelen en dat het helemaal verkeerd afloopt. Stel ik was ziek geworden, best veel vrijwilligers kregen malaria, zo'n organisatie kan dan wel echt voor jou zorgen en het contact met Nederland en het ziekenhuis en zo. Als je dat lokaal moet gaan doen dan weet ik niet hoe dat uit zou hebben gepakt. **Ja bij problemen kan je altijd terugvallen.** Ja het was gewoon meer een basis van 'stel dat'. Gelukkig was het niet nodig. **Dan heb ik nog een model over zeven C's van communicatie en de vraag is eigenlijk wat jij belangrijk vindt aan een duidelijke boodschap. Ik heb hier een lijstje. (Interviewer noemt het lijstje op).** **Als iemand bij jou een boodschap over zou proberen te brengen, wat zou je daar belangrijk aan vinden om het bij jou binnen te laten komen bijvoorbeeld?** Bedoel je van zo'n organisatie naar mij toe? **Ja bijvoorbeeld.** Ja ik vind wel, zeker als je vrijwilligerswerk gaat doen, dat je moet denken 'oh die mensen hebben ook het beste voor met het weeshuis', dus op het moment dat ik die jongen sprak weet ik ook nog wel dat hij tegen mij zei van ik ga elk jaar het weeshuis langs in Ghana en die vrouw van het weeshuis is echt superaardig en ik spreek haar best wel vaak. Dat je denkt 'oh hij weet gewoon van dit weeshuis is van die persoon' en gewoon dat hij zelf begreep hoe het eruit zag daar. **Hij weet waar hij over praat.** Ja en niet iemand die alleen maar denkt van boek maar bij ons want dan hebben we geld en zo. Dus dat voelde wel echt goed. **Het was geloofwaardig wat hij zei.** Ja zeker. Op zich zijn al deze punten wel echt belangrijk. Grammatica ben ik ook heel gevoelig voor, terwijl het helemaal niet wil zeggen dat iemand onprofessioneel is als hij slecht Nederlands kan, maar toch irriteert het me als ik ergens allemaal spelfouten zou zien staan in een bevestigingsemail. En inderdaad wel belangrijk dat alles duidelijk is van oké waar betaal je dit voor, wat krijg je, wie moet ik bellen? Ik vond dat ze dat best wel goed deden. **Oké. Helemaal goed. Dan heb ik nog een stukje over invloed. Wat heeft ervoor gezorgd dat je getriggerd werd om informatie te zoeken over vrijwilligerswerk doen in een weeshuis? Was er iets gebeurd of zag je iets op tv of in de krant?** Nee. Ik denk dat er gewoon een soort van besefmomentje kwam, van oh ik heb het eigenlijk best wel goed. Ik ging toen met werk net naar een vast contract, dus toen dacht ik 'nou als ik een vast contract heb dan ga ik gewoon zeggen van ik wil geen salarisverhoging, maar ik wil acht weken onbetaald verlof'. Dat is voor hen gratis natuurlijk, maar wel vervelend, want acht weken lang moeten anderen wel jouw werk overpakken. Dus ik denk meer dat ik gewoon zo'n besefmoment had. Meer van dit is nu mijn werk en ik vind het allemaal leuk en het loopt allemaal wel. Ik had een leuk huis en een auto en vriend en hockey en zo. Ik dacht ik heb alles wel goed voor elkaar en dan op een gegeven moment

heb ik dan zo'n drang dat ik iets voor iemand anders wil gaan doen. **En er was niks van invloed daarop?** Nee eigenlijk niet. Ik had het gewoon opeens in mijn hoofd. Ik dacht ik wil iets doen, misschien moet ik weggaan, misschien moet ik gaan reizen. Ik dacht reizen, ja is ook... niet nutteloos maar snap je, een beetje weer zo'n luxe ding. En toen dacht ik nou als ik dit ga doen dan ben ik en op reis en ik help mensen dus daar word je gelukkig van. **Zijn er mensen in jouw omgeving die ook vrijwilligerswerk, wel of niet, in een weeshuis hebben gedaan?** Ja een vriendinnetje heeft dus wel in Ghana vrijwilligerswerk gedaan, maar echt voordat ik haar kende, dus niet dat ik daardoor besmet werd en dat ze alleen maar vertelde hoe leuk het was, nee dat was eigenlijk totaal niet zo. Nee. Wel veel vriendinnen die zijn gaan reizen, maar dat is toch wel echt anders dan vrijwilligerswerk. **Er was niemand in jouw omgeving die net terugkwam van een reis en jou daarover vertelde.** Nee ik word daar niet door beïnvloed. **En die vriendinnen die hebben vrijwilligerswerk ook in een weeshuis in Ghana gedaan?** Ja, maar dan wel in het nog primitievere deel waar zowat bijna geen water was. Net iets minder modern dan waar ik zat, maar wel ook gewoon het meehelpen waar nodig. **En in wat voor gedeelte zat jij? Was het een toeristisch gedeelte?** Ik zat op een uurtje van de hoofdstad, dus wel op zich in een beetje druk plaatsje met veel verkeer en een grote markt en veel mensen. In het noorden van Ghana kan je ook vrijwilligerswerk doen, maar dat ik dus heel primitief en dat vond ik dan ook wel weer te ver gaan, dat ik dacht nou het moet wel nog een beetje normaal zijn. **Ja precies. En kwamen er ook veel toeristen langs in het weeshuis? Om een dagje te kijken bijvoorbeeld? Had je überhaupt het idee dat er toeristen in dat plaatje waren?** Nee ik zag eigenlijk vooral alleen vrijwilligers. Je hoort ook eigenlijk nooit dat iemand op vakantie gaat naar Ghana. Het waren eigenlijk gewoon vrijwilligers. Dat je op de markt loopt en je ziet blanke mensen dan raak je ook wel aan de praat. In het weekend heeft iedereen ook wel dezelfde plekken om soort van weg te gaan uit het weeshuis, dus dan spreek je veel mensen, maar we deden allemaal vrijwilligerswerk. We hebben wel een keer gehad dat er een stel langskwam, maar die bleven dan een paar dagen, omdat ze dan toch een paar dagen vrijwilligerswerk wilden doen. Er was ook een groep Amerikanen die vanuit de kerk in Amerika kwamen. Die hadden dan wel allemaal cadeautjes voor de kinderen meegenomen, van die kerstdokken en snoep. Of dat er ineens een hele grote zak met kleding was. Iemand had dat dan verzameld in de buurt en dat naar het weeshuis gebracht. Ze hielpen elkaar wel heel goed daar, maar het was gelukkig niet echt zo'n toeristische attractie dat er elke dag mensen kwamen kijken van 'oh hoe ziet het er hier uit en hoe zelig is het'. Dat die kinderen zo zelig moeten gaan kijken zodat ze geld krijgen, dat was gelukkig niet zo. **Kinderen hoeven niet ineens andere kleren aan?** Nee gelukkig niet. Dat hoor je natuurlijk wel eens, maar dat zou ik echt vreselijk hebben gevonden. Enige wat ik wel echt heftig vond is dat er een keer een moeder langskwam, een Ghanese tante met een kindje, en dat kindje was echt heel erg gehandicapt, die kon bijna niet lopen en zij kon niet meer voor hem zorgen en zijn moeder was overleden. Toen wilde wel die vrouw van het weeshuis per se dat kind in huis nemen, want dan konden ze ook vrijwilligers aantrekken die gehandicaptenzorg deden. Toen dacht ik wel echt 'er is echt geen plek... dat kind kon alleen een beetje kruipen en overal liggen stenen en van die keien'. Ik dacht ik wil je supergraag helpen, maar dit is geen geschikte plek. Je bent zo belachelijk bezig als je dit kind binnen gaat halen. Uiteindelijk is het ook niet gebeurd, maar ik vond dat heel confronterend, want dan zie je wel dat ze dat kind willen redden, maar er zit ook een gedachte achter van dat ze dan meer vrijwilligers krijgen die in de zorg werken. Dat vind ik wel heftig. **Oké. En wat voor kinderen waren het in het weeshuis? Waren ze gezond of hadden ze mentale of lichamelijke problemen?** Nee voor mijn gevoel waren ze allemaal eigenlijk wel oké. Bijvoorbeeld één meisje was haar vierde verjaardag en toen zei die weeshuismoeder van dat ze haar hadden gevonden met heel haar buik open. Ze was na de geboorte ergens gedumpt, maar dat meisje leek echt super gelukkig en lachte alleen maar. Dat was echt de vrolijkste. Een ander meisje had ze op de markt gevonden. Het zijn wel echt erge verhalen. Er waren ook wel broertjes en zusjes, dat vond ik wel fijn. Dat je weet dat ze niet bij hun ouders zitten, maar ze hebben wel broertjes en zusjes in het weeshuis. Of dat er toch kinderen een weekend weg waren, dat ik dacht van 'oh waar zijn ze?' Je gaat je dan toch wel een beetje zorgen maken, maar dan waren ze een weekendje naar hun tante of zo. Dus ik dacht het hoeft niet allemaal zo te zijn dat het allemaal heel dramatisch is. **En wat was de leeftijd van die kinderen? Zaten er grote verschillen tussen?** Ik denk... de jongste was een dochttertje van

een meisje die daar werkte, dus die telt dan eigenlijk niet echt mee. Zeg maar van vier jaar tot 14. Volgens mij moet je vanuit het weeshuis op je 16^e het weeshuis uit, dus heel veel kinderen weten dus niet hoe oud ze zijn, omdat ze geen papieren hebben of zo. Volgens mij zeiden ze tegen de oudere kinderen ook van 'nee jij bent 13' terwijl de dan dacht nou jij bent volgens mij helemaal geen 13. Op die manier kunnen ze langer in het weeshuis blijven. Dat is best wel raar als je niet weet hoe oud je bent. **En waren die kinderen allemaal wees? Of wist je van sommigen dat die door een ouder gebracht waren?** Dat vond ik dus heel interessant. Ik wilde dat echt heel graag weten, maar het is toch iets waar ze niet over praten. Ook al probeer je daar dan naar te vissen, dan kreeg je antwoorden van ik begrijp niet wat je bedoelt en zo. Dan was er eentje weg en dan zei ik van 'oh waar is diegene dan heen?' En dan was het van diegene is gewoon even weg. En dan dacht ik van zou diegene geadopteerd zijn of wat is er aan de hand. Dat soort dingen kreeg je gewoon nooit te horen. Zelfs bijvoorbeeld met de kippen op het terrein dat ik dan wel eens zei van 'zijn dat deze kippen' als we kip aan het eten waren. Nou daar wilden ze dan helemaal niks over zeggen, omdat ze zich dan schaamden. Ik zou dat echt goed kunnen begrijpen als dat was wat we aan het eten waren, maar dat wilden ze niet vertellen. Ze proberen toch wel een beetje dingen geheim te houden, dat vrijwilligers daar dan niet achter komen, terwijl dat zijn juist de dingen die ik heel interessant zou vinden of er wel eens kinderen geadopteerd worden, maar dat delen ze dus niet met je. En qua gezondheid, superveel kinderen kregen malaria. Dan gingen wij medicijnen halen of met die kinderen naar het ziekenhuis, maar er komt geen eind aan. Ze lopen ook gewoon buiten na zonsondergang en dan zijn er heel veel muggen. Waar wij allemaal pillen voor nemen dat nemen zij niet. Dat vond ik wel heftig om te zien, hoe ziek je daarvan kan worden. **En als die kinderen dan naar het ziekenhuis moesten, werd dat door het weeshuis betaald?** Nee. Dan was het natuurlijk wel van 'kan je ons helpen?' Eén keer ben ik met de taxi met een kind naar het ziekenhuis gegaan. Die was echt zo ziek. Ik dacht alleen maar van dit gaat echt niet goed aflopen. Die taxichauffeur ging zijn toeter gebruiken als een soort sirene en zijn lampen als zwaailichten. Ik zei alleen maar van 'je moet doorrijden' en zo. Toen kwamen we daar aan en dan word je naar de eerste hulp gebracht. Dan zitten de doctoren allemaal van 'hé waar kom jij vandaan en hoe oud ben je?' dat ik dacht 'ben je nou helemaal gek geworden?' Dit kind gaat bijna dood en jij vindt het leuk om hier te gaan flirten? Ik dacht echt doe normaal. Daar werd ik best wel boos over. Uiteindelijk hebben we daar 3,5 uur gewacht voordat hij werd geholpen. Dat ze ook zeiden van 'jij blijft hier slapen?' dat ik nee zei en dat ze zeiden van 'iemand moet voor hem zorgen'. Ik dacht alleen maar van jij bent toch de zuster? Toen zeiden ze van nee dat doen wij niet, er moet iemand blijven slapen die als diegene wilde eten of drinken of naar de wc moest dat diegene dan mee moet. Je wordt gewoon uitgelachen door die Afrikaanse mensen, omdat je ze niet goed begrijpt. Toen zei ik van ik wil wel betalen hiervoor, maar ik ga hier echt niet slapen. Ik werd ook boos en dat snapten ze niet. Ik wilde dat zij zouden helpen. Andere vrijwilligers vinden dat flirten misschien heel interessant en ik dacht alleen van 'ik kom hier niet voor jou, maar voor dit kind'. Dan zeiden ze van jij moet even rustig doen en ik dacht alleen maar van ik moet hier echt weg. Ik was wel heel blij dat voordat ik terugging naar Nederland kwam dat jongetje wel weer tevoorschijn en helemaal fit. Toen dacht ik 'oh gelukkig maar'. **Ja dat is wel een wereld van verschil dan. Ik heb nog vijf beïnvloedingstheorieën, dat is het laatste model. Je zei net al dat er niet echt iets van invloed is geweest, maar ik heb toch vijf theorieën, misschien dat je denkt van nou dat heeft onbewust toch invloed gehad. (Interviewer legt de modellen uit) Zit hier iets bij voor jou, bijvoorbeeld de foto van de BN'er?** Nou ik denk wel dat dat... je ziet natuurlijk best wel veel bij de postcode loterij, bij Johnny de Mol of Nicolette van Dam of Marco Borsato, daar zie je best wel veel van War Child en allemaal goede doelen voorbij komen. Ik denk dat dat je toch een beetje... als je ziet dat zij die kinderen heel erg kunnen laten lachen, dat je daar wel enigszins door beïnvloed wordt, al maak ik natuurlijk zelf tv-programma's en weet ik ook wel dat het dan heel erg overkomt... Dat is niet bij deze mensen hoor, maar bijvoorbeeld bij een programma dat er staat 'deze BN'er heeft echt de hele dag bij ons geholpen' en dan dacht ik ja, onzin. We waren daar maar een paar uur en die BN'er heeft een uurtje geholpen, maar dat zie je niet op tv. Tuurlijk maakt dat verhaal niet uit, want het gaat erom dat mensen ook gaan denken 'oh ik wil ook helpen', maar toch denk ik dan ja, het is niet helemaal eerlijk. Die BN'er heeft daar helemaal niet de hele dag geholpen en misschien dat het met War Child en met

de Postcode Loterij anders is hoor, dat ze wel oprecht lang daar zijn. Dus daardoor blijf je altijd wel een beetje op je hoede, maar het werkt natuurlijk wel, want het gaat er wel om dat je nog steeds die kindjes daar ziet en je ziet dat ze het slecht hebben, maar dat je ze wel aan het lachen kan maken, of iemand dat nou een minuut heeft gedaan of drie weken. Dan denk je wel van ja ik wil die kinderen ook blij maken, dus ik denk dat dat deels wel beïnvloed. **Als je ook beelden op tv ziet, dan raakt dat je toch en heeft het toch invloed op jou.** Ja je ziet het gewoon. Net als wanneer je op een blog kijkt van iemand die dan in zo'n land is of dan lees je die verhalen en zie je toch die foto's. Bijvoorbeeld eerst foto's van zo'n heel ziek kindje en daarna dat hij weer beter is, omdat de vrijwilliger hem naar het ziekenhuis heeft gebracht. Dan denk je toch van ja, dan heb je echt iets nuttigs gedaan. **Ja, of ambassadeurs bijvoorbeeld. Doutzen Kroes voor Dance for Life.** Ja precies, dat soort dingen. **Oké. Dan heb ik nog een stukje over kritiek. Heb je kritische info gelezen of kritische reacties gekregen over vrijwilligerswerk in weeshuizen? Bijvoorbeeld van 'nou zou je dat nou wel doen met kinderen of zou je daar nou wel heen gaan? Zo ja, waar of van wie? Wat vond je daarvan?** Nou ik denk dat je op zo'n blog wel vooral positieve dingen leest, of tenminste, niet zo snel van het is het vreselijk en ik word slecht behandeld of zo. Ik merkte wel dat bijvoorbeeld mijn opa wel zei van 'hoezo moet je nou weer per sé naar Afrika. Hier in Nederland zijn er toch ook mensen die hulp nodig hebben'. Niet iedereen kon begrijpen dat jij daarvoor dan naar Afrika gaat en waarom je dat dan niet in de buurt wil doen, maar dan denk ik ja... heel veel mensen hebben het hier ook slecht, maar degene die het hier slecht hebben, hebben het alsnog beter dan de mensen in Afrika. Misschien dat je dan toch een beetje egoïstisch bent, dat je denkt ja, om nou onbetaald verlos op te nemen om in Nederland mensen te gaan helpen... dat je dan toch denkt van nee ik ga naar Afrika en het daar doen. **Kreeg je veel van zulke reacties of was het over het algemeen allemaal positief?** Nee eigenlijk was iedereen juist heel positief en dachten ze allemaal van ik wil je helpen. Vandaar dat ik al die prijzen kreeg voor die bingo en dat collega's dus ook zeiden van breng me elke maandag koffie en zeg erbij 'goeiemorgen, het is weer een nieuwe week' en dan kreeg ik daar belachelijk veel geld voor, gewoon omdat ze er iets voor terug kregen. Ik zei ook van ik wil best iets voor je terug doen. Dat vond ik ook wel leuk. Of dat ik bij iemand ging oppassen voor 30 euro per uur, omdat ze toch wist dat dat geld naar Ghana zou gaan. Ik kon het allemaal wel goed verkopen, waardoor iedereen heel enthousiast was. Elke week maakte ik een soort van weekverslag online waar dan gewoon precies instond wat ik had gedaan en wat ik had gekocht en iedereen volgde dat echt. **Had je zelf een blog?** Ja via zo'n Reis mee-site en daar had ik dus elke keer... ik heb dat ook in dat boek staan, elke week had ik daar hele verhalen van wat we hadden gedaan. Ook verhalen dat ik die vlechtjes van zo'n kind ging wassen en dat er dan een vrouw aankwam die zei 'je mag nooit die haren wassen' en dat je denkt van oh weet ik veel. Dus veel van dat soort dingen waar je dan tegenaan liep en waardoor mensen weer moesten lachen en dachten van die Barbie zit daar in het buitenland. Dus dat was wel gewoon leuk en daar ben ik nu heel blij mee, want nu ik dit allemaal in dit fotoboek heb zitten, heb je gewoon wel echt nog echt je herinneringen, want het komt nu wel weer een beetje terug nu ik het er nu met jou over heb, maar heel veel vergeet je natuurlijk gewoon. En omdat je alleen bent gegaan, heb je ook niet dat je met iemand afspreekt en kan zeggen 'weet je dit nog'. **Spreek je nog met vrijwilligers die op dat moment ook bij jou in het weeshuis zaten?** Nee eigenlijk niet meer. **Waren dat Nederlanders ook?** Ja. Ik had vooral twee Duitse meisjes, drie uit Amerika en twee uit Nederland. Ik denk ook omdat het leeftijdsverschil best wel groot was, dat je dan toch... het blijft een beetje dat jij de verstandige moeder bent van hen dan. **Zo voelde dat een beetje.** Ja wel dat ik dacht van zij willen per sé op stap en drinken en dan dacht ik van ja, het hoeft echt niet van mij. Ga weg bij al die gasten daar, laat ze met rust. Ga niet hier expres in je korte rokje lopen terwijl ik een broek aanhad. Dus nee ik was daar gewoon totaal niet mee bezig dus ik spreek ze ook niet meer. **Oké. Dan heb ik nog een stukje over je mening? Wat vond je van je hele periode in het weeshuis?** Ja vond ik echt superleuk. Ik denk ook wel lang genoeg, acht weken. Je moet best wel lang wennen voordat je er daar een beetje inzit, maar op een gegeven moment is het ook wel gewoon elke dag hetzelfde. Dus ik vond acht weken een goede periode. Ik ben super dankbaar, gewoon heel fijn om te doen. **Dacht je van nou ik wil hier nog wel een tijdje blijven of vond je acht weken genoeg?** Nee ik had eigenlijk het gevoel van dit is precies de goede periode. Natuurlijk als je drie dagen terug bent dat je dan denkt

‘oh ik had nog anderhalve maand willen blijven’. Dan heb je heel erg dat heimwee, maar dat was meer omdat je dan weer even in Nederland bent geweest. Nee ik vond eigenlijk alles gewoon precies goed. Leuk project en leuke mensen. Ik heb alles eruit gehaald wat ik eruit wilde halen of meer misschien zelfs, dus eigenlijk wel fijn. **En de periode dat je weer terug was in Nederland, was er voor jou gevoel veel veranderd? Met jezelf bijvoorbeeld?** Nou wel echt besloten van oké hier word ik echt gelukkig van en ik vond mijn baan al niet heel leuk voordat ik wegging, maar ik had natuurlijk een vast contract waardoor je best wel snel denkt van oh ik heb een vast contract dus ik blijf daar, want het is gewoon veilig. Zeker als heel veel mensen op dat moment geen baan hebben. Maar ik was er wel besmet mee van oké dit is waar ik gelukkig van word, dus toen heb ik ook gewoon besloten, best wel snel erna, van oké, dit is niet het werk wat ik wil, vast contract of niet, ik stop ermee, want ik wil dingen doen waarvan ik dus inderdaad elke dag kan denken van hier doe ik het voor, dit vind ik leuk. Dus sindsdien ben ik wel echt meer zo gaan leven. Het is niet dat ik nu alleen maar leuke dingen doe of zo, maar wel veel meer dat ik denk van ‘word ik nu nog gelukkig van dit project? Nee? Dan ga ik weer doorzoeken’. **Ik snap je wel hoor dat je echt een baan wil waar je zelf ook gelukkig van wordt.** Ja. Als je gewoon merkt dat er dingen zijn waar je gewoon wel echt blij van kan worden, heb je geen zin meer om naar je werk te gaan met tegenzin. Dan denk je waar doe ik dit voor? Dan ga ik wel wat anders zoeken, in plaats van de veilige keuze en daar gewoon te blijven werken. **Wat waren de reacties toen je terug was? Heb je andere mensen aangestoken? Heeft iemand ook vrijwilligerswerk gedaan door jou?** Nee dat eigenlijk niet. Tenminste, ik heb nog wel contact gehad met de familie die vlak na mij... die hadden al wel geboekt, en die gingen naar hetzelfde weeshuis. Toen heb ik allemaal foto’s... want ik had met elk kindje een foto gemaakt. Toen heb ik dat afgedrukt en daar achterop geschreven van ‘wat was het leuk, ik mis je’ of zo. Dat heeft die familie nog wel allemaal gebracht naar die kinderen, maar verder ook niet echt meer... het is misschien ook juist weer de leeftijd, dat bijna niemand die 25 is nog denkt van ik ga nu vrijwilligerswerk doen. Ik zit niet echt in de leeftijdscategorie dat je mensen daar echt nog naartoe kan slepen of zo. **Oké. Had je toen je terugkwam kritische reacties gelezen of jaren later dat je een nieuwsartikel las waarvan je dacht ‘oh dit wist ik helemaal niet over weeshuizen’? Kwam je achter bepaalde dingen?** Nee eigenlijk helemaal niet. Ik vond het alleen heftig om te lezen dat vlak nadat ik daar weg was, dat er Ebola was in Ghana. Vrijwilligers moesten bijvoorbeeld hun reis afzeggen. Je weet dat je die mensen dan wel in de problemen achter laat. Dus dat vond ik wel heftig. Het zat me natuurlijk ook dwars zat zo’n weeshuis dan wordt gesloten omdat er een stel gaat scheiden. Dat je denkt van serieus? Hoe krijg je het voor elkaar dat je dan al die kinderen uit elkaar gaat halen en dat die man dan overlijdt. Dat je denkt was het maar in de andere volgorde geweest. Heel lullig om te denken hoor, maar als dat eerder was gebeurd dan hoefde die kinderen daar niet weg. Dat staat me dan wel weer echt tegen, van hoe kan zoiets gebeuren, hoe is het mogelijk. **En over commerciële weeshuizen wat echt draait op sponsors en zo, heb je daar ooit iets over gelezen waar je van schrok?** Nee. Ik weet alleen dat bij ons in de buurt daar zat ook het weeshuis van de dochter van Peter R. de Vries. Die is volgens mij echt verhuisd naar Ghana en die is daar een weeshuis gestart. Dan zie je allemaal foto’s hangen van BN’ers die daar langs zijn geweest en dan weet je gewoon... kijk als een BN’er daar langs gaat, die legt gewoon makkelijk 1000 euro neer waar wij 50 euro betalen, dus dan merk je dat dat echt een supergroot weeshuis is en alles is mooi. Dat je dan wel denkt van ja, ik snap heel goed dat mensen daar blijven komen, maar ga dan ook even naar een ander weeshuis of zo. Dan denk ik moet dat dan allemaal naar datzelfde weeshuis omdat het de dochter van Peter R. de Vries is. Dat had ik ook wel met ons eigen weeshuis. Die eigenaresse die had ook een kleiner weeshuisje daar verderop, dat was ze net gestart. Toen dacht ik op een gegeven moment ook van ik heb nu nog 500 euro, ik kan dat wel weer in dit weeshuis gaan stoppen, maar ik ga het nu gewoon in het andere weeshuis stoppen. Dat vond iemand dan misschien geen goed idee, dat ze dachten van ‘hoezo ga je dat nou weer daar in stoppen’. Dat ik weer dacht van ja, die hebben helemaal niks dus geef die ook maar een waterpomp. Dus toen ben ik het ook wel gaan verdelen. Het zal nooit helemaal goed zijn, maar dat ene weeshuis ziet er dan zo luxe en mooi uit en die hebben busjes om de kinderen naar school te brengen en zo en dan denk je wel van ‘nu kan het geld ook wel naar een ander weeshuis gaan’. **En gingen ze allemaal naar school? De kinderen van jouw weeshuis?** Ja dat

schooltje zat natuurlijk op het terrein, dus die gingen daar wel naartoe, maar 9 van de 10 keer zie je ze gewoon over het veld rennen en dan denk je 'jij hoort nu in de klas te zitten'. Of er was dan ook een vrijwilliger die mij dan een berichtje stuurde via Facebook van 'hey ik heb vorige maand geld overgemaakt zodat één van die kinderen een jaar lang naar de middelbare school kan, want die zat natuurlijk niet op het terrein, gaat diegene daar heen?' Dat ik dacht nou ik heb diegene nooit naar school zien gaan. Dat is precies waarom ik op een gegeven moment begon te denken, zolang je het geld niet zelf daar naartoe gaat brengen en zelf gaat uitgeven... want ja waarschijnlijk had die weeshuismoeder gedacht van wat ik er belangrijker? Zij naar school of de kinderen eten? Ja dan snap ik dat je voor eten kiest, maar jij hebt specifiek betaald voor school. Dus dat was denk ik ook wel waarom mensen mij snel geld gingen geven, omdat ze gewoon wisten dat ik het geld daar persoonlijk zou uitgeven en met zo'n organisatie weet je toch nooit wat er gebeurt. Het blijft gewoon dat mensen... als ze echt arm zijn, dan snap je bijna dat ze een deel zelf gaan houden, maar dat is niet waar je het voor geeft. Dus dan maak ik toch minder snel geld over daar naartoe. **Nee. Ze zijn wat meer gefocust op geld misschien inderdaad.** Ja precies. **Vond je bepaalde dingen schimmig? Dat je dacht van nee dit klopt echt niet wat hier gebeurt?** Ja ik heb dat wel een paar keer gehad. Ik weet even geen voorbeeld, maar ik weet wel dat ik vaak door ging vragen van 'waarom is dit dan' en zo en dat er dan allemaal een beetje vage verhalen kwamen. Ze wilden het echt niet delen. Misschien dat ze dachten van dat is te erg of zo. Die kinderen wilden gewoon niet vertellen dat die dieren die daar rondliepen, dat we dat ook gingen eten. Dat vond ik ook wel een vaag idee natuurlijk, maar zo werkt het nou eenmaal in Afrika. Of dan vroeg ik wat we aten en dan zeiden ze een naam en dacht ik ja, geen idee wat dit is, dus ik ging Googelen en dan waren het precies dezelfde vogels als die er achterin een hok zaten. Dat ik dacht 'zie je, dat zijn ze'. Dan ging ik dat vragen en dan zeiden ze nee, dat is niet waar hoor. En toch gingen ze vaak even dat hok in. Ik snap het ook wel dat je dat doet, maar ik denk dat er genoeg mensen zijn die dan zeggen dat ze het niet meer willen eten dan. Ze dekken zich gewoon in. Ze willen niet dat zij als slechte mensen gezien worden. **En wat betreft het weeshuis, gaat al het geld ook echt naar het weeshuis en niet naar zakenmensen van het weeshuis bijvoorbeeld?** Nou dat vond ik wel moeilijk. Als je bijvoorbeeld ziet hoe de eigenaresse van zo'n weeshuis woont. Die heeft dan ook een hostel en een mooie auto en een chauffeur die haar rijdt en zo. Dan denk je wel 'oké je hebt het beste met die kinderen voor', maar toch vond ik het dan fijner om aan de weeshuismoeder te vragen wat ze nodig had en dan zei ze dat ze elektriciteit nodig hadden. In de nacht als je naar de wc moet, moet je dus over het terrein naar het huisje van de wc. Nou dat is gewoon eng. Dan ging ik dan aanleggen, beetje buiten die directrice om zeg maar. Je weet maar nooit. Voor hetzelfde geld zegt die directrice van dat kost 1000 euro, en dan was het 700 en heeft ze zelf ook weer wat. Je hebt al snel met prijzen dat je denkt van ik zit voor dingen zoveel te betalen, terwijl Afrikaanse mensen daar sowieso veel minder voor hadden betaald. Dat vond ik wel oplichting, maar je gaat het gewoon begrijpen, als mensen zo arm zijn, dat dit gewoon hun manier is om te kunnen overleven door te denken van 'jij hebt toch meer geld, ik verzin gewoon prijzen'. **Ja ik heb ook gehoord van iemand die in een weeshuis zat en dat zag er allemaal heel armoedig uit, maar het kantoor had dan airconditioning.** Ja dat is zo krom. Dat zou ik ook wel erg vinden om te zien hoor. **Maar dat was bij jou niet het geval?** Nee. Die vrouw... het was niet eens haar kantoor of terrein. Ze kwam gewoon af en toe langs en dan had je een weeshuismoeder met een soort van assistent die voor 70 kinderen zorgden. Die kinderen zorgden ook allemaal voor elkaar. Als er dan een kind in zijn broek had geplast dan ging het zusje uit de klas mee en die ging dat kind verschoneren. Ze waren er voor elkaar en elkaar helpen. Dat vond ik wel heel mooi, ze luisterde wel echt heel goed naar de weeshuismoeder. Ze dachten echt van dat is nu onze moeder, dus we moeten echt luisteren. Daar kunnen kinderen in Nederland nog wat van leren. Dat merkte ik in Nederland weer heel erg. Dat ik dacht van 'doe eens niet zo brutaal tegen je moeder, daar luisteren ze allemaal en jij loopt je hier als een ettertje te gedragen'. **Ja dan zijn Nederlanders best brutaal.** Ja. Dat verbaasde me wel heel erg, dat weet ik nog wel. **Wil je zelf nog iets kwijt wat we nog niet hebben besproken? Iets wat je nog te binnen schiet?** Nee eigenlijk niet. **Dan ga ik het hier stoppen.**

Bijlage VI: Interview Chiara Poels

Dikgedrukt: interviewer

Datum van afname interview: 17-01-2019

Locatie: Café Weena Rotterdam

Duur van het interview: 59 minuten en 26 seconden

Wat is je naam en je leeftijd? Wat doe je? Ik ben Chiara. Ik ben 24 en ik zit nu in mijn master Grootstedelijke Vraagstukken en Beleid hier in Rotterdam. **En in welk land heb je vrijwilligerswerk gedaan?** In Kenia. **Wanneer ben je daar naartoe gegaan?** In 2012 en in 2013. **Je bent twee keer gegaan? Ja. Oké. Hoe lang ben je daar gebleven?** De eerste keer was ik er drie maanden en de tweede keer was eigenlijk mijn vakantie dus dat was viereneenhalve week, zoiets. **Oké. En heb je die tweede keer ook vrijwilligerswerk gedaan?** Ja, maar ik kwam wel echt gericht die mensen bezoeken. We hebben meer leuke dingen gedaan zeg maar dan dat ik echt kwam van nou ik kom hier een beetje helpen. Het was meer voor de lol eigenlijk. **Waarom wilde je naar Kenia?** Ik had op de middelbare school een presentatie over Kenia gedaan en toen had ik zoiets van 'wow daar wil ik heen'. Dat heb ik toen een keer geroepen en toen zei mijn moeder van nou waarom ga je dat niet gewoon doen? Dus toen zijn we naar de ambassade geweest en informatie opgevraagd en een beetje uitgezocht. Toen heb ik op een gegeven moment een stukje in de krant gezet van Lezers helpen lezers. Ik dacht wie leest er nou nog de krant, maar op een gegeven moment kreeg ik allemaal mailtjes binnen dus ik dacht van dat is snel. En toen bleek dat dat stukje in de krant stond en heel veel mensen wilden helpen met een organisatie of een plan of een tip. Toen heb ik er eentje uitgezocht en toen ben ik gegaan. **Oké. En met wie ben je daar naartoe gegaan? Alleen. Heb je naast vrijwilligerswerk ook nog andere dingen gedaan, zoals een vakantie? Of was het puur drie maanden vrijwilligerswerk?** Er zaten daar nog twee Nederlandse meiden, dat was dan wel heel leuk. Die kende ik dan niet, maar die leer je vanzelf kennen natuurlijk. Doordeweeks deden we altijd echt ons werk. Eén van hen deed een stage, ik deed vrijwilligerswerk en in het weekend gingen we dan altijd naar het strand. Je had ook een discotheek daar dus ook wel dat soort dingen. **Een beetje afwisseling. Ja. Waarom wilde je vrijwilligerswerk doen?** Ik denk niet dat ik daar echt een beeld bij had van ik wil iets goeds doen voor de wereld of zo. Meer van omdat mij dat eigenlijk de leukste manier leek om een land te leren kennen en niet echt als toerist daar te komen en met je camera alles opnemen, maar echt een beetje in de cultuur komen, zoiets. **Hoe oud was je toen je vrijwilligerswerk ging doen?** Ik was 18. **En was je net klaar met school dat je dacht van ik weet niet wat ik verder wil gaan doen? Dat het een soort gap year was?** Ja. Ik was net klaar met VWO, afgestudeerd. Ik had inderdaad nog niet echt een idee wat ik met mijn toekomst wilde gaan doen en het is echt zo'n mooi moment van je zit nog niet vast aan werk of een relatie. Ik had echt zoiets van 'ik moet er even uit'. Toen ben ik maar gewoon gegaan. **Had je een reden dat je in een weeshuis wilde werken?** Ja het leek mij eigenlijk het makkelijkste om met kinderen te werken, omdat de taal daar niet zo'n rol speelt. Kinderen zijn toegankelijk en ik was ook best wel jong, dan ga ik niet gelijk zonder studie... kijk als je verpleegkundige bent of zo, dan kan je daar echt iets toevoegen op dat gebied, maar dat had ik niet, dus kinderen leek mij dan het leukste. **Waren er nog bepaalde eisen? Moest je een diploma hebben om met kinderen te mogen werken? Moest je ervaring of vaardigheden hebben?** Nee. Ik weet ook niet eens of er echt een leeftijd aan zat. Ik was dan 18, maar ik weet ook niet of je onder de 18 mocht. Geen idee eigenlijk. Ze zijn daar ook niet echt van de regels. Je komt, je helpt en het is allemaal goed. **Voordat je ging, kreeg je nog informatie over dingen die je wel en niet moest doen? Een soort informatiedag?** Ja het was best een kleine organisatie, dus ik ben naar een voorlichtingsdag geweest. Het was toen supermooi weer dus er waren niet zoveel mensen. De vrouw die dat gaf die komt daar ook regelmatig voor langere tijd. Die kent ook alle projecten waar ze mee werken. Zij gaf wel tips van dit kan je het beste wel doen en pas hier een beetje mee op. Eigenlijk een beetje algemene kennis, niet zomaar met vreemde mensen meegaan. Dat soort dingen. Het was toen op dat moment wel een onrustig omdat er verkiezingen waren in Kenia. Dat blijft altijd een beetje roerig daar. Dus ook vooral de grote massale plekken een beetje vermijden. Ik zat in een

dorp, dus ik heb daar niks van gemerkt ook. **Zat je in een toeristisch gebied of zat je een beetje afgelegen?** Nee het was wel behoorlijk toeristisch. Ik dacht zelf de kust leek mij leuk, omdat je dan ook buiten vrijwilligerswerk het strand had en zo, maar toen ik daar kwam dacht ik wel van 'wow er zitten hier echt superveel Italianen'. Waarom Italianen weet ik niet, maar die komen daar allemaal heen en die gaan daar eigenlijk wonen. Heel veel zoeken ook een man of een vrouw daar. Dus ja dat vond ik wel moeilijk om te zien, ook die gigantische resorts en zo, tegenover een hoopje hutjes om het zo maar even te zeggen. Best wel tegenstrijdig is dat. Dat had ik niet zo verwacht. **En de taal? Kon je goed overweg in het Engels daar?** Ja. Bijna iedereen kan wel Engels. De officiële voertaal is ook Engels, omdat er zo veel verschillende stamtalen zijn moet iedereen ook Engels leren. **Had je al eens eerder vrijwilligerswerk gedaan in het buitenland of in Nederland?** Nee. Het was ook mijn eerste echte reis. Ik ben met mijn ouders wel eens naar de bergen geweest, maar dit is toch wel wat anders. **Voor het eerst in je eentje ook geweest?** Ja. **Oké. Had je van tevoren ervaring in het werken met kinderen? Had je opgepast misschien vroeger?** Ja wel eens opgepast, maar inderdaad niet echt ervaring. Dat niet. **Dan heb ik een stukje over intrinsieke en extrinsieke motivatie. Deed je vrijwilligerswerk meer omdat je dat zelf wilde of wilde iemand anders dat jij vrijwilligerswerk ging doen?** Nou ik had wel zoiets van als ik daarheen wil, wil ik daar niet voor mezelf alleen komen voor een nieuwe ervaring. Ik wilde dan wel iets kunnen toevoegen, maar wat ik dan uiteindelijk ging doen dat heb ik een beetje af laten hangen van wat er nodig was of dachten dat ik kon doen, dus een beetje een combinatie. **Het kwam wel vanuit jezelf dat je ging? Ja. Welke reden vanuit jezelf had jij om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen? Puur vanuit jezelf. Wilde je trots op jezelf kunnen zijn bijvoorbeeld?** Ja misschien meer een beetje relativeren van heb je hier en wat hebben ze daar niet. Misschien een beetje met beide benen op de grond komen van we hebben hier zoveel. Meer zoiets. Niet per se dat ik mezelf er beter door wilde voelen. Dat doe je uiteindelijk wel een beetje, maar meer inderdaad om het verschil te zien. Je ziet inderdaad allemaal wel die filmpjes op televisie van hoe moeilijk ze het allemaal hebben, maar om het dan een keer zelf te kunnen zien van wat is er nog meer in de wereld dan het mooie westen. **Oké. Was er nog een reden van buitenaf, zoals een beloning, die je had om vrijwilligerswerk te gaan doen? Of speelde dat geen rol?** Nou op dat moment niet, maar achteraf liep ik dan tegen een man aan op de jaarbeurs, daar stond ik met die organisatie toen ik terug was, en hij kende mijn naam van horen zeggen en hij zei van jij bent zo goed bezig voor deze organisatie, ook nu je weer terug bent, dat ik eigenlijk echt in het profiel viel van een bepaald soort supporter. Dat is dan eigenlijk een heel traject dat je voorafgaand een soort cursus doet en je doet je project daar en als je terugkomt zet je je ook nog zoveel weken in voor je organisatie en daar kreeg je dan ook best wel flink wat geld voor. Dat wist ik op dat moment niet, dus ik heb het daar ook niet voor gedaan, maar achteraf heb ik dat dus nog wel gekregen en mij nog wat extra ingezet hier in Nederland. Dus ja beetje via een achterdeurtje. **Er kwam nog wat uitrollen.** Ja. Dus dat was wel heel leuk. **Ik weet niet of je bekend bent met de theorie van Maslow met de behoeftes.** Ja wel eens gehad, maar dat is wel even geleden. **Oké nou dan ga ik hem even uitleggen. (Interviewer legt theorie van Maslow uit). Jouw behoefte om vrijwilligerswerk te gaan doen, was dat meer sociale behoeften, erkenningsbehoeften of de behoefte om jezelf te ontplooiën en ontwikkelen.** Dat laatste. **Dat je jezelf wilde ontwikkelen?** Ja. Ik voelde me echt een beetje... ja dan heb je een diploma, na zes jaar ben je klaar, en nu? Je hebt eigenlijk nog helemaal geen kennis van de wereld. Ik wilde eerst wat zien voordat ik wat ga doen. **Dan heb ik drie soorten vrijwilligers. (Interviewer legt de drie verschillende types uit). In welke categorie zou jij jezelf plaatsen?** Op de tijd alleen al de tweede, maar ook het zelfontplooiingsstukje erbij. Ik weet niet wat er nog meer bij stond? **Onbaatzuchtige motieven, dus dat je het voor een ander doet.** Ja de tweede dan. **Helemaal goed. Dan heb ik zeven verschillende redenen waarom je vrijwilligerswerk zou kunnen doen. (Interviewer legt het model van Clary uit). Is of zijn er een aantal waarvan je denkt dat dat een reden is geweest om vrijwilligerswerk te gaan doen?** De eerste wel. Inderdaad iets nuttigs doen, iets toevoegen. Leermotieven ook wel. Niet zozeer in de zin dat je echt theoretische kennis leert, maar wel de wereld een beetje leert kennen. En ook wat gebeurd er als je ergens staat en je hebt niemand die je even kan helpen, dan moet je het toch zelf oplossen. Dus meer op die manier leren. **Wilde je ook een stuk zelfstandiger worden bijvoorbeeld?** Dat was niet per se mijn motief, dat was ik al wel

redelijk. Maar ik had ook een beetje zo'n... ja misschien is dat niet per se beschermingsmotieven als in het vluchten, maar ik had wel even zoiets van dat ik mijn ouders gewoon even zat was en ik had echt het idee van als ik hier wegga heb ik niet per se iemand die ik echt achterlaat of zo. Natuurlijk doe je dat wel, maar in het begin dacht ik echt van even los van iedereen en als ik terugkom dan zie ik wel weer hoe het er hier aan toegaat. Dus gewoon inderdaad even weg uit Nederland, even weg van alles en daarna zien we wel weer verder. **Oké. Dan heb ik nog een korte theorie over behoeftes. Het zijn er drie. (Interviewer legt zelfdeterminatietheorie uit). Is er eentje van toepassing op jou? Op je keuze om vrijwilligerswerk te gaan doen? Of helemaal niet, dat kan ook.** Ja misschien wel juist het tegenovergestelde hiervan. Dat het de drie dingen zijn die je in Nederland wel hebt en toen ik daar kwam had ik echt zoiets van 'wow', dan voel je je ineens weer een klein kindje. Wat moet ik hier doen? Dus nee ik heb niet per se één van de drie die ik herken. Uiteindelijk heb je wel vertrouwen in anderen gekregen en in de omgeving, maar in eerste instantie kom je daar echt en denk je 'help, kan ik nog terug?' En dat moet je dan even de tijd geven en op den duur had ik wel zoiets van dit voelt net als thuis. Maar nee niet één van deze drie waarvan ik zeg ja. **Hoe lang duurde dat ongeveer? Dat je een beetje vertrouwd raakte met het land?** Twee of drie weken toch wel. Er kwam toen een bus uit Nairobi aan met allemaal spullen en de vrouwen die daar dan als een soort nanny zijn, die gingen in de avond met zijn alle bidden. Ze hebben echt een uur lang in een kring gestaan en gedanst en toen stond ik daar zo tussen als één van hen. Dat was echt een beetje het keerpunt dat ik dacht 'ik hoor ergens bij, ik heb ook iets gedaan'. Dus dat was inderdaad echt zo'n keerpuntje en daarna had ik ook echt weer zin om er naartoe te gaan en niet dat je denkt 'weer een dag, wat gaan we nou weer doen vandaag'. Daarna werd het ook alleen maar leuker en toen ik naar huis ging, dacht ik echt 'nee ik wil nog niet naar huis'. **Had je heimwee om terug te gaan?** Ja heel erg. Ik kwam ook van 35 graden daar naar -10 hier met sneeuw en alles en mijn hoofd zat nog in de lucht. **Welke maanden ging je?** September, oktober en november. December en januari zijn de warmste dagen daar, dus de hele warme maanden heb ik niet meegemaakt, maar het ging wel al richting de 35, 40 graden. **Ja dat is wel pittig dan. Ja. Ik heb een stukje over je oriëntatiegedrag. Op welke manier heb jij georiënteerd op het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis? Hoe heb jij je informatie bij elkaar gezocht?** Ik ben naar de ambassade geweest. Ik was met mijn moeder naar Den Haag en toen zei ze 'nu we hier toch zijn kunnen we net zo goed even langs de ambassade gaan'. Die vonden dat eigenlijk wel heel grappig dat ik daar kwam. Dat maken ze nooit mee. Dus we hadden even een babbeltje gemaakt. Niet per se over weeshuizen, maar wat technische informatie dat je beter een toeristenvisum kan nemen dan een vrijwilligersvisum qua prijs. Toen heb ik dat stukje in de krant gezet voor organisaties, omdat ik allemaal organisaties tegenkwam die echt twee tot drieduizend euro waren voor alleen al om daar te zijn en hun begeleiding. Toen dacht ik dan ga ik alsnog via een organisatie die me echt stuurt, dat wil ik juist niet. **Je wilde niet met een organisatie reizen?** Nee. Wel dat je een back-up hebt dat als er iets is, dat je iemand kan bellen die daar is van 'dit is er aan de hand, wat moet ik doen', maar niet iemand die echt mijn hand vasthoudt en overall meeneemt van hier moet je dit doen en hier moet je dat doen. Dat wilde ik echt zelf ontdekken. Dus ja ik heb dat stukje in de krant gezet en ik had eigenlijk niet verwacht dat ik een reactie zou krijgen, maar ik kreeg ontzettend veel e-mails. Toen kwam er eentje echt drie keer terug. De vader van die vrouw die had mij gemaïld en die had haar dus getipt. Die vrouw zelf had mij gemaïld en nog iemand anders had mij ook een tip gegeven. Dus ik dacht nou dat moet wel goed zitten. **Het waren geen organisaties die jou benaderden?** Nou dit was dan wel een organisatie, maar echt kleinschalig. Er waren vooral mensen die een tip gaven van je kan daar eens kijken of ik ken die en die is daar geweest, daar kan je naartoe voor informatie. Een aantal kwamen ook met de meest standaard organisaties die ik al had gezien. Maar ja het klonk eigenlijk wel heel leuk. Je bent geen nummer zeg maar. Meer van 'wat vind je leuk om te doen? Wat kunnen we daarbij vinden?' Toen kreeg je een beetje kennis over het land of het gebied waar je dan heen ging en toen je daar aankwam kreeg je ook een beetje introductie met de taal en werd je een beetje rondgeleid van hier kan je dit doen en zo. Daarna was het zo van 'morgen staat er een tuktuk klaar en die komt je ophalen en veel plezier'. Dat was het. Daarna was het gewoon aan jou. In eerste instantie was het heel eng, maar daardoor leer je wel het meest door het gewoon te doen. Dat vond ik juist ook het leukst dat je niet in een

groep met allemaal andere Nederlanders daar komt van 'nou wij gaan eens even de wereld redden'. Dat hele beeld vind ik ook niet leuk van organisaties als het om geld draait en imago en zo. **Ja die organisaties vragen inderdaad best wel veel geld. Heb jij nog gegoogeld of was het vrij snel duidelijk wat je ging doen, met welke organisatie? Heb je nog vergeleken met andere organisaties bijvoorbeeld?** Ik heb nog wel gekeken. Als je googelt kom je al gauw inderdaad uit op dat soort standaarddingen die echt een paar duizend euro vragen voor alleen de reis en dan heb je nog helemaal niks. Dat vond ik gewoon zonde van mijn geld, want dan steek ik dat geld liever in iets wat ik daar doe en eventueel een safari of iets. Dat heb ik uiteindelijk dan niet gedaan, maar de tweede keer dan wel. Ja dat vond ik gewoon zonde van mijn geld, dus daar heb ik het wel mee vergeleken en dat vroegen zij juist niet. Vliegtickets moest je eigenlijk gewoon zelf regelen en dat kon je natuurlijk zo duur of zo luxe maken als je zelf wilt. Wanneer je komt en gaat dat is aan jou. Je betaalt gewoon wel een startbedrag. Dat hoefde ik dan niet te betalen, omdat ik rechtstreeks op die locatie vloog, maar wel een klein bedrag voor de cursus en de informatie eromheen en de taxi. Ze kwamen je inderdaad wel ophalen dus dat was wel fijn, maar dat was het eigenlijk. Ze hadden dan wel een hostel waar ze dan mee samenwerkten en daar kon je dan met korting wonen, wel leuk eigenlijk. **Dat vond ik eigenlijk wel leuk, dat ik dacht 'dit is niet geld afpakken van we willen zoveel mogelijk geld eruit halen'. En waar sliep je? Was het een gastgezin of was het een hostel?** Ja het was een guesthouse heette het dan, maar het was eigenlijk een beetje een hostel idee. We hadden dan met zijn vieren geloof ik een verdieping met allemaal een eigen slaapkamer en badkamer en dan een gedeelde keuken en een soort balkon waar je dan kon eten en alles. Ja niet superluxe, totaal niet. Het was ook heel vaak dat het water gewoon op was of het was koud of er was geen elektriciteit. Dat hoort erbij, anders moet je niet naar Afrika gaan als je voor luxe gaat hoor vind ik, dan ga je maar naar Spanje of zo. **Dat is waar. Waren er veel mensen in dat guesthouse? Waren dat ook de mensen waarmee je in het weeshuis werkte of hadden die een ander project?** Nee. Iedereen deed eigenlijk wel wat anders. Je had ook wel echt toeristen die daar dan kwamen. Hoe die daar dan terecht kwamen weet ik ook niet precies. Eén meisje kwam uit Amerika. Die kwam daar vrijwilligerswerk doen. **Met hoeveel mensen zit je in het weeshuis? Toen jij daar zat.** Ik ging zelf alleen. Er liepen wel eens wat andere mensen rond, maar geen echte vaste vrijwilligers. **Jij was de enige vaste vrijwilliger daar?** Ja. Wel mensen die daar op bezoek kwamen of die daar een weekje zijn geweest, maar niet echt voor langere tijd. **Oké. Wat was jouw taak in het weeshuis? Was het meer oppassen of was het les geven aan die kinderen?** Nou ik ben naar twee weeshuizen geweest. De eerste was echt gigantisch en daar ben ik echt bij de baby's en de kleintjes geweest. Meer een beetje de huishoudelijke taken van de 'aunties' noemen ze dat, overnemen. De kleertjes wassen, de baby's naar bed brengen, helpen met eten. Dat was eigenlijk wel heel leuk, omdat die baby's nog niet zoveel kunnen, maar dan krijg je juist een leuke band met die aunties. Die waren ook blij dat ze af en toe even konden zitten, want die zijn ook al sinds half 5 op of zo. Dus dat was wel leuk en bij het andere weeshuis, dat was echt heel klein. Daar zaten ook iets van 25 kinderen of zo. Dat was echt een familie eigenlijk en daar kwam ik ook meer om iets met de kinderen te doen. Ik was toen 18 en je had ook een groep tieners van 14, 15, 16, dus die dachten allemaal van 'eindelijk iemand die ons begrijpt' en niet iemand van 30 die daar komt van we gaan nu dit doen. Ze kwamen ook allemaal met van die pubervragen. Dat is daar niet anders dan hier. Ja dus daar echt dat soort dingen gedaan en ook wel dingen... ik had dan mijn laptop mee met films en dan ging ik dat met hen kijken en monopoly met hen spelen. Dat vonden ze helemaal fantastisch en dat soort dingen. Alsnog ook wel meehelpen met koken en schoonmaken en zo. Van alles. **Wat voor leeftijden hadden die kinderen? Wat was de leeftijds categorie?** De jongste was drie geloof ik en de oudste was 16. Verder van alles ertussen. **En waren ze allemaal gezond in die zin of hadden ze mentale of lichamelijke problemen?** Dat kleine weeshuis had wat meer geld. Dat was wel duidelijk te zien. Daar werd ook meer aandacht aan besteed. Logisch ook als het kleiner is. Die zaten qua niveau best wel hoog. In dat andere weeshuis zaten 180 kinderen geloof ik en daar liepen ook kinderen rond met een waterhoofd en die hadden wel behoorlijk wat schade om het zo maar te zeggen. Dan waren de ouders bijvoorbeeld vermoord met een riek omdat er werd gedacht dat ze de koe hadden gestolen van de burens, dus in één keer 11 kinderen in dat weeshuis. Dat is voor die kinderen ook wel een klap. Ze waren ook niet zo heel slim

daar. Dat merkte je al aan de kleintjes zeg maar. Die echt met spullen aan het spelen waren en dat ik dacht van je ziet gewoon dat ze niet begrijpen wat ze ermee moeten doen. Dus dat is dus eigenlijk wel heel sneu, maar het is wel bijzonder om dat verschil zo te zien. **Wist je hoe je daarmee om moest gaan? Met kinderen die bijvoorbeeld een lichamelijke aandoening hadden of hoefde je daar niet per se voor te zorgen?** Nee. In het groepje waar ik vooral zat die hadden lichamelijk niets, maar je had echt de ziekenboeg, daarvan zeiden ze van als je daar niet heen wilt dan hoef je daar ook niet heen. Sommigen hadden inderdaad dan best heftige operaties gehad en dat was wel heftig om te zien. Daar durfde ik me dan ook niet echt mee te bemoeien, omdat het er zo kwetsbaar uitzag. **Zij zullen het wel weten.** Ja precies. **Oké. Wat voor soorten media of platformen heb je gebruikt om informatie op te zoeken? Heb je nog gebruik gemaakt van reisblogs of YouTube-filmpjes bijvoorbeeld? Of was het alleen Google?** Ik heb wel YouTube-filmpjes bekeken van die verschillende organisaties wat ze dan hadden gepost en daar kan je eigenlijk al veel uit opmaken vind ik. De één is heel erg gemaakt en de ander is juist heel echt. Ja Facebook was ik eigenlijk nog niet zo mee bezig toen, dat heb ik niet echt gebruikt. Vooral Google inderdaad. **Zat je nog in een reisgroep?** Nee. Als ik het nu zou doen zou ik het ook heel anders aanpakken in de zin van het zoeken ernaar, omdat je nu veel meer in de social media zit, maar toen was dat nog niet echt. **Heb je lang getwijfeld of je vrijwilligerswerk in een weeshuis wilde doen?** Nee ik heb eigenlijk niet echt getwijfeld. Het was meer toen ik eenmaal besloot ik wil gaan, deze organisatie wordt het. Ze hadden een aantal verschillende projecten en al gauw komt het dan in je op om voor kinderen in een weeshuis te gaan. Het was dan meer afhankelijk van de locatie waar ik in Kenia wilde gaan zitten, wat ze daarbij hadden en ik dacht... de kust vond ik zelf leuk omdat je dan inderdaad het strand dichtbij hebt als ontspanning en voor een soort vakantie ernaast. **De plek heb je wel zelf uitgekozen?** Ja. Dat kon wel ja. Je had ook een Masai project, die mensen in die rode kleden en zo. Leek mij ook ontzettend gaaf, maar ik dacht dat ga ik niet in mijn eentje doen, de eerste keer Kenia in de middle of nowhere, bloed drinken, dat was wel heel intens gelijk. Dus toen dacht ik nee dit is voor een eerste reis wel goed. **Weet je nog hoeveel tijd ertussen zat tussen het begin van je oriëntatie en het moment dat je echt een keuze had gemaakt, de knoop had doorgehakt en geboekt?** Ik weet toevallig met mijn moeders verjaardag stond er een artikel in de krant, dat is zeven april. Toen ben ik geloof ik in mei naar een voorlichtingsdag geweest van de organisatie en uiteindelijk heb ik best wel heel laat pas een vliegticket geboekt, want ik ging drie september en ik denk dat ik de week daarvoor pas een vliegticket heb geboekt, omdat de communicatie met de organisatie best wel stroef verliep op een gegeven moment. Jane zat in Nederland en met haar ging de communicatie prima en die had dan contact met de vrouw in Kenia zelf, maar zij reageerde alleen op maandagochtend. Dus ja dan duurt het natuurlijk best wel lang. Toen wilde ik een bevestiging van 'kan ik dit nu boeken, is het geregeld? Dus dat duurde dan weer even, maar uiteindelijk had ik echt een supergoedkoop vliegticket, een rechtstreekse vlucht. Maar goed dat was wel even dat je dan de spanning krijgt van oh nu gaan we en als de communicatie dan niet goed verloopt denk je van 'oh shit, moet ik nu wel gaan?', maar uiteindelijk, ik had mijn keuze wel gemaakt, maar het echte boeken daarbij moest ik even afwachten op een reactie. **En het moment dat je je keuze had gemaakt, was dat in april?** Ja toen stond mijn berichtje in de krant en in mei ben ik toen naar de voorlichting geweest, maar dat was ook de enige voorlichting van de organisatie waar ik heen ging en toen had ik mijn keuze ook wel al gemaakt. **Er zat niet heel veel tijd tussen?** Nee. Ik was natuurlijk in mei of juni klaar met school. Toen ben ik het toch wel gaan regelen. **Deze hebben we eigenlijk al gehad, ben je op eigen houtje vertrokken of heb je via een vrijwilligerswerkorganisatie gereisd? Het was dus wel een organisatie. Weet je nog hoe die organisatie heet?** Kenya Experience. Ze werkten dan samen met Wanawa en dat was ook weer een stichting. Ik weet ook niet of het nu nog bestaat eigenlijk hoor, want de vrouw van Kenya Experience die zit nu in India. Die is weer daar heel erg mee bezig en ik heb er eigenlijk niet meer naar gekeken of het nog bestaat of hoe het nu verder gaat. **Oké. En je had een contactpersoon in Nederland en in Kenia zelf?** Ja klopt. **Wat sprak je het meeste aan aan de organisatie? Was dat het niet-commerciële, dat het kleinschalig was of had je nog andere redenen waardoor het jou aansprak? Waardoor je je keuze hebt gemaakt?** Ja het niet-commerciële. Ze vroegen geen geld voor de reis zelf eigenlijk. Het was gewoon, jij plant je reis en het enige stukje wat je dan eigenlijk betaald

is hun assistentie daarin en dat was ook een beetje wat ik wilde, want anders ga ik wel met een busreis als ik een georganiseerde reis wilde. Dat vond ik niet leuk, dus daarom sprak het mij aan. **Je wist wat er met je geld gebeurde?** Ja. Ik wist echt van je betaalt voor de taxi en voor de introductie cursus om het zo maar even te zeggen. Dat werd dan gedaan door een Keniaanse vrouw met wie zij dan daar mee samenwerkten. Dus ja dan komt het geld ook weer op de goeie plek terecht zeg maar. Je ziet waar het naartoe gaat en niet dat je een enorm bedrag betaalt. **Dat het niet in de organisatie in Nederland blijft.** Ja precies. **Oké. Op welke manier communiceerden de organisatie met jou? Was dat meer via de mail? Of telefonisch? Of hadden ze nog andere manieren?** In Nederland ging het via de mail en toen ik daar was hebben ze het eigenlijk een beetje aan mij overgelaten van als je ons nodig hebt kan je altijd bellen. De eerste keer dat ik daar aankwam werd ik opgehaald door die Keniaanse vrouw en zij gaf mij een rondleiding en introduceerde mij overal en gaf ook alle informatie en zo. En de Nederlandse vrouw die daar dus woonde heb ik toen ook een keer gezien, maar die was net zelf op reis binnen Kenia naar een andere organisatie, dus die zag ik een paar dagen later en daarna heb ik haar eigenlijk alleen nog aan het einde gezien, omdat het zo vanzelf allemaal ging. **Geen grote problemen gehad?** Nee. Het scheelde ook wel dat er inderdaad nog een ander Nederlands meisje was en later nog één, dus als er een probleem is ben je in ieder geval samen en je kan overleggen wat de ander zou doen. **Was er nog iets in hun manier van communiceren wat jou aansprak? Was dat taalgebruik of iets in die richting? Was alles duidelijk?** Ja het eerste contact ging dan via Jane in Nederland en zij is gewoon zelf een heel enthousiaste vrouw. Ze weet waar ze het over heeft. Ze heeft ervaring met Kenia en in het werken met de organisatie. Ze weet wat er op de markt is, dus dat vond ik inderdaad wel heel fijn. Op de informatiedag zelf was er ook nog een ander meisje die daar via Kenya Experience ook was geweest, dus het is ook wel fijn om haar ervaringen te horen dan. **Ze wisten allemaal waar ze over praatten.** Ja. **Zou je nog een keer vrijwilligerswerk in een weeshuis willen doen?** Ik heb eigenlijk sindsdien niet echt meer de drive gehad om op reis te gaan, maar dat heeft niks te maken met dat ik het niet leuk vond, maar ik had niet meer de behoefte om echt ver weg te gaan. In ieder geval niet meer alleen. Nu zou ik het wel met iemand willen delen, samen op onderzoek uitgaan. Toen was het echt zo'n moment van nu ga ik alleen en dan zou ik wel echt wat gericht iets willen doen omdat ik nu ook ouder ben en je weet meer. Dan zou ik echt een eigen project of iets willen doen of mee willen helpen aan een doel. **En de tweede keer dan je naar Kenia ging, hoe lang was dat daarna? Hoe lang zat er tussen ongeveer?** Ik was in november teruggekomen en ben de zomer erna weer geweest. Ik had toch de rest van het jaar vrij, dus ik heb gewerkt en toen had ik de tijd dus ging ik nog een keer terug. Maar daarna zijn er heel veel dingen veranderd, omdat de overheid heeft ingevoerd dat alle kinderen boven de 14 uit het weeshuis moeten. Die moeten naar familieleden of kennissen, dus alle mensen waar ik voor ben teruggegaan die zijn allemaal hun eigen kant op gegaan, dus ik heb ook nooit meer die reden gehad om terug te gaan, want alles is nu zo anders. Dan kom je alleen maar teleurstelling tegen. **En de reden dat je terugging? Was dat puur om iedereen weer te zien? Ja. Hoe lang was je toen gebleven?** Vier weken. **En was je toen in je eentje gegaan?** Ja. Dat was best wel eng eigenlijk, omdat ik echt het idee had dat ze mij niet meer zouden kennen, maar zelfs de vrouw van de supermarkt herkende mij nog. Dat was wel heel verassend eigenlijk. **Dat was echt op eigen houtje, niet met een organisatie?** Nee dat was gewoon alleen. Wel dezelfde hostels. Daar had ik zelf contact mee opgenomen van 'hoe kan ik weer bij jullie komen slapen' en uiteindelijk heb ik dat hostel afgezegd en ben ik alleen in het kleine weeshuis geweest. **Oké. Herkende de kinderen je nog?** Ja dat was echt bizar. Ze hadden niet verteld dat ik kwam en ze hadden op dat moment geen school, omdat er stakingen waren, dus alle kinderen waren thuis. Ik stond voor die poort en ze zagen witte voeten en ze dachten oh Kuki is gister al geweest, wie komt er nu? Dus zij met zijn alle die deur opendoen en stond ik voor de deur. Alle kinderen gillen en dat was wel bijzonder. Ik heb echt nachtmerries gehad dat ik dan naar naartoe ging en niemand mij meer herkende, maar nee het was echt het tegenovergestelde. **Hadden ze je ook gemist?** Ja en de tweede keer dat ik weg ging was nog veel moeilijker. **Snaptten ze dat je wegging en niet meer terug zou komen?** Ja op dat moment denk je dat je nog wel een keer terugkomt, maar ze begrepen wel dat ik nog moest studeren. Toen ging ik inderdaad naar de universiteit, dus toen kon ik ook wel uitleggen dat ik terug naar Nederland moest

en moest studeren en daarna denk je dan dat je weer terugkomt op dat moment, maar uiteindelijk ben ik niet meer teruggedaan. **Ik heb een interview gehad met iemand die zei dat ze niet zo goed kon communiceren met die kinderen, dus ze kon niet uitleggen dat ze weg zou gaan en die kinderen snapt niet waar ze bleef en die dachten dat ze er morgen weer was. Dat had jij niet?** Nee. Ze konden echt wel goed Engels allemaal. Ze sturen ook nog steeds wel eens berichtjes en vragen wanneer ik kom, dat vind ik nu dan wel moeilijk om op te reageren, want dan denk ik ook het is inmiddels meer dan vijf jaar geleden, ik kom niet meer. Dus dat ik misschien ook wel wat mij tegenhoudt om nog een keer te gaan, omdat je echt iets achterlaat. **Waren ze echt heel erg aan je gehecht? Waren ze in het begin afstandelijk?** Ja het ligt aan de persoon. Je had twee broers en die waren van zichzelf al heel blij en altijd aanwezig, dus die kwamen gelijk met vragen en de rest was een beetje terughoudend, maar ze zijn allemaal eigenlijk wel gek op aandacht. Vooral de jongeren waren een beetje meer de kat uit de boom aan het kijken van 'daar heb je er weer één'. Dat duurde wel even, maar aan het einde toen ik wegging hadden ze met zijn allen een tekening gemaakt en zelfs de eigenaresse van het weeshuis was daar een beetje van ontdaan, omdat ze zei 'ze hebben nog nooit voor iemand een cadeautje of een tekening gemaakt voor iemand als afscheid'. Ze hadden allemaal schelpen verzameld en die kreeg ik dan mee. Dat was wel heel mooi eigenlijk. Op die manier hadden ze een afscheidscadeautje gemaakt, dus ja dan realiseer je je wel van ik heb wel een indruk achtergelaten en iets kunnen doen. Op dat moment vraag je je af hoe andere vrijwilligers dat doen, ik ben vast één van velen, maar op dat moment realiseer je je dat je toch wel iets hebt kunnen bijdragen. **En had je het idee dat de kinderen ook dachten van 'dit is er weer eentje en die gaat toch wel weer weg, ik hou me een beetje op afstand anders ga ik me misschien teveel aan haar hechten'? Of waren ze daar helemaal niet mee bezig?** Sommigen denk ik wel, maar misschien is dat ook meer het karakter. Ik ben zelf in het begin ook heel terughoudend, van even kijken waar ik ben en wie het zijn. Ik weet niet of ze daar echt over nadenken, want vooral de ouderen wisten dat ik weer wegging, maar die stelden zich wel snel open omdat ze ook merkten dat ik een beetje hun leeftijd was. Ik snapte hen en zij snapt mij en daar kan je dan over praten. Een meisje was bijvoorbeeld helemaal verliefd op een jongen en die vroeg allemaal dingen aan mij, dat soort dingen. Dus dat is wel een heel ander soort band dan met iemand die een heel stuk ouder is en die komt hen Engels leren bijvoorbeeld. Dus in die zin was het denk ik wel een hechtere band dan met een ouder iemand geweest zou zijn. **Voelde je je schuldig toen je daar wegging? Had je het gevoel dat je ze daar achter liet of wist je de eerste keer dat je nog terug zou komen?** Ik had het wel in mijn hoofd, maar je weet niet zo goed hoe dat loopt en hoe het met vliegtickets zit en geld vooral, maar ik had wel zoiets van nu kan ik nog terug, nu wil ik ook terug. Toen ik wegging had ik in mijn hoofd van 'het is maar voor een paar maanden', maar de tweede keer dat ik wegging wist ik niet of ik ze nog een keer zou zien. Dat maakt het wel moeilijker om er weer heen te gaan en het achter te laten. Ik denk er nog wel eens aan terug hoe het nu met ze is en waar ze zijn en zo. Of het allemaal wel goed met ze gaat, dat is wel eng. **Je hebt ze toch een beetje in je hart gesloten?** Ja. Ik heb hen dingen geleerd, maar zij mij ook. Eigenlijk de basis die we in Nederland een beetje kwijt zijn, elkaar groeten, respect hebben en genieten van wat je hebt. Blij zijn met de kleine dingen. Het was dan wel grappig, de eerste dag dat ik weer terug was, toen zij mijn moeder van 'zullen we even naar de Albert Heijn gaan?' Ik liep gewoon de tuin uit en ze vroeg 'ga je niet met je fiets?' Ik heb drie maanden lang alles gelopen en ik vond even lopen eigenlijk wel lekker. Dan denk je ook bewuster na of zo. Dus ik zei van 'oh nee hoor ik ga wel lopen'. Mijn moeder dacht ook van die weet niet meer wat een fiets is. Je gaat wel echt bewuster je dingen doen. Je bent bewuster bezig met de dingen die je aan het doen bent en niet in je hoofd aan het nadenken wat je straks nog allemaal moet gaan doen. **Je was er wel door veranderd in die zin?** Ja. Nu zit ik weer vast in dit systeem, maar op dat moment was ik daar wel meer mee bezig. Ik kon echt genieten van kleine dingen. Dat hebben zij mij wel geleerd. **Oké. En als je nog een keer vrijwilligerswerk zou gaan doen, zou je dit via dezelfde organisatie doen?** Weet ik eigenlijk niet. Vooral omdat zij echt op Kenia gericht zijn en ik zou dan nu naar een ander land gaan. Ik vond de communicatie wel lastig dat dat traag verliep. Ik zou nu denk ik niet helemaal op eigen houtje gaan maar via via. Als je iemand kent die daar is geweest, vragen hoe zij dat heeft gedaan, meer zo. **Oké. Dan heb ik nog een vraag wat jij belangrijk vindt aan een duidelijke boodschap. Ik**

heb hier het 7 C's model: compleet, concreet, charmant, correctheid, duidelijkheid, een boodschap die bedoeld is voor de juiste doelgroep en beknoptheid. En dan nog drie toegevoegd: creativiteit, geloofwaardigheid en consistentie. **Als iemand een boodschap aan jou zou moeten overbrengen of jou zou moeten overtuigen, is er één of meerdere van deze die van invloed zijn bij jou?** Ja geloofwaardigheid vind ik zeker belangrijk. Concreet, ik hou er wel van als er uit de boodschap gelijk naar voren komt wat de bedoeling is. Correctheid, ik hou echt niet van spelfouten. **Is er eentje die je echt helemaal niet belangrijk vindt? Of wat minder belangrijk?** Ik vind compleet niet heel belangrijk, omdat het anders juist ook weer vragen op kan roepen en dat kan ook een doel van een boodschap zijn. Het ligt eraan wat voor soort boodschap het is natuurlijk. Wat wordt er bedoeld met charmant? **De manier hoe een boodschap wordt overgebracht, dus op welke toon, op welke manier.** Ja vind ik misschien ook minder belangrijk dan de boodschap zelf. Dan vind ik de andere punten belangrijker. **Oké. En met geloofwaardigheid dat het ondersteund wordt met bronnen? Dat je bewijs leest?** Ja dat zou kunnen. Of iemand waarvan je weet dat hij uit ervaring spreekt. Die weet waar hij het over heeft. Geen twijfels en zo. **Oké. Dan heb ik wat vragen over invloed. Heeft iets jou getriggerd om informatie op te zoeken over weeshuizen of vrijwilligerswerk? In het begin had je het al over een presentatie over Kenia?** Ja dat was op de middelbare school. Dat ging niet over een weeshuis maar over het land zelf. Ik weet niet eens meer wat toen de opdracht was. **Heeft iets anders ervoor gezorgd dat je informatie op bent gaan zoeken of was het gewoon een idee wat in je hoofd zat?** Ja het was eigenlijk meer echt een idee. Achteraf kan ik ook niet echt zeggen wat mijn hoofdreden was dat ik naar Kenia wilde. **Heeft iets op tv of iets dergelijks, iets wat je voorbij zag komen, ervoor gezorgd dat het idee opgerakeld werd? Is er iets van invloed geweest wat je kan herinneren?** Nou ik kijk met mijn moeder een Duitse serie en daar speelde een aflevering zich af in Afrika. Niet per se in Kenia, maar ik weet nog wel dat ik op dat moment dacht dat het toch wel vet zou zijn als je daar staat en denkt 'wow ik ben in Afrika'. Ik weet nog wel dat ik daaraan terug moest denken toen ik daar het vliegtuig uitstapte en die trillende lucht zag. Toen was ik er echt. Op dat moment toen ik die aflevering zag had ik wel zoiets van ik moet wel echt gaan. **Dat was een triggermomentje geweest.** Ja precies. **Oké. Zijn er mensen in jouw omgeving die vrijwilligerswerk in een weeshuis hebben gedaan? Of überhaupt vrijwilligerswerk?** Ja die twee meiden die ik vanuit Kenia ken, eentje is nu soort van mijn buurmeisje, dus die zie ik nog steeds vaak. Verder niet dat ik zo gauw kan bedenken. **Er was niemand die terugkwam met verhalen waarvan je dacht 'dat wil ik ook'?** Nee totaal niet. Ik was meer... niet de trendsetter, maar wel de eerste die zo'n reis maakte. Niet dat ik dacht van goh ik ben stoer, maar wel van 'dit moeten jullie ook doen, dit is leuk', maar niemand had echt zo'n idee van dit moet ik doen. **Oké. Dan heb ik een laatste stukje theorie over invloed. Het zijn vijf theorieën over hoe jij misschien onbewust beïnvloed bent. Ik ga ze even uitleggen. (Interviewer legt de vijf beïnvloedingstheorieën uit). Is er een theorie die misschien onbewust toch invloed op jou heeft gehad, zoals een foto van een BN'er?** Ja misschien de laatste. Ik vind het moeilijk om daar achteraf op terug te kijken omdat ik er nu ook wel heel anders over denk, omdat vrijwilligerswerk en ontwikkelingshulp al gauw een beetje negatief wordt afgedaan. In de zin van 'oh ik geef wel geld en dan is het wel goed'. Daar blijft het eigenlijk bij en het helpt toch niet. Ik was daar en ik voegde wel echt wat toe. Je kan je kennis altijd delen en iets bijdragen, ook al is het maar iets heel kleins. **Ik hoorde ook voorbeelden over bijvoorbeeld tv-programma's als Miljoenenjacht of de Postcode Loterij, dat ze de goede doelen laten zien, dat ze stukjes laten zien van het land waar het geld dan naartoe gaat. Dat mensen daardoor getriggerd werden om ook te gaan helpen. Is dat voor jou nog van invloed geweest?** Nee eigenlijk helemaal niet. Ik ben daar zelf altijd wel een beetje sceptisch in, niet heel beïnvloedbaar. Het wordt allemaal heel mooi gepresenteerd. Maar nee als ik nu kijk... wat ik mij kan herinneren is niet echt iets van invloed geweest. **Het is misschien ook een beetje moeilijk omdat het theorie is.** Ja ik zit nog even te denken, mijn ouders die hebben wel altijd vanuit de kerk een meisje in India gesponsord en een tijdje wilde ik daar brieven naar schrijven. Niet dat mijn ouders helemaal pro ontwikkelingshulp zijn, maar ik heb wel altijd geleerd om daar gewoon mee bezig te zijn dat er ook mensen zijn die het niet goed hebben en de wereld is niet zo mooi als het er allemaal uitziet. Het is niet dat ze mij erheen hebben gestuurd van 'ga dat eens even doen namens ons', maar ze hadden wel zoiets van het is goed dat je gaat. Wel een beetje eng als dochter zijnde,

maar ze hebben het idee altijd gesteund. Dus ja misschien vanuit mijn referentiekader inderdaad dat dat wel heeft meegespeeld. Als je een ander kan helpen, doe dat. **Oké. Dan heb ik nog een vraag over kritiek. Heb je kritische info gelezen of kritische reacties gekregen over vrijwilligerswerk in een weeshuis? Bijvoorbeeld van 'zou je dat nou wel doen? Weet je het zeker?'** Heb je van iemand reacties gekregen en zo ja, wat vond je daarvan? Misschien nadat je terug was gekomen ook. Ja meer van 'wat deed je daar dan?' en of het inderdaad wel echt helpt en qua geld van 'werd je niet continu beroofd en zo'. Een jongen zei ook 'ik heb een beeld van Afrika als een dorre vlakte met alleen maar poephutjes en een paar droge bomen' en de foto's die ik plaatste die waren heel groen en mooie stranden. Hij zei van je hebt mijn beeld van Afrika wel een beetje veranderd, alleen maar door een paar foto's. Het was denk ik wel eerder positief, maar wel mensen die zeiden van 'vind je dat niet eng' en 'durf je dat wel'. En qua geld van 'is dat niet heel duur'. Dat soort dingen krijg je wel, ook van 'wat moet je daar dan?' **Ook nog iets over de kinderen? Of je wel met kinderen zou moeten werken als je zo jong bent?** Nee eerder of ik mij wel had ingeënt. Dat soort dingen. Over gekke ziektes. Het was vooral meer 'wat goed dat je dat durft'. Meer dat soort reacties, maar niet echt kritisch. **En heb je zelf jaren later nog iets voorbij horen komen, iets waarvan je schrok? Een campagne misschien die oproept om voorzichtig te zijn met vrijwilligerswerk met kinderen? Dat soort dingen? Heb je daar iets van meegekregen?** Nee eigenlijk niet echt. **Dan heb ik nog een laatste vraag over je mening. Wat vond je van je hele periode in het weeshuis? Hoe kijk je erop terug?** Ja ik vond vooral het verschil tussen het grote en het kleine weeshuis heel bizar om te zien. Als je dan alleen naar de grote zou kijken dan begrijp ik wel dat er mensen zijn die denken van 'het helpt toch niet, het geld gaat naar de verkeerde plek, waar gaat het geld überhaupt heen, want het ziet er toch niet uit', maar als je dan echt naar het kleine weeshuis kijkt, daar gaan ze echt goed met het geld om en ze zijn er echt voor de kinderen. Ze worden echt opgevoed en ze krijgen normen en waarden mee. Als vrijwilliger krijg je natuurlijk de kans om daar iets aan bij te dragen, dus dan vind ik het zeker een toegevoegde waarde. Het is maar net waar je naar kijkt. **Je kijkt er met plezier op terug?** Ja. Zeker. Het was echt wel de beste keus die ik heb gemaakt. **Oké. Heb je nog ergens spijt van?** Ja als ik er nu op terugkijk dan had ik meer kunnen doen dan ik op dat moment heb gedaan, omdat ik nu meer met een plan zou gaan van dit kunnen we doen en dat kan ik hen leren, maar op dat moment kwam ik daar gewoon blanco en was het ook prima, dus het is meer voor een eventuele volgende keer dan dat ik echt ergens spijt van heb. **Oké. Nou dat was het eigenlijk. Is er nog iets wat je kwijt wil? Waar we het niet over hebben gehad? Wat je nu te binnen schiet wat je nog wil zeggen?** Nee eigenlijk niet. Ik ben vooral nieuwsgierig waar jouw onderzoek over gaat. **Dat zal ik je zo uitleggen, dan ga ik hier stoppen met opnemen.**

Bijlage VII: Interview Fardy Bachdim

Dikgedrukt: interviewer

Datum van afname interview: 13-02-2019

Locatie: Time-Out Sportcafé Amsterdam

Duur van het interview: 51 minuten en 36 seconden

Extra informatie: Fardy Bachdim heeft een Nederlandse moeder en een Indonesische vader. Zijn familie is oprichter van de stichting Wees een Kind en is een kindertehuis gestart op Java in Indonesië. Dit tehuis ontvangt ook Nederlandse vrijwilligers, onder andere via de organisatie Vrijwillig Wereldwijd, die vrijwilligerswerk komen doen. Tijdens dit interview beantwoordt hij de vragen over zichzelf, maar kan ook iets zeggen over de vrijwilligers die bij hem langskomen in Indonesië. Onderstaand stuk is te lezen op de website van de stichting:

In 2009 kwamen wij in aanraking met een weeshuis in Jakarta. De kinderen woonden in een krot, op 3 meter afstand van een spoorrails. Overdonderd door de slechte leefomstandigheden hebben wij onze kinderen hierover verteld. Onze droom, het helpen van kansarme kinderen in Indonesië, werd ter plekke concreet: samen met onze kinderen en hun vrienden richtten wij Stichting Wees een Kind op.

Geleidelijk werd duidelijk dat wij een eigen visie hebben. Daarom besloten wij om zelf een kindertehuis te starten in Malang op Java. Naast het kindertehuis zijn wij in het huis ook een hostel gestart, met als doel de inkomsten hieruit te gebruiken om het weeshuis te financieren.

Op dit moment verblijven er 14 kinderen in ons kindertehuis. Wij leren hen te dromen over een toekomst, maar willen hen ook de mogelijkheid bieden hun dromen te verwezenlijken. Onze visie is om kinderen niet alleen een huis te geven, maar ook een thuis vanuit waar zij kunnen werken aan hun toekomst. Wij zijn er van overtuigd dat onderwijs de armoedecirkel kan doorbreken. 4 van onze kinderen gaan inmiddels naar de universiteit. Wij zien ze opgroeien tot jongvolwassenen die weten wat zij met hun toekomst willen doen.

En dat is waar wij het voor doen!

Nouval & Hester Bachdim

Oprichters Stichting Wees een Kind

Bron: Stichting Wees een Kind, 2019

Interview

Wat is je naam en je leeftijd? Fardy Bachdim, 35 jaar. **In welk land heb je vrijwilligerswerk gedaan?** Indonesië. **Wanneer ben je daar naartoe gegaan voor het eerst?** Om echt vrijwilligerswerk te doen, zes jaar geleden. **Waarom naar dat land?** Mijn voorouders komen er vandaan. Mijn vader en zo. **Hoe lang ben je daar gebleven? De eerste keer bijvoorbeeld?** Een maand. **En met wie ben je daar naartoe gegaan? Alleen of in groepsverband?** In groepsverband met mijn ouders. Dat leg ik dan meteen ook uit. Wij zijn oprichter van het weeshuis, dus die kinderen hebben dagelijks FaceTime contact nog steeds met mij. Dat is ooit acht of zeven jaar geleden begonnen en met die kinderen hebben wij nog steeds dagelijks contact, het is niet dat ik twee weken ben geweest en ze nooit meer gezien heb. Die kinderen hebben al onze telefoonnummers. Ze FaceTimen met ons, ze bellen met ons. **Heb je naast vrijwilligerswerk in een weeshuis nog andere dingen gedaan daarbuiten, zoals een vakantie?** Daaromheen? Ja. Ja. Vakantie. **Waarom wilde je vrijwilligerswerk doen?** Omdat ik vind dat we het in Nederland zo goed hebben dat ik mijn aandacht ook moet richten op andere mensen. **En wat was de reden dat je in een weeshuis wilde werken? Had je een affiniteit met**

kinderen? Omdat ik vind dat dat de meest kwetsbare doelgroep is. **En had je al eens eerder vrijwilligerswerk in het buitenland gedaan?** Nee. **Had je van tevoren ervaring in het werken met kinderen?** Ja. **Op welke manier?** Ik ben sportleraar. Ik heb voetbaltraining gegeven. Ik heb al mijn lesgeefdiploma's. Allerlei dingen. **En beschikte je over de juiste vaardigheden om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen? Dacht je van kan ik dit?** Ja. Ik dacht zeker dat ik over de vaardigheden beschik. **Wat voor vaardigheden zouden mensen moeten hebben?** Oprechte interesse, juiste intenties. Klein beetje pedagogisch moet je wel zijn. Je moet snappen wat wel goed is en wat niet goed is. Gezond verstand is ook wel handig. **Oké. Vind jij dat je nog iets van diploma's nodig hebt? De papieren om met kinderen te kunnen werken?** Afhankelijk van hoe je daar wordt opgevangen. Even nu terug naar mij als eigenaar van een weeshuis, zoals het bij ons werkt: als vrijwilligers komen dan word je opgevangen door Nederlandse mensen die je wegwijs gaan maken met alle opdrachten die je moet gaan doen. Veel van die opdrachten zijn niet eens bij ons in het weeshuis en zijn juist vaak in hele grote weeshuizen in andere dorpen en laten je daar opdrachten doen die georganiseerd worden door een organisatie die weet waar de behoefte ligt voor die desbetreffende stichting. Zo werken wij in principe. Het is niet zo dat iedereen bij ons werkt. Negen van de tien doet juist vrijwilligerswerk in een ander groot weeshuis wat niet westers is. **Oké. En deed je vrijwilligerswerk meer omdat je dat zelf wilde of wilde iemand anders dat jij vrijwilligerswerk ging doen? Kwam het vanuit jezelf of meer vanuit je omgeving?** Primair komt het uit mezelf. Als ik niet had gewild, dan had ik niet gegaan, maar ik ben we wel mee opgevoed dat je niet alleen op de wereld bent. **De invloed van je vader heeft wel meegespeeld? Zeker. Als je vader dat niet had gedaan, had je dan alsnog dit gedaan? Dan had ik het waarschijnlijk wel gedaan, maar niet zo serieus als nu. Niet zo intens. Nee. Oké.** Maar ik zie dit echt als een verrijking. Alles wat ik gezien heb en meegemaakt, zorgen ervoor dat ik een veel gelukkiger en veel realistischer beeld heb op het leven denk ik dan dat ik dat zou hebben als ik dit niet had. Als ik mij vergelijk met vrienden, die dan voor de eerste keer met mij meegaan bijvoorbeeld. **Ja precies. Denk je dat je een heel ander mens was geworden als je het niet had gedaan?** Ja dat denk ik wel eigenlijk. Het ligt enorm voor de hand om te zeggen van wel, maar ik denk dat ik een ander mens ervan ben geworden omdat het bij mij structureel is zeg maar. Ik denk dat als je één keer gaat, dat het voor jezelf wel een eyeopener is waar je heel vaak op terug kan pakken, maar het is dan niet zo latent aanwezig als bij mij. **Ja precies, bij jou is het meer dat je er dag en nacht mee bezig bent soms denk ik?** Ja. Ik word er in ieder geval dag en nacht aan herinnerd dat ik de verantwoordelijk heb voor die kinderen. **Oké. Welke reden vanuit jezelf had je om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen?** De echte reden is dat ik kinderen het idee wilde geven met mijn hulp zeg maar, nu even pratend over mijn eigen stichting, dat je echt kans hebt op een echt leven, als je er maar hard genoeg aan werkt en over durft te dromen. Kijk in arme landen is het zo, als je denkt dat je een dubbeltje bent, blijf je altijd een dubbeltje. In Nederland word je geboren als een dubbeltje, maar je kan miljonair worden. Dat kan ik dat soort landen niet. In dat soort landen word je ook niet opgevoed om te durven dromen. Je wordt opgevoed om, ik noem even wat, wij hebben heel veel kinderen in huis wat je terecht zegt, die zijn half wees of geen wees, maar de ouders werken heel ergens anders zodat ze niet voor de kinderen kunnen zorgen en het enige... als je geboren wordt en wij er niet voor die kinderen zouden zijn, dan zouden zij er zeg maar alles aan doen om hun ouders te ondersteunen, dus dan gaan zij op straat koekjes verkopen bijvoorbeeld, dus je doorbreekt nooit de cirkel van armoede en dat is uiteindelijk wat wij heel graag wilden. Wij wilden de armoedecirkel doorbreken door als je één iemand uit zijn omgeving haalt en ik zet haar op een universiteit en ze maakt echt wat van het leven, alles wat daarna komt, al haar kinderen zullen nooit meer dat hoeven doen wat al haar neefjes en nichtjes allemaal doen. **En zitten er kinderen bij die een mentale of lichamelijke handicap hebben waardoor de ouders niet meer voor ze kunnen zorgen? Of heeft het puur met geld en armoede te maken?** Nee het heeft allemaal met geld te maken. **Oké. En was er een externe reden van buitenaf, zoals een beloning, die je had om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen? Of was dat niet aan de orde?** Nee. Dan heb ik een stukje over het model van Maslow, ik weet niet of je die kent? Ja. De basisbehoeften zoals eten, bestaanszekerheid, sociale behoeften, erkenning en zelfontplooiing. **Jouw behoefte om vrijwilligerswerk te gaan doen, kwam dat voort uit sociale behoeften, erkenningsbehoeften of**

zelfontplooiing? Zelfontplooiing. **Om jezelf te ontwikkelen?** Zeker. En sociaal. **Oké. Dan heb ik drie typen vrijwilligers. (Interviewer legt de drie types uit). Als je naar jezelf kijkt, waar zou jij jezelf in plaatsen?** Sowieso de laatste, maar ik denk uiteindelijk... ik ben daar nooit langer dan een maand geweest, elke keer weer. **En de vrijwilligers die bij jou in het weeshuis komen, wat voor type is dat?** Kan van alles zijn. Bij ons zijn ze er minimaal vier tot zes weken, maar alles wat komt kan allemaal zijn. Dat kan je eigenlijk niet zo goed filteren, maar waar wij dat mee ondervangen is dat er een vrijwillige organisatie in Indonesië zit die hun op pad neemt. Dus ook al kan je niks, je krijgt hele concrete opdrachten om dat te doen en dat filteren wij allemaal van tevoren. Ik noem maar wat, wij hadden vorige keer een vrouw die was kinderpsychologe. Die heeft vier weken bij ons gezeten, maar die krijgt natuurlijk een heel ander soort opdracht dan een schoolverlater die even vrijwilligerswerk wil doen, want die pakken wij bij de hand door te zeggen 'dat moet je doen', maar die vrouw hebben wij geprobeerd om met die kinderen in gesprek te laten komen, want ze sprak Indonesisch. Om meer uit de kinderen te halen dan dat wij zelf wisten. **En heeft elke vrijwilliger een eigen project met een lesprogramma opzetten of iets?** Ja. En dat is allemaal afhankelijk van je skills. Dus de opdracht die je krijgt is allemaal afhankelijk van je skills en daar gaan in Nederland meerdere gesprekken aan vooraf. Dus wij zien mensen voordat ze gaan, meerdere keren, en dan gaan we bepalen wat je voor ons kan doen. **Dus in Nederland is al contact met jullie vrijwilligers.** Ja zeker. **Is er nog een tussenpersoon of tussenorganisatie in Indonesië of ga je direct vanuit Nederland naar jullie weeshuis?** Dat kan Vrijwillig Wereldwijd zijn en in Indonesië hebben we ook weer een organisatie die ze opvangt. **Oké. Dan heb ik nog een ander model over motieven en de vraag is, gekeken naar deze verschillende motieven, welke heeft of hebben betrekking tot jezelf of de vrijwilligers die bij jullie komen. (Interviewer legt het model van Clary uit).** Mag ik deze hebben? Kan je deze naar mij sturen? **Ja hoor.** Vind ik superleuk. **Oké. Ga ik doen.** Voor mijzelf is het de eerste. En voor alles wat er binnen komt qua vrijwilligers, daar zit van alles door elkaar. Daarom vind ik dit model ook zo leuk om te krijgen. **Ja dit is kort uitgeschreven, maar ik heb nog een uitgebreide versie.** Ja want wij filteren dit ook, maar niet zo strak als dit. Maar dit model, dit snap ik. **Oké. Nou gelukkig. Ik heb hem in mijn scriptie zelf uitgebreid staan, maar dit is even kort samengevat.** Mag ik de uitgebreide en de korte versie? **Ja tuurlijk.** Want dit vind ik echt leuk. Dit is echt een hele goeie vraag. **Ja het model heet Clary. Ik zal het je toesturen. De mensen die ik heb geïnterviewd die zeggen toch wel het meeste de normatieve behoefte. Iets goeds doel. Ook de reden om te vluchten uit een situatie uit Nederland heb ik voorbij horen komen, met een verbroken relatie.** Daar heb ik er ook een paar van gehad. **Die willen eigenlijk een soort van vluchten naar het buitenland.** En dat hoeft niet per definitie slecht te zijn. Als je vlucht en je wilt iemand anders helpen, wie ben ik om dan te zeggen 'let eerst op jezelf en ga daarna een ander pas helpen', maar ik vind... niks is slecht. Ik vind altijd als je openstaat om andere mensen te helpen, welk motief je ook hebt, is altijd goed. Beter dan dat je hier niks doet en niemand helpt. Of alleen ergens weg zit te roesten in een hoekje omdat je heel ongelukkig bent. **Ja iedereen heeft zijn eigen redenen en motieven om te gaan. En voor jezelf was het inderdaad de eerste? Normatieve behoeften?** Ja. **Dan heb ik nog een theorie. De zelfdeterminatietheorie. Heeft ook weer te maken met behoeften. Welke is bij jou van toepassing op je keuze om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen? Wilde je werken aan competenties: besef van eigen kunnen en eigen capaciteiten. Verbondenheid met de omgeving: dat je vertrouwen krijgt in anderen en misschien de connectie met Nederland een beetje mist en daarom naar het buitenland gaat. Of autonomie: de vrijheid om een activiteit op jouw manier te kunnen doen en met jouw normen en waarden. Er hoeft niet per se iets bij te zitten voor je.** Nee dat denk ik ook niet. Misschien de laatste. **Op je eigen manier?** Ik denk dat ons weeshuis echt heel anders is dan alle anderen. Als je onze kinderen ziet dan denk ik dat niemand zou zeggen dat ze uit een weeshuis komen. Ze lopen erbij zoals jij en ik. **Oké. Helemaal goed. En de vrijwilligers die bij jullie komen, hebben die aangegeven waar ze aan zouden willen werken of wat ze willen leren?** Nee. Deze vraag wil ik ook wel hebben. **Oké. Is goed.** Wij doen dat wel zo. Deze vraag, maar dan anders. Dit is heel helder. Dit snap ik wel. **Helemaal goed.** Daar zou Defence for Children ook iets mee kunnen doen. Dat zij ervoor zorgen dat je als stichting heel bewust bent van wat je doet, om het tegen te gaan. Ik denk alleen dat het overgrote deel van het probleem niet in Nederland zit, maar

juist in de organisatie in het desbetreffende land. Ik denk dat ze het wel goed doen zeg maar, maar zij moeten zich spitsen op stichtingen in het buitenland die allerlei dingen verkeerd doen. **De screening die misschien beter moet, dat niet iedereen vrijwilligerswerk mag gaan doen?** Ik denk wel dat dat mag. Ik denk juist dat iedereen dat mag doen. Niet iedereen, als je een verleden hebt met pedofilie dan natuurlijk niet, maar wat ik net zeg, ook al doe je het omdat je de boel ontvlucht, wil dat per se slecht zijn dan? Als jij die mensen niet met kinderen in aanraking wil laten komen, maar wel helpt om iets op te bouwen, waarom zou dat per definitie slecht zijn? Snap je? Dus iedereen moet doen wat bij jou past, dat proberen wij ook. Dat is belangrijk. **Dan heb ik een stukje over je oriëntatiegedrag. Op welke manier heb jij georiënteerd op het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis? Op welke manier heb jij de informatie bij elkaar verzameld? Hoe ik dat gedaan heb? Deze vraag is eigenlijk voor vrijwilligers...** ja uit eigen ervaring, gewoon door mijn ouders. Ik ben in heel veel weeshuizen geweest toen ik klein was. En dat heeft mij een bepaald idee gegeven hoe ik erover denk. En verder de inhoud, hoe wij inhoud hebben gegeven aan onze stichting, komt door eigen ervaring. Zo hebben wij het echt bekeken: hoe zou ik mijn eigen kinderen opvoeden? Dus mijn ouders zien die kinderen en ik zie die kinderen echt als familie. Dus zoals ik wil dat ze met mijn familie omgaan, zo wil ik ook dat ze behandeld worden door andere mensen. Dus zo hebben wij geprobeerd om een sfeer te creëren waarin je een spiegel bent. **Deze vragen gaan eigenlijk een beetje over het zoek en boekgedrag als vrijwilligers bij een vrijwilligerswerkorganisatie uitkomt en dan gaan boeken. Wat voor soorten media en platformen heb je gebruikt om informatie op te zoeken?** Google, Instagram, Facebook. **Oké. Heb je lang getwijfeld of je vrijwilligerswerk in een weeshuis wilde doen? Nee. Hoeveel tijd zat er tussen het begin van je oriëntatie en het moment dat je de knoop had doorgehakt en een keus had gemaakt?** Nou ja bij mij weet ik van kleins af aan dat mijn vader dat heel erg belangrijk vond. Op een gegeven moment word je ouder en word je ermee geconfronteerd zeg maar. Letterlijk. Dat je met je ouders langs die huisjes gaat en dan krijg je het besef van 'wij zijn echt geluksvogels, dit gaan wij anders doen'. **Ben je op eigen houtje vertrokken om vrijwilligerswerk te gaan doen of ben je via een organisatie gereisd?** Uiteindelijk toen wij er voor het eerst mee in aanraking kwamen, zelf. Dus alle weeshuizen die wij eerst zelf bezochten hebben we allemaal zelf geregeld door folders bij toko's, dat soort dingen. **Ja. En de mensen die bij jullie komen, gaat dat allemaal via een organisatie of zijn er ook mensen die op eigen houtje bij jullie komen?** Eigen houtje. Combinatie of los, Vrijwillig Wereldwijd, eigen houtje, via onze eigen social media, vakantiebeurs. **Als vrijwilligers bij jullie in het weeshuis willen werken, hoe moeten zij contact met jullie opnemen? Hebben jullie een eigen website?** Ja we hebben een eigen website. **En kan je daar een reis boeken in die zin?** Nee boeken niet. Je kan een gesprek bij ons aanvragen en aan de hand van meerdere gesprekken bepalen we of je welkom bent of niet. **Ben je zelf verantwoordelijk voor de vliegtickets?** Ja. Het enige wat je bij ons betaalt is ik geloof zes euro per nacht dat je daar slaapt. **Ja precies, en niet een heel groot bedrag om aan een project mee te werken?** Nee. Dat wilden wij per se niet. Dat je naar Zuid-Afrika toe wil en 3000 euro moet betalen, waar slaat dat op? Dat slaat helemaal nergens op. **Heel veel mensen lopen daar tegenaan, waarom betalen ze eigenlijk zoveel geld voor vrijwilligerswerk? Je krijgt voor het werk zelf niet betaald en je betaalt wel best wel veel geld om er te werken.** Ja dat slaat toch nergens op. **En daar komen de vliegtickets dan ook nog bij, dus veel mensen zullen daar vraagtekens bij hebben.** En dat is de reden dat wij dat nooit zo zullen doen. **Ik hoorde van een meisje dat een deel van het geld naar een introweekend gaat om een beetje kennis te maken met het land. Hebben jullie nog iets van een kennismaking of introweek?** Allemaal bij ons thuis. En als het bij Vrijwillig Wereldwijd is, dan doen ze wel zo'n introdag. **Is dat een soort trainingdag?** Ja. waar ze echt de behoeftes leren, wat wel en niet te doen. Indonesië is een Islamitisch land, dus dat heeft wel restricties. Je kan niet in je bh op staat gaan lopen. Dat kan wel, maar wordt niet gewaardeerd. Dat soort dingen. Eten, moskeeën heb je mee te maken. Dat doet Vrijwillig Wereldwijd doet dat wel, al die voorlichtingen geven. Ook als je ziek wordt, wat moet je doen. **Hebben jullie alleen een samenwerking met Vrijwillig Wereldwijd of ook nog andere organisaties?** Alleen Vrijwillig Wereldwijd. **Ik heb een vraag hoe vrijwilligers, in geval van vrijwilligerswerkorganisaties, bij de organisatie terecht zijn gekomen. Wat sprak hen aan? Wat voor soort projecten hebben mensen zich voor ingeschreven? Weet jij hoe mensen bij jullie**

uitkwamen? Ja wat ik zei. Wij gaan elk jaar daar structureel heen. Ik denk dat mensen dat zien, lezen of horen dat ze denken 'dat is tof'. Dat is één manier. Andere manier is de Vakantiebeurs bijvoorbeeld. Nog een andere manier is Vrijwillig Wereldwijd. Heel veel mensen in Nederland hebben een affiniteit met Indonesië. Ik weet niet waarom. Veel mensen gaan naar Indonesië en dan naar Bali. Je kan iets goeds doen heel mooi combineren met een goeie vakantie. **Wat doen jullie op de vakantiebeurs? Informatie geven?** Informatie geven inderdaad. Gewoon laten zien dat we bestaan. **En niet om de mensen...** je kan niet boeken nee. **Nee precies. Ik heb een vraag op welke manier vrijwilligerswerkorganisaties communiceren met de vrijwilligers en de meeste mensen antwoorden dat dat via de mail of telefonisch is.** Ja wij FaceTimen en WhatsAppen ook. Bellen. **Oké. Hebben organisaties ook nog veel contact met vrijwilligers als ze eenmaal in het weeshuis zitten? Om te vragen of alles goed gaat, zijn er dingen waar ze tegenaan lopen bijvoorbeeld.** Dat doen wij dus ook. **Oké. Dan heb ik nu een vraag of vrijwilligers nog een keer vrijwilligerswerk in een weeshuis zouden willen doen. Merk je dat mensen die bij jullie zijn geweest, ook nog een keer terugkomen of zijn het meer eenmalige vrijwilligers?** Veel mensen blijven op een bepaalde manier wel aan ons verbonden en dat is weer afhankelijk van de motivatie van die vrijwilliger. Die lijstjes met motieven zijn hele simpele checklists om eigenlijk al op voor te kunnen borduren van welke mensen ga je nou vaker zien of spreken. **Oké. En zijn er ook echt vrijwilligers die meerdere keren bij jullie terugkomen?** Ja zeker. **Oké. Krijgen jullie veel feedback van vrijwilligers die bij jullie zijn geweest?** Ja nog steeds gaan mensen mee, dezelfde mensen gaan mee. We hebben wel een bepaald groepje mensen wat om het jaar meegaat. **Oké. Dan heb ik een stukje over communicatie, wat vrijwilligers belangrijk vinden aan goede communicatie. (Interviewer legt de 7 C's uit). De informatie die jullie geven, wat vind jij belangrijk dat er in die boodschap zit?** Oprechtheid. Die zie ik er niet direct bij staan, maar alles draait erom dat het oprecht is. **Geloofwaardigheid ook nog?** Ja oprecht en waar, dat is de bedoeling. Het kan charmant zijn, het kan compleet zijn, het kan concreet zijn. Alles kan, maar ik geloof heel erg in oprechtheid. Dus op het moment dat je iets leest dat je denkt 'je hebt gelijk, dit is goed'. Je kan bijvoorbeeld wel heel correct zijn in wat je zegt of heel compleet, maar als het je niet pakt, dan pakt het je niet. Dat is denk ik wat wij altijd proberen. Ik weet niet of je het een beetje gevolgd hebt, maar als ik een filmpje maak of ik schrijf er een verhaal bij, dat mensen denken 'oké, zo werkt het'. Ik ben niet de beste schrijver. Ik ben ook geen vlogger, maar ik krijg altijd hele leuke reacties, omdat mensen denken 'deze gast zit er met de goede wil en die heeft er zin in en die is hier aan het knallen om andere mensen te helpen'. **Een passie wat dan naar voren komt.** Ja, maar dat ik ook waarom wij steeds meer mensen krijgen die ons helpen. Wij krijgen vanuit alle hoeken steun. **Zijn dat alleen Nederlanders?** Over het algemeen wel. Ook wel in Indonesië zelf, maar over het algemeen Nederlanders. **En houden jullie nog iets van een blog bij of een verhalen site?** Nee niet echt nee. Dat is wel jammer, want dat is wel echt leuk. We hebben echt veel leuke mensen. we hebben een rondreizend gezin die de hele wereld over gaat, die zijn bij ons geweest, die geven zelf school en dat soort dingen. Dat zijn prachtige verhalen, echt heel leuk. **En het moment dat vrijwilligers denken van bij jullie in het weeshuis wil ik komen helpen, heeft dat echt te maken met de boodschap dat het oprecht is bij jullie?** Nee dat niet. Ik vind meer dat je de skills moet hebben. Dus je kan bij ons komen op het moment dat je echt iets toevoegd. Op het moment dat wij het idee hebben dat je niet iets toevoegd, dan gaan wij je in een traject zetten waarin je wel iets toevoegd, maar waar het geen schade kan. Bijvoorbeeld, ik vond het superleuk wat je net zei, over dat mensen op de vlucht zijn, die voegen niets toe, want die komen niet voor de kinderen, die komen voor zichzelf, maar ook die kunnen bij ons slapen, dat geld gaat één op één naar de kinderen, alles wat ze daar bij ons doen, maar ze komen niet in aanraking met de kinderen. Zij doen andere dingen. Zij gaan met een hele groep mensen op scholen tandenpoetsles geven bijvoorbeeld. Dat soort dingen. Dus dat is een heel andere setting. Die psychologe of anderen die komen echt bij ons binnen, die krijgen de mogelijkheid om echt bij ons binnen te komen. Zo zoeken wij naar iedereen die echt wat kan. **Oké. En hebben jullie een manier om mensen te overtuigen?** Nee dat doen wij niet. Mensen moeten heel graag met ons mee willen. Die moeten heel graag willen, anders niet. **Er zit geen reclamepraatje aan vast?** Nee ben je gek. Wij verdienen hier ook niks aan. Je moet je voorstellen: het leven kost zes euro per nacht daar, dus als iemand 30 dagen daar zit keer zes euro, dat is 180

euro. Dit is ook meer gericht op die grote organisaties inderdaad. Ik heb een interview gehad en diegene vond het echt belangrijk dat het ook oprecht is en niet een soort reclamepraatje wat eraan vasthangt van 'boek nou maar gewoon bij ons en dan sturen wij je wel op reis. Weten waar je over praat inderdaad, dat vinden mensen ook heel belangrijk. Ja en bij ons is het natuurlijk anders. Het huis is van ons. Ik heb dat zelf uitgezocht. Ik heb de kinderen zelf binnen zien komen. Ik heb elk kindje van kleins af aan zien binnenkomen. Dat is een heel andere situatie. En ik kan je echt veel schrijnende verhalen vertellen. Echt erg wat kinderen meemaken. En dat is waarom ik het zo jammer vindt dat het zo negatief... ik noem maar wat, doordat er toch elk jaar een paar vrijwilligers komen, kunnen wij toch drie of vier kinderen extra bij ons nemen om ze een mooie kans te geven. Uiteindelijk gaat het om de invulling. Dat is eigenlijk een beetje zoals 'de slechte verpest het voor de goede'. Ja. Het gaat uiteindelijk om de invulling. Dus het ligt altijd bij de stichting. Het ligt niet aan de vrijwilligers. Je moet iedereen laten gaan, maar het gaat erom dat je doet waar je kracht ligt en niet dat je in situaties terecht komt dat je... je bent op de vlucht voor jezelf en dan word je ineens in een weeshuis vol kinderen... ja dat werkt gewoon niet. Ik heb een interview gehad met iemand die zei dat de andere vrijwilligers niet zoveel om die kinderen gaven en die wilden eigenlijk gewoon lekker stappen en een beetje vakantie vieren, dat soort dingen. Maar ook dat mag. Maar die moeten niks met die kinderen te maken krijgen. Ja die krijgen dat dan wel. Laat hen lekker uitleg geven over het milieu op school of iets. Dat doen ze bij ons. Wij hebben een dokter, die mag wel bij onze kinderen. Elk persoon die iets voor iemand anders wil betekenen, wat je reden ook is, moet er een mogelijkheid zijn. Maar bij jullie is het wel wat meer gescheiden heb ik het idee. Van als je inderdaad niks met kinderen hebt, kom je ook niet in aanraking met de kinderen. Nee dan gaan we iets anders voor je zoeken wat wel bij je past. Maar omdat ik vind, dat vind ik echt oprecht, dat is uiteindelijk waar het om gaat. Je moet niet... als mensen nou geld willen brengen naar mensen die het niet hebben, waarom zou je dat niet mogen doen? Van 'jij mag niet gaan'. Je mag wel gaan, maar je moet doen wat niet schaadt aan iemand anders. Ik heb ook gehoord dat iemand het idee had dat ze iemand anders haar baan inpikte en dat een local ook prima haar werk had kunnen doen. Weet je wat een heel groot component is van dit? Je eigen mindset, je eigen gedachten. Mensen denken zo negatief, terwijl ze ook heel veel positieve dingen kunnen noemen. Alle positieve dingen die je hebt gedaan, zoals geld ernaartoe brengen waar kinderen dan weer naar school van kunnen. Het is allemaal perceptie van hoe denk je over het leven. Ja ik denk niet zo over het leven. Ik ben heel positief. En dat vind ik juist zo jammer. Wij hebben ook vrijwilligers gehad die dachten van 'wat doe ik hier?' Maar alleen dan probeer ik al uit te leggen van luister, het feit dat je er bent en het feit dat je iets probeert te doen, misschien is het niet wat bij je past, had je misschien niet kunnen weten van tevoren, misschien wel maar heb je er niet goed genoeg over nagedacht, maar zolang je er geen kinderen mee schaadt mag je van mij in het hostel slapen. Waarom niet? Als je dan superverdrietig of eenzaam bent of niet het idee hebt dat je wat toevoegt, dat ligt dan echt aan jezelf. Dat is dan het verschil met jullie weeshuis, dat jij bepaalt wat er gebeurt daar. De weeshuizen waar vrijwilligers vanuit organisaties naartoe worden gestuurd, dat is meer 'jij betaalt ons geld, wij sturen je naar een weeshuis en zo wordt het een soort ketting'. Ja dat snap ik. Even kijken, wat heeft ervoor gezorgd dat je getriggerd werd om informatie op te zoeken over het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis? Voor jou is de aanleiding wel duidelijk. Ja. Weet jij van vrijwilligers die bij jullie komen wat een aanleiding is geweest? Dat is heel uiteenlopend. Dat kan alles zijn. Dit heeft te maken met invloed. Iets wat je ergens voorbij hebt zien komen. Ja dat kan ik niet oordelen. Voor mijzelf, ik ben ermee opgegroeid. Ja. Maar ik heb alles wel een keer voorbij zien komen. Ik heb een vraag of er mensen in je omgeving zijn die vrijwilligerswerk in een weeshuis hebben gedaan, maar dat is voor jou ook wel duidelijk. Merkte je dat ook bij jullie vrijwilligers? Dat zij aangestoken zijn zeg maar door vrienden of familie of zijn het mensen die alleen de keus hebben gemaakt? Kan ik niet goed beoordelen, maar ik neem aan van wel. Mensen zijn altijd beïnvloedbaar dus waarom nu niet? Oké. Ja daar gaat het ook om, of mensen beïnvloedbaar zijn. Dan blijf ik weer bij mijn standpunt, is dat per se slecht? Het maakt toch niks uit hoe je ermee in aanraking bent gekomen? Als jij bereid bent om iemand anders te helpen, dat is toch de start van een goede intentie? Dat is waar. Ik heb nog vijf theorieën. Beïnvloedingstheorieën. Welke zijn bij jou het meest van toepassing. Ik

weet niet of je deze vraag over invloed kan beantwoorden, maar we kunnen er even naar kijken. Ja ik ben wel benieuwd. **(Interviewer legt theorieën over invloed van massamedia uit).** Is er iets waarvan je denkt dat dat misschien wel lichte invloed heeft gehad? Misschien inderdaad je referentiekader? Sowieso. Uiteindelijk, tuurlijk mijn vader is er ooit mee begonnen, maar ik ben een volwassen gast. Als mijn vader in een sloot springt doe ik het ook niet. Ik heb wel mijn eigen ideeën erover. En ook wij liggen ook wel of niet op één lijn hoe we de inrichting van het weeshuis zouden moeten doen, maar altijd is het van beide kanten met de beste intenties, dus superinteressant om samen iets te vinden waar we allemaal gelukkig van worden. **Ja. De meeste mensen zeggen ook dat er niet echt iets van invloed is geweest. Het was vaak een idee wat al in hun hoofd zat en dat wilden zij doen. Misschien een foto van een BN'er op Instagram.** Nou ik denk sowieso dat het de tijd is dat heel veel mensen proberen sociaal te zijn. Voor de één is dat omdat de ander het doet en voor de ander omdat hij iets ziet en denkt 'oh wat leuk'. Het is wel echt zo'n periode waarin mensen heel graag het voor anderen lijken te doen of zo. Dat idee heb ik echt. **Al die trends.** Ja. **Je kan hierover ook niet echt iets zeggen over jullie vrijwilligers denk ik. Het is allemaal persoonlijk.** Ja daarom. Daarom zeg ik, alles van die theoretische modellen in het begin heb ik voorbij zien komen. In die eerste zeven zag je een beetje iemands persoonlijkheid, van waarom doe je iets. Dit is eigenlijk een verlengstuk daarvan. **Ja. Heb je kritische info gelezen of kritische reacties gekregen over vrijwilligerswerk in weeshuizen? Zo ja, waar of van wie en wat vond je daarvan? Heb je negatieve berichten gekregen?** Ja. Op de vakantiebeurs zijn wij een keer aangesproken, ik denk door Defence for Children. Dus ja dat hoor je wel. **Doe je daar iets mee?** Ja. Uiteindelijk blijf je dan kritisch naar je eigen organisatie kijken, maar vaak nadat we dat gedaan hebben, vinden we dat we wel op de goede weg zijn. Dus ja ik doe er wel wat mee, maar aan de andere kant ook weer niet. **Vrijwilligers kunnen inderdaad de reactie krijgen van 'zou je dat wel doen naar zo'n ver land in een weeshuis werken met kinderen als je er geen ervaring mee hebt?' Heb je verder in het nieuws de afgelopen jaren negatieve berichten of kritische berichten gelezen?** Ja tuurlijk. Veel. **Doet dat je iets?** Ja het stoort me. **Zou je het willen uitleggen dan?** Zeker. Ik zou er heel graag met mensen over in gesprek gaan. **Heb je dat ook geprobeerd door zelf met een krant of iets te gaan praten?** Nee niet proactief. Mensen komen naar ons toe en dan geef ik er een reactie op, maar niet proactief mensen opgezocht om het tegendeel te bewijzen, omdat je lijnrecht tegenover elkaar staat. Ik geloof niet echt dat je dan dichterbij elkaar kan komen of zo. Maar als zij mij zouden uitnodigen om een keer te praten, dan stap ik nu in de auto en rij ik ernaartoe. **Oké. Heb je over campagnes van Defence for Children wel eens iets gelezen? In gesprek gegaan misschien?** Nee alleen op de vakantiebeurs was het dat iemand ons aansprak en dan zeggen we er wat van. En uiteindelijk, om vrijwilligerswerk te gaan doen bij ons, moet je ons proactief benaderen. Dus negen van de tien mensen die dat doen, vinden die negatieve kritiek niet interessant, want waarom zou je anders bellen? Als het je wel zou raken zou je dat niet doen. **Er zitten geen mensen bij die gedwongen worden van 'ga jij nou maar eens even vrijwilligerswerk doen'? Dat het niet uit zichzelf komt?** Dat gevoel heb ik in ieder geval niet. Kijk uiteindelijk weet je natuurlijk nooit echt iemand zijn motief. **Het laatste is eigenlijk je mening. Wat vond je van je periode in het weeshuis? Nou jij bent er meerdere keren natuurlijk.** Ik blijf het echt onwijs gaaf en mooi vinden. Ik vind het echt iets wat iedereen moet doen. **Je zou het iedereen aanraden?** Ja. Mits het bij het goede project is, maar ik zou het iedereen aanraden. Ja zeker. Of je er nou voor jezelf meer energie uit haalt of dat je een andere kijk krijgt op het leven of dat je misschien beter gaat begrijpen wat andere culturen inhouden, geloof me, ik denk echt... ik ben net vader geworden 15 maanden geleden en ik heb zo lang er naar uit gekeken om vader te worden en dat ik dan hem de wereld kan laten zien door mijn bril. Dat lijkt mij eigenlijk het leukste. Wat mijn ouders mij geleerd hebben, ondanks nul euro hebben, maar de kijk op de wereld dat wil ik mijn kleine ventje ook geven van 'gast, wij zijn zo'n geluksvogels dat we hier zijn'. Omarm dat er probeer zo tevreden en blij te zijn met wat je hebt. En dat wordt alleen maar gevoed doordat je ziet hoe het ook ergens anders kan zijn. Ik ben overal in de wereld geweest. Nu natuurlijk veel voor werk, maar als klein kind ben ik veel op reis geweest met mijn ouders. **Ben je ook in andere landen in weeshuizen geweest?** Niet in weeshuizen. Alleen met mijn ouders ben ik in heel Europa geweest. We zijn heel veel in Indonesië geweest. Niet overal geweest, maar in de zin van arme Europese landen ben ik geweest.

Verschillende soorten landen? Ja verschillende soorten landen. En uiteindelijk denk ik dat of het nou Afrika is of Indonesië, armoede is overal... niet hetzelfde, maar wel... ik denk namelijk dat mensen overal hetzelfde zijn. Als je arm bent en niks hebt, maakt het niet uit waar je zit. Daar durven mensen gewoon niet te dromen, dat weet je gewoon. En dat is logisch, dat zou ik ook hebben. Als je niet beter weet. **Ja. Alle normen en waarden en alles wat je van je ouders hebt meegekregen dat geef je ook aan je zoon?** Zeker. **En zou je ook met hem het weeshuis verder willen opbouwen?** Hij is anderhalf en hij is twee keer geweest. **Echt waar? En als hij ouder is? Een jaartje of 18, dat hij ook gaat meehelpen?** Ik ga ervan uit, wat mijn ouders bij mij gedaan hebben, ze hebben nooit verplicht om iets te doen, maar ze hebben laten zien wat de noodzaak is om ook iets voor iemand anders te doen. **En dat is ook jouw plan om dat te gaan doen?** Zeker. Ik ga niet zeggen wat hij moet doen, dat werkt niet. Mijn ouders laten ons helemaal vrij, wat we doen, hoeveel we eraan doen. Met al mijn broertjes en zusjes is het hetzelfde. En als ik naar mijn eigen vrouw kijk, dat is een Nederlandse vrouw. Die is alleen maar met haar ouders naar Spanje en Italië geweest, niets van de wereld gezien, die heeft ook een heel ander idee over het leven. Als ik naar Indonesië ging voor vrijwilligerswerk en ik zei van doe anders even twee vijftig of vijf euro geven. Dan zei ze 'nee man ik heb zelf niet zoveel geld, waarom zou ik dat geven?' Die gedachte komt echt door haar opvoeding, omdat zij geleerd heeft van zorg eerst goed voor jezelf, zorg dat je alles op orde hebt en dan ga je mensen helpen. Terwijl, iedereen kan echt wel twee euro missen. Dat is haar opvoeding geweest, dat is helemaal niet dat ze dat niet wil, maar gewoon omdat ze zo is grootgebracht door haar ouders. **Ik had ook iemand die vertelde dat ze in een facebookgroep zat met andere vrijwilligers en haar plan was ook van als iedereen vijf euro overmaakt, dan kan iemand weer een jaar naar school, maar niemand doet dat uiteindelijk. Veel mensen zullen misschien zo'n idee hebben van 'nou ik ben geweest, ik ben nu weer in Nederland, het is voor mij weer klaar' zoiets.** En dat bedoel ik met oprechtheid. Ik weet zeker dat als ik hier een presentatie ga geven, voor al deze mensen hier en ze zouden daarna twee euro moeten geven om te helpen, dat ik zeker weet dat 90 procent verder gaat. Honderd procent. En dat komt denk ik door de eerste motivatie van het begin. Ben jij een vrijwilliger die om andere redenen gaat, kan je dat verhaal nooit zo brengen dat mensen meedoen. **Die motivaties zijn ook allemaal intrinsiek, dus echt vanuit jezelf. Als andere mensen zeggen dat jij vrijwilligerswerk moet gaan doen...** dat is goed, je hoopt dat dan je blik open raakt en dat je... **maar dan krijg je dus die mensen die terugkomen in Nederland en die laten het allemaal los.** En dat is uiteindelijk zeg maar... en dat is ook wat ik merk als ik een crowdfundingactie, normaal gesproken doe ik een crowdfundingactie, als ik 10.000 euro zoek, vind ik 10.000 euro. Garantie. Gewoon omdat ik mensen het gevoel geef dat we er echt iets goeds mee doen, snap je. Ik geef het gevoel en ik ga het ze ook laten zien. Elke euro die de mensen aan mij geven, daar laat in concreet mee zien wat daarmee gedaan wordt. **De vrijwilligers die ik heb gesproken die zetten inderdaad vanuit Nederland zo'n crowdfundingactie op van ik ga naar Afrika, steun mij in mijn project en het doel is bijvoorbeeld 1000 euro en ze eindigen met 4000 euro en van de rest van het geld kopen ze bijvoorbeeld nog uniformen of spullen voor school, dat soort dingen. Hebben vrijwilligers bij jullie ook geld meegenomen?** Als we in september gaan met vrienden, die wel. Maar dat doen we allemaal samen. Als je het met zijn alle doet en je hebt echt zin om te gaan, dan vind je dat geld vanzelf. **Iemand had bijvoorbeeld een bingo georganiseerd en dat geld ging dan naar die kinderen in het weeshuis.** Dat is toch supervet. Daarom zeg ik... daarom vind ik het zo moeilijk om de schuld te leggen bij de mensen die gaan, maar Defence for Children zou zich moeten richten op degenen die invulling geven aan de projecten. **De organisaties vanuit Nederland?** Juist, maar niet de mensen die willen gaan, want die mensen zijn goed. **Het lijkt ook een trend te worden, dat steeds meer meisjes of jongens ook denken van ik wil een influencer worden en op Instagram foto's laten zien van reizen en van dat soort dingen.** Duizend procent. Daar heeft het zeker ook mee te maken. Al die zeven motivaties, het maakt niet uit wat je beweegreden is om het te doen, wees blij dat mensen openstaan voor andere mensen. Het is al moeilijk genoeg in deze periode. Weet je hoeveel mensen elkaar haten? Wees blij dat mensen de wereld intrekken om iets te doen, alleen dan gaat het erom dat degene die het organiseert, die moeten de juiste mensen de juiste dingen laten doen. **Het hele probleem is eigenlijk ook, vrijwilligerswerk is goed over het algemeen, maar omdat het zo'n trend is gaan organisaties het**

echt als commerciële business zien en die denken dat daar flink geld mee te verdienen is. Ja dat vind ik slecht, maar ook al is het niet uit commercieel belang maar gewoon omdat het werkt zeg maar, is ook prima, laat het alsjeblieft werken, maar deze organisaties moeten ervoor zorgen dat elke vrijwilliger met zijn eigen juiste plan die kant op gaat. Dat is de bron. **Je kan nu bijvoorbeeld bij touroperators ook geen olifantenritten meer boeken, dat soort dingen, dat toch is gebleken dat het slecht zou zijn. Ik denk dat heel veel organisaties ook niet per se een dagtrip naar een weeshuis meer aanbieden, vanwege al die berichten.** Ik denk lokaal wel hoor. Vanuit hier kan je dat misschien niet meer doen, maar zodra je één seconde de grens over bent in een arm land, kan je dat meteen boeken. **Ik heb Activity International, ook een vrijwilligerswerkorganisatie, ook benaderd en gevraagd of ze projecten in weeshuizen aanbieden, maar ik kreeg terug dat ze dat wel heel lang hebben gedaan, maar vanwege de commotie en nieuwe inzichten hebben ze besloten om dat niet meer te doen en dan in plaats daarvan duurzaam vrijwilligerswerk aan te bieden, in een schooltje bijvoorbeeld.** Dat doen wij, maar ze slapen dan bij ons in het weeshuis, maar dat doen wij. Daarom zeg ik, dat is precies wat ik bedoel: Stel je voor je had duizenden mensen die dat wilden doen, maar omdat je het niet meer aanbiedt, gaan er maar 500. Terwijl het eigenlijk supergoed is dat mensen gaan. Maar omdat organisaties bang zijn dat ze negatief in het nieuws komen, dat vind ik zo jammer. Mensen doen allerlei dingen niet, uit angst. **Ja. Snap ik. Het laatste is eigenlijk of je nog iets kwijt wil waar we het niet over hebben gehad? Mis je nog iets?** Nee ik vond het leuk. **Ja? Oké, dan ga ik hem hier stop zetten.**

Bijlage VIII: Interview Milena van Dam

Dikgedrukt: interviewer

Datum van afname interview: 24-02-2019

Telefonisch interview

Duur van het interview: 56 minuten en 34 seconden

Om te beginnen, wat is je naam en je leeftijd? Milena, en ik ben 21. **In welk land heb je vrijwilligerswerk gedaan?** In Bali, Indonesië. **En wanneer ben je daar naartoe gegaan?** Twee jaar geleden. **Hoe lang ben je daar gebleven?** Twee maanden. **Oké. En waarom wilde je naar Indonesië toe? Waarom had je daarvoor gekozen?** Ik werkte fulltime toen en ik had een heleboel geld gespaard en toen kon ik eigenlijk kiezen, ga ik er een auto van kopen of ga ik er iets anders mee doen? Eigenlijk op die manier en toen ben ik gaan rondkijken en kwam ik dat tegen. **Oké. Met wie ben je ernaartoe gegaan? Alleen of met een groep?** Alleen. **Heb je naast vrijwilligerswerk in een weeshuis nog andere dingen gedaan? Zoals een vakantie?** Ja ik ben eerst daar geweest en daarna ben ik gaan reizen. **Oké. Dan gaan we naar je redenen toe. Waarom wilde je vrijwilligerswerk doen?** Goeie vraag. Omdat ik zoiets had van ik wil graag met mensen werken. Daar doe ik ook een opleiding voor en ik werk ook met kinderen, dus ook daarom en omdat ik zoiets had van ik had zoveel geld gespaard en dan kan ik er iemand anders ook blij mee maken. Eigenlijk een beetje om die reden. Iets beters mee doen dan maar iets kopen voor mezelf. **Ja precies. Wat voor opleiding deed je dat je met kinderen werkte?** Ik heb eerst SPW (Sociaal Pedagogisch Werk) gedaan en ik werkte in een kinderopvang en nu doe ik SPH (Sociaal Pedagogische Hulpverlening). **Oké. Wilde je ook echt in een weeshuis werken met kinderen of wilde je vrijwilligerswerk doen en kwam een weeshuis op je pad?** Ik ben eigenlijk eerst gaan kijken naar organisaties, omdat ik daar veel negatieve dingen over hoorde. Ik ben gewoon gaan kijken en je zag heel veel prijsverschillen wat je aan inschrijfgeld moest betalen. Dat was echt belachelijk wat je tegenkwam, echt heel veel geld, dat je dacht waar gaat dat allemaal naartoe? Dus daar ben ik eigenlijk eerst naar gaan kijken en toen kwam ik een organisatie tegen die zeg maar eigenlijk heel goedkoop was qua inschrijfgeld en toen ben ik gaan kijken wat zij allemaal deden en toen heb ik uiteindelijk dus hiervoor gekozen. Niet per se dat ik voor een weeshuis... dit was dan ook niet echt een weeshuis, maar niet dat ik echt daarvoor aan het zoeken was, maar het was meer kijken naar iets wat wel betrouwbaar is. **En wilde je het liefst met kinderen werken of maakte dat niet heel veel uit?** Ja dat wel, maar meer omdat ik daar de meeste kennis over had. **Ja precies. En welke organisatie was dat?** Vrijwillig Wereldwijd. **Oké. Heb je al wel eens eerder vrijwilligerswerk gedaan? In Nederland of in het buitenland?** Nee. **Het was voor het eerst?** Ja. **Oké. Had je van tevoren ervaring in het werken met kinderen? Nou je gaf al aan dat dat zo was.** Ja. **Moest je volgens de organisatie nog aan bepaalde eisen voldoen of vaardigheden hebben? Moest je iets aantonen van diploma's? Iets in die richting?** Je kreeg wel een gesprek en het gesprek was meer een gesprek om te kijken of je wel geschikt was om daar heen te gaan. Bij wijze van, als ik een man was geweest die had gezegd 'ik hou van bouwen' die sturen ze dan ergens die daar iets mee kan gaan doen. Zo'n gesprek was het meer en voor de rest was er nog een trainingsdag. **En wat deden ze op die trainingsdag?** Moet ik even terugdenken. Het ging er volgens mij toen heel erg om dat je je bewust was wat voor vrijwilliger je wilt zijn daar. Je hebt natuurlijk vrijwilligers die daarheen komen en dan daar een maand zijn en een maand gaan feesten en af en toe even wat leuks doen. Of de vrijwilliger die honderden foto's maakt met allemaal zielige kindjes, bij wijze van. Daar ging het heel erg over, dat je je daar bewust van bent wat je wil gaan doen daar en hoe je ermee omgaat en de cultuurverschillen en dat je dingen gaat zien die voor jou niet door de beugel kunnen, maar die daar heel normaal zijn. Daar ging het over. **Oké. Was die trainingsdag in Nederland of ter plekke daar?** Dat was in Amsterdam. **Dus ze waren meer bezig met duurzaam vrijwilligerswerk en niet inderdaad om alleen maar foto's te gaan maken daar.** Ja. Het fijne bij deze plek vond ik ook dat twee Nederlandse mannen die woonden in Bali en die runnen het weeshuis. Het is dus niet echt een weeshuis maar meer een kindertehuis zeg maar. Die runnen dat, dus er was echt een connectie met de mensen daar, dat was heel fijn. Dat het allemaal door hen geregeld werd en zij zorgden dat er wat

met het geld gedaan werd en dat zag je ook wel heel erg terug. Het maakte het voor mij heel betrouwbaar. **Ik moet hier nu aan denken, ik heb iemand geïnterviewd die heeft een eigen stichting en weeshuis in Indonesië en die werkt met Vrijwillig Wereldwijd samen. Volgens mij heet dat stichting Help een kind.** Dat ken ik niet. **Oké.** Die twee mannen daar, eentje is een aantal maanden geleden overleden en die ander ook dit jaar. **Oké. Deed je vrijwilligerswerk meer omdat je dat zelf wilde of wilde iemand anders dat jij vrijwilligerswerk ging doen?** Nee omdat ik dat zelf wilde. **Welke reden vanuit jezelf had je om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen? Was dat mensen helpen of een andere reden vanuit jezelf?** Eigenlijk gewoon omdat ik dacht wat ik met dat geld ging doen en dat ik daar heel bewust over na ging denken en dat ik dacht van ik kan het aan mezelf uitgeven en nog meer kleding kopen, maar ik kan er ook echt iets mee gaan doen. **Je werkte toen fulltime. Ben je toen gestopt met je baan om vrijwilligerswerk te gaan doen?** Ik wist dat ik een tussenjaar ging doen en dat ik naar het hbo ging, dus ik nam een zwangerschapsverlof over en toen heb ik gewoon gezegd dat ik daarna ging stoppen. Dat liep eigenlijk heel mooi van het één naar het ander. **De timing was goed. Had je een externe reden vanuit buitenaf, zoals een beloning of iets anders, om vrijwilligerswerk te gaan doen of speelde dat niet mee?** Nee allesbehalve dat. **Ze hadden mij liever hier gehouden denk ik. Ik weet niet of je bekend bent met de piramide van Maslow? Ja. Jouw behoefte om vrijwilligerswerk te gaan doen, komt dat voort uit sociale behoeften, erkenningsbehoeften of de behoefte om jezelf te ontplooien?** Ik denk dat het wel een beetje van alle drie is. Ik denk dat ik daarheen ging met het idee dat ik daar iets kon gaan doen, maar als je daar bent dan kom je er ook wel achter dat je ook heel veel van hen leert, van hun manieren. Daar kan je zelf ook weer wat mee. Ze hadden allemaal wel de leeftijd van tieners en dan leven ze allemaal samen daar en dan denk je wel jeetje, wat doen jullie dit allemaal goed samen en elkaar helpen en daar leer je ook van dus dan is het ook wel weer zelfontplooiing in die zin dat je heel veel leert hoe zij met elkaar omgaan. **En voelde je je ook anders geworden toen je weer terug was in Nederland? Keek je anders tegen dingen aan? Ja. Ik ging veel makkelijker met alles om. Ik maakte minder een probleem van alles. Sociale motieven, om mensen te leren kennen, speelde dat nog mee?** Nee sociaal niet echt op dat moment. **Het was meer erkenning en zelfontplooiing?** Ja, want sociaal... je hoopt wel natuurlijk dat je daar niet alleen komt, maar het was niet dat ik met het idee ging om nieuwe mensen te leren kennen. **Oké. Dan heb ik drie verschillende typen vrijwilligers. (Interviewer legt de drie typen uit). In welke categorie zou jij jezelf plaatsen?** Lastig. Die laatste... ik heb er niet zolang gezeten... ik denk dat ik tussen die tweede en die laatste zit. **Ertussenin.** Ja denk ik wel. **Oké. Dan heb ik nog een model. Nu komen de theoretische modellen. (Interviewer legt model van Clary uit). Zit er eentje bij waarvan je denkt: dit past wel bij mij?** Ik denk die eerste, omdat ik het echt vanuit mezelf wou en mijn ouders wilden liever niet dat ik zo ver weg ging eigenlijk. En die sociale, wat hoorde daar ook alweer bij? **Mensen ontmoeten, erkenning krijgen, kan ook te maken hebben met druk vanuit je sociale omgeving.** Nee dat was hem niet. Dan denk ik die daarvoor of die daarna. **Carrière-motieven of leermotieven?** Leermotieven. **Oké. En was je met het oppoetsen van je cv bezig?** Nee ik moet zeggen dat ik daar echt niet aan gedacht hebt. Later toen ik weer ging studeren en solliciteren toen heb ik het er eigenlijk niet eens opgezet en toen vroeg later iemand aan me waarom ik dat er niet op had gezet, want het staat heel goed op je cv. **Ja. Helemaal goed. Dan heb ik nog een model, de zelfdeterminatietheorie. (Interviewer legt model uit). De vraag is weer of er eentje van toepassing is op jou. Hoeft natuurlijk niet zo te zijn. Wat was de eerste? Competentie: besef van je eigen capaciteiten, vertrouwd raken in je eigen kunnen. Dat je door vrijwilligerswerk ziet dat dit iets is wat je kan.** Ik wist wel dat ik met kinderen en dat soort dingen, dat ik daar wel verstand van heb en wel iets mee kon doen daar, maar ik moet zeggen, de verwachtingen die je had en de redenen die je had voordat je ging en als je terug bent zeg maar... je denkt dat je daar voor een bepaald iets heen gaat, maar als je daar bent is het toch weer heel anders dan dat je voor ogen had zeg maar. **Waren je verwachtingen heel anders?** Ja. Dat moet ik wel zeggen. **En op welke manier?** De sfeer daar was echt heel anders dan ik had verwacht. Het was echt heel leuk en die kinderen waren echt heel gelukkig allemaal. Ze hadden het echt heel goed. Het is echt in het deel van Bali waar geen toeristen komen en ze hadden het echt heel goed als je kijkt naar andere kinderen die daar woonden. En dat wisten ze zelf ook. **Ja. En wat had je verwacht? Waar sliep je? Werd er goed**

verteld wat je te wachten stond door de organisatie? Ja op zich wel. Uiteindelijk schets je er een eigen beeld bij, maar we sliepen waar de kinderen ook slapen. We hadden een kamer en daar sliepen we met drie vrijwilligers en al die kinderen hadden ook een kamer waar ze met zijn drieën of vieren sliepen. **Oké. En die andere vrijwilligers die heb je daar leren kennen?** Ja. Die heb ik daar leren kennen. **Waren dat ook Nederlanders?** Ja. Alleen maar Nederlanders. **Had je heel erg de behoefte om dingen op jouw manier te doen of dingen aan te pakken op jouw manier? Een soort eigen project?** Nee je merkte daar dat het heel goed geregeld was allemaal. Ik denk echt omdat het gerund werd door twee Nederlandse mannen die dit al heel lang deden. Alles liep gewoon heel goed, en dat is wat je niet verwacht had. Ik had verwacht een heleboel dingen te kunnen doen en ondernemen en dat kon ook wel, maar er was ook al een hele boel, laat ik het zo zeggen. Ze hadden al een hele boel wat ze deden. Ze hadden daar één keer in het jaar, ze noemen dat pep wedstrijd, en dan maken ze teams in dat huis en dan moesten ze een week lang elke avond of een optreden doen en de andere dag was een sportavond. Dat deden ze een week lang en dan is één groep de winnaar. Dat doen ze dus elk jaar en die mogen hun handen op de muur zetten in de eetkamer. Dat soort dingen en dat doen ze al jaren, dus het was allemaal al heel goed geregeld, anders dan ik had verwacht. **Het voelde voor jou niet commercieel dat ze aan jou geld aan het verdienen waren.** Nee helemaal niet, omdat ik wel zag wat er mee gedaan werd en ik wel zag dat meiden van zestien jaar konden gaan studeren daar. Ze hebben ook achter het huis waar deze mensen wonen daar hebben ze een basisschool gebouwd en met het geld en daar komen kinderen uit de buurt die anders geen school konden betalen. Die mogen daar gratis naar school. Een kleuterschool is het. Dus je ziet wel wat er mee gedaan wordt. Je ziet dat het nodig is. Je kwam niet in een hotel aan. Het was wel echt allemaal minimaal, dus je ziet wel dat ze het echt nodig hebben. Die kinderen zaten allemaal in de pubertijd en gaan allemaal studeren, daar is gewoon wel heel veel geld voor nodig. **Had je zelf vanuit Nederland nog een sponsoractie opgezet om geld in te zamelen of een eigen project wat je wilde gaan doen daar? Een doel wat je wilde bereiken?** Ik moet zeggen, ik ben wat dat betreft er niet heel voorbereid heen gegaan, omdat ik eigenlijk een beetje op het laatste moment pas ging omdat ik werkte en ineens dit plan bedacht en twee of drie maanden later wilde ik al weggaan, dus het was allemaal voor mij heel snel gegaan. Achteraf had ik wel heel graag wat willen doen, maar we gaven Engelse les 's avonds en organiseerde uitjes, dat soort dingen deden we ernaast. Dan gebruikte we daar wel het geld voor en er was altijd wel een pot van alle vrijwilligers en dat geld gebruikten we dan. **Oké. Dan heb ik een stukje over je oriëntatiegedrag? Op welke manier heb jij georiënteerd op het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis? Was dat via internet of via via? Hoe kwam jij aan je informatie?** Via Google. Ik heb eerst alles opgezocht en allemaal organisaties bekeken en het verschil was echt voor mij dat ik bij andere organisaties 3000 euro aan inschrijfgeld betaalde en deze vroeg volgens mij een paar honderd, twee of drie honderd, ik weet het niet meer precies. Dat was een heel verschil en toen ben ik ook op gesprek geweest daar. En wat ik daar zag is dat het kantoor van Vrijwillig Wereldwijd echt minimaal is. Er zit geen mooie vloer in met de nieuwste computers en het was daar best wel een beetje krakkemikkig. Dat vond ik juist goed. Ik dacht ik weet in ieder geval dat ik niet 3000 euro betaal zodat jullie hier luxe kunnen zitten, dat was voor mij wat ik heel goed vond juist. **Je wist wat er met je geld gebeurde? Het was niet dat het inderdaad naar de organisatie ging?** Nee want je geeft die organisatie geld en voor de rest betaalde je in het weeshuis 80 euro per week en dat gaf je ook echt aan deze twee mannen die dus het weeshuis runden. Dat ging niet via Vrijwillig Wereldwijd, dus het ging allemaal buiten Vrijwillig Wereldwijd om. **En die twee mannen waren ook jouw contactpersoon? Daar kon je alles aan vragen ter plekke als je problemen had?** Ja die woonden in de buurt. Het waren twee oude mannen die met pensioen waren, dus met een pensioen uit Nederland leef je daar als God, dus die hadden een heel mooi huis en die kinderen mochten altijd komen zwemmen en logeren. Die mannen zaten overal bovenop en die kwamen altijd langs, dat was heel goed. **Was er in het weeshuis nog een soort weeshuismoeder? Een persoon om voor alle kinderen te zorgen of waren dat alleen die twee mannen?** Nee dat was een man die dat deed. Die woont daar met zijn vrouw en die had net toevallig een kind gekregen. Hij is zelf daar opgegroeid vroeger en die heeft het nu dus overgenomen en dat was echt de vader van het huis. **Oké. Wat voor soorten media of platformen heb je gebruikt om informatie op te zoeken? Heb je**

nog social media gebruikt? YouTube of reisblogs bijvoorbeeld? Nee ik heb eigenlijk alleen maar veel gelezen over deze organisatie. Veel ervaringen van andere mensen gelezen. Ik heb mij alleen over deze organisatie ingelezen, meer niet. **Heb je lang getwijfeld of je vrijwilligerswerk in een weeshuis wilde doen? Of had je vrij snel de knoop doorgehakt?** Ik weet wel, toen ik het ging doen had ik er niet over getwijfeld, maar toen ik daar kwam, dan hebben we het er wel over dat mensen zo negatief erover zijn en dat er heel veel verhalen zijn en dat is ook zo. Toen ik me oriënteerde kwam ik ook heel veel dingen tegen dat ik dacht dat is belachelijk, hoe kan dit nou. Ik ben wel van mening dat waar ik het heb gedaan dat ik daar wel goed aan heb gedaan. En ook met het idee dat de kinderen daar niet als zielig werden neergezet of moesten doen alsof ze iemand waren die ze niet zijn. **Ze werden niet gebruikt om toeristen geld te laten geven?** Nee. Er was in de buurt waar ik zat was nog een huis en dat was sinds kort ook van Vrijwillig Wereldwijd als ik het goed heb en daar zijn wij toen wezen kijken en je zag echt dat het veel minder hygiënisch was en geen speelgoed voor de kinderen. Dat was heftig om te zien, zeker omdat het helemaal niet was zoals waar ik zat. Daar heeft toen wel een vrijwilliger gezeten van ons en dat liep niet helemaal goed en die mensen hebben toen gezegd dat ze geen vrijwilligers meer wilden, de moeder van het huis zeg maar. Wat dat betreft vind ik dat dat laat zien dat ze die kinderen daar niet hebben zitten omdat ze graag geld aan ons willen verdienen. Die vrouw had ons liever op een gegeven moment niet meer, omdat ze die cultuurverschillen moeilijk vond. **Dus dat was wel in vergelijking met het weeshuis waar jij zat heel anders.** Ja heel anders. **Oké. Weet je hoeveel tijd ertussen zat tussen het begin van je oriëntatie en het moment dat je je keuze voor vrijwilligerswerk in een weeshuis had gemaakt en definitief alles geboekt? Weet je hoe lang dat ongeveer heeft geduurd?** Niet lang, want ik had niet zoveel tijd meer om te regelen. Ik denk een paar weken. Twee of drie weken. **Hoe kwam je uit bij de organisatie? Wat sprak je aan? Wat voor soort project was het? Was het specifiek aangeboden als werken met kinderen? Hoe werd het aangeboden op de website zeg maar?** Dat weet ik echt niet meer. Wat ik wel weet is dat het wel heel erg als weeshuis op de website wordt neergezet en dat was dus helemaal niet zo, want de kinderen daar hadden allemaal wel ouders. Of de meesten hadden ouders of in ieder geval één ouder. Ik had bijvoorbeeld een moeder die ziek was en daardoor kon ze niet voor haar kind zorgen, dus die zat bij ons en die kwam ze elk weekend halen om samen naar de kerk te gaan. Dus het was geen weeshuis. Alle kinderen hadden wel familieleden waar ze op zich gewoon heen konden, alleen dit was voor hen wel een hele fijne plek om in op te groeien, naar mijn idee. Als je je school hebt en je moet heel veel leren, dat je wel een plek hebt waar je daar de ruimte voor hebt. **De ouders konden niet voor die kinderen zorgen op wat voor manier dan ook.** Ja. **Waren die kinderen verder gezond of hadden ze misschien lichamelijke of mentale problemen dat de ouders niet voor ze konden zorgen?** Er was één kindje die was doof. Hij kon wel horen, maar heel weinig. Hij had ook een gehoorapparaat. Hij is ook vaak geopereerd daaraan, maar dat was het enige eigenlijk. **Oké. En verder waren er geen kinderen waar je echt intensiever voor moest zorgen omdat ze iets hadden?** Nee helemaal niet. Het waren allemaal gezonde kinderen. **Oké. Hoe kwam je dus uit bij deze organisatie? Wat sprak je aan? Was dat puur het geldbedrag of dat het niet commercieel overkwam misschien?** Ja het was het geld wat voor mij liet zien dat het niet heel commercieel was en het gesprek wat ik uiteindelijk daar had, want je kon kiezen of je het via Skype wilde doen, want het was best wel ver, anderhalf uur rijden, maar ik wou juist daarheen zodat ik het kon zien. Die sfeer daar vond ik heel fijn. Dat het er helemaal niet uitzag als kantoor maar juist dacht van waar ben ik nou? In het begin schrok ik juist van oh wat is dit allemaal, maar dat was voor mij uiteindelijk juist een heel goed teken, dat het geld in ieder geval niet hierheen ging. **Je had gewoon een goed gevoel bij de organisatie?** Ja. **Oké. En op welke manier communiceerden zij met jou? Was dat alleen via de mail of telefoon? Was er toen je daar ter plekke zat nog veel contact?** Nee het contact was het gesprek en een paar mails die je dan krijgt met informatie over die plek en wat de bedoeling is en eigenlijk werd ik daarna meteen een soort van doorgestuurd naar die mannen die daar wonen. Die hebben verder alles met mij geregeld. Die hebben mij mails gestuurd met alles wat ik nodig heb daar en hoe een dag daar eruitziet en zo. Dat werd eigenlijk allemaal vanuit hen gedaan. **Oké. Had je een gevoel dat ze jou overtuigde om vrijwilligerswerk via hun organisatie te doen?** Nee eigenlijk helemaal niet. Het was gewoon een heel goed gesprek eigenlijk en ze gingen mij ook dingen vragen

waarom ik daar heen wilde, dus het was meer dat zij mij gingen checken dan mij binnenhalen. Oké. **Zou je nog een keer vrijwilligerswerk in een weeshuis willen doen?** Ik zou niet zo snel zomaar in een weeshuis gaan, omdat ik wel deels ook wel geloof dat het niet altijd goed gaat, maar hier zou ik binnenkort wel weer naartoe willen. Ik wil nog wel een keer terug. Ik heb nog steeds contact met deze meiden en jongens, dus ik zou wel gewoon nog langs gaan, omdat ik toch wel een band met hen heb. **Ik blijf steeds weeshuis zeggen omdat dat in mijn vragen staat, maar voor jou is dat minder van toepassing omdat het meer een soort opvanghuis was?** Ja. **Zou je nog een keer vrijwilligerswerk via dezelfde organisatie doen? Ben je er tevreden over?** Ik denk dat als ik nu vrijwilligerswerk zou gaan doen, dat ik het liever lokaal doe. Dus als ik daar ben dat ik zelf ga kijken op dat moment waar ik kan helpen en wat ik kan doen. Zelf iets zoeken. Ik weet niet of ik het echt nog via een organisatie zou doen, omdat de stap nu ook kleiner is als je eenmaal in dit soort landen bent geweest en dan is het niet meer zo spannend allemaal. De eerste keer is dat natuurlijk wel heel eng. **Ja. Oké. Als je nog een keer vrijwilligerswerk zou gaan doen, zou dat weer met kinderen zijn of zou je iets heel anders willen gaan doen?** Met kinderen zou ik wel doen in de zin van Engelse les geven of dat soort dingen, maar ik zou ook wel wat anders willen gaan doen. Dat maakt mij niet zo heel veel uit. Ik vind kinderen heel leuk dus dat maakt het voor mij heel leuk, maar als ik ergens zou zijn en ik zie dat ik iets kan doen ergens dan zou ik dat wel doen. **Volgens mij zei je net dat je nog een keer terug bent gegaan naar Bali?** Nee ik ben niet meer teruggegaan. Ik wil nog terug. Volgend jaar ga ik terug waarschijnlijk. **Dan ga je ook weer de kinderen opzoeken?** Ja. **Oké. Dan heb ik nog een model over de zeven C's van communicatie. De vraag is wat jij belangrijk vindt aan een duidelijke boodschap. Ik ga ze even opnoemen. (Interviewer noemt de zeven C's van communicatie op en legt ze uit). Wat vind jij belangrijk als iemand jou wilt overtuigen of een boodschap aan jou over wil brengen. Wat vind jij belangrijk daaraan?** Duidelijkheid. **En dat is voor jou ook de enige? Of de meest belangrijke?** Ik heb altijd heel veel duidelijkheid nodig. Ik ben niet zo makkelijk te overtuigen. Ik moet wel echt duidelijk weten dat het waar is wat diegene zegt, laat ik het zo zeggen. Dat is bij mij heel erg van toepassing. **Wat was die laatste? Logica. Dat er geen tegenstrijdigheden inzitten.** Ja dat ook eigenlijk. Ik ga niet zo snel ergens in mee. **Oké. Geloofwaardigheid is ook belangrijk. Oké. Dan heb ik een stukje over invloed. Wat heeft ervoor gezorgd dat je getriggerd werk om informatie op te zoeken over vrijwilligerswerk? Was er iets wat je triggerde of was het meer een idee wat in je hoofd oppopte?** Sinds ik klein ben heb ik altijd gezegd: als ik groot ben en ik heb veel geld dan ga ik kinderen helpen. Dus eigenlijk vanaf heel klein al dat ik dat heb gezegd. Ik heb gewoon iets met kinderen en ik vind het heel leuk om met kinderen te werken, dus ik denk dat het gewoon van kleins af aan al in me zit om iets met kinderen te gaan doen. **Er was dus geen trigger voor jou?** Nee eigenlijk niet. **Zijn er mensen in jouw omgeving die vrijwilligerswerk hebben gedaan? In een weeshuis of ergens anders?** Volgens mij niet nee. Nee helemaal niet. **Heb jij mensen aangestoken toen je weer terug was in Nederland met jouw verhalen dat mensen misschien ook vrijwilligerswerk zijn gaan doen?** Even denken, nee. De mensen om mij heen daarvan weet ik ook wel dat ze dat niet zo snel zouden gaan doen. **Oké. Dan heb ik de laatste theorie die ik even ga uitleggen. Dat heeft te maken met invloed. Je zei net al dat er niet echt iets van invloed was op je keuze om vrijwilligerswerk te gaan doen, maar misschien als je deze theorieën hoort dat je denkt van 'misschien is dat toch onbewust van invloed geweest'. (Interviewer legt de vijf theorieën over massamedia uit). Zit er één bij die misschien toch voor invloed heeft gezorgd?** Het enige wat ik me kan bedenken, ik kom wel uit een groot gezin. Er is niet echt iemand die vrijwilligerswerk heeft gedaan, maar ik weet dat mijn moeder bijvoorbeeld mijn oma in huis heeft genomen tien jaar lang en voor haar gezorgd en dat heb ik mee gekregen, dus voor een ander zorgen dat heb ik wel altijd meegekregen en samen delen en anderen helpen. Dat hebben wij altijd wel mee gekregen. **Oké. En verder is er niks wat je op tv of in de media hebt gelezen wat je je herinnerd? Wat ervoor zorgde dat je informatie bent gaan opzoeken?** Nee ik weet dat een vriendin van mij die ging toen in die tijd naar Amerika om te werken en toen had ik wel zoiets van 'dat is gaaf'. Toen ben ik eigenlijk gaan bedenken van ik kan eigenlijk ook wel iets gaan doen. Dat was hetgeen waardoor ik dacht 'zal ik anders ook iets gaan doen voordat mijn jaar voorbij is'. Maar echt vrijwilligerswerk heb ik vanuit mezelf bedacht. **Wilde je ook gaan reizen door die vriendin die naar Amerika ging?** Ja wel het

reizen, dat kwam daar wel vandaan. Het begon met vrijwilligerswerk en toen maakte iemand de opmerking 'waarom blijf je dan niet gewoon als je daar toch al bent' en dat heb ik toen gedaan. **En je was daar twee maanden gebleven toch?** Twee maanden daar ja. Daarna ben ik nog een maand of anderhalve maand rond gaan reizen. **In totaal heb je ongeveer drie of drieënhalve maand in Indonesië doorgebracht?** Ja en Maleisië. **Oké. Dan heb ik nog een stukje over kritiek. Heb je kritische info gelezen of kritische reacties gekregen over vrijwilligerswerk in weeshuizen? Waar of van wie? Wat vond je daarvan?** Heel veel. Ik heb er heel veel over gelezen. Volgens mij was het ook echt rond de tijd dat ik daar was of net daarna dat het heel veel ineens ook in het nieuws was. Maar ook op reis daarna dan heb je gesprekken met mensen en dan praat je vooral over waar je geweest bent. Als je dan dat verteld... ik zat op een gegeven moment met een stel uit Amerika die waren met mij aan het praten en die jongen had daar bijvoorbeeld wel een hele erge mening over, vooral over hechting wat dan niet goed gaat bij dit soort kinderen, omdat ze iedere keer andere gezichten zien. En toen heb ik hem ook gezegd wat ik daarvan vind. Dat bij dit soort kinderen die hechting niet verpest is door de komst van mij of andere mensen, omdat hij zo geboren is bij wijze van. Dat is niet omdat wij... als ik kijk hoe die meiden en jongens naar ons keken daar, zij waren met elkaar een familie daar en zo zagen zij dat ook en ik denk dat ze ons meer zagen als een juf, bij wijze van, die je een jaar lang op school ook hebt. Daar krijg je op een gegeven moment ook een band mee. Zo zagen zij ons denk ik meer. **Oké. Vond je het zwaar om afscheid te nemen? Kon je uitleggen dat je wegging en eigenlijk niet meer terug zou komen? Hoe ging dat toen je daar wegging?** Ze hebben daar als een vrijwilliger weggaat hebben ze een afscheidsavond. Dat doen ze dan eigenlijk voor ons maar ook voor de kinderen. Dan wordt er lekker gekookt en dan mogen de kinderen die dat willen mogen iets zeggen. Een jongen ging een liedje zingen bijvoorbeeld. Of gitaar spelen. Dat mogen ze allemaal zelf bedenken en invullen. Er wordt gewoon een soort van feestje van gemaakt. Dan krijg je nog een doek die ze daar gebruiken om te bidden, die krijg je mee. Dat is eigenlijk hun afscheidsritueel. Voor de rest was het wel heel moeilijk. Ik vond het wel moeilijk, maar ik had voor mezelf al wel besloten dat ik nog een keer terug zou komen. Ik weet niet of dat nu is of over een paar jaar. Het was ook wel fijn dat je heel goed met ze kon praten, omdat ze heel goed Engels konden vond ik. Ze hebben ook allemaal WhatsApp of Facebook, dus dan heb je toch wel contact met ze. **Heb je dat nu ook nog?** Ja. Niet met allemaal, maar wel met eentje heb ik wel contact. **En had je het idee dat de kinderen er moeite mee hadden op zo'n afscheidsavond dat je wegging? Of waren ze er eigenlijk wel aan gewend, van mensen komen en gaan nou eenmaal?** Ja eigenlijk wel. Ze vinden het wel jammer, maar ze weten het. De relatie die ze met jou hebben is gewoon van komen en gaan en zo ga je ook... het is niet alsof er iemand van hun huis en familie verdwijnt. Ze vinden elkaar hun familie maar ze zien ons gewoon als een tijdelijk iemand en daar zijn ze heel blij mee, zeggen ze altijd. Dan konden ze dingen doen en ondernemen die ze anders niet hadden kunnen doen. Ze zijn er wel zelf goed op voorbereid en ze zijn het ook wel gewend. Als ik naar ze kijk, want dit zijn dan wat oudere kinderen natuurlijk allemaal, ik heb niet het idee dat hun hechting verstoord is. Ze waren natuurlijk allemaal een beetje puber en verliefd op elkaar en zo. Als ik daar de hechting kijk en op die manier vanuit mijn studie kijk, zag ik daar niet een hele slechte hechting, als je zag dat ze gewoon verliefd op elkaar konden worden en stiekem afspreken 's avonds als het donker was, dat soort dingen. Hoe ze met elkaar omgingen, ik vond hen niet negatief gehecht met elkaar. **Oké. En zei je ook tegen die kinderen van 'tot de volgende keer'? Had je ze beloofd dat je terug zou komen?** Nee dat heb ik niet gedaan. **Oké. Wat was trouwens jouw belangrijkste rol in het weeshuis? Was dat als oppas of een soort extra hulp? Wat deed je voornamelijk in het weeshuis?** Ja je was heel vrij eigenlijk wat je wilde doen. Twee dagen in de week kregen ze Engelse les van ons, die bereidden we dan voor en gaven we dan. De kleuterschool die daar dus achter zit daar kon je dansles geven of Engelse woordjes aan ze leren, dat soort dingen. We organiseerden ook uitjes en dagjes weg. Of we deden een spelletjesavond in het weekend. Eigenlijk dat soort dingen. Het was niet verzorgen of iets. Het was gewoon voor de leuk. Wij waren degene die leuke dingen met hen deden. Ze hebben elke avond huiswerk. Dan moesten ze allemaal huiswerk maken in de eetkamer en daar hielpen we ook bij als ze vragen hadden. **Oké. Waren ze snel aan je gewend toen je daar kwam of was het eerst een beetje de kat uit de boom kijken en daarna knuffelen en zo?** Ze waren wel heel open in de zin

van heel aardig en wel echt verwelkomend, maar ze hingen niet meteen om je heen. Dat ze echt aan je gaan hangen en alles aan je gaan vragen en zo, dat valt wel mee. Dat doen ze heel normaal, eigenlijk op hetzelfde niveau als ik dat zou doen, zelfde ritme, dat ging allemaal heel rustig. **Oké. En die kritische reacties, was dat voor of nadat je er heen was gegaan? Mensen die tegen je zeiden van 'nou zou je dat nou wel doen, vrijwilligerswerk in een weeshuis'? Of was het meer erna?** Daarna was het meer. **Wat vond je van die dingen die je las?** Ik vond het wel heftig, maar ik vond het vooral heel erg dat dat zo gebeurt, omdat ik vind dat wat ik heb gedaan, dat dat helemaal niet te maken heeft met wat er in de media wordt geschreven. Dus dat vind ik wel heel erg, dat het heel negatief wordt neergezet en er dus ook heel negatief mee om wordt gegaan, terwijl niet alle organisaties en niet iedereen die dit doet, doet dat met deze ideeën. Dat is wel heel jammer dat er wel een beeld over gevormd wordt. **Vind je dat alles over één kam wordt geschoren? De slechte verpesten het voor de goede weeshuizen?** Ik denk dat wat er met weeshuizen is... ik denk dat weeshuizen, de hulp die je daar kan doen, ik denk dat mensen er niet heen moeten gaan om te denken dat ze daar hele problemen kunnen oplossen. Als je daar heen wilt gaan, dan moet je daarheen gaan omdat je gewoon wat leuks met die kinderen wilt gaan doen, omdat daar anders geen geld voor is. Dat is voor mij het idee van een weeshuis als je naar naartoe gaat om vrijwilligerswerk te gaan doen. **Alles wat je las, kon je dat van je afschuiven omdat het niet van toepassing op jou was? Of zat je er toch wel mee?** Ja dat kon ik wel heel snel doen, omdat ik gewoon heel positief was over hoe het allemaal ging bij mij en hoeveel er gedaan werd voor ze en hoe leuk het was. Het was daar gewoon heel leuk en die kinderen waren leuk met elkaar en met iedereen. Het was daar gewoon heel anders dan waarover geschreven werd en dat zag je meteen. **Heeft die informatie nog invloed gehad op jouw ervaring als je terugkijkt? Van 'misschien was dat inderdaad niet helemaal zuiver?'** Nee ik vond van niet. Ik vond het bij mij echt heel anders. Het was ook heel mooi waar ik zat. Ze probeerden ook niet arm over te komen of zo. Ze hadden een tennisbaan waar die kinderen konden spelen. Ze konden pingpongen buiten. Ze konden echt van alles doen. Ze probeerden helemaal niet over te komen alsof ze heel veel geld nodig hadden omdat ze allemaal zo arm zijn. Dus dat was heel anders dan wat ik las. **Het heeft niet jouw beeld veranderd?** Nee. Wel in de zin van dat ik het niet zo snel via een andere organisatie zou doen, omdat er dan natuurlijk wel een grote kans is dat je op zo'n plek terecht komt. Als ik het nog een keer zou doen, zou ik gewoon hiernaar teruggaan, omdat ik het leuk vind en omdat ik het gezellig vind met hen, maar ik zou niet zo snel via een organisatie dit gaan doen. **Zeg je dat ook tegen mensen? Leg je dat uit als mensen ernaar vragen of jou misschien om informatie vragen?** Ja. Dan zeg ik het er wel bij. Als mensen daar naartoe gaan en al die kinderen willen gaan helpen, dat is gewoon niet realistisch en als jou dat idee wordt aangepraat dan is het ook geen goede plek zeg maar. **Oké. Heb je ergens spijt van over je periode als vrijwilliger?** Wat ik jammer vind, ik had achteraf langer willen blijven. Het kon niet omdat ik met mijn studie begon, maar ik merkte gewoon, het duurde heel lang voordat je die kinderen een beetje leert kennen, daarom vond ik ook dat ze zo goed qua hechting waren, omdat het niet was dat je binnen een week een hele goede band had met al die kinderen en ze allemaal om je heen hingen, dat was helemaal niet zo. Je moest echt wel je best doen ervoor zeg maar. Dan merkte je wel dat op een gegeven moment heb je dat eindelijk en dan ga je alweer bijna weg. Dat was het een beetje. **Je had er dus iets langer willen blijven als dat kon? Ja. Oké. Dan heb ik als laatste vraag je mening: wat vond je van je periode als vrijwilligers in het kindertehuis? Hoe kijk je erop terug?** Ik kijk er met een heel fijn gevoel op terug. Ik ben heel blij ermee. **Zou je iets anders hebben gedaan met de informatie die je nu hebt? Zou je iets anders aangepakt hebben of zou je precies hetzelfde hebben gedaan?** Ja dat wel. Ik zou het doen zoals ik het heb gedaan, want ik heb het gedaan zoals ik zelf ben, maar ik zou dus wat langer blijven als ik het nog een keer zou doen. **Oké. Dan waren dat mijn vragen eigenlijk. Ik heb als laatste nog of jij verder nog mensen weet die ik eventueel kan benaderen voor een interview ook?** Ik ga even rondvragen. Ik ga wel even kijken. Ik heb niet heel veel contact meer met die meiden, maar ik ga het wel even vragen en dan hoor je van me als ik iemand weet. **Helemaal goed. Dan wil ik je heel erg bedanken. Als je iets weet kan je me een berichtje sturen.** Is goed, ga ik doen. **Dankjewel.** Ja ik hoop dat je er wat aan hebt. **Ja zeker. Dankjewel.**

Bijlage IX: Interview Tessa Jobse

Dikgedrukt: interviewer

Datum van afname interview: 23-04-2019

Telefonisch interview

Duur van het interview: 39 minuten en 16 seconden

Wat is je naam en je leeftijd? Tessa Jobse en ik ben 31. **En ik welk land heb je vrijwilligerswerk gedaan?** Suriname. **Wanneer ben je daar naartoe gegaan?** In april 2011. **Oké. Waarom wilde je naar Suriname?** Veel vrienden van mijn ouders komen uit Suriname dus dat trok mij wel heel erg. Daarnaast spreken ze Nederlands dus dat vond ik zelf ook wel fijn, om gewoon mijn eigen Nederlandse taal te kunnen spreken. En verder had ik gewoon van die vrienden van mijn ouders veel dingen en mooie verhalen gehoord over Suriname, dus vandaar dat dat mij eigenlijk wel trok. **Oké. Het was gelijk je keuze dat je daar naartoe wilde of heb je nog naar andere landen gekeken ook?** Nee ik heb eigenlijk niet naar andere landen gekeken. Ik wilde gewoon Suriname. **Oké. Hoe lang ben je daar gebleven?** Echt gebleven of vrijwilligerswerk gedaan? **Ja alles in totaal.** Alles in totaal ruim vijf maanden. **En hoe lang daarvan heb je vrijwilligerswerk gedaan?** Vier maanden. **Heb je voor de rest nog een vakantie gehouden of gereisd?** Ik heb toen ik aankwam in Suriname eerst een week vrij gehad om even te wennen aan de hele manier van doen en laten daar. Het gaat allemaal iets langzamer dan in Nederland. Toen zijn mijn ouders ook gelijk overgekomen, want die wilde ook gelijk een stukje van Suriname zien dus toen hebben we gelijk allemaal van die tripjes gedaan. Na die week ben ik eigenlijk gelijk begonnen met werken en daarna heb ik ook nog twee weken gewoon een beetje vakantie gevierd daar. **Een beetje uitrusten nog.** Ja. **Oké. Met wie ben je daar naartoe gegaan? In je eentje of met een hele groep?** In mijn eentje. Wel via een organisatie. **Dan gaan we nu naar je redenen toe: waarom wilde je vrijwilligerswerk doen?** Ik had de opleiding Sociaal Pedagogische Hulpverlening en in je derde jaar had je toen de keuze om in het buitenland stage te mogen lopen. Dat wilde ik toen heel graag, maar ik mocht toen niet omdat ik één tentamen niet had gehaald en voor dat tentamen moest je in Nederland blijven. Dus toen viel de droom een beetje in duigen. Nadat ik afgestudeerd was het jaar erna dacht ik van ik wil gewoon nog steeds naar Suriname toe dus waarom ga ik dan geen vrijwilligerswerk doen. **Oké. En wat was de reden dat je in een weeshuis wilde werken? Had je daar bewust voor gekozen of was dat iets wat je tegenkwam?** Nee ik was een beetje gaan kijken bij organisaties wat ze dan aanbieden qua vrijwilligerswerk en eigenlijk het meeste wat je bij Suriname wel naar boven zag komen waren van die kinder- of weeshuizen of ziekenhuizen, maar daar had ik natuurlijk geen ervaring mee op dat moment. Dus toen viel eigenlijk heel makkelijk de keuze van nou dan ga gewoon in zo'n kindertehuis. **Oké. Had je al wel eens eerder vrijwilligerswerk gedaan? In het buitenland of in Nederland?** Ja ik heb wel voor een jongerencentrum wel eens wat dingen gedaan, maar daar kwam ik vroeger zelf en toen heb ik wel feestjes georganiseerd. **Oké. En had je iets met kinderen dat je dat wilde doen of had je ervaring in het werken met kinderen?** Nou ik heb na mijn middelbare school eerst SPW gedaan, dat is mbo-niveau en toen SPH en toen heb ik wel al meerdere stages gehad met kinderen. Ik heb onder andere ook een jaar stage gelopen op het schippersinternaat en toen mijn stage klaar was heb ik daar ook nog een jaar gewerkt. **Dus de ervaring had je wel met kinderen?** Ja en ik heb nog bij jeugdzorg ook gewerkt met kinderen tussen de 12 en 18. **Oké. Beschikte je over de juiste vaardigheden om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen? Kwamen er vanuit de organisatie nog bepaalde eisen waar je moest voldoen?** Ja een sociale opleiding vonden ze wel belangrijk dat je dat had gedaan. Verder eigenlijk niet echt. Je werd wel gescreend door de organisatie met wie je ging en daar moest je ook eerst op gesprek komen en werd er echt gekeken naar je motivatie en wat je werkervaring was. Je werd wel eerst echt gescreend. **Deed je vrijwilligerswerk meer omdat je dat zelf wilde of wilde iemand anders dat jij vrijwilligerswerk ging doen? Kwam het dus vanuit jezelf of vanuit je omgeving?** Nee ik wilde het echt zelf. **Welke reden vanuit jezelf had je om vrijwilligerswerk te gaan doen in een weeshuis?** Gewoon kijken hoe het er daaraan toegaat. Daarnaast was het mooi meegenomen om gelijk een nieuw land te leren kennen en gewoon de

ervaring voor jezelf. Dat je misschien ook zelf een beetje groeit. **Had je nog een motivatie van ik wil echt mensen helpen of het leven van die kinderen wat leuker maken? Puur het helpen zeg maar?** Ja ik vond het wel fijn om te helpen en er voor die kinderen te zijn. **Was er nog een externe reden van buitenaf, zoals een beloning, die je had om vrijwilligerswerk in een weeshuis te gaan doen?** Het heeft mij heel veel geld gekost om het te doen. Ik heb niks gekregen. **Nee precies. Dan gaan we naar de theoretische vragen. Ik weet niet of je het model van Maslow kent?** Wel van gehoord. **Jouw behoefte om vrijwilligerswerk te gaan doen, was dat meer vanuit sociale behoeften, erkenningsbehoeften of behoeften om jezelf te ontplooiën?** Ik denk dan die laatste. **Om jezelf te ontwikkelen?** Ja je ontwikkelt jezelf meer en daarnaast, je gaat natuurlijk naar een ander land en ik woonde toen nog thuis, dus je gaat gelijk naar een andere omgeving en op jezelf. **Oké. Dan heb ik drie soorten vrijwilligers. (Interviewer legt drie types voor). In welke categorie zou jij jezelf plaatsen?** Ik ben natuurlijk wel een langere periode geweest en ik deed wel aan zelfontwikkeling, maar ik ging wel echt voor mezelf. Niet om iemand anders er blij mee te maken. **Denk je dat je de Intermediate volunteer bent? Ja. Oké. Dan heb ik zeven verschillende motieven. Ik zal ze helemaal uitleggen. (Interviewer legt model van Clary uit). Is er één of zijn er meerdere waarvan je denkt 'dit is wel de reden dat ik vrijwilligerswerk ben gaan doen'?** Die eerste, iets waardevols doen. Er zijn er wel meerdere eigenlijk. **Je carrière? Of mensen ontmoeten?** Ja sociale motieven inderdaad. Andere mensen ontmoeten. Erkenning krijgen was echt niet ter sprake. Het was ook wel iets om je kennis uit te breiden, maar ook kennis meegeven hoe je het in Nederland hebt geleerd. Of je dat over kan brengen aan mensen daar. **Uitwisselen van kennis? Ja. Je had geen beschermingsmotieven? Nee zeker niet. Had je nog een reden dat je wilde horen hoe goed je bezig was, om erkenning te krijgen?** Nee. Daar ben ik toen totaal niet mee bezig geweest. Het was gewoon iets wat ik zelf wilde doen. Mijn ouders die vonden het wel leuk dat ik dit ging doen. Ze waren natuurlijk wel trots, maar daar ging het me niet om. **Nee precies. Ik ga nu naar je oriëntatiegedrag. Op welke manier heb jij georiënteerd op het doen van vrijwilligerswerk in een weeshuis?** Op internet ben ik verschillende organisaties gaan opzoeken die dat aanbieden. **Alleen Google gebruikt? Ja volgens mij wel. En wat voor soorten media of platformen heb je gebruikt om informatie op te zoeken? Heb je nog social media gebruikt of YouTube filmpjes bekeken of wat het puur googelen naar organisaties?** Ja puur googelen op die organisaties. **Oké. Je wist al naar welk land je toe wilde, dus dat was al duidelijk. Je hebt geen andere landen met elkaar vergeleken? Nee. Heb je lang getwijfeld of je vrijwilligerswerk in een weeshuis wilde doen? Nee eigenlijk helemaal niet. Weet je nog hoe lang je met dat idee hebt gelopen voordat je ernaartoe ging? Nou ik zat in het derde jaar SPH en toen wilde ik, wat ik net vertelde, hier eigenlijk stagelopen maar dat ging niet door, dus toen heb ik dat jaar in Nederland doorgebracht en daarna nog mijn afstudeerjaar en toen wilde ik het nog steeds doen dus toen ben ik actie gaan ondernemen. Toen heeft het nog ruim een half jaar geduurd, want ik wilde in eerste instantie wel gelijk in september of oktober weggaan, maar toen hadden ze eigenlijk geen plekken meer vanuit de organisatie om je te plaatsen, dus vandaar dat ik in april ben gegaan. **En je ging na het afronden van je studie en voor het begin van je nieuwe studie? Een soort tussenjaar? Ja klopt. Hoeveel tijd zat er tussen het begin van je oriëntatie en het moment dat je de keuze had gemaakt, alles had geboekt? Hoe lang heb je gezocht? Was dat maanden of juist een paar dagen?** Ja ik wist het al wel, maar ik wilde wel echt een goede organisatie, want ik vond het wel belangrijk dat de organisatie zelf goede contacten had in Suriname. Daarnaast vond ik het fijn dat zij ook onderdak voor mij regelden. **Met welke organisatie ging je? Ik ging met Vrijwillig Wereldwijd. Oké. Die heb ik meer voorbij horen komen. Hoe kwam je uit bij deze organisatie? Wat sprak je het meeste aan? De site wat ze allemaal vertelden vond ik wel interessant. En daarnaast ben ik daar toen een keer geweest. Ik weet niet of het echt een open dag was, maar toen gaven ze wel meer uitleg over wat ze allemaal deden. Daar ben ik toen een keer heen geweest en aan de hand daarvan vond ik het gewoon een fijne organisatie en een gesprek aangevraagd en dat was dan tevens gelijk een motivatiegesprek om te kijken of je geschikt was. **Had je nog een soort trainingsdag of training die je moest volgen? Een voorlichtingsmiddag of was dat allemaal tijdens dat gesprek al besproken? Het was eigenlijk allemaal in dat gesprek. Oké. Op welke manier communiceerden zij met jou? Waren ze jou aan het overtuigen dat je voor hun organisatie moest kiezen?** Ik denk dat iedereen wel een****

beetje een verkooppraatje heeft, maar zo heb ik het nooit gevoeld. Ik had wel zoiets van dit is mijn keuze dus als ik iets niet prettig vind stap ik gewoon weer op. **Ze waren niet aan het pushen van 'kom maar gewoon bij ons vrijwilligerswerk doen'?** Nee helemaal niet. **Oké. En was dat contact via de mail of telefonisch?** Voornamelijk mail, maar ook wel af en toe telefonisch contact gehad. **Was dat contact intensief? Had je veel contact met de organisatie toen je daar ter plekke zat?** Ze hebben wel gemaaild of ik een goede vlucht had gehad en of ik goed was aangekomen in het begin. Het was een beetje naar gelopen, want mijn opa is in die tijd overleden, dus toen ben ik teruggevlogen naar Nederland en de vrouw waarbij ik de kamer huurde, zij had contact met de organisatie en die had dat doorspeeld. Toen kreeg ik wel mailtjes met medeleven. Dus ik ben gewoon even een week naar Nederland gekomen en toen weer teruggegaan, dus ik had wel veel medeleven gekregen vanuit de organisatie zelf. Dat ging wel via de mail. **Oké. Zou je nog een keer vrijwilligerswerk in een weeshuis willen doen? Is het je bevallen?** Ja het is mij zeker bevallen, maar je moet wel echt een spaarpotje hebben. **En wat je aan de organisatie betaalde, dat was alleen voor vrijwilligerswerk? Daar kwam nog je vliegticket bij?** Ja je betaalt een bepaald bedrag voor de organisatie zodat zij konden zorgen dat er een plek voor je geregeld werd om te werken en om te slapen, maar je slaapplek... het is natuurlijk niet te vergelijken met de Nederlandse huurprijzen hier, maar je moest dan voor je kamer zoveel huur betalen en daarnaast kwam er nog van alles bij, je eten en je uitstapjes, je vervoer, je vliegtickets inderdaad. **En waar sliep je? Sliep je in het weeshuis zelf?** Nee ik sliep in een groot huis, eigenlijk een soort studentenhuis met tien andere meiden en jongens. **Was dat een gastgezin of moesten jullie voor jezelf zorgen?** Nee gewoon voor onszelf zorgen. **Zaten er veel vrijwilligers tegelijk met jou in dat weeshuis?** Eén ander meisje. Voor de rest waren het allemaal stagiaires. **Oké. Zou je nog een keer vrijwilligerswerk via deze organisatie doen?** Ja ik vond het een fijne organisatie. **En zou je dan ook weer naar Suriname gaan om de kinderen weer te zien bijvoorbeeld? Of dan liever een ander land?** Lastige vraag. Ik zou dan denk ik toch voor een ander land gaan, om mij weer verder te ontwikkelen. **Oké. Had je toen je weer terug was in Nederland het gevoel dat je die kinderen heel erg miste en daardoor weer terug wilde?** Ja zeker. Ik dacht echt waar maakt iedereen zich hier zo druk om? **Je kwam heel anders weer terug in Nederland?** Ja. Je moet het leven daar eens zien hoe het er daaraan toe gaat. Gewoon heel primitief was het. **En de kinderen? Had je daar nog contact mee toen je weer terug was?** Nee dat was ook wel iets vanuit de organisatie of eigenlijk vanuit de directrice van het weeshuis, ze verbood het om contact te houden met de kinderen. Want ze zegt ook van als je het wel doet, op een gegeven moment gaat het toch verwateren en zo'n kind die hecht zich er heel erg aan en dat is gewoon niet goed voor de verdere ontwikkeling dan, dus eigenlijk hield ze het wel echt af. Net zoals foto's opsturen, dat wilde ze ook niet. Je mocht dan wel als je daar was en dan een foto had gemaakt, dan mocht je ze daar ontwikkelen en geven, maar niet als je in Nederland was dat je echt nog diep contact opzocht. **En merkte je ook dat die kinderen het er moeilijk mee hadden dat je wegging? Waren ze heel erg gehecht aan je dat ze van slag waren dat je weer wegging?** Ja je bouwt toch een band op met die kinderen. Het was wel echt een heel groot kindertehuis met 48 kinderen op dat moment. Je hebt niet met iedereen een hele goede band zeg maar, maar met de meeste op zich wel. Je hielp wel echt intensief met huiswerk en alles. **En hoe oud waren die kinderen ongeveer?** Volgens mij vier tot 18 jaar wat er mocht zitten. **Merkte je dat ze gelijk heel erg aan je gehecht waren of was het eerst de kat uit de boom kijken?** Nee eerst inderdaad de kat uit de boom kijken en denken van nou daar is weer een blank nieuw iemand, kijken hoe zij is. De andere vrijwilliger en stagiaires die werkten er wel al een aantal weken. Die zeiden ook van het komt vanzelf, ze moeten je leren kennen. **Oké. Had je het idee dat zij wisten van 'dit is weer een vrijwilliger en die gaat toch wel weer weg'?** Ja. **Daar waren ze zich wel van bewust?** Ja dat wisten ze heel goed inderdaad. Dat was ook wel echt zelig. Het is nu leuk, maar we weten dat je over een tijdje weer weggaat. **En dat kon je ook wel uitleggen? Dat je vier maanden bleef en daarna weer terugging?** Ja. **Dat snapten ze wel?** Nou niet iedereen. Het ligt een beetje aan de leeftijd, maar ze wisten wel de reilen en zeilen, want eigenlijk draaide het weeshuis... die hadden twee huismoeders die daar echt woonden en voor de rest draaide het op vrijwilligers of stagiaires. **En waren die kinderen gezond of hadden ze mentale of lichamelijke problemen waardoor mensen niet voor ze konden zorgen en ze daarom in een weeshuis zaten?**

Waren alle kinderen wees? Er waren eigenlijk meerdere redenen waarom die kinderen daar zaten. Geplaatst door jeugdzorg vanwege mishandeling of ouders konden niet meer voor ze zorgen. Er waren ook enkele weeskinderen. Eigenlijk heel veel verschillende dingen. **Zat dat weeshuis in een toeristisch gebied waar meer mensen kwamen of was het niet zo toeristisch?** Het zat wel in de stad Paramaribo, maar wel buiten het centrum zeg maar. **Kwamen er ook wel eens toeristen langs?** Ja af en toe, want in Suriname komen er veel buitenlanders, Nederlanders of Amerikanen en die komen dan dozen met speelgoed en zo brengen. Of eten. **Waren er nog dagtripjes voor een dag naar het weeshuis?** Nee dat mocht niet. We werden wel af en toe door Surinaamse gezinnen uitgenodigd bij hen thuis als er dan een feestje was en ze wilden graag de kinderen ook een plezierige dag geven, dus dan gingen we daar met zijn allen heen om een verjaardag of iets te vieren. **Oké. Wat was jouw taak in het weeshuis? Was dat puur om er te zijn voor de kinderen of meer verzorgen, helpen met huiswerk? Wat deed je allemaal daar?** Het was puur om er te zijn, een luisterend oor te bieden en inderdaad te helpen met de dagelijkse taken. Wij werkten dan van 12 tot zes en dan begonnen we eigenlijk... de kinderen zaten dan nog op school en de eersten kwamen om 12 uur uit school, de kleintjes en om één uur de grote kinderen en dan moesten we eigenlijk tafeldekken en zodra alle kinderen er waren moesten ze eerst allemaal verplicht schooluniform uit en gewone kleding aan, want anders wordt het schooluniform vies. Dan met zijn alle eten en daarna moesten ze verplicht rusten. Dan ging je een beetje de kamers af of dan sprak je met een aantal meiden over jongens. En daarna om drie uur moesten ze weer verplicht beneden staan en dan werd er pap gegeten. Daarna moesten ze huiswerk maken en als je geen huiswerk had dan ging je een beetje wassen, je kleding wassen, want dat moesten ze allemaal zelf doen. En daarna mochten ze leuke dingen doen, spelletjes. **Was er nog een eigen project wat je had, bijvoorbeeld geld inzamelen om nieuwe spullen te kopen? Had je nog een soort actie opgezet vanuit Nederland?** Nee eigenlijk helemaal niet. **En ook in Suriname zelf geen eigen project? Het was meer om er te zijn?** Ja het was meer om er te zijn inderdaad. **Oké. Dan heb ik nog een model over communicatie. De vraag is eigenlijk wat jij belangrijk vindt aan een duidelijke boodschap als iemand jou ergens van wil overtuigen. Op welke manier dat het beste bij jou zou binnenkomen zeg maar. (Interviewer legt de 7 C's van Communicatie uit).** **Wat vind jij belangrijk aan communicatie, aan een goede boodschap?** Iets wat duidelijk is verwoord. Dat je gelijk begrijpt waar het over gaat. Dus gewoon zo compleet mogelijk. En als het een schriftelijke boodschap is, dan het liefst foutloos Nederlands natuurlijk. **En was dat ook wat je aansprak in de organisatie? Dat ze jou op die manier overtuigden? Door hun manier van communiceren.** Ja die was gewoon heel duidelijk en concreet. Je wist wat je te wachten stond. De communicatie daar dat ging dan... als je bijvoorbeeld iets wilde bereiken in het kindertehuis moest je dat doen via de directrice en dan was communicatie nog best wel lastig. **Oké. Je merkte wel gelijk verschil.** Ja en ze hadden daar ook een iets hardere aanpak wat betreft kinderen dan wat wij hier gewend zijn en een hele andere kijk op bepaalde dingen, dus dan was het soms nog best wel lastig om daar een draai aan te geven, want het gebeurde toch zoals zij wilden. Dus dan was het wel echt de Nederlanders tegenover de Surinaamse directrice. **Je had niet zoveel inspraak in wat er ging gebeuren?** Nee eigenlijk niet. En ze had ook wel een goed punt. Ze zei ook van 'jij bent over een paar maanden weer weg en dan?' Dat is natuurlijk logisch. **Oké. Ik heb een paar vragen over invloed. Wat heeft ervoor gezorgd dat je getriggerd werd om informatie te zoeken over vrijwilligerswerk in een weeshuis? Had je iets gezien of gehoord bijvoorbeeld?** Ik denk dat dat wel weer heel erg te maken heeft met mijn SPH. Daar was ooit zo'n beurs over stages in het buitenland doen en toen ben ik eigenlijk wel tot de ontdekking gekomen dat een kinder- of weeshuis mij ook wel leuk. En ik heb natuurlijk ook gewerkt op het schippersinternaat en dat vond ik ook gewoon een leuke ervaring. **Dus je invloed kwam van je opleiding?** Ja. **Oké. Zijn er mensen in jouw omgeving die vrijwilligerswerk hebben gedaan in een weeshuis of ergens anders?** Ja ik heb één vriendin die heeft een maand ergens lopen schilderen, maar ik zou niet meer weten waar. Ergens op een zonnig eiland. **Oké. Er was niemand die jou overtuigden met hun eigen verhalen?** Nee. **Dan heb ik vijf beïnvloedingstheorieën. De vraag is of invloed van media bij jou een rol heeft gespeeld om vrijwilligerswerk te gaan doen. Kan ook zijn dat er geen één tussen zit, maar misschien als ik ze uitleg dat iets toch van invloed is geweest. (Interviewer legt de vijf theorieën uit). Is er één**

waarvan je denkt dat dat wel invloed heeft gehad of helemaal niet? Eigenlijk helemaal niks. **Oké. Dat kan ook natuurlijk.** Het is ook een tijdje geleden natuurlijk. Social media was nog een beetje upcoming. **Ja tegenwoordig zie je steeds meer social media natuurlijk.** Ik volg nu ook op Instagram zelf ook mensen of een organisatie in Suriname, dat zie ik nu en denk ik 'ohja'. **Zou je daar nu wel gevoelig voor zijn? Dat iets wat je online hebt gezien en dat dat idee in je hoofd blijft hangen? Ik denk het wel ja. Nou ja beïnvloeding... het zal zeker meespelen.** **Oké. Dan heb ik nog een puntje kritiek. Heb je kritische info gelezen of kritische reacties gekregen over vrijwilligerswerk in weeshuizen? Zo ja, van wie en op welke manier? Wat vond je daarvan? Informatie wat je niet wist of waarvan je niet wist dat dat gebeurde of reacties van 'zou je dat zou wel doen, met kinderen werken'? Had je reacties gekregen vanuit je omgeving?** Eigenlijk niet heel erg nee. De meeste reacties waren van 'dat zou wel heel anders zijn daar'. En vanuit de organisatie hebben ze je wel een beetje voorbereid van 'denk eraan dat het heel primitief is'. Daarnaast kreeg je wel voorschriften mee aan welke afspraken je je moest houden, maar vanuit vrienden was het meer zo van 'nou leuke ervaring, ik ben benieuwd en nieuwsgierig'. Dat was het meer. Er was geen vooroordeel of gevaar. **Hoe oud was je toen je naar Suriname ging?** Ik ben nu 31, acht jaar geleden dus toen was ik 23. **Oké. Toen je terugkwam, heb je toen iets op het nieuws gezien of campagnes over vrijwilligerswerk in weeshuizen gezien? Ander kritiek gehoord?** Nee volgens mij niet nee. **Oké. Dan heb ik nog een stukje over je mening. Wat vond je van je periode in het weeshuis? Hoe kijk je erop terug? Heb je ergens spijt van of had je iets anders gedaan nu je erop terugkijkt?** Nee ik heb het echt als een superleuke ervaring ervaren. Ik vond het heel erg leuk. Het moeilijke aan vrijwilligerswerk met kinderen is wel dat je echt een band opbouwt met die kinderen en dat je ze dan eigenlijk weer achterlaat in dezelfde zoi om het zo maar even te zeggen. Want je weet dat het allemaal beter is geregeld in Nederland en zo en dan merk je toch dat Suriname gewoon een stuk achterloopt en dat er gewoon meer armoede is dan in Nederland, maar verder heb ik wel echt een superleuke tijd gehad daar. **Je had niet iets anders gedaan achteraf? Of meer eruit willen halen?** Nee eigenlijk niet. Ja achteraf denk je wel van misschien moet ik wat spullen verzamelen en opsturen of langsgaan met allemaal spullen, maar dan kan je wel blijven gaan en op een gegeven moment is het wel een beetje van je moet zelf ook weer verder. **Hebben zij jou nog achteraf gemaïld of benaderd om een donatie bijvoorbeeld?** Nee zeker niet. **Oké. Draaide het weeshuis ook op donaties? Ja dat wel. Oké. Dan waren dat mijn vragen en dan was dit het einde van het interview.**